sau nu, dacă e sau nu cazul să şi le asume. Şi să accepte că, atunci când scriitoarea e necruţătoare cu interlocutorul ei, această atitudine e, de fapt, plină de compasiune şi bunăvoinţă, pentru că ea cuprinde implicit şi indicarea căii de îndreptare a greşelii condamnate, trădând dorinţa sinceră de a-l ajuta pe cel căzut în păcat. Este important şi faptul că din fiecare întâmplare, oricât de particular ar fi punctul de pornire, ea reuşeşte să extragă şi să ne prezinte o concluzie cu valabilitate generală. Apreciez în mod deosebit „sentinţele" finale, inteligente şi pline de miez.

Viziunea Danielei Gifu asupra lumii, a oamenilor, a felului lor de a fi, poate să pară unora dintre cititori prea pesimistă, sau exagerat de critică. La o primă vedere s-ar părea că e aşa. In definitiv există mulţi oameni care nu sunt agresivi, nu sunt făţarnici, nu sunt laşi, nu dovedesc nici alte asemenea comportamente condamnabile. Judecând însă lucrurile din perspectiva propusă de autoare – şi anume din cea a relaţiei absolut obligatorii a omului cu Dumnezeu – ne dăm seama că ea are perfectă dreptate. Din păcate, mulţi, chiar foarte mulţi din cei consideraţi perfect cinstiţi, curaţi, cu o purtare demnă de apreciat, sunt, în realitate, plini de păcate ascunse (sau acceptate tacit de societate), de tot felul de slăbiciuni, sunt superficiali, împăcaţi cu natura lor umană inferioară, preocupaţi numai de latura materială a existenţei, neglijându-şi total viaţa spirituală, uitând că cea pământeană e trecătoare, că nu e suficient să obţii cu râvnă cunoştinţe şi avere, mult mai importantă fiind acumularea unei zestre spirituale pentru trăirea în eternitate. Iar cei care fac asta, cei care se gândesc cu sinceritate şi la viaţa edenică, sunt foarte puţini. Or, nu trebuie să uităm: Dumnezeu ne îndrumă, dar drumul în viaţă – bun sau rău, în curăţenie sau în patimi josnice, subjugat doar plăcerilor lumeşti sau aspirând spre împlinirea spirituală – ni-l alegem singuri.

Daniela Gifu şi-a propus să ne scuture conştiinţele, să ne trezească la realitate şi să ne ofere câteva repere pentru o viaţă în care să fim conectaţi în permanenţă cu Dumnezeirea. Spre binele şi fericirea noastră. Consider că a reuşit.

ZENO FODOR

Daniela Gifu

•

33

JURNAL DE INIȚIERE SPIRITUALĂ

Daniela Gifu (născută la Bârlad, în 10 ianuarie 1973) este doctorand în filosofie la Universitatea „Al. I. Cuza” din Iaşi şi coordonator de programe cultural-educaţionale la Casa Municipală de Cultură din Cluj-Napoca. A obținut licența în fizică la Facultatea de Fizică a Universității „Al. I. Cuza” din Iaşi, după care a absolvit cursurile de masterat în comunicare la Facultatea de Comunicare şi Relaţii Publice „David Ogilvy”, S.N.S.P.A. Bucureşti.

Din 2002 colaborează la diverse publicaţii: *Curierul Primăriei*, *Adevărul de Cluj*, *Vulturul Brâncovenesc*, *Tricolorul,* precum şi la emisiuni radio.

Din 2006 publică în *Cetatea Culturală* (revistă de cultură cu apariţie lunară), iar din 2007 în revistele culturale on-line ale ARP (*Tânărul scriitor*, *Luceafărul românesc*, *Ecoul*, *O carte pe zi*) şi în revista culturală maghiară *Látó*.

Are în lucru scenariul de film *Moaşa* şi un volum de proză scurtă.

Contact:

Mobil: 0742050673
E-mail: gifudaniela@yahoo.com

SĂ ASPIRĂM SPRE LUMINĂ

„Nimic folositor sufletului nu vine fără sacrificii şi suspine.” – spune, la un moment dat, autoarea acestei cărţi. Scriind un jurnal de iniţiere spirituală, adică o carte de învăţătură prin pilde inspirate din propria ei experienţă de viaţă, ea se străduieşte să conştientizeze în noi gândul că fiecare ne-am născut cu o zestre cerească pe care suntem datori să o păzim, să o dezvoltăm, să o punem în slujba Binelui, pentru ca atunci când va veni sorocul despărţirii de lumea pământeană să ne putem prezenta cu conştiinţa împăcată în faţa judecăţii Divine. Intr-un cuvânt, că trebuie să aprindem Lumina în interiorul fiinţei noastre, pentru a face faţă eternităţii. Aceasta e adevărata noastră menire pe pământ, numai că îndeplinirea ei nu e deloc uşoară, lupta cu forţele Răului e dură, necruţătoare, cere credinţă profundă şi neabătută, sacrificii de multe ori uriaşe, capacitatea de a pătrunde esenţa mesajelor Celeşti, a căror decodificare trebuie făcută cu sufletul, nu cu raţiunea.

Jurnalul a fost scris în anul în care autoarea a împlinit 33 de ani, vârsta christică reprezentând – cel puţin pentru ea, dar poate şi pentru mulţi dintre noi – un moment de răscruce, de deschidere spre noi orizonturi de viaţă.

Notându-şi în fiecare seară gândurile născute din cele trăite sau aflate peste zi, tonul însemnărilor este tributar stării de spirit a momentului respectiv. Uneori este cald, luminos, optimist, alteori este plin de îngrijorare faţă de nesăbuinţele noastre şi, nu de puţine ori, îl putem resimţi ca fiind foarte dur, poate chiar excesiv de virulent. Deşi aceste observaţii ne privesc pe toţi, Daniela Gifu a ales modalitatea de a se adresa direct, colocvial, unui singur partener de dialog, celui care tocmai îi citeşte aceste gânduri intime, ceea ce-i oferă posibilitatea de a fi foarte sinceră, să nu aibă nici un fel de inhibiţii, să se exprime deschis, fără menajamente. Fiecare cititor, singur, în intimitatea sa, trebuie să simtă şi să aibă tăria de a recunoaşte dacă vorbele – bune sau rele, mângâietoare sau aspre, laudative sau incriminatoare – îl vizează

Daniela Gifu

33

JURNAL DE INIȚIERE SPIRITUALĂ

Editura LIMES
Cluj-Napoca, 2008

Colecţia PARALITERARIA

Coordonator ILIE RAD

Editor MIRCEA PETEAN

Coperta ADINA UNGUR

Celei ce mi-a deschis ochii sufletului
înspre IUBIRE,
neuitatei mele bunici Ecaterina...

© Editura LIMES şi Autoarea, 2008
Str. Snagov, 3/19
400420 Cluj-Napoca
Tel./fax: 0264/544109; 0723/194022
Email: edituralimes@yahoo.com
www.edituralimes.ro

ISBN: 978-973-726-306-3

tanți, se ivesc patimile care pun, iarăşi, stăpânire pe tine... Te alegi doar cu plăceri mărunte, trecătoare, iar sufletul rămâne la fel de pustiit.

Atât timp cât nu-i dai sufletului hrana de care are nevoie, fructele iubirii sacre, vei avea parte doar de deziluzii perpetue.

Adevărata împlinire este dincolo de viaţa materială, efemeră, dar va ţine seamă de cum ai onorat Legile Celeşti...

14 ianuarie

Dumnezeu a decis să fim aleşii, stăpânii tuturor fiinţelor vii. Am fost înzestraţi cu raţiune pentru a fi capabili să aflăm soluţii la dificultăţile vieţii, cu grai pentru a comunica deschis şi fără ranchiună şi, ce este mai îmbolditor, cu suflet pentru a simţi iubirea adevărată şi dăruirea totală. Cele trei structuri ne împlinesc ca fiinţe umane...

Deşi suntem privilegiaţii sorţii pământene, adesea o luăm pe drumuri încurcate. Până şi libertatea de a alege se află în mâinile noastre...

Mesagerul, învăţând să-l asculţi, îţi spune dacă direcţia este sau nu bună. Şi, atunci când simţi că sufletul oscilează, este momentul să schimbi decizia, fiindcă întotdeauna regretele sunt tardive şi consecinţele lor devastatoare.

15 ianuarie

Cine nu a simţit nevoia de mărturisire a păcatelor...? Obosit de tulburările cotidiene, de căutarea de sine, sufletul doreşte cu disperare să se elibereze. De multe ori singur nu o poate face.

Acesta este semnalul trezirii. Nu precupeţi nici un moment să ceri ajutor, dar caută un autentic *doctor de suflete*.

1 ianuarie

Trecerea de la un an la altul poate fi gândită, dar, mai ales, trăită drept momentul tranziţiei din starea de OM-trup în cea de OM-spirit.

Astfel, anul vechi este o parte din existenţa fiinţei întrupate, perioadă care ar trebui să preceadă transformarea spirituală.

Noul an, desigur la scară infinitezimală, vine ca o frântură temporală a vieţii veşnice. Intrarea într-un nou an aduce cu sine alte provocări, tulburări, speranţe, dar şi şansa unui curat început. Lasă grijile, incertitudinile în urma ta şi deschide-ţi inima către Divinitate.

Ai o misiune de dus la bun sfârşit, fie că ai conştientizat-o, fie că încă nu. Desigur, planurile de la început de an, promisiunile făcute ţie însuţi, te stimulează. Dar ele nu trebuie să te conducă hipnotizant sau obsesiv. Există un Călăuzitor care aşteaptă să-ţi conducă paşii spre Lumină. Eşti pregătit?

S-a anunţat un an al Iubirii, un an al *dezbrăcării de trupul păcatelor*. Ce poate fi mai motivant?!...

2 ianuarie

Te trezeşti cu gândurile răvăşite de prea multe aşteptări. Eşti legat trupeşte de planul material şi sufleteşte de lumea siderală. În viaţă, ceea ce rămâne este speranţa unui mâine mai bun. Dar, nu uita, orice mâine poate fi ultimul...

Începe de azi să-ţi deschizi inima şi să înveţi abecedarul Iubirii. Poate că vremea este în dezacord cu dorinţa ta arzătoare de a te schimba, dar asta nu trebuie să te descumpănească. Mai sunt încă destule suflete rătăcite care îţi pot ţine companie.

Azi Soarele se joacă de-a v-aţi ascunselea cu norii grei de nea. Când se va plictisi, îţi va alunga arătându-şi splendoarea.

Tu nu te-ai plictisit să te joci cu liniştea sufletului tău?

3 ianuarie

Meditează la călătoria vieţii: puritatea începutului şi încărcătura nefirească a sfârşitului. Între ele haosul…

Te rătăceşti de multe ori pe acest traseu şi eşti incapabil să vezi poteca îngustă, imaculată, aleasă. În căutarea ta agitată te întâmpină drumurile largi, atrăgătoare, misterioase. Eşti atras – cu sau fără voie – de magneţi energetici uriaşi spre pieire…

Întoarcerea inimilor spre Lumină pare un drum anevoios, un mod de viaţă neapreciat de cei din jur şi, chiar, luat în derâdere. Îţi spui: *la ce e bună atâta transparenţă sufletească într-o lume a materialului…?*

Nu cădea în plasa celor mulţi, fiindcă socoteala finală se va face individual.

4 ianuarie

Liniştea sufletească se câştigă cu mult efort, rugăciune, iubire necondiţionată, gânduri pozitive direcţionate către întregul Univers. Este drumul anevoios al evoluţiei spirituale.

Secerişul este mult, iar lucrătorii puţini…

(Luca 10, 2)

Ca să nu pătimeşti de duh necurat trebuie să înveţi să-ţi păstrezi fecioria sufletească, adică să redevii copil. Acesta nu cunoaşte răzbunarea, invidia, disprețul. Ia totul firesc şi răspunde cu inocenţa primului imbold sufletesc.

Începe chiar de azi să împodobeşti, puţin câte puţin, Locul Eternităţii!

5 ianuarie

Dimineaţa, când ochii sunt semideschişi, ai tendinţa de a lenevi încă puţin, dar mintea navighează spre problemele cotidi-

repetat şi, drept reacţie, acesta se arată chiar deranjat de prezenţa şi insinuările tale.

Păţaniile de acest gen încep să se ţină lanţ şi dintr-un dialog amiabil se declanşează conflictul. Abia se sinchiseşte să cheme instalatorul, când află că situaţia poate degenera într-un act penal.

La fel este şi cu răbdarea lui Dumnezeu. Azi tace şi nu-ţi încalcă liberul arbitru, dar aşteaptă un mic semn de îmbunătăţire. Mâine apare în viaţa ta un incident minor şi treci mai departe nepăsător. Timpul trece fulgerător şi abia boala, oarecum, te trezeşte. Ochii rugători se îndreaptă, în sfârşit, către Salvator în faţa iminentului sfârşit.

De ce să laşi să se scurgă cursul vieţii în mod dezordonat, risipindu-se în van, când poţi să-l direcţionezi spre Valea Eternităţii, unde nu există întristare?

13 ianuarie

Cine nu doreşte să călătorească? Oricine visează să ajungă, cel puţin, într-un loc al acestei planete, imaginat ani de-a rândul.

Problema imediată este de unde să-şi procure suma de bani necesară pentru împlinirea vrerii interioare? De aceea, mulţi se nevoiesc o viaţă să strângă bani şi să nu-i risipească pe lucruri mai puţin importante.

Dar, nu întotdeauna *socoteala de-acasă se potriveşte cu cea din târg*, ivindu-se neprevăzutul… Când crezi că dispui de necesarul financiar şi, parcă, simţi mirosul vacanţei închipuite, apare o urgenţă ce trebuie susţinută din agoniseala bănească acumulată cu multe sacrificii. Traiul pământesc te supune la tot felul de compromisuri care trebuie onorate, altfel te pierzi în negura vremii.

Imaginează-ţi, la fel este şi cu Sălaşul desfătării eterne. Dumnezeu aşteaptă să te îndrepţi pe parcursul întregii vieţi pământene… Când este convins că ai făcut paşi impor-

11 ianuarie

Când auzi în inimă chemarea divină nu te îndoi şi nu aştepta a doua strigare… Purtătorul de grijă al tuturor a deschis binecuvântata cale şi a decis să păşeşti pe ea. Vei fi învăluit, clipă de clipă, de o putere nevăzută. Este puterea luminată. Armata cerească începe curăţirea de energiile impure: grijile materiale vor fi risipite, făţarnicii prieteni vor fi alungaţi, intrigile copleşitoare vor fi anihilate, dorinţele egoiste şi nevoile personale vor fi înlocuite cu nevoia de regăsire a Eu-lui interior.

Când simţi că ai o idee strălucitoare, nu o lăsa anexă la priorităţile vieţii… Dă-i formă, investeşte în ea din timpul tău risipit pe nimicuri zilnice… Închide-ţi ochii minţii, concentrează-te pe Lumină, detaşează-te de planul teluric şi, încetul cu încetul, vibraţiile traiului curat îşi vor face loc în inima ta.

Începe o vieţuire odihnitoare şi necredinţa se va demonstra a fi incapabilă să intervină în planul spiritual descoperit de curatele tale intenţii.

Redeşteptându-te la realitate, te vei simţi liber, uşor… Îndemnurile sufleteşti vor contura adevărata revelaţie…

12 ianuarie

Oriunde ai locui, în jur ai vecini. Există vecini şi vecini. Unii îţi pun răbdarea la încercare, iar alţii sunt extrem de amabili şi de binevoitori. Fii convins că şi tu eşti în vizorul lor. Asta e viaţa între vecini! Se întâmplă uneori, în dorinţa de a nu te pune rău cu aceştia, să laşi multe răutăţi sau şicane să treacă netaxate.

Câţi nu au cunoscut neplăcuta situaţie de a fi inundaţi din cauza neglijenţei unui vecin. Prima oară adopţi tăcerea şi îţi repari peretele. Când se întâmplă a doua oară, începe războiul interior. Îţi anunţi vecinul şi-i aminteşti că accidentul s-a

ene. O adevărată forfotă sufletească te cuprinde şi nu prea ştii cum să-i stopezi influenţa.

Gândeşte pozitiv şi spiritele benefice nu vor întârzia să-şi facă simţită prezenţa. Propune-ţi, azi, să dăruieşti fără a aştepta nimic în schimb. Un zâmbet îndulceşte clipa, o vorbă bună stimulează, o îmbrăţişare eliberează fiinţa de tensiuni… De-ndată vei simţi binefacerile Luminii, ce îţi va invada inima cu puritate şi pacea mult aşteptată, insuflând armonie întregii fiinţe. De aici, toate vor veni de la sine!

Totdeauna, lucrând binele, vei primi răspunsul aşteptărilor tale şi ziua, oricât de întunecată ar fi început, va coti spre direcţiile aducătoare de linişte şi echilibru sufletesc.

6 ianuarie

Simţi o emoţie incomensurabilă ce îţi cuprinde fiinţa. Este firesc, azi parte din creştinătate sărbătoreşte Sfântul Botez. Pregăteşte-te aşa cum se cuvine să primeşti un nou Botez, drumul adevăratei Iubiri, deschis fiecăruia, una dintre cele şapte Taine ale desăvârşirii. Leapădă-te, cu conştiinţa împăcată, de tot ce inima a pângărit în mod egoist, iar raţiunea a manipulat conştient şi viclean.

Închide ochii, detaşează-te de realitatea cotidiană… Treptat şi aproape imperceptibil de lin, vei auzi scâncetul sacru al pruncului pregătit să-şi primească Sfântul Botez. Puritatea apei sfinţite atrage candoarea vieţii abia născute.

Priveşte inocenţa şi cutremură-te la adevărul vorbelor, prin graiul Sf. Ioan Gură de Aur[1], despre firul vieţii:

Cea dintâi vârstă, a copilăriei, are multă neştiinţă şi nebunie; cea de a doua vârstă, a tinereţilor, cu poftă trupească se aprinde, iar cea de treizeci de ani, vârsta bărbatului desăvârşit, aceasta robeşte pe om tuturor păcatelor.

---

[1] *Proloagele. Viețile Sfinților și cuvinte de învățătură pe luna ianuarie*, Ed. Bisericii Ortodoxe din Moldova, p. 26

7 ianuarie

Lupta unui muritor cu duhurile malefice este dură şi inegală, în raport de forţe. Ele vor să-ţi pierzi sufletul şi devin extrem de viclene când simt asupra ta ajutorul extern, venit din partea îngerilor protectori.

Mulţi dintre făţarnici, *pui de viperă* (Matei, 3, 7), vor fi osândiţi fiindcă nu sunt pregătiţi să primească Lumina, ci se lasă antrenaţi de dulceaţa ameţitoare a Întunericului. Încă sunt în faza de agonisire pentru ei înşişi şi familia lor, mintea rătăcită şi mereu flămândă cere încontinuu....

Un om nu poate să ia nimic, dacă nu-i este dat de sus...

(Ioan 3, 27-31)

8 ianuarie

Uneori, raţiunea şi trupul te sabotează... Dacă nu a fost de tot intoxicat, sufletul, împreună cu îngerul păzitor, vor veghea şi vor opune rezistenţă invaziei energetice demonice ce dă naştere neputinţei omeneşti.

Orice activitate vei începe, cugetă câteva momente la eficienţa ei... Dacă ceea ce doreşti să întreprinzi face parte din planul hărăzit, toate vor căpăta sens, finalitatea va fi înălţătoare.

Deschide-ţi inima pentru a primi Ajutorul Suprem!

9 ianuarie

Eşti pus în situaţia de a te lupta permanent cu gândurile necurate, stricătoare de linişte şi, dacă simţi că nu izbândeşti singur, cere ajutorul spiritelor luminoase. Cei ce voiesc să trăiască în sacra curăţie vor întâmpina, de multe ori, mai multe obstacole decât cei preocupaţi de ce pun pe masă.

Iată o istorisire grăită de un călugăr luminat din zona Iaşului:

Un om dintr-o localitate oarecare se mândrea tare cu credinţa lui. Tuturor se lăuda cu dragostea sa faţă de Dumnezeu. Nu pierdea nici o ocazie de a se făli cât de bine stăpâneşte conţinutul Sfintei Cărţi.

Într-una din zilele Postului Mare, îndeplinindu-şi datoria creştinească, cu multă semeţie, printre cele tăinuite, îi spune preotului-călugăr următoarele vorbe:

– Sfinte Părinte, eu ştiu Biblia pe dinafară...

Aşteptându-se la clemenţă canonică şi afişând un zâmbet încrezător, auzi:

– Dar pe dinăuntru?!...

10 ianuarie

Care este vârsta maturităţii? Răspunsul firesc, fără nici un dubiu, este vârsta Răstignirii lui Hristos, treizeci şi trei de ani... Atunci Dumnezeirea a dat o nouă şansă oamenilor eliberându-i de sufocantele păcate.

Dacă nu ai împlinit această vârstă, ar fi înţelept, pentru liniştea eternă a sufletului tău, să te pregăteşti şi să renunţi la micile necurăţii în care te complaci. Dacă ai trecut bine de Sfânta Vârstă, analizează în ce măsură ţi-a fost marcată existenţa.

Ar trebui să fie, pentru fiecare dintre noi, vârsta duhovniceascăi cotituri a vieţii. Lasă în urmă dorinţele egoiste, diversele libertăţi, timpii morţi, deciziile amânate... Ridică-ţi privirea către zarea nesfârşită, spune stop şovăielilor perfide, caută profunzimea şi temeinica forţă de gândire curată şi sete de cunoaştere sacră.

Când simţi că nu mai poţi continua, cu şi mai multă râvnă trebuie să stărui... Dar, depinde cum!

Evident, a merge înainte cum se cuvine nu înseamnă a lua după tine şi merindele alterate... Zestrea sufletească are nevoie doar de hrană proaspătă, terapeutică...

25 ianuarie

Cel ce gândeşte să trăiască fiecare zi ca fiind ultima, va şti să preţuiască orice clipă a vieţii aşa cum se aşteaptă... Dumnezeu îl va proteja şi-i va călăuzi paşii spre potolirea dulcelui alean.

Nu risipi zilele în ignoranţa generală, care te face nepăsător, convins că eşti încă la început de drum, fiindcă nu vei reuşi decât să huzureşti întru desfătarea idolească...

Mai bine contemplă câteva clipe asupra misiunii tale cereşti şi încetează să mai trăieşti în dezordine, ca să nu cunoşti neputinţa...

Ţi-ai făcut vreodată o radiografiere interioară realistă? Cu ce virtuţi te poţi mândri în această viaţă?

Pentru fiinţa umană existenţa este o poezie cu sau fără rimă. Frumuseţea versurilor depinde de îndemânarea fiecăruia. Nimeni, nici măcar Creatorul, nu se amestecă în modul tău de a-ţi croi un drum în viaţă, dacă nu i-o ceri.

Când ai parte de o mulţumire interioară, eşti plin de tine şi convins că o meriţi. Te crezi, adesea, atotputernic şi nemuritor. Nici o clipă nu te gândeşti atunci la pasul final.

În schimb, când eşti necăjit, debusolat, neputincios, îţi şi aminteşti de Dumnezeu, asaltându-l cu lacrimi, rugăciuni şi cereri de clemenţă.

Fii convins că şansa edenică depinde de tine...

26 ianuarie

Cea mai mare durere pe care o poţi simţi este atunci când pierzi un suflet drag. Acesta poate fi reprezentat de un părinte, de un bunic, de un prieten, de un copil, de un soţ, în fine, de o fiinţă foarte preţuită, care a ştiut să pătrundă cu dragoste şi căldură în inima ta rebelă. Atunci nu te gândeşti la moarte ca la o trecere în nefiinţă, ci ca la o pierdere definitivă.

Nu povesti oricui şi oricând necazurile tale... Nu toţi ascultătorii au intenţii curate în ceea ce te priveşte. Există riscul ca într-o zi să auzi destăinuirea sufletului tău, total deformată şi cu impact negativ în comunitatea în care trăieşti.

Fugi de bunăvoinţa, viclean arătată, şi aleargă la duhovnicul ales de suflet. Acesta este mesagerul Domnului, umărul pe care poţi plânge fără teamă.

Odată ce l-ai aflat, deschide-ţi fiinţa interioară oricât de greu ţi s-ar părea. Lupta în doi cu patimile răscolitoare este mai suportabilă, iar căinţa mai pătrunzătoare...

16 ianuarie

Călugării, în genere, nu dau sfaturi directe, ci rostesc în pilde mesaje tămăduitoare la care trebuie să meditezi şi să înţelegi calea eliberării din miezul problemei care te frământă.

Grăitoare, în acest sens, este pilda de mai jos.

Într-o zi Dumnezeu, mâhnit pe comportamentul ingrat al oamenilor, chemă toate virtuţile de pe Pământ. Dintr-o dată, în jurul Său se adunară Iubirea, Bunătatea, Cumpătarea, Iertarea ş.a.m.d.

Din urmă veneau agale, dar pe drumuri paralele, Bunăstarea şi Recunoştinţa.

Răbdătorul Creator le întrebă nedumerit:

– De ce nu mergeţi împreună, pe acelaşi drum?

– Noi două, pe Pământ, niciodată nu ne întâlnim, răspunseră în acelaşi timp Bunăstarea şi Recunoştinţa, vădit afectate.

Morala: De oricâtă Bunăstare ai parte pe Pământ, uiţi să aduci Recunoştinţă acelora care au favorizat-o.

Este cunoscut faptul că eşti captivat de povestioare, dar oare înveţi ceva din ele???

17 ianuarie

Istovit de tracasările cotidiene, se trezeşte în tine setea de lectură duhovnicească. Asemenea momente merită consemnate în jurnalul fiecăruia, fiindcă ulterior începe schimbarea în bine...

Deschizi cartea, destul de neîncrezător în efectul pe care-l poate avea, şi citeşti...

Dacă atenţia îţi este tulburată de gânduri, nu vei găsi liniştea interioară de care ai nevoie şi vei închide cartea curând, din lipsă de receptivitate.

În schimb, dacă te detaşezi total de orice alt subiect, încă de la primele rânduri îşi vor face simţită prezenţa vibraţiile purificatoare.

O stare interioară liniştită atrage un trai curat şi un sfârşit fără de sfârşit... Asta se aşteaptă de la tine, să-ţi deschizi porţile frumuseţii sufleteşti.

Un dezechilibru emoţional atrage o viaţă plină de înşelăciune şi un sfârşit în urâciunea pustiirii veşnice. Copleşit de capcanele vieţii, îţi închizi cu mii de lacăte sufletul întristat, iar cheile pentru deschiderea acestora le vei afla cu multă trudă... Fiindcă vor veni şi regretele preţuirii deficitare şi, pentru fiecare cheie, vei osteni mult.

Îndrăzneşte, nu lăsa totul la bătrâneţe... Este foarte posibil să nu ai şansa eliberării, iar timpul să nu-ţi devină aliat, lăsându-te nelecuit în eternitate.

18 ianuarie

Încă nu ai realizat că poposirea ta pe Pământ nu este întâmplătoare?

În scurta călătorie terestră eşti călăuzit şi protejat, în măsura în care colaborezi, atât de părinţii spirituali, cât şi de părinţii trupeşti.

Acum, când ai o privire de ansamblu obiectivă, poţi să-ţi cercetezi realizările sufleteşti. Eşti mulţumit de rezultat?

Dacă îţi daţi seama că te-ai afundat în mlaştina neputinţei şi a zădărniciei, înseamnă că ai înţeles că nu prea mai ai timp de pierdut....

24 ianuarie

Istoria trebuie respectată... Aminteşte-ţi de momentul Unirii Principatelor Române... Câtă bucurie a fost pentru înaintaşii noştri...?!

Simbolul acestei speciale trăiri îl reprezintă hora, când, mână în mână, se retrăieşte, mai mult sau mai puţin ca un joc de imagine, istorica bucurie de a fi împreună.

Imaginează-ţi acum următorul scenariu: se desprinde din horă un om. Ce se petrece, rămâne hora neînchisă, neprotejată?

Nu, cei doi indivizi care au rămas cu o mână eliberată îşi unesc mâinile şi întregul îşi păstrează calităţile şi forţa comuniunii colective.

La fel este şi cu *hora* cerească. Spiritele trăiesc în perfectă armonie şi unitate. Dacă un suflet rătăcit de chemarea spirituală şi ameţit de cea materială nu aude sunetul înlănţuirii astrale, celelalte suflete – atâtea câte au reuşit să audă Goarna Îngerească – vor forma Unitatea. Ele ştiu că trebuie să menţină echilibrul, frumuseţea şi puterea Luminii.

Se poate, însă, întâmpla ca un suflet obosit de plăcerile lumeşti să ceară să fie primit în Hora Luminii, dar să nu fi avut suficient timp de a-şi demonstra vrerea. Atunci paznicii celeşti cercetează evoluţia acelui suflet, evaluând efortul depus. Dacă se aduc suficiente dovezi ale smeritei întoarceri, va fi primit cu mâinile întinse în *dansul ceresc*.

Hora simbolizează, de fapt, Forţa Eternităţii...

Da, dar dacă nu ţi-ai hrăni trupul şi l-ai înseta, ai muri după doar câteva zile...

Flâmânzându-ţi sufletul ani de-a rândul, vei afla o prăpastie imensă care va necesita un efort considerabil pentru a fi acoperită.

Oare vei avea suficient timp...?

23 ianuarie

Moşteneşti de la părinţi îndemnul de a învăţa, de a te pregăti pentru o viaţă mai uşoară, mai demnă, dar bieţii de ei nu se gândesc, poate, decât la binele din acest plan fizic.

Adevărul e că puţini dintre aceştia lasă copiilor lor un minim patrimoniu spiritual... Or, doar prin învăţătură duhovnicească poţi deveni un actor social virtuos, capabil să descoperi calea sacrului viitor.

Iată nivelele de educaţie cunoscute de marea majoritate: grădiniţă, şcoală primară, şcoală profesională sau liceu, facultate şi, în ultima vreme, masterat, doctorat, alte traininguri de perfecţionare profesională.

Desigur, nimeni nu contestă bagajul informaţional şi competenţele practice dobândite în urma parcurgerii acestor etape de educaţie, dar acestea aduc cu sine doar un loc de muncă mai bun şi o recunoaştere publică mai zgomotoasă, care însă se pot pierde în van...

Ce faci pentru atragerea Recunoaşterii Divine? Fiindcă şi în Lumea Astrală există legi, locuri mai avantajoase şi, ce nu este de ignorat, veşnice...

Când va veni vremea să prezinţi CV-ul spiritual, nu va fi prea încurajator, fiindcă Divinitatea nu se lasă impresionată de zecile de diplome, titluri şi alte aprecieri sociale... Nu valorează nimic, dacă fondul interior a rămas gol. Entităţile superioare susţin doar acele suflete care au urmat calea iniţierii spirituale.

Orice tulburare sufletească îşi găseşte alinarea părintească, fiindcă este primul refugiu în vederea regăsirii liniştii interioare. Ştii că răul făcut cu voie sau fără de voie, înstrăinarea, vor fi iertate de părinţii mult prea îngăduitori şi răbdători.

Legătura de sânge este asemănătoare, ca vibraţie, cu cea spirituală. Trebuie doar să conştientizezi această conexiune energetică. Când eşti la capătul puterilor fugi, cu ochii întristaţi şi rugători spre Cer, în braţele părinţilor, pentru a primi ajutorul. În fiecare fiinţă umană se trezeşte pruncul înfometat care îşi potoleşte foamea cu iubirea părintească.

Poate de aici s-a născut învăţătura sfântă care spune că *Iubitorul de oameni aşteaptă să redevii sufleteşte copil*, lipsit de ambiţii şi dorinţe egoiste.

Din nefericire, trecerea anilor poartă în desaga timpului şi aceste schimonosiri trupeşti, raţionale şi, implicit, sufleteşti.

În momentul *trecerii graniţei Pământ-Cer*, vei constata că paşaportul ţi-a expirat de mult...

19 ianuarie

Este timpul să devii făuritor al Lăcaşului Duhului Adevărului!

Că mai bine este omului, privindu-şi folosul din grăirea Adevărului, chiar de ar fi urât de toţi, decât să se vatăme din făţărnicie, deşi este iubit pentru aceasta.

(Macarie)

Nici nu deschizi bine ochii dimineaţa, că te şi năpădesc grijile, temerile zilei care abia a început.

Porneşti la drum în mare grabă şi eşti stresat peste măsură că nu vei reuşi să finalizezi planurile gândite şi, mai ales, cele demarate.

Stop, nu dezlănţui acest conflict mental! Acordă-ţi câteva clipe alintului Luminii dătătoare de viaţă, de vibraţii benefice. Respinge invazia gândurilor vampirizante!

Treptat vei simți razele Soarelui penetrându-ți trupul obosit, rațiunea meschină și inima încarcerată. Abia atunci vei fi pregătit să eviți pericolul încărcat cu trăiri aţâţătoare: pasiuni fugare, prejudecăți neîntemeiate, amăgiri trecătoare, recunoștință fățarnică etc.

O dată ce ai izbândit să guști din merindele Adevărului, vei găsi forța și voința de a te lupta cu falsele ispite. În fond, ai aflat care este sensul vieții și pentru ce merită într-adevăr să lupți...

20 ianuarie

Te lauzi adesea cu numărul impresionant de prieteni, colaboratori, cunoștințe *piloase* și te crezi grozav și favorizat de soartă. Dar te gândești oare la prețul plătit pentru aceste legături?

Interesul vă ține împreună și, după ce acesta nu mai poate fi întreținut, relațiile se vor dizolva aproape pe nevăzute. Verifică!

O oarecare poziție socială, sau un capital financiar atractiv, sau o generozitate dezarmantă, sau, chiar, o fire umană deschisă și de bună-credință adună speculanți, din te miri ce colțuri, inimoși și plini de bunăvoință... A început petrecerea pentru aceștia. Se bucură de șansa neașteptată, își ticsesc buzunarele din generoasa ofertă, promit revanșarea pentru darurile primite și dispar în ceața vremii. Ciudat este că nu conștientizezi slugărnicia interesată...

La cealaltă extremă se poate întâmpla să nu mai ai nimic din recunoașterea de altădată, fie ai pierdut toți banii, fie ai fost înlocuit din funcție, fie te-ai îmbolnăvit grav, fără șanse de reabilitare. Te vei trezi, dintr-o dată, singur, izolat de atmosfera prietenoasă și zgomotoasă... Atunci vei avea imaginea clară a sociabilității umane...

Singurul Prieten care nu te va trăda niciodată, cu singura condiție de reciprocitate, este Dumnezeu.

Cheamă mereu la petrecere, pentru orice reușită personală, pe acest Prieten și nu vei mai fi lipsit de mângâiere și sprijin la nevoie, nici *aici* și, cu siguranță, nici *Acolo*.

21 ianuarie

Te întrebi mereu ce este fericirea și de ce nu ai cunoscut-o încă? Cu siguranță te osândești nejustificat.

Fă apel la memorie. Ce anume a adus pe chipul tău un zâmbet sau un suflu de ușurare, cândva? Ei da, au început să se reverse în fața ochilor, cu siguranță, clipele mulțumirii sufletești de peste ani.

Vezi, de aici pornește definirea fericirii: când sufletul se împacă cu ceea ce numim *condiția umană*.

Motorul Fericirii îl reprezintă Iubirea. Și, pentru ca motorul să pornească, este nevoie de combustibil, dar unul mai special și nu aflat la o stație oarecare...

Indiferent de drumul pe care ai decis să pornești în viață, mai întâi verifică-ți motorul. Și, ce este mai important, nu-l împrumuta oricui cu ușurință, fiindcă se va uza, poate, când te vei afla pe un drum lăturalnic de unde va fi dificil sau tardiv să primești sprijin ca să poți ieși la Lumină...

22 ianuarie

Cu cât îți îngrijești trupul mai mult, cu atât îți neglijezi sufletul. Fiindcă, nu-i așa, hrana trupească atrage flămânzirea sufletească, odihna trupului aduce cu sine ofilirea sufletului și plăcerea fizică provoacă, inevitabil, întinarea spirituală.

Orbit de strălucirea corpului tău, nu vei mai avea vreme de a contempla la ființa ta interioară. Și, în fond, vei spune: *Este vreme pentru toate!*

Un trup încântător, dar dotat cu o raţiune înfometată şi un suflet întristat, provoacă şi conduce la rătăcire…

Un cuget echilibrat, dar înzestrat cu un trup neglijat adesea şi cu un suflet neliniştit, stârneşte neîncredere şi condamnă la izolare.

Un suflet iniţiat va reuşi să dicteze cugetului înţelepciune şi trupului vitalitate, astfel încât împreună vor înnobila fiinţa.

Vei observa că atunci când păleşte intensitatea uneia dintre cele trei structuri, înseamnă că sufletul îţi este afectat. Află ce unde negative a captat şi deconectează-te de la ele…

Câmpul vital oricând poate interacţiona cu energii turbulente…

6 februarie

Te-ai întrebat vreodată cum ţi-ai ales prietenii? Iată câteva dintre criteriile de selecţie avute în atenţie de fiecare dintre noi: după chip, fiindcă frumuseţea fizică stârneşte plăcerea, după inteligenţă, fiindcă un creier dotat te seduce, după bunătate, fiindcă un suflet darnic şi deschis te întâmpină mereu cu bună-dispoziţie, după vârstă, fiindcă trecerea anilor este direct proporţională cu intensificarea răbdării şi a înţelepciunii, după experienţă (aici se are în vedere experienţa profesională, relaţională, spirituală), fiindcă ai oportunitatea de a nu repeta greşelile acelora… Desigur, lista poate fi completată…

Cert este că ai nevoie de modele şi ar fi de recomandat pentru că o prietenie trebuie să se bazeze pe raţiuni valide.

Modelele reprezintă elementul dinamizator în procesul de transformare interioară. Dacă îţi conduci viaţa după un anumit model, de preferinţă unul pozitiv, ar fi indicat să priveşti şi dincolo de planul material. Fiindcă, nu-i aşa, modelul perfecţiunii stă la dispoziţia oricărui muritor vrednic de bunătăţi spirituale.

Dacă ai trăit un astfel de moment, cunoşti suferinţa nemăsurată care te cuprinde. Totul pare în zadar. O parte din sufletul tău pleacă alături de cel adormit.

Reculegerea este anevoioasă, dar trebuie să te dezmeticeşti şi să încerci să trăieşti ca şi cum cel plecat dintre noi ţi-ar fi alături.

Viaţa nu iartă pe nimeni de această inevitabilă plecare, dar nu este cazul să scormoneşti în logica planului divin.

Dimpotrivă, retrăieşte clipele minunate de altădată, adu, de câte ori poţi, un pios omagiu, încearcă să trăieşti aşa cum ai atras preţuirea acelui suflet şi, curând, vă veţi reîntâlni….

Viaţa nu se termină aici. Dar, în funcţie de cum trăieşti pe acest plan, ţi se hotărăşte nemurirea….

27 ianuarie

Pierderea unui suflet drag, a unei fiinţe care ţi-a deschis inima spre Dumnezeu şi care te-a învăţat să buchiseşti slovele pe prispa casei, este de nedescris. După zile de întristare, plângere şi disconfort sufletesc infinit urmează revenirea treptată. Închide ochii şi revezi chipul fiinţei plecate şezând pe un preş ţesut de mâinile sale obosite, undeva în urmă cu mulţi ani… Te pierzi în acele memorii care îţi aduc duhul mângâierii. Sunt amintiri, numai de tine cunoscute, care îţi vor conduce paşii prin lume până în momentul regăsirii…

Natura nu iartă pe nimeni, oricât de bun şi de iubitor ar fi. Este un curs firesc al vieţii şi omul are datoria milenară de a-i da un sens benefic, lui şi semenilor lui.

De tulburări fiecare are parte. Unii nu cunosc iubirea, alţii nu au parte de *pâinea cea de toate zilele*, sunt şi cei care se nasc cu malformaţii pe care le duc cu dânşii o viaţă, sau cei care pierd totul într-o clipă nefastă etc., dar întotdeauna găsesc puterea de a trăi fără să se risipească sufleteşte…

Înnobilează-te cu relaxare mentală, cu puritate interioară şi cu odihnă trupească şi vei putea să readuci echilibrul în

viaţă... Vremurile vor fi de partea celor care vor şti să facă dintr-o înfrângere o trambulină de relansare...

Nu lăsa rănile să-ţi domine inima, fiindcă *misterioase sunt căile Domnului* şi nu poţi şti care este cauza chinului venit pe neaşteptate.

Mai bine spune: *Curăţă-mi, Doamne, rana mâhnirii şi risipeşte-mi negura întristării, acum şi în veci!*

28 ianuarie

Goneşte de la tine plânsul suferinţei şi contemplează la eternitatea care te aşteaptă. Dacă te laşi doborât de tristeţe şi de lacrimi, vei rămâne singur şi neajutorat.

Oamenii sunt solidari la necazuri, dar pe timp scurt şi, de cele mai multe ori, interesat. Fiecare este asaltat de propriile lui probleme şi nu are prea multă energie de dăruit celor căzuţi în deznădejde.

Alege: ori te izolezi un timp în acest deşert sufletesc şi revii apoi vindecat, ori te rogi să dobândeşti puterea de a merge înainte fără a atrage de partea ta compasiune nesfârşită.

Nimeni nu trebuie să afle cu adevărat ce este în sufletul tău, fiindcă va veni ziua când acest zbucium interior se va întoarce împotriva ta.

Da, eşti ascultat, sfătuit, mângâiat şi, când va apare Soarele în viaţa ta, se va găsi o persoană, altădată povăţuitoare, care va *înfige* cuţitul invidiei.

Cel fără de nădejde nu are de ce să caute liniştea în deşertăciunea lumească, ci în fericirea edenică...

29 ianuarie

Împlinirea iubirii pământeşti vine odată cu ticăitul ceasului biologic. Un suflet cere întrupare...

Nu sună încurajator, fiindcă realitatea nu este niciodată uşor de înţeles. Şi, totuşi, există un remediu, comun tuturor acestor disfuncţionalităţi, dat de puterea gândului purificator.

Poate vei spune: *Uşor de zis, greu de împlinit*. Nimeni nu susţine că trebuie să zaci în contemplare în speranţa tămăduirii, dar, aşa cum îţi găseşti timp pentru nimicurile lumeşti, trebuie să faci loc, în programul tău risipitor şi istovitor, şi momentelor de relaxare, de regăsire a sinelui şi – în cele din urmă – de dezmierdare sufletească. Negreşit, va veni şi izbăvirea...

4 februarie

Vibraţiile spirituale sunt percepute gradual, asemenea bulgărelui de zăpadă, odată cu deschiderea fiinţei tale către lumea spiritelor venerate.

În momentul primei trăiri superioare vei avea şansa conectării la cablul Antenei Universale.

Multe uită omul, dar niciodată aceste vibraţii interioare. Dintr-o dată îţi schimbi sistemul de valori şi vei dori să împărtăşeşti şi altora freamătul tău divin.

Apar, însă, două riscuri: să cazi în mândrie, considerându-te un adevărat vraci duhovnicesc, sau să nu rezişti acestei înălţări spirituale şi să te arunci în braţele dulcegii leneviri, considerând că ai atins culmile iniţierii sacre.

Dacă deja ai experimentat asemenea sentimente, ştii cu siguranţă în ce stadiu te afli.

Lasă îngerească voinţă să lucreze în numele tău sortit!

5 februarie

Cum poate fiinţa umană să se desăvârşească? Nu este o întrebare uşoară şi necesită o cercetare specială şi îndelungată a cunoaşterii tainelor lumii spirituale.

Fii sigur că tot ce faci, gândeşti şi simţi se va înregistra pe suportul virtual al Divinităţii, iar încălcarea pornirii tulburătoare se va reflecta în viitorul nemuritor. Vei fi lăsat să acţionezi conform deciziilor luate, iar direcţia pe care o vei alege va fi evaluată mai târziu. Dar vor interveni alţi factori, alte entităţi, mai puţin binevoitoare, care, pe un fond interior instabil, te vor prinde în cursele întinse cu şiretlic.

Vei spune, *omul este supus greşelii*. Da, dar această zicală, atât de uzitată, nu scuză suprasaturarea sufletească cu negativitate, ceea ce atrage după sine încetinirea lecuirii.

Dacă nu eşti fericit, asta se datorează lipsei de consecvenţă în acele scurte şi trecătoare clipe de deşteptare.

Nu rămâne sechestrat în spaţiul lipsit de linişte! Luptă cu propriile tale slăbiciuni, făcând un exerciţiu de memorie. Astfel, te vei putea elibera de legămintele vătămătoare din desişurile naturii tale inferioare.

Deconectarea este imperativă, dar de la pornirile devoratoare de energie sufletească, nu de la acumulatorii cereşti.

Cine nu-şi ţine făgăduiala inimii, va suferi însutit în comparaţie cu zbuciumantul cotidian.

3 februarie

Adeseori, adaptarea – de la trecerea din etapa neştiutoarei copilării la cea a tinereţii pătimaşe, urmată de maturitatea împovărată cu obligaţii – este mai dificilă decât parcurgerea întregului traseu al vieţii.

Pe ultimele trepte ale scării conducătoare spre palatele edenice eşti obosit de efectele vieţii telurice, confruntându-te cu anomalii fizice, psihice, şi – în special – sufleteşti.

Te poţi lupta cu boala fizică, tratând-o medicamentos sau chirurgical, cu psihicul fragil, urmând şedinţe de psiho-terapie, dar pentru neliniştea sufletească nu vei afla remediu atât de uşor şi o vei putea duce cu tine toată viaţa.

Pare o nebunie această revelaţie interioară, dar ea există şi conlucrează în oameni... Decizia unui cuplu de a da viaţă unui prunc vine de departe şi sunt puţini cei care se opun acestei vibraţii divine.

Dacă eşti invadat de astfel de simţiri, nu te opune, lasă cursul vieţii să decurgă firesc. Este strigătul spiritelor Luminii, care cheamă pe cei aleşi. Dacă îl ignori s-ar putea să nu mai ai şansa altui Dumnezeiesc apel.

Şi când te gândeşti că există părinţi care resping cu brutalitate sacrul dar! Cine sunt ei să îndrăznească să se opună vieţii?

30 ianuarie

Întotdeauna atragi lângă tine fiinţe umane cu probleme asemănătoare cu ale tale.

Să zicem că ai pierdut pe cineva drag... Emani acea vibraţie care captează oameni lipsiţi, la rândul lor, de mângâierea iubirii dispărute. Este un fel de atracţie chimică nedesluşită. Explicaţia este relativ simplă. Suntem concepuţi ca jumătăţi de sferă care caută, pe traseul vieţii, să se armonizeze. Şi atunci începe tatonarea: fiecare testează fel de fel de jumătăţi, până ce soarta îi scoate în cale pe cea potrivită. Asta, desigur, dacă demonstrează că o merită.

În momentul regăsirii, întregita sferă se demonstrează a fi greu de zdruncinat. Cele două jumătăţi se înscriu în eternitate şi, de aceea, scindarea ei din planul fizic este atât de tulburătoare. De fapt, este o foarte scurtă ruptură, când una dintre jumătăţi pleacă în recunoaşterea Lăcaşului veşnic. Rămâne zbuciumul jumătăţii rămase pe Pământ, care fie se regăseşte treptat, fie decade, uneori ireversibil.

Dar sunt şi cazuri când jumătatea întrupată începe să caute o nouă reconstituire energetică. Şi ce se întâmplă? Acceptă jumătăţi ocazionale, departe de a-i oferi echilibrul necesar.

Încep dezamăgirile în lanţ şi compromisurile de tot felul. Oricât ai închide ochii la micile frecuşuri cotidiene, frustrările îşi fac simţită prezenţa, amplificându-se de la an la an. Până când? Până la apariţia unei noi, incitante, jumătăţi. Este perfect adevărat că omul nu poate trăi de unul singur, dar nici *a zbura din floare-n-floare* nu este soluţia eliberatoare…

31 ianuarie

Dacă mergi pe stradă şi priveşti chipurile oamenilor, indiferent de statutul lor socio-profesional, vei rămâne înmărmurit cât de devitalizaţi sunt mulţi dintre ei. Sunt lipsiţi de licărirea bucuriei de a trăi, încruntaţi, agitaţi peste măsură şi mereu în întârziere.

Când se întâlnesc cu cineva cunoscut, nu găsesc mai nimerit, ca subiect de discuţie, decât să se plângă de searbădul trai: că nu au suficienţi bani să-şi acopere cheltuielile lunare, că ţara este condusă numai de hoţi care scumpesc totul nejustificat, că pruncii nu învaţă şi fac numai năzbâtii, că s-au săturat să dea bani pe medicamente şi doctori şi de boli tot nu scapă, că au fost disponibilizaţi pe nedrept, că au probleme conjugale etc.

Dacă, în schimb, i-ai întreba cât timp acordă întristatului suflet, fie vor spune că nu au vreme pentru fleacuri, fie că au cerut ajutor divin, dar fără un răspuns încurajator, fie că este o îndeletnicire pentru vârsta pensionării…

Detaşarea de cele lumeşti şi îngrijirea de tine însuţi te poate scăpa de toată această văicăreală cotidiană. Neajunsurile, patimile, bolile, primejdiile sunt infinit mai mici decât pierderea Iubirii Supreme.

Întoarce-te din rătăcirile tale şi fraternizează cu spiritele benefice ca să poţi bate cu îndrăzneală la porţile visatei Împărăţii, fiindcă oricât vei acumula pe plan material, nimic nu va conta ca să treci cu bine de Sacra Judecată…

1 februarie

Nici naşterea şi nici moartea nu depind de deciziile tale şi nu poţi decât să te conformezi cu durere. Dar modul cum îţi trăieşti viaţa îţi aparţine în totalitate.

Multe fiinţe de care te înconjuri pentru a-ţi îndulci viaţa se vor plia întocmai firii tale. Se produce un fel de dependenţă nefirească şi pricinuitoare de cele mai nebănuite necazuri.

Când îţi faci apariţia pe pământ, eşti prea neputincios să te opui pornirilor omeneşti şi, curând, îţi uiţi menirea. Unica dependenţă care ar trebui să te preocupe este cea faţă de Creator şi are ca finalitate mântuirea şi/sau – de ce nu – desăvârşirea.

Imaginează-ţi următorul scenariu: ai un prieten de suflet, căruia îi împărtăşeşti trăirile, sentimentele, realizările, ambiţiile undeva într-un loc public. Conversaţiile se derulează fără constrângere şi sunt total transparente şi nepărtinitoare.

Dar iată, relaţia intră în obscuritate, prietenul decade din cauza unor probleme slab gestionate şi invidia începe să-i dea târcoale. Micul tău univers pare a se destabiliza. În scurtă vreme, din prieten ţi-ai făcut un prefăcut inamic, care va face tot ce-i stă în putinţă să te atragă în ungherele decăderii.

La primul astfel de imbold, mobilizează-te şi evită capcanele gratuite… Eliberează-ţi sufletul de legămintele de altădată şi lasă-ţi cugetul să reevalueze noua situaţie!

Da, iubeşte-ţi semenii, dar nu te încrede cu toată fiinţa în relaţiile cu aceştia!

2 februarie

Uneori, în diferite etape ale vieţii, faci fel de fel de legăminte în faţa lui Dumnezeu şi eşti convins, învăluit de tulburarea momentului, că le vei respecta, indiferent ce vor implica în plan fizic.

Al doilea i-a promis că-l va însoţi până la intrarea în schit, considerând că întâlnirea cu înduhovnicitul necesită mult mai mult efort spiritual.

Al treilea, cu multă smerenie, îl luă de mână şi, în tăcere, merseră să se înfăţişeze cucernicului părinte.

Te vei întreba, care este morala acestei istorisiri?!... Cheia se află în atitudinea celor trei prieteni: primul reprezintă NEVOINŢA, care povăţuieşte doar până la drum, al doilea simbolizează CURĂŢENIA, care reuşeşte să ajungă până la cer, iar cel de-al treilea semnifică MILOSTENIA, care, cu modestă îndrăzneală, conduce până la Dumnezeu.

17 februarie

Învaţă să preţuieşti Cartea Cărţilor! Citeşte – puţin câte puţin –, reciteşte pasajele care au reuşit să-ţi stârnească emoţii nebănuite, cugetă la semnificaţia lor, caută alte suflete rătăcite care sunt la fel de nedumerite ca şi tine şi discutaţi...

Viaţa ta, aproape pe nebăgare de seamă, va dobândi noi valenţe şi pastorale sensuri. Interiorul tău se va umple cu învăţătură curată, îndrăznind mai mult să pătrundă semnificaţia vieţii spirituale. Lumina, Bucuria, Liniştea, Mulţumirea de sine vor umple traiul tău searbăd. Ponositele haine cotidiene vor fi înlocuite cu mult-aşteptatele veşminte atotprotectoare. Apropiaţii cu care comunici vor prelua vibraţiile smeritului tău comportament, semănând virtuţi nebănuite.

Să nu crezi că toate acestea vin dintr-o dată. Nici Dumnezeu nu a făcut lumea într-o singură zi. Secretul este să nu forţezi, să ai răbdare, să o porneşti treptat şi, cel mai important, să nu renunţi.

Efectele credinţei sunt pe termen lung, inimaginabil, şi aduc stabilitate şi forţă cu trecerea anilor. Când eşti tânăr primează provocarea, iar sufletul aşteaptă deşteptarea...

Decât să te laşi antrenat în prietenii devigorante, mai bine ţi-ai reconsidera poziţia vizavi de aşteptările tale. Dacă ai primit semnale negative în privinţa relaţiei tale de prietenie, ar fi bine să reanalizezi alegerea.

Vine vremea când şi tu vei fi triat din marea de suflete, dar după efortul depus în evoluţia ta din planul fizic.

Complacerea nu este o dovadă de îmbunătăţire, ci una de slăbiciune, criteriu care nu apare pe lista celestă...

7 februarie

Secretul unei căsnicii armonioase, împlinite, bazată pe iubire necondiţionată, pe comunicare deschisă, aproape telepatică, se află în punctul de pornire al oricărui drum conjugal.

Încă de la primul contact vizual, cei doi viitori parteneri de viaţă încep să-şi construiască temelia relaţiei maritale.

Imaginează-ţi o viaţă fără sentimente... Este o ipoteză inadmisibilă, sau aşa ar trebui să fie, încât trebuie refuzată până şi mental.

Acum, aminteşte-ţi când ţi-ai întâlnit jumătatea prima oară. Asta, desigur, dacă te-ai căsătorit din dragoste. Nu luăm în considerare alt gen de alianţă domestică.

Săgeţile năstruşnicului Cupidon v-au străpuns inimile, încât fiecare por a fost cuprins de vibraţia dragostei până la extaz. A urmat atingerea timidă a mâinilor, stârnind impulsul primei îmbrăţişări de rămas bun... Comunicarea non-verbală a continuat cu primul dans şi prima sărutare.

Cuprinşi de acest fior, buzele au murmurat primul *te iubesc* şi, ulterior, cererea în căsătorie...

Unde au dispărut toate acestea? Când aţi încetat să vă iubiţi, îngrădindu-vă libertatea şi învinuindu-vă reciproc de lipsa de interes faţă de dorinţele celuilalt?

Oare te cunoşti pe tine însuţi? Monitorizează-te, ca să fii capabil să faci primii paşi de reapropiere, necesari reîntregirii universului conjugal.

Vei avea sentimentul eliberării dintr-un somn lung şi obositor. Curând armonia va pătrunde în cuplul matrimonial, reîncununându-se cu sfinţenia lecuitoare.

8 februarie

La un moment dat fiecare om este analizat în urma unui test de evaluare a nivelului spiritual atins. În funcţie de rezultatul obţinut se va decide dacă eşti apt să te înfrupţi din hrana Iubirii Veşnice.

Oricât vei încerca să tragi anumite persoane pe Sacrul Mal, mereu se vor ivi obstacole în salvatoarea ta intenţie. Asta, datorită faptului că nu a sosit timpul eliberării lor. Mai doresc încă să lase un picior pe malul vremelnicelor plăceri lumeşti.

Nu te necăji pentru aceste suflete rătăcite şi nu forţa nota vindecării. Nu vei face decât să-ţi dublezi suferinţa, a bunei tale preocupări neîmpărtăşite şi a nepăsării lor. De ce să-ţi încarci sufletul inutil cu energii străine?

Aminteşte-ţi de timpul când tu ai fost *chemat*?! Nu a fost necesară aprobarea sau insistenţa altui muritor, pur şi simplu ai simţit dorinţa *dezbrăcării* hainelor strâmtorate care îţi încorsetau sufletul…

Nu zăbovi prea mult în jurul celor care nu vor încă să înveţe să iubească sincer… Şi vremea lor va veni cândva… Poate nu aici…

Mai bine savurează din delicioasele bucate spirituale şi continuă să explorezi *bucătăria* ta interioară!

9 februarie

Se spune că femeia se mântuieşte prin naştere de prunci… Sunt vorbe care surprind revelator esenţa feminităţii.

În fond şi la urma urmelor, fiecare individ este unicat şi trebuie tratat ca atare. Redeschide cartea vieţii şi vei trăi revelaţia suflului divin al înaintaşilor spirituali. Aceştia nu s-au sfiit sau temut să propovăduiască iubirea christică în mijlocul oamenilor flămânzi de credinţă. Asemenea şi tu, hărăzit cu un dram de minte – parcă – în plus, ai datoria de a-ţi sprijini semenii mai puţin ajutoraţi decât tine.

Există în traiectul vieţii umane o nevoie de comunicare, chiar o dependenţă a unora de a lăsa ca soluţionarea greutăţilor cu care se confruntă să vină din partea altora.

Atunci când cineva îţi solicită ajutorul, nu o dată, ci de zeci de ori, poate la acelaşi gen de problemă, nu da înapoi şi nu-ţi manifesta tulburarea şi lipsa răbdării…

Este minunat să poţi fi alături de omul aflat la necaz, dar – în egală măsură – trebuie să-l înveţi să se descurce singur.

16 februarie

Puterea pildelor este pentru suflet asemenea efectului medicamentelor pentru corp.

Erau odată patru prieteni vestiţi pentru curăţenia şi statornicia relaţiei lor. Cel mai tânăr dintre ei îşi manifesta, de câte ori avea ocazia, dorinţa de cunoaştere duhovnicească. Deşi prietenii lui erau mai aşezaţi ca fire, într-o zi îşi luă inima în dinţi şi le ceru acestora să-l însoţească la un schit, unde vieţuia un călugăr recunoscut pentru curăţenia traiului său. Dar acest iniţiat refuza adulaţia mirenilor şi, de aceea, puţini se încumetau să-l caute. Sfântul locaş era situat într-o pădure deasă şi plină de fel de fel de vieţuitoare sălbatice şi înfometate.

Primul s-a oferit să-l conducă doar până la marginea pădurii, fiindcă nu se simţea suficient de curat sufleteşte pentru a îndrăzni mai mult.

14 februarie

Cu siguranţă ai fost şi tu îndrăgostit!... Desigur, este starea care înalţă sufletul până la cer, fără nici un efort suplimentar. Din nefericire, acest sentiment se erodează însă cu o viteză inimaginabilă.

De ce? – te întrebi adesea. Este o întrebare complicată, care cere nevoia unei analize responsabile.

În primul rând, porneşti de la starea extrem de plăcută de a fi îndrăgostit. Atenţie însă, a fi amorezat nu este echivalent cu a iubi. De aici pleacă drama emoţională.

Într-un anumit context, pe fondul fie al unei stări amorţite, fie greşit înţelese, fie deprimante, întâlneşti acea persoană care reuşeşte să stârnească în tine neprevăzuţi fiori trupeşti, ce tulbură şi dezorientează fiinţa. Acesta este momentul mult aşteptat. Pluteşti pe valul dragostei şi consumi din delicatesele ei... Vine curând momentul învolburării apelor şi, din înotul plăcerii, este posibil să fii aruncat pe malul plictisului descurajant.

Toate acestea se petrec din lipsa unei strategii potrivite nevoii tale sufleteşti. Te arunci în braţele persoanei disponibile, fără să te întrebi dacă merită această totală dăruire.

A venit vremea să-ţi plămădeşti, cu Ajutorul Suprem, imaginea jumătăţii pe care sufletul tău o va căuta fără pripă, până va fi ferm convins că a găsit-o. Abia atunci vei fi capabil să te împlineşti în doi...

15 februarie

De multe ori îţi pierzi răbdarea în faţa stângăciilor celor cu care interrelaţionezi în diverse contexte. De fapt, adevărata problemă se naşte chiar din interiorul fiinţei tale... Dacă vei analiza nemulţumirile care te macină, te vei simţi ruşinat de puţinătatea spirituală în care te complaci.

Desigur, sunt femei şi femei. Unele primesc acest dar într-un moment nepotrivit şi, speriate, făptuiesc crime, ucigând dreptul la viaţă. Altele sunt pângărite fără voie şi aleg naşterea acelei odrasle ca un fel de iertare a păcatului unirii trupeşti nedrepte.

Nu le poţi uita pe femeile-măicuţe care preferă să rămână Miresele lui Iisus, înfrânându-şi pornirile feciorelnice...

Există şi aşa-numitul blestem al generaţiilor, din cauza căruia – oricât de mult s-ar lupta o femeie – trupul ei steril nu va răspunde chemării sufleteşti.

Azi există un nou curent, acela al femeilor preocupate de cariera profesională, care tot amână momentul procreerii şi, când se decid a-şi lua şi rolul de mame, constată fie că este prea târziu, fie că trebuie să apeleze la specialişti, fie aduc pe lume copii problemă.

Totuşi, lumea a cutezat neaşteptat şi la capitolul fertilităţii. Aşa au apărut fertilizarea in vitro şi, ce este mai trădător faţă de Plăsmuitor, clonarea... Disperarea femeii nemângâiate de prezenţa unui copil se poate, în cele din urmă, soluţiona... Dar, cu ce consecinţe?

Cine le dă dreptul oamenilor de a se juca de-a Providenţa?

10 februarie

Clevetirea este moartea sufletului. Cine nu s-a lăsat antrenat, măcar o dată, într-o bârfă?!... Subiecte, permanent, se găsesc.

Cel mai adesea oamenii se hulesc unii pe alţii, cuprinşi de invidia unui oarecare succes al celor de lângă ei.

Un alt subiect de pierderea vremii îl reprezintă analiza evenimentelor cotidiene, care incită pe oricare actor social.

Dar, de ce trebuie să povesteşti până şi taina mărturisirii şi, în loc să-ţi vindeci sufletul, mai rău îl ponegreşti?

Atâta timp cât nu tu eşti subiectul calomniei, îţi alungi, aparent, plictiseala cu *despicarea firului în patru*, tocmai pentru dinamizarea atmosferei amicale.

Ţi se aduce în atenţie, la un moment dat, un scenariu al cărui personaj eşti chiar tu însuţi şi ai dintr-o dată senzaţia că tot universul tău se prăbuşeşte. Începe să-ţi dea târcoale dorinţa de răzbunare... Nimic şi nimeni nu-ţi mai intră în graţii. Avizat despre numele autorului, reacţionezi mai agresiv faţă de acesta. Începe războiul replicilor răutăcioase şi fiecare zi te regăseşte din ce în ce mai istovit energetic.

Reconsideră-ţi atitudinea şi nu dramatiza aceste îndeletniciri salutate şi prin comportamentul tău!

La gânduri întunecate trimite gânduri de iubire, la vorbe deşarte trimite vorbe prietenoase şi, curând, tihna îşi va face loc în spaţiul de convieţuire. Mai mult decât atât, te vei izbăvi de păcatul clevetirii şi vei contribui la Armonia Universală.

11 februarie

De câte ori nu ai auzit: *Am sufletul încărcat de probleme...* Bine, acum este momentul să înveţi să te redresezi din apăsarea sufletească.

Zile, ani trăieşti preocupat de realizările materiale, afundându-ţi sufletul în mlaştina deşertăciunii. Când îţi epuizezi resursele, încep lamentările. Întreaga fiinţă este copleşită de slăbiciunile lumeşti.

Aleargă la un autentic vindecător de suflete şi eliberează-te! Dacă totuşi nu simţi nevoia acestei destăinuiri, începe prin a fi sincer cu tine însuţi, undeva într-un loc ferit de influenţele dăunătoare, unde vei fi auzit şi sprijinit de Duhovnicul Nemuritor.

Negreşit va primi sufletul tău întristat tămăduirea, oricât de stângace ar suna ruga...

12 februarie

Fiecare suflet aparţine Veneratei Familii şi este trimis cu o misiune, aceea de a lupta pentru statornicia şi întărirea ei.

Desigur, venirea pe planul material te dezrădăcinează de planul imaterial, motiv pentru care pătrunzi şi parcurgi treptele vieţii în mod diferit de alţii.

Evoluţia ta spirituală începe odată cu deschiderea inimii tale către ceilalţi, privind cu ochii sufletului rănile milenare.

Urmează însănătoşirea...

13 februarie

Uneori, sub efectul licorii ispititoare a lui Bachus, eşti tentat să cazi *victimă a amorului* cu cea mai bună prietenă. Sau ea cu tine. Nu întâmplător se spune că *nu poate exista doar prietenie între un bărbat şi o femeie*.

Prin interferarea sufletelor, se izvodeşte micul univers biochimic care cere dreptul la contopire. Ideile şi dorinţele lăuntrice devin complementare, născând senzaţii fizice nebănuite. Se naşte uşor, sub gustul vorbelor amăgitoare şi al poftelor trupeşti, distrugerea frumuseţii relaţiei prieteneşti. Cele două inimi vor fi străpunse de îndoieli flămânde.

Înfrânează-ţi aceste porniri carnale, încearcă-ţi stăpânirea, ca să fii capabil să învingi în lupta cu tentaţiile primare. Astfel, vei dobândi libertatea şi maturitatea necesare treptei următoare de îmbunătăţire.

Oamenii s-au dovedit a fi slabi şi foarte uşor de atras în sclavia ademenirilor fizice, rămânând, în cele din urmă, singuri, trişti şi goliţi de emoţii.

Momirea trupească devine bariera cea mai mare şi cea mai greu de ridicat dinaintea declanşării undei verzi a semaforului divin.

Dacă nu te simţi suficient de puternic, fugi...!

inţei interioare, sentimente uitate şi prăfuite de încercările şi neîmplinirile traiului. Forţa acestui gest deschide până şi Poarta Edenului. Eşti încântat şi extaziat până la amuţire.

Când primăvara reintră în viaţa ta cu un dar inocent, la rându-i un simbol al vieţii, înseamnă că te afli printre cei aleşi să continue lupta… Are o valoare simbolică subtilă şi o frumuseţe infinită, necuantificabilă…

Primăvara va deveni călăuza ta pe întreg anul, semnalul primirii în Lumea candidă a copilăriei, calea de a-i fi pe plac Creatorului…

Dar, iată, vine vremea când strălucirea fizică păleşte în detrimentul celei spirituale. Trupul îşi cere odihna după o lungă şi obositoare cercetare…

18 februarie

Cei care privesc mereu în jos se dovedesc a fi persoane triste, prinse în capcanele grijilor şi neliniştilor permanente. Pur şi simplu *atrag* de partea lor necazurile, lipsurile, pe scurt, sunt oameni care pozează, voit sau nu, în neîmpliniţi. Ei slujesc stăpânirea infernală.

La polul opus se află oamenii spiritualizaţi, plini de lumină, care au ochii îndreptaţi spre Cer. Nu au preocupări materiale, ci – cu smerenie – privesc în sus ca să-şi primească *hrana* sufletească. Aceştia se bucură de fiecare zi trăită şi emană în jurul lor doar voie-bună, iubire şi sprijin celor aflaţi în nevoi. Paşii lor sunt călăuziţi de entităţile pozitive întru împlinirea edenică.

Trebuie să conştientizezi faptul că fiecare are şansa de a alege între Bine şi Rău, între Lumină şi Întuneric.

Împlinirea se află la interfaţa între cele două planuri.

19 februarie

Grijile lumeşti te leagă de planul material şi, implicit, te împiedică să evoluezi spiritual. Eliberarea din *lanţurile* nevoilor fizice se declanşează de la raţiune.

Realizezi din experienţa de zi cu zi, în care se petrec şi bune şi rele, declanşând confort sau disconfort de moment, că lumea fizică este trecătoare. Desigur, acest calcul mental vine cu trecerea anilor, timp în care trupul se detaşează treptat de toanele sale.

Atunci vei realiza că a sosit momentul izbăvitor…

20 februarie

Te-ai hotărât să trăieşti curat, să te dărui Binelui Universal... Ei bine, constaţi că *agățarea* cu înverşunare de această decizie interioară este îngreunată, aproape sufocantă de obstacolele exterioare.

Dincolo de ceea ce realizezi cu propriile simţuri se pune un rămăşag, în planul astral, între forţele Luminii şi forţele Obscurităţii. Fiindcă oricât de nefiresc ar părea, spiritele răului nu se războiesc niciodată cu cei deja decăzuți.

De ce? Este foarte simplu, aceştia le aparţin din voinţă proprie. Ţinta principală devine coruperea celor care priveghează permanent, conştienţi de slăbiciunile telurice.

Odată pasată mingea în terenul tău, ai datoria, ca zi de zi, să pui la temelia Sacrei Înălţări câte o cărămidă din material duhovnicesc. Neîntârziat se vor ataşa şi entităţile imateriale benefice, care apreciază efortul depus, sprijinindu-şi adepţii.

Fii consecvent în pornirile spirituale, pentru a face loc vibraţiilor pozitive în fiinţa interioară, iar obstacolele şi tentaţiile vor fi anihilate definitiv.

Şi, nu te aştepta să învingi imediat, parcursul spiritual are multe nivele, iar dacă vei obosi şi ceda de la primele, rămăşagul va fi câştigat de cel căruia i-ai declarat război.

21 februarie

Se întâmplă uneori ca fiinţe foarte dragi sufletului să decidă în locul tău. Intenţia lor nu este una posesivă sau demonstrativă ci, pur şi simplu, consideră că, în acel moment, îţi oferă, realmente, un spijin. Şi, poate, într-adevăr vei fi ferit de anumite supărări, dar lipsa unei comunicări transparente induce tensiuni dificil de înlăturat.

În loc să încerci să afli adevăratele intenţii, începe conflictul mental... Scenarii nebuloase, strategii de evadare

Toate ar fi trecute mai uşor cu vederea, mai ales dacă odată ajuns acasă te întâmpină braţele persoanei iubite. Drama, în schimb, continuă cu atmosfera de la serviciu. În mijlocul colectivului manifeşti adesea o atitudine nesănătoasă, sub imboldul unor reacţii sau evenimente trăite în acel mediu viciat.

De câte ori nu ai asistat la şedinţe interminabile, în care fie eşti lăudat, fie blamat. Şi, cum *şeful întotdeauna are dreptate*, ţi se dau sarcini nefireşti faţă de fişa postului, eşti chemat la negocieri salariale după criterii numai de el cunoscute, ţi se cere, voalat, să *tragi cu urechea* la spusele colegilor de dragul binelui instituţiei etc.

De multe ori cazi victimă acestor tactici şi devii irascibil, vlăguit de energie şi atunci te isterizezi, de cele mai multe ori, faţă de jumătatea prea-răbdătoare.

Încep scandalurile, urmate de lacrimi, separări, divorţ, un adevărat calvar sufletesc.

Nu te asocia cu aceşti iscoditori! Nu pierde timp preţios în iţele încurcate ale vieţii profesionale!

Poartă în inimă taina vieţii evlavioase pe care s-o împărtăşeşti cu fiinţa iubită.

28 februarie

Când un copil îţi oferă primul mărţişor, simbolul primăverii, al renaşterii naturii, realizat de propriile lui mânuţe, simţi parcă atingerea îngerească.

Dintr-odată devii receptorul mesajului de confirmare a recunoaşterii îmbunătăţirii tale şi alegerii inspirate a drumului pe care ai purces. Eşti atins de vibraţiile purităţii celeşti. Acel suflet neprihănit a reuşit să pătrundă, cu mintea lui curată, frumuseţea şi candoarea sufletului tău, oarecum ameţit de urâciunile vieţii de zi cu zi.

Oferirea unui dar din partea unui copil vine firesc, asemenea înfloririi primului ghiocel, stârnind, în străfundul fi-

26 februarie

La achiziţionarea unui spaţiu de locuit se trăiesc nişte emoţii fantastice. Prioritatea imediat următoare va fi preluată de amenajarea interioară. În funcţie de bugetul de care dispui, îţi prelungeşti această agonie de la câteva săptămâni la o viaţă...

Gândul confortului domestic devine obsesiv. Cauţi fel de fel de oameni care să pună în practică schemele tale mentale. Uneori, sau de cele mai multe ori, lucrarea nu iese aşa cum ţi-ai imaginat-o şi începi să suferi.

Desigur, poate ai curajul să le spui lucrătorilor nemulţumirea ta şi să-i pui să refacă lucrarea. În cele din urmă, apele se vor limpezi.

Dar sunt şi persoane care se închid în suferinţa lor şi trăiesc adevărate drame domestice...

Dacă este vorba de un cuplu, cu siguranţă apar reproşurile neimplicării celuilalt partener. Aruncă acest scenariu distrugător de pace interioară în cel mai îndepărtat ungher!

Atunci când ceva nu se petrece aşa cum ţi-ai dorit, găseşte modalitatea de a-ţi spune păsul... Multe din tensiunile acumulate în timp se datorează lipsei de comunicare deschisă.

De ce crezi că omul a fost înzestrat cu grai?

27 februarie

Vine vremea când trebuie să intri în rânduielile vieţii: să urmezi o şcoală, să-ţi găseşti un loc de muncă, să te căsătoreşti, să devii părinte ş.a.m.d. Şi, pentru ca toate acestea să te fericească, trebuie *sudate* cu lumină, până când destinul teluric se va fi împlinit.

În vremurile de azi o slujbă bună este greu de găsit şi, de cele mai multe ori, te mulţumeşti cu ce afli pe piaţa locurilor de muncă. Câştigarea *pâinii cea de toate zilele* devine o necesitate.

ale Eu-lui rănit, emoţii devoratoare pun stăpânire pe întreaga ta fiinţă. Oricât ar încerca acei binevoitori prieteni, ulterior, să-şi motiveze hotărârile luate, prima reacţie – un refuz categoric.

Consecinţele imediate îşi vor face simţită prezenţa odată cu trecerea timpului neiertător, când ranchiuna ia locul reconcilierii. Consideri că izolarea este cea mai bună soluţie a disconfortului interior. Un singur lucru nu-l ai în vedere: când raţiunea conduce sufletul începe etapa îmbolnăvirilor, a insomniilor, sau a coşmarurilor devastatoare.

Nu întoarce spatele acelora care sincer te preţuiesc şi vor să preia din povara problemelor tale. Uneori, printr-o manifestare puerilă, respingi Mâna, totdeauna întinsă în clipele neplăcute ale traiului neînţeles.

Revizuieşte-ţi acest comportament, desprinde-te din mrejele tenebrelor, lasă candoarea sufletească să preia frâiele vieţii tale şi momentele mai puţin clare se vor limpezi.

22 februarie

Mult adevăr regăsim în zicala *graba strică treaba*.

Trăieşti prezentul tot pe fugă şi nu îţi laşi răgaz nici măcar pentru a te bucura de roadele propriului succes. Aproape nu mai simţi nimic...

Da, este trist cum a devenit lumea, robotizată, lipsită, parcă, de duhul divin. Consecinţele se resimt în toate.

Mănânci pe fugă fel de fel de preparate fast-food şi îţi nenoroceşti stomacul şi, implicit, alte organe în aşteptarea energizării, pentru a putea funcţiona la parametri normali.

Respiri cu acelaşi zor, iar *frustratele* celule rămân doar parţial oxigenate, afectându-ţi întreaga vitalitate.

Mergi alertat, de parcă ceva sau cineva te-ar urmări, lucrezi în contra timp şi fără dăruire, iubeşti fără pasiune în timpul pauzelor de cafea ş.a.m.d.

În scurt timp, uneori la vârste fragede, trupul va ceda în faţa agresiunilor la care este permanent supus, împiedicând, totodată, manifestarea spiritului cu care ai fost înzestrat.

Da, grăbeşte-te, dar ca să răspândeşti iubire, dăruire, bucurie, ţie şi celor din jur.

Aceasta este unica grabă aşteptată şi răsplătită aici şi *Acolo*...

23 februarie

În lume se preumblă multe feţe *înzestrate* cu har divin sau, cel puţin, care se cred aşa. Au prins câte ceva din gustul plăcut al cunoaşterii spirituale şi deja îşi însuşesc cununa de mucenici.

Mai mult decât atât, unii intră impresionant de bine în rolul mesagerului dumnezeiesc, controlându-şi întreaga fiinţă, de la modul de a privi, căldura glasului, alegerea cu mare grijă a vestimentaţiei, până la smerenia întregului comportament... Totul este o paradă ieftină.

Preaînălţarea slăbeşte şi cel mai mic grăunte de credinţă. Da, oricine se poate socoti fără de păcate, doctor al sufletelor neînvăţate, emisar al Creatorului, dar cu ce preţ? De fapt, ţipă orgoliul în aceste nefericite suflete, duşmanul principal al vieţuirii decente.

Este dureros să vezi atâţia oameni care se încred în astfel de falşi trimişi, deschizându-şi sufletele, punând şi ultimul bănuţ numai pentru a *afla* baiul traiului lor mizer. Vorbele meşteşugite ale viclenilor farisei atrag, ameţesc, cu multă uşurinţă.

Fii convins că tocmai aceşti învăţaţi peste noapte ar trebui, mai vârtos, să se păzească. La ce le foloseşte cuvântul sfânt într-un trup trecător, o raţiune hulpavă şi un suflet întemniţat?...

24 februarie

Azi este *ziua renaşterii naturii*, cum zic bătrânii...

Redescoperă splendoarea vieţii, după ce mediul înconjurător se dezbracă de hainele groase şi grele ale hibernării. Natura oferă nerecunoscătorilor întrupaţi cele mai miraculoase şi durabile lecţii de viaţă. Ea este martorul mut, dar totdeauna învingător al tuturor vicisitudinilor legendare.

Universul două atuuri de necontestat: răbdarea şi puterea reînfloririi în urma oricăror calamităţi. Acestea ar trebui să reprezinte imboldurile pentru fiecare supravieţuitor uman.

Încearcă să faci din Dragobete – logodnicul păsărilor – simbolul renaşterii în inima ta a iubirii, a dăruirii, a purităţii, ca să dovedeşti că eşti unul din continuatorii de drept ai Creaţiei Sacre.

Meditează câteva clipe la virtuţile care satisfac lumea ta interioară... Toate pot fi înglobate într-un singur nume: Iubirea. Fără ea, nimic nu pare a avea sens. Împlinirea sufletească va deveni consecinţa firească a sublimului sentiment. Şi, mai târziu, vei afla mântuirea...

Cine reuşeşte să-şi clădească viaţa cu strălucirea iubirii pure, va fi recompensat pe ambele planuri, drept recunoaştere a celei mai bune decodări a sensului vieţii...

25 februarie

Singur îţi faci viaţa un iad. Spune: *De azi vreau să fiu fericit!*

Să ştii că şi simpla zicere trezeşte în tine dorinţe neaşteptate de îmbunătăţire. Vor lucra, alături de fiinţa ta, forţe subtile, gata să sprijine un act uman creator.

Urmează să-ţi dovedeşti îndârjirea spre împlinirea lăuntrică. Orice gest binevoitor, aparent nesemnificativ, va contribui cu o cărămidă la construirea beautitudinii eterne.

În timp, ponderea binelui pe care-l realizezi în planul fizic va accede în planul cosmic.

10 martie

Îți propui să mergi în vizită la părinți şi-i găseşti cu ochii aţintiţi la ferestre în aşteptarea sosirii tale.

De fiecare dată istoria se repetă, iar vizitarea casei părinteşti ascunde trăirile copilăriei apuse şi a adolescenţei tumultuoase. Deşi chipul părinţilor este însemnat neiertător de trecerea anilor, nu dai importanţă amănuntelor fizice, lăsându-te dus de valul amintirilor... Memoria devine selectivă, înfăţişându-ţi doar momentele plăcute ale vieţii de familie.

Atât timp cât poţi retrăi astfel de clipe este relaxant, energizant chiar. Maturizarea s-a produs atât de natural, încât realizezi că nici nu-ţi aminteşti exact momentul trecerii din etapa tumultoasei adolescenţe.

Şi, totuşi, devii melancolic, poate chiar trist. Era o vreme când problemele existenţiale nu te preocupau, iar azi te raportezi la un sistem de referinţă aflat mereu în echilibru instabil.

Cândva, totul revenea preocupării familiale şi greul era suportat doar de umerii părinţilor. Acum ai preluat locul acestora cu datoria de a duce mai departe sarcinile strămoşeşti.

Bucură-te cu toată fiinţa de clipele reunirii familiale, răsfoieşte filele vieţii cu emoţia de atunci şi vezi ce îmbunătăţiri ai putea aduce dacă ar fi să te confrunţi cu acelaşi gen de probleme. Acestea materializează-le cu noua familie.

Fă din experienţa familiei telurice o rampă de lansare înspre familia spirituală.

11 martie

Ai auzit vreodată bolborosirile unui om în pragul trecerii în nefiinţă?

1 martie

O nouă primăvară a izbândit, nu fără câteva tentative zdruncinătoare ale puterii frigului şi gerului neîmblânzit, penetrarea mantalei iernii. Forţa căldurii, a luminii, a purităţii primăvăratice însenineză, deopotrivă, sufletele neîmplinite, trupurile îngheţate şi raţiunile combative.

Viaţa, cu toată complexitatea ei, se lasă întotdeauna învăluită de gingăşia primului ghiocel, declarat *vestitorul primăverii*. De fapt, îl poţi vedea, în ciuda constituţiei fragile, drept *învingătorul păturii de nea*.

Câți mai au vreme să mediteze la aceste miracole ale naturii?!... Atenţionează-i pe toţi cei cu suflete amorţite să-şi acorde câteva momente de detaşare de material şi să se încarce din vitalitatea anotimpului redeşteptător...

Sunt suficiente doar câteva clipe pentru a te salva de întunecimea ce-ți coordonează paşii prin viaţă. Nici măcar disperarea inimii nu o mai sesizezi, asociind-o cu firescul...

Natura ştie că ai nevoie de un suflu proaspăt, de un zâmbet sfios, de o îmbrăţişare caldă, de vorbe întăritoare, de... Treptat deschizi o nouă uşă a speranţei. Divinitatea nu vrea să te piardă în nebuloasa deşertăciunii fizice şi, prin intermediul anotimpului reînvierii, îţi vorbeşte.

Totul este să ai urechi de ascultat...

2 martie

Dacă eşti chipeş, flirtezi cu cei slabi şi manipulabili din jurul tău, transformându-i în victime ale patimilor trupeşti. Desigur, plata va fi suportată de ambele părţi, ea incluzând şi dobânda, suficient de usturătoare, pentru rătăcirile de moment.

Nimeni nu contestă dulceaţa momentului de început ale acestor îmbietoare jocuri amoroase, când fiinţa se abando-

nează în brațele incitatoare ale plăcerii carnale. Devine un fel de drog, de anihilator al neîmplinirilor telurice, dar, ca orice lucru demarat cu gânduri ademenitoare, apar erodările sufleteşti ireversibile.

Şi, chiar dacă pentru o clipă te trezeşti din beția trupească, lupta cu fierbințeala trăită de tine şi victimele tale devine un joc strategic, de voință, istovitor, uneori depăşind forțele proprii.

Soluția nu este la îndemâna oricui şi necesită răscolire asiduă în lumea lui interioară. Să ştii că duhul tulburării fizice izgoneşte, sau, cel puțin, înfrânează tânguirea, iar duhul deznădejdii blochează pocăirea.

Într-un târziu, te vei întreba dacă mai este speranță pentru tine.

Nu pătrunde în labirintul desfătării trupeşti doar de dragul verificării şarmului personal, fiindcă întinarea sufletească te îndepărtează de speranța mult-râvnită.

3 martie

Firea omenească este nerăbdătoare, excesiv de curioasă şi plină de invidie pe reuşitele celor din jur.

Ca să reuşeşti, nu începe mai multe activități deodată care duc inevitabil la risipirea energiei. În acest mod nu vei excela în nimic şi, mai mult, îți vei produce răscoliri sufleteşti datorate insatisfacțiilor trăite.

Dacă vrei să câştigi mulțumirea de sine ierarhizează-ți prioritățile. De multe ori organizarea vieții deschide uşi blocate de agitația mentală, scoțând la lumină perspective în care vei descoperi noi provocări ce pot redefini sistemul de valori la care te-ai raportat inițial.

Începe o primă activitate, după noua sistematizare. De bună seamă vei întâmpina obstacole, iar tendința imediată este de a abandona demersul început fără prea multă împotrivire. Te-ai întrebat vreodată ce fel de fire ai?

Caută femeile din lumea ta, dăruieşte-le măcar puțin din timpul tău. Acestea simt imediat prețuirea sinceră şi te vor răsplăti cu zâmbetul cald şi plin de recunoştință al candorii Lumii Dumnezeieşti.

9 martie

Ca ființe umane dispunem de două tipuri de moşteniri: una genetică, care aduce cu ea un bagaj genealogic impresionant şi imposibil de măsurat sau de intuit cu precizie şi una astrală, care are menirea îndeplinirii unicei misiuni, aceea de desăvârşire spirituală şi de reîntoarcere în Locul de proveniență.

Poate fi una dintre explicațiile comportamentelor rebele şi distincte ale indivizilor umani.

Ia exemplul a doi frați. Deşi primesc aceeaşi educație, dragoste părintească, pâine şi apă din acelaşi pământ, dorință de a izbândi insuflată cu aceeaşi deschidere, sete de cunoaştere spirituală etc., ei reacționează şi se maturizează diferit.

Atitudinile, comportamentele a doi indivizi, desprinşi din aceeaşi familie, sunt aparent inexplicabile, dacă se porneşte numai de la moştenirea genetică.

De fapt, fiecare vine cu propria lui moştenire celestă. De aici pornesc diferențele. Oricât ar fi omenirea de înaintată tehnic şi tehnologic, nici un aparat nu poate surprinde vibrațiile spirituale.

A prevedea gena monopolizatoare ține de cu totul alt gen de educație, din păcate ignorată de mulți şi, cu siguranță, la vârsta tinereții.

Nu căuta să cercetezi acolo unde nici Lumea subtilă nu se amestecă, fiindcă trebuie să conştientizezi faptul că, deşi deține puterea supremă, nu-ți încalcă liberul arbitru.

Eficiența traiului fiecăruia este scrisă şi arhivată în Cartea Vieții, iar în momentul marii traversări se va ține cont de ceea ce ai agonisit pentru suflet.

La un moment dat nu mai lucrezi la parametri normali şi ai nevoie de reîncărcare. Acesta este momentul lehamitei, al ochilor încremeniţi în faţa dezmăţului culinar şi a blidelor murdare, al raţiunii critice care se stăpâneşte să nu izbucnească, dar care imploră nevoia de izolare...

Bine ar fi să nu ajungi până în acest moment şi să te retragi graţios, cu mintea încă limpede, pentru o bine-meritată relaxare şi un pios moment de meditaţie.

8 martie

Dedică această zi femeilor din viaţa ta!

Închide ochii minţii răscolite şi contemplă la puritatea, gingăşia, dragostea, înţelepciunea pe care femeile le împărtăşesc în viaţa fiecăruia.

Vei simţi acea vibraţie maternă care îţi furnică fiinţa de la naştere până la moarte. Nu te raporta doar la întruchiparea enigmei milenare a femeii, cea a ademenirii lui Adam în lumea trecătoare.

Au devenit celebre vorbele – *femeia te ridică, femeia te coboară* – care semnifică, de fapt, două planuri: Divinitatea, echivalentul Luminii, al vieţii fără de prihană şi satanitatea, echivalentul obscurităţii, al regretului veşnic.

Analizează acum femeia înălţătoare, definită, la rându-i, bidimensional. Aceste două dimensiuni, evident, sunt complementare.

Iată femeia-fecioară, emanaţia castităţii, cea aleasă să cunoască înfrânarea întru desăvârşire şi femeia-mamă, cea care are misiunea înălţătoare de a asigura continuitatea ciclului vieţii prin naştere de prunci.

Îmbinarea celor doi poli defineşte sensul Fecioarei-mame, Născătoarea Luminii.

Pornind de aici vei avea conturată imaginea corectă a maternităţii.

Dacă te afli în categoria celor care renunţă uşor, nu vei putea avea niciodată pretenţia să te numeri printre învingători. Lumea desăvârşirii spirituale nu sprijină laşitatea. Oamenii slabi sunt izolaţi atât de entităţile materiale, cât şi de cele imateriale.

Decizia de a te scutura de deficienţa decizională îţi aparţine, abia pe urmă porneşte adevărata competiţie.

Gustul reuşitei este indescriptibil, vibraţia ei penetrează Universul astral care va întoarce semnalul prevestitor a viitorului tău în Familia celor aleşi.

Legile Divinităţii nu vor fi modificate doar pentru câteva vaiete omeneşti!

4 martie

Cine nu a realizat cât este de preţios timpul?! De aceea este imperios necesar să elimini din viaţa ta timpii morţi sau consumaţi pe mofturi de moment.

Te plângi de lipsa timpului, dar ai încercat să-l defineşti şi să-i stabileşti o ierarhie de obiective?

La finele oricărei zile, dacă vei face o monitorizare a consumului temporal, vei sesiza lipsa substanţei sufleteşti. Vremea este irosită, fără milă, doar pe activităţi ce ţin de planul fizic.

Împarte-ţi vremea cât de cât proporţional cu adevăratele nevoi şi vei aprecia altfel valoarea ei.

Da, se ivesc noi provocări, faci cunoştinţă cu oameni interesanţi, vrei să explorezi locuri visate, să te abandonezi în braţele iubirii... nimic de condamnat, dar ai în vedere şi separarea de lumea materială.

Nu uita că reprezinţi o structură trinitară, fiecare parte având propriile nevoi. Neglijarea unei părţi îşi va cere, mai devreme sau mai târziu, birul...

5 martie

Simți o dorință de nestăvilit de a te înfrâna de la cele întristătoare în ochii mult-răbdătorului Creator, dar pare o luptă dinainte pierdută.

Dacă vrei să nu cunoşti oboseala abținerii trebuie să-ți faci un plan, să-ți stabileşti câteva direcții de acțiune. Ca orice țel spre care tinzi în viață, ai de întreprins nişte paşi importanți.

Când porneşti la război fără muniție, la primul foc înspre tine vei fi răpus la pământ.

Vremelnicia lumii, pentru a putea fi controlată, mai întâi trebuie cunoscută. Te poți lovi de bariere diferite ca naturi.

O primă tactică ar putea consta în reținerea de la anumite produse gastronomice, o luptă a pântecelui, deloc facilă pentru un gurmand.

Sau, stoparea de la consumarea băuturilor alcoolice, un viciu cu prea mulți adepți care nu pot face față altfel necazurilor vieții.

Concluzia este clară: trebuie să pui frâu patimei care-ți domină viața. Cu siguranță, ai cel puțin una.

Problematic este când viciile depăşesc virtuțile…

6 martie

Într-o relație de cuplu, de o importanță majoră este adăstarea. *Ce se aşteaptă de fapt?*

Dulcea revedere, împărtăşirea experienței zilnice, stabilirea planurilor de viitor pe timp mediu şi lung, savurarea unei cine în doi, sprijinirea cu o vorbă bună la necaz etc. Ți se cere să fii umărul la nevoie celui aflat la ananghie, să-l iubeşti necondiționat, fiindcă acesta este rostul viețuirii în doi.

Din nefericire, lucrurile stau cu totul altfel: toată energia negativă acumulată peste zi sau ani o arunci, fără nici un regret sau din indiferență, asupra celuilalt.

Văpaia dragostei ce v-a unit la început se transformă în văpaia disprețului în pragul separării.

Dacă vei reuşi să treci peste toate aceste încercări, obştescul sfârşit nu va mai apare atât de sumbru. Ştii că sunt în preajma ta brațele persoanei dragi.

Sunt două tipuri de aşteptări: una *scormonitoare*, incitatoare de scandaluri, care naşte doar frustrări şi întrebări chinuitoare şi una *cumpănită*, aşezată, care descoperă un partener stăpân pe sine şi un bun strateg al vieții de cuplu.

Lumea cosmică are nevoie de cupluri stabile, armonioase, spiritualizate, capabile să-şi conducă inevitabilul timp al despărțirii, datorat obligațiilor cotidiene, pe căile fortificării sferei conjugale.

Nu te abandona fleacurilor lumeşti care distrug frumusețea iubirii…

7 martie

Unele evenimente din viață te pun în ipostaza de a te comporta nefiresc până la ipocrizie… Te laşi antrenat de starea celor prezenți. Astfel devii volubil, vulgar, ostentativ, hrăpăreț şi, toate acestea, numai pentru a fi în centrul atenției sau de dragul atmosferei.

La un moment dat te invadează neputința, te simți plictisit, absent la glumele supărătoare, oamenii devin neinteresanți, mâncarea şi băutura îşi pierd gustul, atmosfera anchilozează…

Dar toate aceste trăiri se petrec doar la nivelul ființei tale interioare, care doreşte altceva. Este firească această transformare pentru cei cu preocupări spirituale. De fapt răspunde legii compensației, a nevoii de integrare în lumea subtilă.

Indivizii umani funcționează, de asemenea, pe baza unor surse energetice. Cu cât sunt exploatate mai mult pe nimicuri trecătoare, cu atât se consumă mai repede.

A trăi într-o comunitate, din care unele suflete depind de tine, înseamnă şi a răspunde bunului ei mers. Nu te poţi lăsa condus de egoism şi ignoranţă, iar găsirea unei căi de mijloc depinde de gradul tău de maturitate spirituală.

Desigur, există riscul să fii izolat sau neînţeles şi, eventual, să nu poţi face faţă gustului amar al acestei neconsolări numai de dragul atingerii unui vârf...! Şi, atunci, rămâne calea de mijloc. Nu trebuie nici să dai comunicat de presă cu reuşitele tale, nici să-ţi autoblochezi conexiunile interumane.

Dacă îţi este hărăzită o viaţă impresionantă, vei şti care este momentul şi cum trebuie să-l primeşti fără a trăi cu mustrări de conştiinţă. Doar, reflectează!

22 martie

Simţi o durere insuportabilă, care ţi-a cuprins întreaga fiinţă, datorată răutăţii unor aşa-numiţi apropiaţi de sufletul tău, sau interesaţi de potenţialul de care dispui.

În timpul traiului pământean se pot crea diverse legături care pot să te transforme într-o persoană întunecată şi preocupată prea mult de material... Dacă îţi dau târcoale astfel de vibraţii negative, să ştii că te îndrepţi pe o cale total greşită, care te poate duce îngrijorător spre tulburare totală.

Conştientizează această realitate şi profită de acest moment pentru a te înarma, împotriva celor care te agită, cu armele necesare, dar nu cu efect distrugător, de tipul: *sprijinul credinţei, scutul nădejdii şi coiful mântuirii...*

Poate nu vei dobândi îmbunătăţirea celor urâţiţi de planurile machiavelice puse în practică asupra ta şi a altora, dar vei reuşi să treci testul adevăratei iniţieri spirituale.

Uneltirile se vor întoarce neîndoios şi peste rezistenţa celor care au devenit pionii forţelor malefice. Curând cei doveditori de răbdare duhovnicească vor deveni bravii echipei cereşti.

Desigur nu toţi muribunzii trec prin această fază, dar sunt unii care bâiguie cuvinte aparent fără sens pentru cei de lângă ei.

Experimentează, de preferinţă alături de un suflet de care te leagă multe clipe minunate, şi ascultă-i vorbele confuze.

Vei avea sentimentul comunicării cu un partener poziţionat cu un picior în lumea materială şi cu unul în lumea imaterială.

Se pare că cel agonizant este prezent trupeşte în spaţiul fizic, şi, în egală măsură, prezent spiritual în spaţiul celor de mult plecaţi. Dialogul se produce firesc cu ambele tabere. Tu, cel considerat cu raţiunea intactă, diagnostichezi comportamentul drept unul deviant.

Ce se întâmplă de fapt nu ştie nimeni. Posibil să fie chemat neîncetat de spirite şi să nu mai poată fi capabil să distingă lumea înconjurătoare sau, poate, celor lucizi le este interzis să discearnă între cele două realităţi atât de profund simţite de un muribund.

Acesta a pătruns într-un alt nivel de vibraţie, imperceptibil de protagoniştii lumii materiale.

12 martie

Când simţi că eşti epuizat şi nu mai poţi face faţă stresului cotidian, exteriorizează-ţi trăirea interioară.

De exemplu, plângi până când toată energia sufocantă este eliminată din inima ta. Este un exerciţiu care face bine nu numai sufletului, dar produce atât descărcarea mentalului încrâncenat, cât şi spălarea ochilor împăienjeniţi de încărcătura microbiană din planul fizic.

Deşi lăcrimarea este considerată o descărcare emoţională nefirească pentru cei puternici, totuşi, atât timp cât nu devine un obicei de şantajare din partea celor care te preţuiesc, reuşeşte să te reabiliteze emoţional.

13 martie

Sunt zile când îți aminteşti şi, chiar, retrăieşti momente cu ființe demult plecate în neantul eternității.

Propune-ți să-i comemorezi după cum îți dictează inima, dar nu neglija să vizitezi locul unde acum odihnesc.

Dacă te-ai lovit de ceva care te leagă de un suflet înălțat (o fotografie, un articol de îmbrăcăminte, un tabiet la care ținea cu sfințenie şi pe care l-ai copiat în dorul acelei ființe ş.a.m.d.) înseamnă că are nevoie de tine.

Este felul acelui suflet de a te chema. Omagiază-i amintirea, ia un buchet de flori, fă nişte pachete cu merinde şi dulciuri pentru a le da copiilor înfometați ai străzii ieşiți în întâmpinarea ta etc.

Cel mai important este să faci o comemorare din suflet. Dăruieşte acelui adormit doar ceea ce-i făcea plăcere, acum, desigur, prin intermediul ființelor ce mişună neştiutor prin viață.

Trebuie să ştii că, atunci când o ființă dragă te cheamă prin intermediul viselor, înseamnă că ai fost ales să joci un rol important în limpezirea rostului ei în planul astral.

În funcție de cum vei răspunde solicitării celeşti, aşa îți vei pregăti materialul de pavare al drumului veşniciei tale.

A comunica cu cei decedați nu este o inepție, dimpotrivă, poate fi considerată o pregătire a inevitabilei treceri în neființă.

14 martie

Sunt momente în viață când fiecare evaluează şi este evaluat în urma unei monitorizări, mai mult sau mai puțin obiective, a ceea ce poate, trebuie şi este interzis să fie realizat, conform unei fişe a postului.

Şi, pentru că totul trece prin filtrul rațiunii pizmaşe, estimarea implicării profesionale va avea un marcant grad de subiectivitate.

Gata, viața îşi reia cursul firesc, senin, iar petele veninoase vor fi înlăturate prin forța iubirii şi, implicit, a iertării celor care ți-au amărât liniştea.

Reuşita depinde de intensitatea sufletească cu care te arunci în competiția umană!

Cu cât te încrâncenezi mai mult ca să atingi ținta propusă, cu atât vei întâlni mai multe obstacole. Îmbrăcând hainele smereniei, încă de la începutul drumului explorator, nu vei mai cunoaşte deznădejdea şi nici osânda pe nedrept.

Orice plan uman se intersectează la un moment dat cu un plan subtil energetic, format fie din spirite pozitive, fie din cele negative. Există riscul victimizării neluat în calcul. Aşteptarea entităților involuate spiritual, pe fondul unei slăbiciuni, va atrage suflete dornice de câştiguri nesperate. Prețul va fi pierderea cununii cereşti.

Acceptă faptul că viața este structurată pe două dimensiuni, Bine/Rău, Iubire/Dispreț şi te vei împăca cu toanele ei.

21 martie

Apar, pe fel de fel de căi, oportunități ispititoare pe care nu le poți trece cu vederea. Şi, totuşi, intri într-un fel de panică decizională. De câte ori eşti pus într-o astfel de situație, te bâlbâi şi pierzi şansa de a te bucura de ea. Ulterior, îți dau târcoale regretele…

Analizează care sunt factorii care determină aceste indecizii. De multe ori te laşi influențat de diverşi amici, sau de un anumit confort domestic, sau de o profesie care îți dă cât de cât un echilibru socio-financiar etc. Atâta timp cât laşi factorii exteriori să decidă pentru tine, înseamnă că nu eşti pregătit să te ridici.

Entuziasmul unui nou început, al imaginii de viitor care se proiectează pe retină, ar trebui să te determine să purcezi la treabă.

cu o ademenire dulceagă, trăită la maximum dar pe timp scurt, mai bine caută să investeşti constant emoţional într-o relaţie care te poate împlini pentru toată viaţa.

Iniţierea spirituală porneşte de la echilibrul emoţional, pe care fiecare şi-l dobândeşte diferit, în funcţie de propriile nevoi.

Tu cum l-ai câştigat?

19 martie

Cine nu ştie că adevărata lecţie de viaţă este chiar viaţa însăşi... Deşi îţi doreşti să tinzi către Perfecţiune, te mulţumeşti cu foarte puţin.

Preocupările se reduc, în mare măsură, la planul fizic. Faptul că ai realizat o mică avere pe pământ, că nu îţi faci prea mari griji pentru ziua de mâine, a ta şi a copiilor tăi, pare-se că te mulţumeşte...

Toate aceste satisfaceri ale capriciilor materiale denotă cât eşti de obtuz în faţa desăvârşirii astrale...

20 martie

Întotdeauna după ploaie se iveşte Soarele. Oricât de densă ar fi fost pătura de nori, razele impunătorului astru reuşesc să penetreze negura ei. Se instalează în tine speranţa că Lumina iese învingătoare din orice încercare.

Viaţa se aliniază aceleiaşi logici. Treci prin nenumărate necazuri, eşti răvăşit de tulburări, aparent nu mai izbândeşti eşecurile, ce-ţi rămâne?

Deşi sună a clişeu, nu-ţi pierde încrederea în forţa Luminii care va anihila orice microb interior. Şi, când vine momentul vindecării, şterge cu buretele, rând pe rând, fiecare amprentă malefică cuibărită în inima ta.

Dacă tu eşti cel evaluat şi nu vei fi mulţumit de aprecierea finală va trebui să-ţi aduni forţele într-un exerciţiu de sinceritate cu tine însuţi şi să analizezi toţi factorii care au determinat stabilirea unui calificativ prin prisma minţilor omeneşti investite cu dreptul de evaluatori.

Adesea vei fi surprins să constaţi că nu competenţele şi profesionalismul au fost cauzele depunctării, ci faptul că prezenţa ta, care se impune prin creativitate, sociabilitate, dinamism, mediere, deranjează frustrările şi complexele supervizorilor muncii prestate de tine.

În schimb, dacă te numeri printre apreciatori, ar fi indicat să iei în calcul doar parametrii care definesc complexitatea activităţii pe care trebuie să o realizeze cel supervizat.

Uneşte-te în cuget cu entităţile luminoase, pentru a fi capabil să faci o apreciere realistă, nepărtinitoare.

Şi, nu uita că adevărata evaluare nu o poate face nici un muritor...

15 martie

Apar şi zile în viaţă când eşti tulburat de şicanele unora din jur, fie de la locul de muncă, de la şcoală, dintr-un grup de prieteni, sau din familie.

De fapt, ar trebui să mulţumeşti pentru acest disconfort sufletesc care îţi oferă şansa de a-ţi dovedi adevărata deschidere spirituală.

Din nefericire, în acele momente nu cugeţi la aceste portiţe sufleteşti şi te laşi prins în capcanele întinse cu viclenie de cei care vor să te destabilizeze până la tulburare.

Toate aceste impulsuri de răzbunare sunt reacţii conduse de duhurile amăgitoare, pe care le hrăneşti fie cu vorbe de ocară, fie cu atitudini necontrolate, fie cu o mimică întunecată. Sub îndemnul energiilor răscolitoare îţi construieşti o strategie duşmănoasă.

Lasă orgoliul rănit şi cere ajutor Dumnezeirii!

Scutură-te acum, cât mai ai încă timp, de dorinţele dispreţuitoare. Foloseşte-te numai de arma iubirii, singura cu adevărat puternică în faţa încercărilor vieţii.

Nu te lăsa dominat de efectul faptelor necurate aflate la îndemâna celor rătăciţi, ca să nu te pierzi alături de aceştia întru eternitate!

16 martie

Uneori, de dragul aparenţelor sau pentru a obţine anumite favoruri, devii dual, ipocrit, într-un cuvânt fals.

Dualitatea dă naştere la multă suferinţă, frustrări interioare greu de gestionat, pătrunderi în labirinturi socio-umane încurcate, trăirea unei neputinţe perpetue de a te schimba.

Natura acestui tip de comportament trădează, chiar dacă nu conştientizezi sau zici că nu te afectează, multă durere ce-şi aşteaptă lecuirea.

Răspunsurile tale se dovedesc a fi clişee preferate doar de indivizii nespiritualizaţi, care au primit, urmare a unui joc de culise, un post de conducere.

Amărăciunea mare e că fiecare semnal receptat de aceştia, venit din partea subalternilor, este decodificat ca un gest de curtoazie sau de obedienţă, mai ales când cunosc adevărata fire a celor pe care-i dirijează.

Fereşte-te să te identifici cu astfel de personaje ce caută să-şi joace rolul cât mai bine. Există riscul întinării frumuseţii interioare.

17 martie

Simţi nevoia să-ţi destăinui păsurile, dar nu te gândeşti nici o clipă la consecinţele acestei deschideri.

A-ţi povesti tulburările din viaţă oricui poate să-ţi aducă un disconfort sufletesc şi mai mare. Înainte de a-ţi deschide

sufletul, alege cu precauţie şi discernământ confesorul social. Desigur, descărcarea interioară poate fi primită la început cu empatie, dar contextul se va schimba şi atunci...?!

Dacă nu ai ales fiinţa potrivită nevoii tale de a-ţi elibera inima, într-un moment de insatisfacţie personală, care va avea o cât de mică legătură cu tine, nu se va reţine de a se folosi în sens distructiv de cele auzite.

Acesta devin un fel de cameleon sufletesc; acum te ascultă şi suferă alături de tine, încercând să-ţi ofere soluţia optimă de a ieşi din impas, iar mâine, în faţa propriilor lui probleme, cele aflate tainic le va întoarce împotriva destăinuitorului.

Sunt şi astfel de oameni, care simt permanent nevoia de a vampiriza suflete naive. Unii nu sunt conştienţi de efectele comportamentelor lor, fiind nişte fiinţe fie involuate spiritual, fie total nepăsătoare.

Dar, ce te faci cu cei inteligenţi, care dispun de o forţă malefică impresionantă şi care profită pentru ţelurile lor tocmai de descătuşarea acelor suflete slabe, incapabile de a diferenţia binele de răul din oameni.

Trebuie să ştii că liniştea sufletească nu se câştigă povestind. Tot ce vei reuşi să realizezi va fi doar o învârtire în cercul aceloraşi probleme.

Mai bine încearcă să te vindeci prin dezvăluirea chinului interior în mijlocul naturii, decât în faţa unei inimi egoiste şi rău intenţionate.

18 martie

Când eşti indecis şi descurajat de viaţă nu te arunca în braţele primei tentaţii. Acea provocare ameţitoare îţi poate aduce, eventual, o mângâiere fugară, o nouă iluzionare emoţională, dar în nici un caz o soluţie de vindecare.

Întotdeauna ai în vedere argumentele care susţin sau, dimpotrivă, combat o astfel de decizie. Decât să te mulţumeşti

1 aprilie

Viaţa fiecăruia are propriul traseu înspre împlinirea unui scop divin. Oricât de bine intenţionat ai fi, intervine, din nefericire, şi strategia uneltitoarelor spirite care îţi întind fel de fel de capcane, servindu-se de voluntarii umani inferiori din jur.

Caută prin orice mijloace să te bucuri de protecţia spiritelor pozitive, ca să nu fii dominat de entităţile negative. Cu cât un drum este mai scurt şi mai îmbietor cu momelile unor reuşite rapide, fii sigur că nu este cel potrivit. Se va demonstra a fi cel mai nesigur şi, în cele din urmă, va reprezenta proiecţia propriilor slăbiciuni, sau a gradului de iniţiere spirituală atins.

Alege mai bine osteneala adevărată şi treptele nesigure ale scării încercate pe care au păşit mulţi alţi semeni, cedând prea de timpuriu din cauza greutăţii lor interioare.

Devino, dacă te simţi în putere, farsorul ispititorului veşnic...!

2 aprilie

Când vei afla forţa să te rogi pentru iertarea celor care ţi-au greşit în vreun fel, abia atunci te vei număra printre cei îmbunătăţiţi.

Acceptă că în lume sunt mulţi prefăcuţi spiritual, sau răuvoitori, care trăiesc pentru a lupta, prin orice mijloace, în vederea pierderii celor decişi să trăiască viaţa curat şi în folosul oştii creştine.

Alegerea sfinţeniei vieţii telurice îţi asigură cu certitudine întâietate şi clemenţă celestă.

Să nu crezi că vei culege roadele *aici* şi *acum*, dar fii sigur că le vei simţi aroma eternă, *Acolo* şi *Atunci*.

Ai în vedere trei tipuri de încheiere a jocului imaginar de şah: câştigă piesele negre (veşnicia în întuneric), remiză (lupta continuă), sau câştigă piesele albe (înălţarea).

23 martie

Prietenia adevărată se construieşte în timp şi este trecută prin multe încercări până la o consolidare puternică. Ai parcurs un traseu dificil, plin de bariere, de tracasări sociale, de controverse... Cu siguranţă că au fost şi momente când, obosit de uneltirile din jur, ai dorit să pui punct unei relaţii complicate şi, uneori, interzise... Dar sufletul tău, în preajma acelei fiinţe, se simţea protejat.

De câte ori nu te-ai întrebat de unde această nevoie continuă de destăinuire şi de dăruire reciprocă de consolare? Poate că încă nu ai aflat un răspuns ferm, dar desigur gândul te-a dus la protecţia superioară.

Atunci când nu eşti capabil să-ţi explici o stare pozitivă, invoci aproape instantaneu intervenţia Divină. Şi să ştii că nu greşeşti, fiindcă Lumea Atotprotectoare ţi se alătură atunci când eşti sufocat peste putinţă.

Dacă te-ai gândit la evadarea din contextul social, sau la emigrarea în spaţii mai compatibile firii tale, înseamnă că a reuşit energia negativă să te domine. Părăsirea arenei publice şi hoinăreala prin zone necunoscute nu fac altceva decât să trezească stări interioare dezarmante.

24 martie

Închipuieşte-ţi cum ar fi viaţa fără credinţa şi speranţa în Dumnezeu?

Desigur, pe cei cu preocupări spirituale acest gând îi cutremură... O viaţă în dezordine şi pustiită de speranţa eternităţii edenice!

Sunt printre oameni şi ignoranţi sau înrăiţi spiritual care nu pun prea mult preţ pe valorile sacre şi care nu percep mai mult decât realitatea trăită. Ce este dincolo de ea, nu-i preocupă..., dar spun *ce-o vrea Domnul!*

Dacă ar fi să accepţi o astfel de ipoteză nefondată vei realiza ce haos social s-ar instala, destul de extins şi dificil de ţinut în frâu.

În orice tabără te-ai afla, ai datoria să te pregăteşti să poţi primi lumina, să laşi inima să raţioneze, să nu judeci ca să nu fii judecat...

Aşa cum Soarele luminează şi încălzeşte planeta, aşa şi credinţa nelimitată luminează şi încălzeşte duhul sfânt din fiinţa umană...

De ce să trăieşti ca rob al propriei raţiuni imature care naşte în tine ambiţii şi orgolii nelimitate? Până la a deveni victima ghearelor ademenitoare nu este decât un pas şi nu unul foarte mare...

Întăreşte-te cu răbdare, cu puterea iertării, cu frumuseţea iubirii, cu energia astrală, cu setea de cunoaştere subtilă şi, în cele din urmă, vei afla calea nepieritoare...

25 martie

Fiecare trebuie să respecte regulile (legile) societăţii în care trăieşte... Nu este neapărat un lucru negativ în a te supune unor norme de organizare a vieţii sociale.

Vine în schimb momentul luării unor decizii individuale care, în mod sigur, nu are nevoie de votul majorităţii pentru a fi întreprinsă.

Este momentul să te desprinzi de aşa-numitul *spirit de turmă* şi să te angajezi în acţiune.

Intervine corvoada efectelor sociale, fiindcă, la insistenţele celor din jur, este posibil să renunţi la binele individual şi să-ţi canalizezi efortul spre binele colectiv.

Analiza are în vedere, în primul rând, cât de bine eşti încărcat cu răbdare şi iubire. Dacă abdici de la aceste două virtuţi, duşmanul imaterial îţi şi înhaţă sufletul. Permanent vei fi la dispoziţia acestuia, care te manipulează în mod dureros, jucându-se cu tine ca şi cum ai fi un pion pe o tablă de şah.

Opreşte-ţi exprimarea sau manifestarea aflate sub imboldul agitaţiei. Vorba aspră, privirea întunecată, comportamentul dezechilibrant şi atitudinea impulsivă conduc la amplificarea hăului relaţional şi, implicit, al celui spiritual.

Stinge patimile sufleteşti prin reorientarea cugetului şi a inimii spre vibraţiile benefice ale lumii subtile. Efortul propriilor trăiri va atrage sprijin Dumnezeiesc Atotprotector.

Întreaga fiinţă va fi iluminată salvator, împiedicând – asemenea unei platoşe – invazia negativă în sufletul răzvrătit.

Curajul de a-ţi păzi liniştea va fi răsplătit cu trăiri înălţătoare purtătoare de daruri veşnice.

30 martie

Se întâmplă adesea ca într-un loc în care trăieşti şi unde ai trecut prin diverse stări emoţionale, urmare a evenimentelor ce au pavat drumul vieţii, să nu te mai simţi în largul tău... Este timpul să te desprinzi şi să schimbi măcar ceva în cursul vieţii tale, care să te remonteze cât de cât. Probabil fie ai ales greşit de la bun început, fie ţi-ai terminat misiunea acolo.

Mentalitatea moştenită te împiedică să îndrăzneşti spre mai mult. Până mai ieri era suficient să ai un loc de muncă sigur, din care să ieşi la pensie fără a fi prea tare preocupat de împlinirea profesională. Totul se reducea la a fi util societăţii, prin aceasta înţelegându-se acceptarea unui salariu sub efortul muncii depuse, a condiţiilor de trai inferioare statutului omului modern, a unei familii cât mai numeroase etc.

Iată că lucrurile au luat o altă întorsătură. Noua perspectivă a vieţii se învârte în jurul căutării permanente care îmbracă diverse forme: împlinirea de unul singur, găsirea unui loc de muncă cât mai bine plătit, neimplicarea în relaţii de durată etc. Se întârzie nejustificat responsabilizarea din partea omului modern.

Se pare că a rămâne devotat unei cauze atrage după sine monotonia. Alergarea după nou şi noutate nu aduce neapărat fericirea. În fapt ai ajuns robul tristeţii permanente în faţa propriei indecizii.

Nu uita că sufletul dă viaţă trupului, înţelepciunea linişteşte raţiunea, iar familia dă sens fiinţei în ansamblu. Toate la un loc înseamnă împlinire!

31 martie

Invidia ucide vise, relaţii, suflete slabe căzute în capcana celor versaţi socio-uman.

Se naşte întrebarea: *cum se pot frânge aripile acestor păsări răpitoare de energii pozitive umane*?

Ei bine, înainte de a demara un proces acţional este indicat să analizezi problema cu toate cărţile pe masă, deci cu multă obiectivitate.

Pune pe unul din talerele cântarului decizional împlinirile care se întrevăd, iar pe celălalt frustrările ce s-ar putea ivi în urma unei hotărâri pripite. În funcţie de cum se contrabalansează, alege calea potrivită.

Cert este un lucru: dacă doreşti cu ardoare să birui, trebuie doar să îndrăzneşti!

26 martie

Fereşte-te de secvenţele-clişee din viaţă! O dată ce ai trecut printr-o experienţă nefericită, folosindu-te de anumiţi factori ce păreau benefici în acel moment, este regretabil să repeţi greşelile din trecut.

Nu generaliza o situaţie care se întrevede şi pare asemănătoare cu una cândva incomodă, din care ai ieşit suficient de şifonat. Poate atunci nu ai ales soluţia optimă de ieşire din impas.

Trebuie să fi aflat deja că niciodată un context nu este identic cu un altul. Da, au anumite puncte comune care pot interveni într-un proces, dar nu trebuie să te determine să absolutizezi.

Imprimă subconştientului tău posibilităţile de soluţionare pozitivă pentru tine şi cei care participă la respectivul eveniment!

27 martie

În faţa pericolului iminent încerci să te ascunzi, convins fiind că va trece pe lângă tine fără să-ţi atingă cumva integritatea interioară sau să-ţi influenţeze poziţia socială. Şi,

dacă totuşi ai fost afectat în vreun fel de acest nefericit moment, cheamă Lumina! Viaţa îşi va continua cursul...

Primejdiile sunt precum bumerangul, când crezi că ai scăpat nevătămat de efectele lor, pe nepregătite, eşti asaltat cu şi mai mare violenţă, fără a mai avea timp să le eviţi. Impactul este atât de puternic încât va fi nevoie de mult efort pentru a-ţi reveni. Nu fuga sau ascunderea din faţa tulburărilor reprezintă salvarea, ci curajul şi diplomaţia de a te elibera din ele. Efectele acestora nu vor mai fi trăite cu atâta durere şi vor fi mai uşor de eliminat din inima ta.

Începutul unui astfel de demers purificator ar putea porni de la cercetarea cauzelor. Treptat, reconstitui traseul încurcat, analizezi fiecare factor declanşator... Vei descoperi două tipuri de efecte: unul distructiv care îţi destabilizează semnificativ liniştea şi unul de întărire sufletească şi de premeditare a evenimentelor nefericite după anumite vibraţii lăuntrice.

Iată cheia explicaţiei tinereţii zglobii şi a maturităţii aşezate.

28 martie

Puterea postului este neînchipuită şi luarea deciziei de a-ţi pune poftele la încercare reprezintă un exerciţiu de voinţă pentru fiecare muritor. Încă din primele zile vei putea cunoaşte efectele beneficei experienţe.

Şi nu întâmplător sunt fixate cele patru posturi semnificative de peste an. Omul vine în contact cu tot felul de energii negative şi un prim pas de purificare îl reprezintă postul alimentar.

Cel mai însemnat post este şi cel mai îndelungat, în urma căruia străluceşte Lumina. Vei regăsi pe acest duhovnicesc drum forţe întăritoare care vor sprijini efortul tău. Fiindcă nu uita că Dumnezeu a dorit binele acestei nerecu-

noscătoare lumi, luând asupra Sa – prin Fiu – moartea păcatului, de orice natură ar fi.

Dacă până acum ai luat în calcul doar exerciţiul de voinţă de a-ţi tăia de la porţia gastronomică tot ce era de provenienţă animală, postul înseamnă şi altfel de înfrânări.

Cine nu este capabil să treacă acest test înseamnă că păşeşte prin viaţă doar ca simplă făptură care respinge adevărata provocare. Atunci, cu ce drept mai speră pământenii la mântuire?...

Încă nu s-a învăţat lecţia că *nimic nu se câştigă gratuit*?!.. Drumul îmbunătăţirii, care duce la desăvârşire, nu va fi deloc uşor şi este foarte posibil să ai tendinţa de a da înapoi la întâlnirea unor obstacole mai puternice.

Stăpâneşte-ţi trăirile, controlează-ţi teama care va încerca să se opună manifestării Duhului Luminii Atotvindecătoare...

29 martie

Auzi tot mai frecvent că cei care alcătuiesc clasa politică reprezintă imaginea celor care i-au legitimat.

Dacă este aşa, atunci de ce îţi mai manifeşti atât de agresiv dezaprobarea acţiunilor întreprinse de aceştia?

Nu-ţi dai seama că te mustri pe tine însuţi?

Dacă pe tine te neliniştează ceea ce ai decis neconstrâns, înseamnă că nu eşti mulţumit chiar de propria existenţă.

Se gândeşte şi se acţionează sub imboldul unor campanii de imagine contrafăcute şi prelucrate, conform aşteptărilor celor care vor da girul respectivilor actori politici.

De fapt, singur îţi demonstrezi imaturitatea decizională de zi cu zi. Fiindcă să ştii, aşa reacţionezi în cele mai multe dintre hotărârile cotidiene.

În acest caz, cum ar trebui să se revolte natura divină pe ignoranţa ta spirituală?!...

12 aprilie

De multe ori, în faţa unei cât de mici probleme, te afunzi în deliciile alcoolului ispititor şi fals medicament de suflete. Pentru câteva ore, trupul îmbâcsit şi mintea ameţită de duhoarea bahică te impulsionează cu un simulat curaj, antrenându-te în scenarii perfide şi, totodată, riscante.

Zeul *afumător de minţi slabe* deschide porţile împărăţiei sale cufundată în gradele înfierbântate ale alcoolului.

Dacă ai fost biruit de ipocritul amic, consecinţele nu vor întârzia să apară în viaţa ta: de la pierderea locului de muncă, sărăcire, părăsirea de cei dragi şi, ce este mai grav, până la scăderea încrederii în tine însuţi şi sleirea totală a puterilor.

Ce mai, eşti în pragul morţii, începând de la cea mentală, urmată de cea fizică şi finalizată de cea sufletească. Până şi entităţile benefice te părăsesc. Devii asasin prin autocondamnare la o viaţă lipsită de lumină.

Pe negândite te preiau demonii pitiţi prin ungherele lumii fizice, trimişi cu misiunea de a creşte rândurile lumii de jos.

Să nu crezi că sunt puţine victime ale băuturii, chiar şi unii dintre cei mai vestiţi meşteri ai timpurilor şi-au pierdut frumuseţea existenţială din cauza îmbrăţişării acestei miresme fals-salvatoare.

Când simţi că-ţi fuge pământul de sub picioare, refugiază-te într-un loc drag şi reculege-te! Vei afla direcţia pe care trebuie să mergi.

13 aprilie

Da, unii spun – *Ce noroc cu tehnica modernă!!!* – dar nu au în vedere şi efectele negative ale acesteia.

Tot scenariul raţional se rezumă doar la efectele imediate şi comode pentru confortul personal. Până aici, nimic de comentat, dacă îţi canalizezi atenţia asupra timpului economi-

3 aprilie

Te-ai întrebat vreodată care este diferenţa dintre oamenii nebuni şi oamenii normali?

Dacă vei analiza pe rând cele două stări mentale vei descoperi că acestea au suportat redefiniri permanente, de la un timp istoric la altul.

Bezmeticii de ieri sunt geniile recunoscute şi apreciate de azi. Nebunia este, până la urmă, următoarea treaptă a normalităţii, o previziune a firescului de mâine.

De multe ori, fiecare simte nevoia unei evadări, dacă nu fizice, cel puţin raţionale.

Rezultatul va însemna înlocuirea imaginii realităţii trăite, care devine irespirabilă şi insuportabilă, cu o imagine utopică, adaptată stării personale, aerată, tinzând spre desăvârşire.

Şi, atunci, te comporţi conform noii realităţi visate, exprimându-te cu forţa sufletului aparent eliberat. Fiecare o percepe în mod diferit. Unii se simt frustraţi, iar alţii se agaţă cu disperare de acele trăiri, mai precis de consecinţele pe care le pot avea.

Conceptul de *nebunie* devine, astfel, multidimensional, fiind raportat la un sistem de valori definit la un moment dat într-o societate. Nebunul se adaptează unui context intraductibil, corespunzător unei realităţi virtuale. Este, dacă vrei, poezia pe care ignoranţii sociali nu o pot înţelege şi, mai mult, o iau în derâdere.

Ferice de cei ce pot evada prin intermediul gândului!...

4 aprilie

Sunt situaţii care scapă, uneori, de sub controlul bunului simţ şi al minimei moralităţi.

Viaţa te provoacă tocmai pentru a te face mai puternic. Devii confuz, nestăpân pe propriile reacţii, suspicios pe

orice atitudine, critic la observaţii, iritabil la rugăminţi, introvertit până la amuţirea vocii interioare. Pe scurt, te transformi într-o fiinţă lipsită de voinţă înălţătoare.

Dacă ai ajuns într-o astfel de stare, se impune declararea stării de alarmă. Priveşte-te în oglindă cu obiectivitate, cu ochii pruncului deschişi la primul contact cu lumea fizică şi care cercetează curios fiecare mişcare, fără părtinire.

Încearcă să trezeşti în fiinţa interioară acea detaşare binefăcătoare, să simţi viaţa cu sufletul nepângărit al nou-născutului pentru care nu există tulburare. Vei reuşi să scapi de epuizarea interioară şi să deschizi uşi care, altădată, ţi se păreau interzise.

Bezna ucigătoare a neputinţei, treptat, va fi anihilată de puritatea, căldura şi vitalitatea entităţilor benefice subtile, mesageri ai Naturii Astrale, aflată în stand-by contemplativ: redeşteptarea umană.

5 aprilie

Eşti mâhnit de impurităţile lumii prezente, unde ştii că ai de împlinit o sfântă misiune. Odată ajuns aici te simţi, cu trecerea anilor, încorsetat în propriul trup, cămin, comunitate, iar raţiunea urzeşte fel de fel de scenarii incomode, sufletul, treptat, începe să se izoleze într-un colţ lăturalnic.

Pe neaşteptate, această revoluţie interioară va avea parte de propria-i sluţenie fizică, mentală şi, ulterior, spirituală. Te-ai rătăcit şi acum te afli pe un drum plin de bariere, gata să te direcţioneze în adâncul deznădejdii fără de sfârşit.

Agaţă-te cu ambele braţe de Mâna subtil întinsă, sprijină-te cu ajutorul picioarelor de pereţii imaginari din jur, roagă-te cu inima neîncetat şi, cel mai important, oricât de extenuat şi de dezarmat ai fi, nu te lăsa atras în acest imens gol.

Urmaşii Sf. Toma vor întreba: *cum vom şti că suntem pe drumul cel bun dacă nu primim nici un semn de confirmare*?

Acestea nu sunt gânduri luminoase, ci tulburările spiritelor răzvrătite.

11 aprilie

Fiecare an de viaţă matrimonială, trăit în armonie, în pace sufletească şi iubire curată, aduce un plus de frumuseţe şi de stabilitate lumii nemuritoare. Mai mult decât atât, intensitatea aurei conjugale va însemna o dovadă în plus a rostului Creaţiei.

Din îndemn lăuntric ar trebui ca toate cuplurile, zi de zi, să simtă nevoia de purificare, de sfinţenie, de ajutorare, pentru a dobândi împlinirea, întărindu-şi, în acest mod, forţa cununiei religioase.

Urcând transcendental, treaptă de treaptă, vei cunoaşte sprijinul îngerilor, aceste gărzi cereşti ce însoţesc drumul vieţii tale maritale.

Nimeni nu spune că nu eşti asaltat de încercări diverse şi de tulburări capcană, dar, păstrând viu sentimentul care te găseşte alături de cel drag şi comunicând deschis cu jumătatea aleasă, toate vor trece fără urmări dramatice.

Rostul cuplului este acela de păstra intensitatea iubirii, loialitatea şi sprijinul la nevoie, în aşa fel încât finele vieţii pământene îl va afla împlinit şi pregătit de marele pas în eternitate.

Acolo unde este iubire trainică şi dăruire transparentă se află şi soluţiile la problemele neaşteptate, capabile să înlăture tulburările sufleteşti.

A-ţi cultiva dorul faţă de partenerul conjugal este asemenea îndemnului sfânt de a da o mână de ajutor la zidirea cetăţii luminoase, nepieritoare, pentru adăpostirea ta în eternitatea paradisiacă.

Acceptarea simplităţii şi a ponderării în cele întreprinse în viaţă reprezintă calea căutată confuz de om, dar pe care o pierde fără să realizeze că a trecut nepăsător pe lângă ea.

10 aprilie

Puterea banului a devenit prioritară în viaţa lumească. Trăieşti doar cu dorinţa de a acumula averi uriaşe, succese socio-profesionale, prieteni influenţi şi alte asemenea beneficii vremelnice.

Când ţi se iveşte şansa de a face şi lucruri plăcute naturii interioare fii convins că începe şi confruntarea cu lumea inferioară care până atunci a decis în locul tău.

Îşi face loc trezirea spirituală, cu sprijinul duhurilor pozitive şi nu va fi deloc uşor de suportat. Astfel, la prima trăire interioară profundă încep să se deschidă ochii mentali, blocaţi doar pe material. La a doua tentativă purificatoare este declanşat procesul interogativ de redefinire a rostului în viaţă.

Deja, de la a treia zguduire spirituală conştientizezi că a sosit vremea să acţionezi, să începi acumularea de averi cereşti.

Deşertăciunea lumii fizice nu merită pierderea frumuseţii Locaşului etern, fără de care nu există nimic mai motivant pentru suflarea divină din oameni.

Tendinţa de a trăi ca şi cum ai moşteni pământul aparţine doar neiniţiaţilor, care refuză Sprijinul Atotprezent, dovedindu-şi propria lor inconştienţă. Mai devreme sau mai târziu vor realiza semnificaţia grozăviei materiale şi a importanţei lor sociale.

Reorganizează-ţi rânduiala vieţii, pe cât posibil evitând împătimirile trecătoare.

Ştii deja că, odată căzut, nu vei afla uşor sprijin salvator. Trădarea, din partea aşa-zişilor prieteni, a colegilor ipocriţi şi a amicilor interesaţi, va reuşi să deschidă uşa nevăzută a regresului etern.

Singurul ajutor dezinteresat va veni din partea spiritelor luminoase, care doar aşteaptă chemarea ta pentru a face front comun împotriva adversarilor.

6 aprilie

Se întâmplă adesea să te mâhnească propria ta slăbiciune, fie ea trupească, raţională sau sufletească.

Zilnic, interacţionând cu problemele vieţii, te laşi dominat de efectele acestora şi apar tulburările interioare. Începe revolta fiinţei tale răvăşite, care amplifică şi mai mult neîmplinirile resimţite zi de zi şi fiecare reacţionează diferit.

Plângi înfundat pentru a nu-ţi divulga starea, blagoslovești audiența cu vorbe de năduf, întorci spatele celor care ţi-au greşit, dar, aproape niciodată, nu te rogi pentru întărire.

Prin acest gen de comportament îţi dai de gol sărăcia duhovnicească, fiindcă degeaba ai bani pentru satisfacerea confortului fizic. Cu aceşti bani nu îţi poţi cumpăra nici liniştea şi nici nemurirea.

Disconfortul sufletesc, pe fondul unei carenţe educaţionale, se află la originea criminalităţii din ce în ce mai confortabil instalată în lume.

În prezent, omul este supus permanent diverselor forme de agresiune. În loc să eviţi pe cât poţi sursa de violenţă, o îmbrăţişezi cu sete, arătându-ţi, de fapt, imaturitatea în care te complaci. Poate a venit momentul plăsmuirii unui nou model uman sau, cel puţin, al şlefuirii Creaţiei iniţiale. Dar nu, tocmai prin libertatea maximă pe care o are omul se distinge Supremaţia Divină.

Încotro, fire rebelă lipsită de oxigenul dătător de viaţă veşnică?!...

7 aprilie

Într-o zi un prieten îţi solicită telefonic să-i redai cele zece porunci lăsate de Dumnezeu lumii prin gura lui Moise. Fiindcă nu doreşti să omiţi ceva din sacrele vorbe, îi propui prietenului să revină peste câteva minute. Este atitudinea smerită şi aşteptată de Lumea Divină.

Cu o trăire parcă mistificată, răsfoieşti duhovniceştile file şi realizezi cât de puţine faci pentru echilibrul sufletesc. Un nod în gât te împiedică să respiri normal, mâinile devin neajutorate, ochii sunt invadaţi de lacrimile neputinţei în faţa rândurilor încărcate cu semnificaţie purificatoare.

În cele din urmă, printr-un efort colectiv, al tău asociat cu cel subtil, îţi aduni plăpândele puteri şi lecturezi spusele Dumnezeieşti, cerute în urma apelului telefonic. Dintr-o dată acea convorbire dobândeşte o conotaţie de redeşteptare interioară. Contempli la cele lecturate şi realizezi că e vremea unei schimbări.

La întrebarea – *Cum să se simtă pământeanul împlinit, dacă nu este în stare să dea ascultare măcar celor zece Porunci*? – realizezi cât de puţine faci pentru cunoaşterea finalităţii dorite, aşteptate şi învăţate de la părinţii spirituali. Preferi să înoţi în apele tulburi ale vieţii cotidiene, decât să sorbi din Izvorul Nesecat al dreptei învăţături.

Simţi cum te mânii pe propria ta neputinţă, plină de slăbiciuni şi sensibilităţi dezarmante în care te cufunzi zi de zi.

Pentru a înţelege sensul Iubirii Sacre, trebuie cercetat cu grijă rostul vieţii întrupate!

8 aprilie

Care este esenţa relaţiilor interumane? Cu siguranţă nu este o întrebare simplă sau al cărei răspuns să fie exprimat doar printr-un cuvânt cheie moralizator.

Analizezi totuşi sintagma *prietenie la nevoie*... În multe părţi ale acestei planete superpopulate şi superpoluate ai prieteni, amici. Şi, dacă te gândeşti bine, făcând un exerciţiu de memorie, de fiecare te leagă o amintire, ce poate să fi însemnat o păţanie buclucaşă, o împlinire sufletească, o dezamăgire etc.

Acele amintiri nu te mai răscolesc în sensul neapărat supărător, indiferent dacă cele petrecute împreună au fost sau nu plăcute. Uitarea, iertarea, mersul firesc al vieţii plasează amintirile cam pe acelaşi piedestal, al detaşării de efectele lor.

Superioritatea spirituală poate începe de aici, prin trimiterea unui gând pozitiv, a unei vorbe de duh, al unui dar simbolic, de suflet, tuturor acelora care au trecut, la un moment dat, prin viaţa ta. Vei avea plăcuta surpriză ca, din când în când, să primeşti, la rândul tău, un semn al recunoaşterii redeşteptării.

Este o altfel de strategie de a-ţi umple lada de zestre cerească...

9 aprilie

Cu cât eşti mai exigent cu tine însuţi, cu atât eşti mai nefericit. Exigenţa poate fi înţeleasă de cei de lângă tine drept rigiditate sufletească, o stare de pasivitate emoţională.

Lumea în care trăim şi-a pierdut gingăşia, lumina şi, de aceea, este privată de trăirea curioasă, de nevoia de cunoaştere a copilului care pătrunde timid în tainele vieţii.

Cauţi tot timpul răspunsuri mult prea complicate şi îndepărtate de adevăratele soluţionări. În locul unei îmbrăţişări cu fiinţa care te aşteaptă cu emoţie, preferi vizionarea unui film agresiv sau al unui talk-show lipsit de substanţă. În loc de o casă modestă, plină de iubire şi de dăruire, preferi o vilă somptuoasă, rece şi lipsită de comuniune. Lista poate continua cu tot felul de exemple din viaţa trăită, uneori, cu atâta desconsiderare faţă de aşteptarea sufletului.

fi unele de reproş sau de judecare a neîmplinirilor existenţei lor. Poate de aceea se spune *să nu vorbim morţii de rău....*

De câte ori ai încercat să-ţi găseşti echilibrul sufletesc la mormintele celor dragi?

Aceste locuri te aşteaptă, de multe ori, ani de zile, chiar şi întreaga viaţă, în paragina uitării şi a tristeţii infinite.

Îngrijeşte-le, ca să ai parte de atenţia, de recunoşterea şi de iertarea celestă.

A oferi un buchet de flori la căpătâiul simbolic al sufletului de mult plecat, a aprinde o lumânare cu gândul plin de smerenie, face mai mult decât orice miluire făţarnică în ochii vicleni şi lacomi ai semenilor.

Plânge-ţi morţii în singurătate şi nu de ochii lumii!

23 aprilie

O glumă aparent nevinovată poate stârni reacţii neaşteptate din partea receptorului. Acesta începe să-şi construiască un scenariu plin de replici la fel de ironice, îndreptându-se într-o direcţie care nu se anunţă deloc constructivă.

Ceea ce nu conştientizezi este că un om nu se află întotdeauna în dispoziţia necesară de a gusta o vorbă de duh, pe care poate să o considere – de multe ori pe nedrept – o şicană gratuită din partea celui cu care interacţionează.

Desigur, ar fi extraordinar să fii capabil să te detaşezi de stările mai mult sau mai puţin bune în care te afli în diverse momente şi să primeşti cu seninătate vorbele spirituale, sau chiar acide, ale ghiduşilor din jur, dar nu se întâmplă totdeauna aşa. Pe fondul unor evenimente neplăcute din viaţă, la care se adaugă şi vorbele înţepătoare, conflictul se naşte de la sine.

Dacă te afli în tabăra celor care preferă stilul mucalit de a vedea viaţa, poate ar fi mai bine să explici partenerului – victimă de dialog – intenţia sau buna-dispoziţie în care te afli, pentru a evita reacţii de viitor neaşteptate.

sit în conceperea şi editarea unor documente, materiale publicitare, prelucrare de imagini, posibilitatea de a comunica repede şi foarte ieftin unii cu alţii, deşi sunt mii de kilometri distanţă, privilegiul de a vedea şi auzi persoane dragi în acelaşi timp, conferenţia, negocia şi încheia contracte, a putea face cumpărături şi a achita taxe, a căuta informaţii diverse despre aproape orice subiect tratat vreodată etc., ce mai, o adevărată revoluţie cibernetică.

Dar, pentru orice bunăstare venită parcă din senin, de care te bucuri zi de zi, crescându-ţi pretenţiile, se impune şi plata, deloc insignifiantă. Minunile tehnice (computer, telefon mobil, servicii de intranet, internet etc.) cer un preţ pe care nu-l percepi imediat, dar care în timp lasă pagube dificil de apreciat.

Deja le simţi prezenţa şi acestea se numesc dependenţă şi dezumanizare. Odată prins gustul tehnicii informaţionale, şi înfruptându-te din beneficiile ei, refuzi, inconştient sau, ce este mai cumplit, cu bună ştiinţă, să-ţi foloseşti mintea, corpul şi sufletul pentru a mai susţine comuniunea cu semenii tăi. Fiinţa este semiparalizată. Esenţa vieţii circulă on-line, de la un capăt la celălalt al planetei. Cine mai are nevoie de atingerea mâinii dragi când există mouse-ul...?

Umanitatea a devenit rece, robotizată. Virtualitatea ucide cele mai cântate fantezii!

14 aprilie

Stresul cotidian, de teama zilei de mâine, a reuşit să-ţi fure până şi nopţile. Ai devenit propriul tău sclav pe plantaţia plină cu iluzii şi fantasme ameţitoare la care Ego-ul a aderat de bună voie.

Dacă zilele au devenit din ce în ce mai neîndestulătoare în această forfotă materială, pe care o cauţi, o hrăneşti şi o ridici la rang de împlinire socio-umană pentru tine, ai început să-ţi scurtezi şi nopţile.

Timpul pentru odihnă, reîncărcare fizică, reordonare mentală şi contemplare spirituală pare a-şi fi pierdut din rostul iniţial. A doua zi, buimac de somn, vlăguit de energia vitală te îndopi cu fel de fel de întăritoare, convins că vei face faţă noilor provocări cotidiene.

Dacă se întâmplă să te trezeşti în toiul nopţii, răvăşit de gânduri tulburătoare şi alte energii negative subtile, înseamnă că ai auzit vocea interioară, din ce în ce mai stinsă, a naturii sacre din tine.

Profită de acest moment, fiindcă este chemarea restabilirii ordinii în viaţa ta risipită. Este şansa de a conştientiza devierea traiului de până acum şi, în egală măsură, a posibilităţii de a-ţi reveni. Este semnul aşteptat că nu este totul pierdut.

Răspunde invitaţiei entităţilor pozitive la petrecerea dată cu prilejul convingerii că te poţi schimba şi acordului că vei fi sprijinit dacă vei acţiona alături de ele.

Când somnul te trădează uneori, nu reveni cu gândul la activităţile de peste zi, fiindcă ai timp alocat acestor preocupări.

Foloseşte timpul insomniilor pentru tămăduirea sufletului!

15 aprilie

Te afli în cea mai semnificativă perioadă a anului creştinesc. Câţi se pot mândri cu preocupări cu adevărat spirituale?

În loc să profiţi de aceste săptămâni pentru o detoxifiere alimentară a organismului, a raţiunii de dorinţele egoiste şi a sufletului de energiile vampirizante, preferi să marchezi sfânta sărbătoare cu încă un festin opulent.

Adevăraţii iniţiaţi nici nu se arată în acest timp, preocupându-se de aducerea ofrandei lor Învierii Domnului.

Toată lumea recunoaşte, din convingere, de ochii lumii, sau constrânşi de dogmele bisericeşti, simbolul mântuirii

21 aprilie

Sunt unele fiinţe atât de frumoase la chip încât invidia dă târcoale neiniţiaţilor spirituali. Iar când acestea au şi un suflet îngeresc, creşte şi mai mult revolta interioară a celor lipsiţi de duh curat.

Cuminţenia şi dăruirea fiinţelor îmbunătăţite spiritual atrag după ele necugetările acelora care vor cu tot dinadinsul să le tulbure şi să le destabilizeze raţional.

Este vremea încercărilor când aceşti agitatori energetici se lasă conduşi de duhurile neiubitoare de pace şi frumuseţe interioară.

O explicaţie ar fi pofta nepotolită pentru plăceri diverse, dorinţe carnale sălbatice, vorbe deocheate adresate persoanelor alese, nevoia de hărţuire socio-profesională manifestată cu fiece prilej ş.a.m.d

Drept consecinţă, din lipsă totală de cunoaştere înălţătoare şi ignorarea efectelor luminii purificatoare, fie cad prizonieri, chiar victime ale vieţii uşoare pentru un anumit interes material, profesional, fie se aruncă în braţele sfârşitului întunecat, fie se răzbună mişeleşte.

Cu siguranţă, există posibilitatea să te regăseşti şi tu în una din ipostazele amintite şi poate nu te vei putea lăuda că ai reuşit să te detaşezi sau să lupţi cu slăbiciunile din exterior.

Strălucirea pietrelor preţioase este dată prin şlefuire îndelungată...

22 aprilie

Meditează la pacea eternităţii edenice. Cum? Un răspuns se află chiar în viaţa celor care nu mai sunt alături de tine şi în acest fel ai oportunitatea de a evolua, de a nu mai repeta greşelile lor.

Fii convins că adormiţii, la rândul lor, se vor ruga pentru dobândirea liniştii tale interioare dacă acele gânduri nu vor

trecut repede cu vederea toate acestea, transformându-te într-un monstruleț care se crede invincibil şi nemuritor.

Această atitudine asupra vieții a fost extrapolată şi la nivel de învățământ, pornind de la refuzul de a mai face parte din procesul educaţional, considerat inutil în faţa robotizării continue şi a câştigului financiar alunecos.

Realizezi, oare, tristeţea interioară apăsătoare?!...

20 aprilie

Cu cât te vei strădui să fii mai comunicativ, mai sincer, mai iubitor de lumină, cu atât vei atrage în jurul tău oameni mai slăbiți sufleteşte. Aceştia vor încerca prin tot felul de uneltiri, vorbe uşoare şi ocărâtoare, să clevetească gratuit deschiderea ta spirituală în scopul înfrânării inițativelor pozitive.

Ce se întâmplă de fapt? Forţele malefice nu pot suporta strălucirea Luminii, iar oamenii hărăziți cu porniri duhovniceşti au forţa de a anihila efectul negativ al acestora.

Nu uita, oricât de epuizat sufleteşte vei fi, Natura va fi de partea ta, oferindu-ți resursele necesare de alungare a răului. Tot ce ai de făcut este să soliciți sprijinul ei şi împreună vor putea fi anihilate reacțiile neaşteptate şi confuze ale acelora care s-au lăsat antrenați în misiuni necurate.

Dacă nu vei abandona lupta împotriva tulburărilor acestora, în cele din urmă vor da înapoi, cedând din cauza plictiselii sau temându-se de forţa luminii din tine. În cele din urmă vor recunoaşte apucăturile negative mai mult sau mai puțin voite.

Vei ieşi învingător spiritual şi chiar îngerii vor lăuda curtenitor efortul tău. Nu departe este ziua când ți se va decide locul de mâine şi atunci aceştia se vor alia acțiunilor tale benefice.

Nu te descumpăni în faţa momentelor dezarmante atât timp cât devii partizanul celor aflați în suferință...

omeneşti, dar se pierde adevărata esenţă a sacrificiului pe care fiecare, în felul său, trebuie să-l aducă.

Priveşte în jurul tău cu Ochii Vieții Răstignite şi radiografiază-ți viaţa de până acum. Ce-ai aflat?

Redefineşte-ți rostul în viaţă şi reconstruieşte-ți sistemul de valori morale şi spirituale la care să te raportezi pentru a putea fi mai aproape de Viaţa Vieților...

16 aprilie

Celor care poartă prenume ce au la bază elemente ale simbolisticii naturii (codru, flori, muguri, arbori) le revine menirea de a înnobila viaţa lor şi a familiilor din care provin, cu mireasma eternității desăvârşite.

Adevărul este că astfel de prenume trezesc vibrații nebănuite în ființele purtătoare, marcându-le existența... Ignorarea numelui şi mersul hai-hui prin lume nu rămân neînsemnate în Cartea Vieții.

Oamenii sunt mlădițe ale Creației fără de sfârşit. De ei depinde menținerea sevei şi prospețimii duhovniceşti!

17 aprilie

Trăieşti într-un labirint devorat de entitățile negative care te ameţesc prin căile încurcate, ținându-ți ieşirea ascunsă.

Ce nu realizezi este faptul că în tine există şi resurse pozitive, întristate de nerecunoştința afişată şi care aşteaptă să le foloseşti.

Dacă priveşti cu ochii interiori în jur, vei descoperi prezențe luminoase imateriale care roiesc încontinuu în neantul lumesc fără să intervină în viaţa ta.

Goana perpetuă a oamenilor după împliniri socio-materiale, care să le asigure cât mai mult confort, îi împiedică să gândească la menirea lor astrală.

În viaţa de zi cu zi, fiecare, în funcţie de rangul social, îşi dă importanţă şi se crede superior semenilor, subalterni sau mai naivi decât ei, uitând că sunt plămădiţi din acelaşi Lut Sfânt.

Te baţi cu pumnii în piept, etalându-ţi puterea pe care o ai asupra cuiva sau a ceva, dar ai pierdut din vedere deşertăciunea.

Este din ce în ce mai trist unde a ajuns omenirea! Adevărata putere nu se află în trecătoarea forţă a influenţei fizice ori raţionale manifestată asupra celor mai puţin dotaţi sau norocoşi ai sorţii.

Conştientizarea tânguirii interioare în faţa nedreptăţilor cotidiene, a neajunsurilor sufleteşti, deschide, ochilor împăienjeniţi, ascunsa ieşire către Puritatea infinită şi tămăduitoare a Luminii.

18 aprilie

Tâlharul de pe cruce a slobozit glas şi a deschis uşile Edenului, împreună cu Cel Desăvârşit. Este calea pe care şi tu trebuie s-o urmezi ca pe o ultimă şansă de atingere a mântuirii.

Mulţi vor lua prea uşor semnificaţia şansei de pe cruce. Cei ce-şi asumă riscul ignorării acestei cunoaşteri, fie nu le-a sosit vremea trezirii, fie au fost de prea multe ori victimele tulburărilor, fie nu au aflat pe nimeni care să le deschidă inima spre întărirea spirituală. Cert este că puţini sunt cei aleşi.

Ultimul îndemn devine un fel de îndreptar al celor rătăciţi înspre domolirea agitaţiei mentale şi fizice ca o soluţie de vindecare a îndrăcirii interioare.

Chiar şi numai pentru conştientizarea drumului fără de sfârşit prin eliberarea minţii înceţoşate trebuie să-ţi acorzi câteva momente de contemplare.

Vei fi uimit să realizezi cum sufletul vibrează cu aceeaşi forţă a minunăţiei astrale, încântându-ţi inima obosită de neajunsurile lumii terestre.

Învaţă de la Lună, care reuşeşte seară de seară să lumineze dincolo de întunecimea rece şi ademenitoare spre plăceri.

Pleacă-ţi urechea ca să auzi chemarea speranţei finale întru îmbunătăţirea absolută!

Totul devine incert în funcţie de dorinţa ta de depăşire a mediocrităţii vremelnice în care trăieşti. Nimic din planul fizic nu este nemuritor sau trecut cu vederea.

Mărturiseşte-ţi cu fermitate, smerenie şi căinţă rătăcirile, ca să poţi spera la liniştea eternă!

19 aprilie

Indiferent de starea materială, asistăm la o mare, imensă sărăcie spirituală.

Nici măcar teama de judecata finală şi hotărârea drumului tău etern nu te mai ţin în frâul bunei-cuviinţe.

Se pare că spiritele decăzute reuşesc să facă din tine un făuritor al întunericului rece şi înfricoşător.

Este trist câte acte negative se petrec în zilele actuale şi ce diversitate malefică poate inventa mintea omenească!

De ce s-a ajuns aici şi spre ce se îndreaptă ingratele cugete? Cât va mai răbda Cerul atentatele omului la puritatea Creaţiei?

Explozia informaţională ar fi trebuit să facă şi din tine o fiinţă mai tolerantă, mai creativă, mai deschisă. Dar nu, complexitatea surselor de comunicare a dus, paradoxal, la simplificarea nevoilor sufleteşti.

Deşi ţi-ai uşurat enorm orice tip de efort fizic care altădată te epuiza, comunici cu ceilalţi rapid şi foarte ieftin, în orice colţ al lumii s-ar afla, faţă de mai ieri când distanţa era un impediment real de păstrare a legăturii umane etc., ai

dintr-o perspectivă luminoasă este o necesară îndeletnicire care îți poate oferi fațete salvatoare, greu de remarcat în lipsa unei pregătiri interioare.

Problemele, tulburările se înghesuie să-ți împresoare ființa și, la prima slăbiciune manifestată, vin precum fulgerul... Partenerii sociali (colegi de serviciu, amici, colaboratori, vecini, rude etc.) nu se vor arăta prea entuziasmați de această dimensiune a stării tale sufleteşti şi vor reacționa neașteptat.

Din nou vei cădea pradă criticii, conflictului de idei, dramei sufleteşti..., într-un cuvânt *violenței*. Umanitatea a pătruns într-un mileniu în care agresivitatea pare mai seducătoare, mai incitantă, față de traiul liniştit, mult prea monoton...

Ai devenit atât de controversat, de artificial, de ipocrit încât până şi Divinitatea se *minunează*, încetând să se mai amestece în țele încurcate ale vieții tale pământene.

Da, ai libertatea de a te manifesta cât mai dezinvolt, de a te exprima cu maximă libertate. Ai râvnit atâtea secole la această autonomie, dar, după ce ai obținut-o, ți-ai sacrificat propria ființă care nu ştie ce să facă cu ea.

De ce? Fiindcă eşti conceput din Duh Sfânt şi în tine se dă o luptă permanentă între *bine* şi *rău*, între *desăvârşire* şi *cădere*...

3 mai

Nu întotdeauna persoanele care se decid să urmeze un curs sunt competente, dornice de ambiții profesionale, capabile de performanțe cerebrale...

Ce rămâne de făcut? Construieşte-ți o strategie personală care să aibă în atenție motivele inițiale ale celor care urmează o formare.

De asemenea, ține cont de conştiinciozitatea, de seriozitatea, de devotamentul manifestate de aceştia pe parcursul unui program de învățare. Nu uita, fiecare are propriul stil de a

24 aprilie

După o lungă şi geroasă iarnă apare inevitabil vremea bună. Este un fel de contrabalansare a naturii în căutarea echilibrului termic.

Analog se întâmplă şi cu stările oamenilor. Extenuați de hainele grele care le-au acoperit trupurile înghețate şi de pereții prea strâmtorați ai caselor, la apariția Soarelui se grăbesc ca furnicile afară...

Nevoia de aer curat, de iarbă proaspătă, de lejeritate vestimentară, de mişcare, de preparare a hranei în natură, toate acestea arată legătura ființei vii de pământ.

Oricât de mult ți-ai modernizat stilul de viață şi ți-ai îndulcit şi uşurat traiul, ai rămas în fond aceeaşi entitate legată organic de natură.

Din nefericire, această nevoie de bază de a te bucura de beneficiile naturii s-a retras într-un plan secund, existând riscul de a le pierde.

Ceea ce reuşeşti să demonstrezi, este că zi de zi te transformi în propriul tău duşman.

Frumusețea de început a Creației Dumnezeieşti păleşte cu fiecare zi trăită şi, odată cu ea, şi suflul curat cu care ai fost înzestrat.

25 aprilie

Cu fiece moment trăit îți făureşti viitorul de *aici* şi de *Acolo*.

Drama existențială începe de la modul de percepere şi de adaptare la contextul în care viața surprinde omul la un moment dat.

Îmbrăcat în haine de justițiar, începi procesul de a-ți face dreptate, aşa cum consideri a fi corect. Vai şi amar de cei cu care relaționezi, dacă ți-au greşit! De aici începe nefericirea.

Trăieşti mereu cu o falsă datorie, neinspirat înțeleasă, de a face curățenie în propria-ți ogradă, de a le întoarce spatele

tuturor celor care au contravenit obiectivelor tale. Umilința pe care o resimți uneori atrage acea călire sufletească ce te ajută să depășești nemernicia celor din jur, adesea involuntar provocată.

Desigur, aștepți să se ivească ziua plății, iar dacă întârzie, intervii prin fel de fel de subterfugii nefirești.

Ești, mai degrabă, adeptul înfocat al Legii Talionului: *ochi pentru ochi și dinte pentru dinte*.

Ce pierzi din vedere este faptul că Sacrificiul Divin a însemnat și curățirea sufletelor de impuritățile energetice, insuflând naturii umane iertarea, smerenia, toleranța.

Scopul tău nu trebuie să fie acela de a plăti cu o monedă echivalentă manifestările negative ale semenilor, ci acela de a lăsa dreptatea să fie făcută de Creator.

Răzbunarea te îndepărtează de desăvârșire și de eternitatea odihnitoare.

26 aprilie

Dacă vrei să nu ai remușcări în momentul inevitabil al despărțirii de părinți (aici poți înțelege toate ființele dragi din viață), încearcă terapia dăruirii din inimă.

Nimeni nu spune că timpul este generos cu lumea fizică și că dispui de vreme din plin pentru a-ți satisface toate dorințele sau a-ți împlini toate așteptările, dar lucrurile plăcute, de multe ori, nu necesită vreme îndelungată.

A oferi un mic dar la zile de sărbătoare (Crăciun, Sf. Paști, zile de naștere, zile onomastice, alte evenimente speciale), a da telefon din când în când să le transmiți vorbe de iubire și de încurajare în diverse momente ale vieții, a le satisface mici capricii atunci când îi întâlnești, a le scrie câteva rânduri de împărtășire a sentimentelor și, ce este mai important, a le mulțumi pentru ceea ce au făcut pentru tine, sunt mici recompense aducătoare de beneficii nemuritoare.

1 mai

Nu neglija Natura și efectele benefice pe care le poate avea asupra ființei umane!

Oricât ai fi de epuizat fizic, psihic și spiritual, câteva clipe petrecute în mijlocul ei te revigorează, pregătindu-te pentru un nou început.

Nu mai căuta remedii în locuri lipsite sau consumatoare de energie, cum ar fi: privitul la televizor, jocul sau comunicarea ore întregi la calculator, dependența de mobil etc. Toate acestea nu fac decât să te îngrădească într-un spațiu închis, îmbâcsit, realmente toxic. Culmea este că te minunezi de ce ești istovit și demotivat, din ce în ce mai intens, deși prin aceste activități încerci să te relaxezi și să dai un sens vieții.

Dacă vrei un tratament cu adevărat terapeutic, caută-l în spațiul natural, aromat, liniștit și îmbietor. Refugiază-te în timpul liber, atât de prețios și de puțin generos, undeva în aer liber, la pădure, într-o poiență, într-o zonă cu lacuri și lasă-te alintat de aceste chemări lăuntrice.

Ce poate fi mai odihnitor ca parfumul florilor, zbenguitul animalelor, zumzetul insectelor, ciripitul zburătoarelor?! Este o feerie vindecătoare care nu te obligă la nimic (decât să o respecți), dar care îți oferă TOTUL! Este gazda mereu primitoare, generoasă și vindecătoare, locul în care oricine poate să-și regăsească pacea...

Pentru ce te lupți să ai un trai mai bun, dacă nu beneficiezi de sănătate, sau nu îți oferi timp pentru a te înfrupta din ea?

2 mai

Ai zile în care te trezești vesel, binedispus, chiar, parcă, mai frumos... Nu ascunde această stare, manifestă-ți exuberanța interioară în ceea ce trebuie să întreprinzi. A privi viața

vei face cu greutatea ce-ţi apasă sufletul neliniştit şi cu negăsirea locului, indiferent ce, cu cine şi unde lucrezi.

Evoluţia de unul singur, fără a împărţi opinii, idei şi satisfacţii cu nimeni, nu-ţi deschide un drum prea luminos şi, cu certitudine, îţi blochează dezvoltarea personală.

Încearcă să devii în mijlocul semenilor, oricâte obstacole vei întâmpina, consilierul ales de sacralitate. Aşa ai şansa să devii alesul cunoaşterii aventurii eternităţii…

Bucură-te de prezenţa celor dragi atât timp cât sunt cu tine, ca să nu regreţi când viaţa va decide despărţirea. Palma absenţei va fi mult mai suportabilă atunci când cugetul este oarecum împăcat.

Nu uita concluzia einsteiniană, de referinţă pentru umanitate, că *timpul şi spaţiul sunt relative*, raportarea la ele se petrece doar în mintea ta…

27 aprilie

Te-ai întrebat vreodată de ce sărbătorim trei zile la Crăciun şi Paşti?

Încearcă să corelezi răspunsul raţional cu cel creştin. Surprinzător, vei afla raţionamentul religios care face legătura semnificaţiei Sf. Treimi (Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul şi Dumnezeu Sf. Duh) de viaţa pământeană.

Treimea sacră reprezintă Perfecţiunea, Absolutul, Alfa şi Omega (Începutul şi Sfârşitul), adică şansa vieţii fără de sfârşit.

Analizează cum se derulează unul dintre cele două evenimente de mare profunzime duhovnicească.

Prima zi o dedici de obicei familiei în care te-ai născut şi te bucuri alături de cei dragi în faţa unei mese pline de binecuvântate merinde. Practic, reînvie legătura familială, aducătoare de linişte şi armonie, reîncărcându-te cu vitalitate.

A doua zi o petreci cu prietenii cărora vrei să le împărtăşeşti din relevatele emoţii, trăirile speciale din ziua precedentă (cel puţin aşa ar trebui să se întâmple).

Iată că vine şi ziua a treia, odată cu reaşezarea şi reconsolidarea constructului interior. Reîncepi activitatea profesională.

Da, acesta este ritualul, mai întâi lucrul duhovnicesc şi apoi cel profesional. Ideal ar fi să aduci o cât de mică ofrandă Sf. Treimi zilnic şi să încerci să te apropii de menirea predestinată.

A te teme de ziua de mâine înseamnă a te ţine la distanţă de faptele necugetate ale prezentului.

28 aprilie

Nu lăsa vrerea bună sufletească să treacă pe lângă tine...

Te afli în mijlocul unui public eterogen şi te simţi stingher şi chiar monitorizat. Nu ştii de ce şi pentru ce, dar ar fi foarte bine să nu te pierzi cu firea.

După un timp, primeşti invitaţia de a colabora într-un proiect care se anunţă motivant în faţa anumitor frustrări profesionale acumulate până atunci.

Încearcă să te pregăteşti sufleteşte înainte de a demara vreo acţiune, ca să ai certitudinea că te vei prezenta la standardele aşteptate de ofertant.

Dacă vei respinge mâna prietenoasă întinsă, care a reuşit să vadă în tine dincolo de un înveliş armonios carnal, înseamnă că problema nefericirii tale se află în propria ta curte în care te complaci. Inutil să-ţi motivezi neîmplinirea cu tot felul de fleacuri trecătoare, fiindcă singur te vei acuza de laşitate şi nu vei mai avea nici un drept să te plângi de neşansă.

Este o atitudine total imatură şi nesănătoasă, care nu va atrage compasiunea celor din jur sau a entităţilor luminoase, ci va face să te îndepărtezi singur de la recunoaşterea socio-profesională.

Trebuie să conştientizezi că în această lume pestriţă sunt şi fiinţe cu adevărat binevoitoare şi, deci, evoluate spiritual, care manifestă o minte ageră şi atotsimţitoare. Acestea se dovedesc a fi purtătoarele unor raţiuni vii, puternice, care merită luate drept modele şi, mai mult, preţuite.

Lumea subtilă aşteaptă decizia ta şi-ţi va deschide porţile sale, dacă demonstrezi că tinzi măcar spre vitalitatea armonioasă.

29 aprilie

Nimeni nu va condamna nevoia ta de odihnă, atât timp cât vei reveni reîncărcat şi motivat pentru împlinirea unei activităţi constructive.

Eşti plămădit dintr-un lut foarte sensibil, care are nevoie de energie benefică pentru a nu se scoroji.

Oricât de sănătos ai fi şi de binevoitor în a sprijini pe cei stângaci, se impune să-ţi oferi şi clipe de retragere, de relaxare şi de contemplare. Totul ţine de modul cum te retragi şi îţi motivezi nevoia de linişte.

Evită frustrările chefliilor care văd viaţa numai din perspectiva plăcerii. Aceşti dependenţi de huzur lumesc sunt înzestraţi cu o invidie distructivă şi vor să atragă în mocirla mediocrităţii spirituale cât mai mulţi adepţi ai vieţii curate. Sunt cei care încă nu au învăţat să se bucure de prezenţa lor în compania lumii nevăzute a Luminii.

Se apropie vremea vaietelor eterne!

30 aprilie

Când se doreşte măsurarea eficienţei tale profesionale într-o colectivitate de care aparţii, urmează să fii evaluat de superiori după anumiţi parametri de genul: îndeplinirea îndatoririlor, disciplina în muncă, creativitate, munca în echipă etc.

Revolta faţă de stângăciile impardonabile ale şefilor sau ale unor colegi, de nedreptatea care se petrece uneori în luarea unor decizii, oricât de bine vei reuşi să o stăpâneşti, într-un târziu tot îţi vei manifesta dezaprobarea. Desigur, este firesc şi necesar să-ţi pui la încercare răbdarea, toleranţa, dar atunci când ai competenţe profesionale apreciabile, când te dăruieşti cu toată inima locului de muncă, când dovedeşti adesea iniţiativă, talent şi deschidere pentru o cooperare cât mai bună, e firesc să reacţionezi în faţa incorectitudinilor decizionale.

A manifesta ignoranţă, nepăsare, sau doar a bifa încă o zi de muncă plictisitoare se află la îndemâna oricui, dar ce te

condamni Legea nescrisă a trecerii omului prin viaţa pământeană.

Înţelepciunea devine singura formă de consolare care reuşeşte să echilibreze, oarecum, balanţa neputinţei instalate în timp.

Fiecare an calendaristic smuls din calendarul vieţii şi aruncat în tomberonul Universului instalează în inima ta speranţa unui *mâine* nemuritor.

Timpul fizic nu iartă pe nimeni şi nu se lasă impresionat nici măcar de genii. Dar, măcar aceştia rămân vii prin opera lor, stimulând şi educând generaţiile viitoare.

Tu ce dăruieşti posterităţii?!...

13 mai

În viaţa fiecăruia se petrec atât momente plăcute, cât şi dintre cele care lasă răni sufleteşti. Important este cum le primeşti, ce răspunzi şi câte înveţi de la ele.

Dacă vei şti să le tratezi echilibrat, să le împărtăşeşti şi celor care sunt implicaţi mai mult sau mai puţin în miezul lor, să imprimi în memoria individuală şi colectivă imaginea unei fiinţe alese, atunci efectele, fie ele benefice sau nu, vor fi primite cu deschidere, evitându-se şocurile interioare.

La asemenea reacţii vei dobândi în scurtă vreme sprijinul celest care apreciază vibraţiile emise de un spirit puternic şi armonios, cu atât mai mult când acesta se solidarizează cu semenii aflaţi în nevoi.

Vei fi invadat de Lumina purificatoare şi hrănitoare ce va aduce în final mângâierea nepieritoare.

14 mai

Te-ai întrebat vreodată de ce această atracţie între femei/bărbaţi în *floarea vârstei* şi domni/doamne în etate?

acumula informaţii noi, de a le aprofunda şi de a le pune în practică mai mult sau mai puţin rapid, corect, creativ.

În viaţă intervin diverse bariere comunicaţionale, pagini ale vieţii de o încărcătură sufletească complexă, posibilităţi reduse ale intelectului care nu se prea aliniază la standardele acelei noi încercări, dar care trebuie integrate în contextul de formare pentru a atinge finalitatea aşteptată de ambele părţi.

Se naşte întrebarea: *ce este mai greu de ignorat la o evaluare*?

Ei bine, latura umană. Se constată frecvent că oamenii deschişi sunt preocupaţi mai puţin de autodepăşirea propriilor limite intelectuale, dar se adaptează mult mai uşor la schimbări.

Să fie acesta răspunsul fericirii?

4 mai

Toată viaţa aştepţi un Făt Frumos pe cal alb sau o Ileana Cosânzeana în voaluri pastelate care să te salveze din tina socială în care vieţuieşti. Puţini au însă curajul şi puterea de a-şi plămădi cum au visat, cu propriile mâini, jumătatea scoasă în cale sau aleasă de soartă.

La scurtă vreme, după ce atracţia chimică s-a consumat, constaţi că nu prea aveţi nimic în comun şi te simţi rătăcit. Nenorocirea nu este neapărat aceasta, ci faptul că fiecare începe să caute în alte direcţii ceea ce-i lipseşte. Şi începe procesul de testare a noi şi noi figuri, raţiuni, suflete...

Lucrurile se repetă, aproape de fiecare dată, înteţindu-se haosul sufletesc, iar minciuna prinde cheag din ce în ce mai gros, intrând în aşa-numita zonă a normalului...

Treci cu vederea faptul că fiecare om are atât calităţi evidente, cât şi defecte reparabile, de cele mai multe ori, dacă există bunăvoinţă de ambele părţi... A alerga tot timpul după acel altceva, pe care nici tu nu prea eşti capabil să-l defineşti, ce

şanse se pot ivi ca cineva să poată fi capabil să răspundă aşteptărilor tale?

Universul va întoarce spatele acestei nebuloase amoroase şi vei deschide ochii înceţoşaţi de negura neîmplinirii sentimentale ce, treptat, va degenera în nebunie interioară.

Taie acest cordon ombilical ce te ţine legat de ispita plăcerii, ca să te poţi desprinde şi ridica treptat spre împlinire!

Nimeni nu este perfect sau măcar aproape, altfel nu ar mai fi *aici*, în acest spaţiu teluric, într-o căutare vremelnică…

5 mai

Nu trăi din şi cu regrete! Ai luat sau nu deciziile corecte, timpul, oricum, nu poate fi dat înapoi.

Şi, totuşi, ce se mai poate face în aşa fel încât efectul nefast să fie diminuat?

Atunci când vei întâlni situaţii asemănătoare, să nu repeţi aceeaşi ieşire din impas deja experimentată, să nu calci pe acelaşi traseu, oricât de la îndemână ţi s-ar părea a fi. Întreg scenariul se desfăşoară în mintea ta confuză, care reuşeşte să dicteze inimii o anumită strategie situaţională în dorinţa de a ieşi la lumină. Dar, nu tot ce gândeşti este şi benefic fiinţei tale. Vor urma consecinţele hotărârilor, de cele mai multe ori aflate pe un tărâm virtual, pripit, subiectiv şi egoist clădit.

Dumnezeu a înzestrat omul cu raţiune ca să o folosească în desăvârşirea fiinţei şi nu pentru distrugerea ei. Este un dar ce diferenţiază omul de restul fiinţelor vii care ar trebui să-l motiveze în sens ascendent. Da, caută provocarea, autodepăşirea permanentă, dar înspre îmbunătăţirea spirituală. În caz contrar, nu vei reuşi decât să te autoflagelezi.

Cine se hrăneşte numai cu căinţe şi planuri diabolice nu va fi nicicând fericit! Împlinirea nu este doar de natură materială; gândind astfel vei pierde sensul menit al traiului pământean.

Câţi dintre oameni îşi analizează la finele zilei paşii întreprinşi, câţi pot susţine, cu argumente valide, că nu a fost o zi trăită în zadar şi risipită nedrept pe fleacuri lumeşti?

Monotonia înţelesului vieţii umane este un inamic aproape imposibil de învins. Şi este foarte trist faptul că, de la plictisul cotidian se ţese pânza deznădejdii, a pierzaniei şi, deci, a autodistrugerii şansei edenice.

Cum se poate evita acest sumbru viitor? Prin sensibilizarea inimii şi deschiderea ochilor raţiunii spre tot ce înseamnă realmente viaţa.

A încerca să surprinzi un element din natură, în diverse momente ale zilei, a te încărca cu energia purificatoare emanată de un aparent banal element biologic (copac, floare etc.), a te lăsa alintat de razele Soarelui, a te simţi parte integrantă din Universul Nemuritor şi a călători prin el cu iubire, sunt doar câteva dintre fericirile dăruite de Familia Luminii.

Lasă grijile, temerile, goana socio-profesională, ambiţiile egoiste care nu fac altceva decât să-ţi intoxice sufletul de şansa unificării cu eternitatea.

12 mai

Se desfăşoară în localitate un eveniment cultural deosebit şi se iveşte ocazia de a revedea, după zeci de ani, un maestru al respectivei arte.

Pentru o clipă eşti răscolit de urmele trecerii nedrepte a anilor peste chipul celui considerat drept un monstru sacru. Din fiinţa care odinioară se impunea printr-un construct fizic solid, armonios, impunător, întipărit în memoria multor iubitori de frumos autentic, acum te afli în faţa unei umbre artistice cu privirea pierdută peste ani.

Te întrebi contemplativ: *Oare ce-o fi în sufletul celui care ţi-a marcat copilăria?*

Da, hainele ponosite ale vârstei înaintate nu sunt nici comode, nici elegante, nici uşoare. Tendinţa naturală ar fi să

Viaţa nu are timp să aştepte trezirea umană şi-şi va urma cursul lesne, fulgerător şi uneori dureros pentru unii dintre oameni.

În orice etapă a vieţii te afli, autoradiografiază-ţi existenţa. Dacă ponderea binelui este dominantă, înseamnă că te afli pe drumul menit. Dacă nu, rescrie-ţi cartea vieţii ţinând cont de erata anexată...

6 mai

Când liderul unui grup de care aparţii, în care crezi cu tărie şi îi eşti devotat până la sacrificiul personal, este permanent respins de alţi lideri, este momentul să-ţi pui întrebări...

La primul refuz de colaborare spui că este o întâmplare nefericită, dând vina pe acei ignoranţi ai valorilor autentice.

La a doua marginalizare încă persişti în a-i învinovăţi pe acei ingraţi social sau/şi politic.

Dar când tendinţa este de permanentizare a respingerii, nu mai este cazul să fii orbit de aura modelului pe care l-ai ales.

Fă o analiză obiectivă, pertinentă, cu cărţile pe masă – cum se spune – şi vezi care sunt motivele şi neajunsurile acestor izolări.

Desigur, va fi destul de dificil să te detaşezi de propriile sentimente şi să pătrunzi în miezul profilului psihologic al celui pe care-l urmezi.

Nu uita că şi cei care stau în preajma unui individ, oarecum răzleţ în comunitate, sunt asemănător trataţi!

De ce să mai înghesui în eternitate amprentele alegerilor neinspirate?

7 mai

O zi de odihnă pe săptămână este mai mult decât necesară şi nu trebuie sărită niciodată fără un motiv bine întemeiat.

10 mai

Proiectele măreţe, captivante şi de impact pot fi realizate cel mai bine în echipă. Este bine ca atunci când te aliezi, într-o formă sau alta cu o fiinţă umană sau cu mai multe, să afli calea optimă de a reuşi împreună. Sprijini construirea unei strategii comune, demarezi paşi tactici de viitor importanţi, care să susţină cauzele tuturor celor implicaţi.

Este un mod de a arăta că preţuieşti timpul şi partenerii şi că nu te laşi antrenat numai de dragul unui interes personal şi/sau material.

Dacă numai aceste recunoaşteri trecătoare le urmăreşti, relaţiile vor fi doar formale, consumându-ţi vlaga. Nu-ţi rămâne decât să-ţi ameţeşti gândirea critică într-o butelie de vin şi să blagosloveşti condiţia umană. O asemenea atitudine este echivalentă cu nepăsarea, cu uciderea treptată a beneficiilor vieţii.

Oricât de nefericit ai fi, în faţa inevitabilului sfârşit te agăţi aproape cu disperare de fiecare fir al existenţei. Îţi aminteşti, în sfârşit, de cei dragi, ignoraţi atâta vreme din lipsa timpului neprielnic.

Supărător este faptul că nu reuşeşti să-ţi defineşti traiul în termeni obiectivi, înălţători, pentru a reuşi să te împlineşti în scurtul timp hărăzit.

Te risipeşti în neant, de nenumărate ori, uitând că trecerea ta este efemeră.

Fiecare clipă ar putea fi ultima! – şi nu lua aceste vorbe drept un clişeu învechit.

11 mai

O zi în care nu înveţi nimic nou de la viaţă, nu schimbi un element negativ stimulativ din interiorul sau exteriorul fiinţei tale, este în mod clar o zi pierdută!

Insuficienţa orelor de relaxare o vei regăsi în iritabilitatea interioară care se revarsă şi în modul cu care răspunzi obligaţiilor socio-familiale.

Odihna nu trebuie privită ca o stare de lenevire, de abandon, ci ca pe o refacere psihică absolut necesară.

Oricine ştie că fizicul are nevoie de somn, raţiunea de reordonare a priorităţilor în viaţă, iar sufletul de contemplare la cele nemuritoare.

Dedică propriei fiinţe, ori de câte ori ai posibilitatea, răgazul de a-şi face evaluările activităţilor cotidiene şi a deveni capabilă să selecteze şi să redefinească adevăratelor valori.

8 mai

Ceea ce te mai deosebeşte de necuvântătoare este conştiinţa.

Imaginează-ţi o călătorie cu puterea gândului pe drumul vieţii terestre, înţesat cu diverse şi complexe evenimente. Vei realiza că, nefăcând din conştiinţă un aliat, consecinţele se înteţesc zi de zi. Acestea au îmbrăcat haina nefericirii tale. Cu voie sau fără de voie, te-ai transformat într-o mică bestie ce-şi devorează propria energie vitală.

Deşi această cădere spirituală este mai mult sau mai puţin perceptibilă, ea se produce tot timpul. Îmbătrâneşti fizic, devii mai stăpân pe informaţii şi mai înstărit material. Şi, totuşi, la un moment dat, devii conştient de capătul vieţii, făcându-şi loc teama care deschide uşile realităţii trecătoare. Întreg sistemul tău de valori cunoaşte o adevărată revoluţie problematică. Materialul pierde în faţa Sacrului.

Important este să nu doreşti să demonstrezi nimănui că eşti mai grozav spiritual şi să te înalţi astfel, comportamental, până la smintire.

Iniţierea interioară trebuie să se producă firesc, treptat, cu evlavie, pe parcursul întregii vieţi.

Recunoşti că Cerul nu mai intervine de foarte multă vreme în viaţa ta. Dovada, vacarmul social în care te complaci, pe care-l tolerezi şi încurajezi zi de zi.

Adevărata creştere aşteptată este atunci când *conştiinţa umană devine una cu conştiinţa absolută*! Celelalte devieri ale spiritului sunt doar tentative chinuite şi artificiale ale Ego-ului!

9 mai

Lumea spaţiului european simte din ce în ce mai acut nevoia unei unităţi în diversitate...

Popoarele acestui areal se întrec în a demonstra cât de mult îşi doresc să fie primite în acest îndrăzneţ proiect. Este paradoxal să investeşti energie, timp, bani, resurse umane pentru a fi acceptat într-o familie de care aparţii deja.

Geografic vorbind, Europa există de mult, dar proiectul Uniunii Europene urmăreşte mai mult decât un simplu contur pe hartă. Are nevoie de protecţie, de putere în faţa unei potenţiale tulburări mondiale.

Aşa s-a născut şi *Ziua Europei*, în care fiecare stat european *dansează* pe acordurile U.E.

Acum extrapolează acest fenomen la nivel astral. Constaţi destul de facil că umanitatea trăieşte un alt paradox. Deşi faci parte din Familia care te-a plăsmuit *după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu*, trebuie să demonstrezi că îţi meriţi locul edenic. Eşti trimis pe plan fizic să-ţi împlineşti misiunea divină întru desăvârşire.

Dacă vei reuşi să duci la bun sfârşit rolul primit, Porţile Împărăţiei se vor redeschide şi te vei reintegra.

Dacă, din diverse motive, cutreieri prin lumea materială fără rost, decizia revenirii tale în Sânul Divin aparţine Creatorului!

Vei ajunge, ca la rândul tău, să devii apatic, trist, anorexic.

Atunci când nu te simți suficient de puternic rațional și, în special, pregătit și echilibrat sufletește, evită compania acestor oameni-problemă. Mai bine îi poți ajuta lăsându-i să-și conștientizeze slăbiciunile și să-și trăiască suferințele…

Izolarea poate să le tragă semnalul de alarmă că se află pe o direcție greșită și că este vremea să aleagă alt mod de a trăi. A-ți fi milă de ființe umane care nu găsesc nimic mai bun în viață decât autoflagelarea, care refuză, conștient sau nu, să simtă vibrațiile Naturii Divine, care uită să-și îndrepte ochii interiori spre Lumină este ca și cum te-ai lăsa condus de chipul înșelător al demonului într-un labirint al rătăcirii veșnice.

Caută-ți curajul de a te retrage din miezul dezbinărilor mentale și sufletești ale celor care se complac în neputință!

25 mai

Te-ai întrebat vreodată de ce coșmarurile te trezesc brusc la realitate și îți urmăresc obsesiv pașii în timp?

Obișnuiești să acorzi, înainte de somnul captivant, câteva clipe de rugăciune, de mulțumire pentru șansa de a mai fi trăit o zi?

Nu, după cină îți canalizezi și îți risipești energiile fie privind la televizor până când mintea și ochii suprasaturați de imaginile violente, aţâţătoare, lipsite de substanță sunt amorțite, fie bălăcindu-te în plăcerile carnale sau bahice… care te aruncă într-un somn greoi și marcat de imaginea grosieră a ultimului moment de luciditate?!...

Asociind aceste comportamente nerecunoscătoare la o conștiință insensibilă, tulburată, deziluzionată, noaptea devine regizorul unei piese proaste de teatru, în care principalul erou devii tu însuți.

Te vei hazarda, poate, să spui că singura explicație, ce ține împreună un astfel de cuplu, este interesul, fie el material sau/și profesional.

Da, poate fi un răspuns pertinent, dar, în fapt, lucrurile pot fi mult mai profunde. Pur și simplu se fundează o complementaritate între dinamismul, vitalitatea, curiozitatea, ambiția tinereții și echilibrul, așezarea rațională, experiența, cumpătarea maturității.

Cele două stări reprezintă *începutul* și *sfârșitul* traversării pământene. Se susțin, practic, una pe alta, iar viața are nevoie de ambele pentru a păstra armonia în planul fizic.

Metaforic vorbind, ele formează talerele cântarului vieții umane.

15 mai

Sunt zile când te simți descurajat, rătăcit și marcat peste putință de fațetele multiple ale vieții.

Într-o viață de om acumulezi *cunoștințe,* pentru a putea răspunde la curiozitățile măcinante ale minții, *epuizare* fizică sau rațională datorită muncii dezordonate (poate în două-trei locuri de muncă în același timp, doar cu gândul la un trai mai călduț), *bani* cât mai mulți, necesari satisfacerii plăcerilor trupului flămând etc.

Practic, îți autoinduci în subconștient tot felul de planuri ambițioase, uneori utopice, în speranța împlinirii tale ca ființă socio-umană. Cert este că reușești să bâjbâi prin hăul dezmățurilor, în speranța alungării plictiselii și a stresului cotidian…

Uiți, în schimb, esențialul! Ingredientul necesar și obligatoriu al unei vieți fericite este *armonia* trup-minte-spirit.

Nu este suficient să te hrănești și să-ți îngrijești cu multă atenție trupul, să-ți amețești rațiunea cu dorințe egoiste, dacă spiritul lâncezește și rămâne abandonat în vacarmul civilizației umane.

Potenţialul cu care ai fost înzestrat de generoasa Natură rămâne exploatat într-o proporţie insuficientă, rezultatul experienţei pământene, acumulată cu lăcomie de tine, defineşte un statut ce este departe de a mulţumi şi a satisface aşteptarea Divină.

16 mai

Oare de câte ori nu ai vrut să rămâi singur, izolându-te de restul lumii?!...

Fie că ai fost afectat de membrii familiei, de colegii de serviciu, de prieteni sau alţi amici, ai considerat că soluţia optimă de limpezire a apelor tulburi este părăsirea acelor suflete agitatoare...

Nu este condamnabilă atitudinea de a-ţi acorda un timp de regăsire, dar nu fără să comunici această nevoie celor care depind de tine.

De ce să laşi în urmă dezordine sufletească şi mai mare? Este foarte posibil ca cei care ţi-au greşit cumva, nici măcar să nu înţeleagă ce se petrece în interiorul tău.

Practic, eşti defazat din punct de vedere afectiv, dar ai datoria morală de a-i anunţa. Fie că vor înţelege sau nu, cel puţin te-ai eliberat de o tensiune în plus, iar cei care vor fi informaţi de scurta ta pribegie, la rândul lor, vor analiza importanţa acestei scurte despărţiri şi reechilibrări sufleteşti.

Prin a tăcea fără motiv, a întoarce spatele unei fiinţe încă necoapte spiritual şi a lipsi câteva zile din căminul familial, nu reuşeşti decât să te afunzi şi mai mult în prăpastia neputinţei. Revenirea ta nu va face decât să complice şi mai mult lucrurile, să adâncească hăul sufletesc, să însângereze inimi şi chiar să producă rupturi definitive.

Da, sufletul are nevoie de linişte, de reculegere, de iluminare, dar nu pe temelia vacarmului, a bulversării şi a înceţoşării inimilor celor care nu împărtăşesc nevoia ta!

23 mai

În ultima perioadă de timp se derulează pe marele şi micul ecran pelicule despre viaţa lui Iisus, gen *Patimile lui Iisus*, *Codul lui Da Vinci*, *Ultima tentaţie a lui Iisus* etc.

Opiniile despre aceste ecranizări sunt diverse, cutezătoare şi, chiar, contrariante.

În ce măsură avem dreptul să pervertim, să scormonim Dumnezeirea? Da, este de înţeles că simţi nevoia de a contempla, de a primi nişte răspunsuri privind esenţa genezei umane, dar fără iscodiri şi ipoteze defăimătoare!

Dacă aceste scenarii sunt doar uneltiri fanteziste venite din partea unor frustraţi spiritual?

Analizează cum vor fi ele receptate de publicurile neiniţiate... Intelectualitatea va viziona cu imparţialitate, oprindu-se la plăsmuirea artistică şi la istoria evenimentelor din acele tulburi vremuri. Copiii, adolescenţii vor prelua aceste istorisiri pe un fond virgin spiritual şi vor răsădi canceroase rădăcini ce vor amprenta educaţia şi evoluţia generaţiilor viitoare.

Dar, nu uita masa mare de oameni, cu educaţie şubredă şi nivel de trai scăzut, care, din lipsa unor modele benefice de urmat, şi-a pus speranţele numai în Judecata Divinităţii. Aceste îndrăzneţe pelicule artistice nu fac decât să sminteasc mintea slabă a acestor oameni care nu cred decât în Salvatorul Suprem al traiului lor plin de lipsuri. În aceştia lovitura este puternică, zguduitoare, făcând loc haosului care va scoate la iveală fiara din om.

Nu uita câtă nevoie de Dumnezeu există!

24 mai

Când te înconjuri de oameni care se plâng mereu de cea mai mică nemulţumire din viaţa lor, care devin ipohondri la cel mai mic semnal de presupusă boală, care se văd vizaţi negativ de oricine le aruncă o privire nelalocul ei, ai şansa să cazi în propria lor plasă dacă îi asculţi implicându-te afectiv.

Atunci când ceva te contrariază peste măsură, involuntar, te aperi prin simbolul crucii. Nici nu-l mai observi. Nici nu te mai apleci să-l analizezi cu ochii gândirii critice. Este trecut neobservat, sau luat drept un gest firesc, duhovnicesc, ce-l ține pe om puternic legat de Dumnezeu.

Când ești necăjit sau tentat adu-ți aminte de forța tămăduitoare a Sf. Cruci!

22 mai

Pleci din localitate la un prieten care te așteaptă de foarte multă vreme. Deplasarea este pregătită până la cel mai neînsemnat detaliu. Ai ales un dar mai mult sau mai puțin simbolic pentru gazdă, ți-ai pus lucrurile necesare scurtului sejur și gândul revederii ți-a indus o stare de spirit la cote impresionante.

În sfârșit, momentul mult așteptat soseşte şi... prietenul afișează o grimasă în colțul gurii, aruncă un Bun-venit! şi luptă din greu să scape de o atitudine rezervată, aproape distantă.

Prima reacție este să faci cale întoarsă și să te ferești de această cumplită răceală. Oprește derularea unui film cu final stupid! Încearcă să decodifici mesajul – venit din partea ființei dragi – în mod corect, nepărtinitor. Poate că se petrece ceva neplăcut în viața emițătorului şi viața sa afectivă a fost prea mult tulburată. Nu lua acest comportament ca pe un afront personal.

Tu ești mereu destins, deschis, eliberat de probleme? Începe să depeni ghemul evenimentelor din viața ta şi vei înțelege că unele reacții sunt doar consecințele evenimentelor apăsătoare care invadează peste putință starea sentimentală a unui individ.

Şi, chiar în fața unui moment emoțional așteptat, dorit, manifestările pot fi stângace sau, chiar, imobilizante.

Ai răbdare şi, după câteva schimburi de impresii şi de adaptare la noul context, se vor redeştepta afectele din trecut.

Oamenii au nevoie de prietenie transparentă şi nepărtinitoare, dar fiecare ar trebuie să-şi asume un rol de emisar ales.

17 mai

Cu cât înaintezi prin viață, cu atât te detaşezi de ambițiile şi de nevoile materiale.

Treptat începi să rabzi, aproape cu destindere, neplăcute şi tulburătoare evenimente, deziluzii, conştientizând faptul că ți-ai schimbat sistemul de referință. Acum valorile sacre au devenit importante.

Simți cum creşte în tine râvna duhovnicească, asemenea unei semințe bune, însămânțată într-un pământ fertil, ce va rodi în toată plenitudinea ei pe parcela inimii cândva suferinde.

Ceea ce altădată părea important, dificil de realizat, acum pare banal, pierzându-şi din relevanță.

Nimeni nu-ți spune să nu ai idealuri, să nu visezi la obiective îndrăznețe, dar fă-o fără încrâncenare şi îndârjire. Dacă ele fac parte din planul sortit vor veni de la sine, fără a da naştere la compromisuri, frustrări şi drame sufleteşti.

Învață să primeşti şi să simți pulsul subtil al realității înconjurătoare!

Inițiații se hrănesc numai cu aceste vibrații benefice şi nu-şi fac planuri ce țin de spațiul fizic. Ei sunt încontinuu de veghe la receptarea semnalelor divine. Decodifică mesajele cereşti, merg pe linia infinitului şi răspund Supremului Emițător cu bucuria evlavioasă de a se afla printre cei de-a pururi vii.

Caută-ți, dacă încă nu ai, o călăuză inițiată, compatibilă cu trăirea interioară de care te bucuri!

18 mai

Este descurajator, frustrant, când îşi fac loc, dintr-o pornire umană amicală, obsesiile. Vezi pe cineva aflat la anghie şi te oferi să-i fii reazem sufletesc. Îl consolezi, îi asculți păsurile şi-i oferi tot sprijinul de care are nevoie sau de care eşti capabil.

Se naşte o dependenţă nesănătoasă, fiindcă ai fost persoana potrivită la locul potrivit. Deja, ai un statut special, care te pune într-o lumină aparte în ochii aceluia ce s-a autovictimizat afectiv.

Din consilierul de suflet, devii factorul generator de dependenţă afectivă. Rezultatul nu este cel dorit şi este departe de a fi încurajator. Legătura de consolare devine chinuitoare.

Cum se poate evita o astfel de întorsătură nefavorabilă?

Atunci când îţi iese în cale un om devorat de un psihic dezechilibrat, încearcă să ai o atitudine empatică dar fermă, evitând pe cât posibil atingerile afectuoase.

Ascultă, analizează, sfătuieşte, împărtăşeşte din experienţa ta celui aflat la necaz, dar nu deveni umărul pe care să plângă tot timpul. Cu cât eşti mai apropiat de un suflet suferind fizic sau emoţional, cu atât se va agăţa mai disperat de tine.

Practic, devii doza de medicament ce menţine ritmul constant al unei inimi slăbite de neputinţă.

19 mai

Oricine interrelaţionează cu tine, orice întreprinzi, oriunde mergi, te simţi iritat, sufocat, lipsit de răbdare şi bunăvoinţă. Fără doar şi poate, suferi de o cădere psihică pe care nu o mai poţi gestiona.

Indiferent de gradul de nervozitate atins, este momentul să faci o pauză şi să consulţi un specialist. Dacă nu te alertezi corespunzător, s-ar putea ca efectele negative să-ţi marcheze existenţa în mod ireversibil, poziţionându-te pe un teren mlăştinos în care nimeni nu va cuteza să pătrundă.

Oricât de circumspect şi de refractar ai fi la ideea de a te cerceta la un psihoterapeut, fie din lumea medicală, fie din cea spirituală, impulsionează-ţi sufletul cu îndrăzneală şi voinţă şi parcurge un tratament de refacere emoţională.

Treptat, îţi vei pune ordine în gândire, în inimă, în viaţă… Vei învăţa să accepţi cursul firesc şi plin de neprevăzut al traiului uman.

Da, nu se poate spune că idealurile nu sunt motivante, dar acestea nu trebuie să preia conducerea vieţii, dominându-ţi raţiunea şi pervertindu-ţi sufletul.

Întrebările, eşecurile, pasiunile ratate nu fac decât să-ţi sleiască fiinţa de orice picătură de linişte, aruncându-te în braţele deznădejdii şi a drumului fără de întoarcere şi fără de odihnă întru eternitate.

20 mai

Cine poate spune că nu are un loc unde se simte în elementul său, putându-se relaxa în voie atunci când simte că a ajuns într-un punct inert al vieţii?

Trist este că nu faci din această necesitate interioară o practică permanentă care să-ţi asigure doza de energie sacră.

Lasă orice altă preocupare cotidiană şi petrece în acel miraculos spaţiu, ori de câte ori vei simţi nevoia. Nu te demotiva invocând fel de fel de scuze individualiste. Hrana sufletului este cheia şansei de a izbândi material şi, mai ales, spiritual. Refuzarea acestei nevoi, din lipsa timpului pus în mişcare doar pentru preocupări ce ţin strict de dimensiunea materială, dovedeşte micimea spirituală în care te cufunzi.

A respira aerul descătuşat de tensiunile de zi cu zi ale vieţii, a contempla la libertatea celorlalte fiinţe vii, a admira frumuseţea naturii, a te înălţa cât mai îndrăzneţ cu toată fiinţa, sunt bucurii pe care nimic şi nimeni nu poate să le înlocuiască.

21 mai

Te-ai întrebat vreodată de ce faci semnul crucii în faţa unui eveniment neobişnuit?

tru unii, în cele din urmă, finalitatea se va concretiza în ceva măgulitor pentru tine.

Subtilitatea, abstractul, viitorul edenic incert nu trezesc interesul uman cu aceeaşi intensitate aşa cum reuşesc să o facă realizările material-emoţionale.

Da, te gândeşti la Divinitatea mult râvnită, dar aceasta poate să mai aştepte şi, oricum, există şansa tâlharului de pe cruce.

Deşi ideea unui viitor în lumea lumilor atrage orice suflet, mai mult sau mai puţin evoluat, totuşi pare o ţintă îndepărtată şi într-un fel imposibil de atins.

Iată de ce ai un trai agitat şi plin de întrebări fără răspuns. Iată de ce eşti mereu flămând şi niciodată cu adevărat sătul şi liber.

Împlinirea materială este outsider-ul coruptibil al fericirii veşnice.

4 iunie

Deşi, la un moment dat, viaţa desparte drumurile copiilor de părinţi şi pe cele ale fraţilor, totuşi comunicarea sangvină rămâne şi te urmează oriunde te-ai afla.

O zi aniversară întotdeauna redeschide, chiar dacă numai virtual, canalul comunicaţional, redeşteptând amintiri dintr-o vreme demult trecută, dar permanent vie în sufletul fiecăruia.

Sprijinul familial de altădată se transformă în datoria ca tu, la rândul tău, să devii protectorul familiei tale.

Tânjeşti spre atingerea armoniei familiale toată viaţa, dar nimeni şi nimic nu o poate înlocui pe cea din care provii.

Ai o singură obligaţie ancestrală, să fii un model pentru cei care depind de tine şi să devii o amintire de neînlocuit.

Scenariul este asemenea unui puzzle informaţional dezordonat şi nefiresc asamblat, trăit în mod diferit de fiecare om.

Te trezeşti tulburat şi susţii că ai visat urât, bolborosind câteva secvenţe neclare..., dar, de cele mai multe ori, nu eşti capabil să descrii personajele cu care ai relaţionat.

De ce? În timpul odihnei fizice, lipsite de un cât de scurt preludiu duhovnicesc, devii ţinta entităţilor hămesite şi rătăcite prin planul terestru, alungate de mult din tărâmul edenic. Rolul lor este acela de a te zăpăci şi deruta ireversibil...

26 mai

Toţi cei care au trecut prin faza morţii clinice povestesc cele văzute în vorbe asemănătoare. Spusele lor, aflate sub imboldul unor emoţii puternice, se rezumă în a descrie o Lumină neasemuit de frumoasă, care i-a învăluit cu strălucirea şi căldura ei.

Acesta este momentul desprinderii sufletului de trup. Urmează tranzitarea între cele două planuri, fizic şi astral. La întrebarea care frământă anumite spirite curioase, de ce se invocă Lumina şi nu Întunericul, există deja o explicaţie medicală. Totuşi, oamenii au nevoie să lege acele imagini de cele dumnezeieşti...

Atunci când timpul fizic s-a sfârşit, sau a fost silit să se termine din cauza anumitor împrejurări nefericite, suflarea divină din om trebuie să părăsească învelişul carnal şi este aşteptată de lumea îngerească, indiferent de zestrea spirituală acumulată în planul fizic.

Părintele *tuturor celor văzute şi nevăzute* va decide dacă acel suflet, acum aflat pe patul inconştienţei, mai merită sau nu o nouă şansă pentru a îndrepta lucrurile stricăcioase din viaţa lui pământeană.

Dacă da, trupul va prinde din nou viaţă, urmând a demonstra, prin osteneli evlavioase, vrerea de a câştiga îndrăzneală divină.

Dacă nu, se trece la alte etape ce ţin de ritualul suprem. Cu siguranţă, etapa imediat următoare este cea a negocierilor...

Nimeni nu poate prezice nesfârşitul viitor!

27 mai

Legile naturii sunt în consens cu legile vieţii umane. Vijelia, precipitaţiile intense, înnorarea vor fi urmate de seninătatea, căldura şi strălucirea Soarelui.

Ai un necaz, un disconfort sufletesc? Gândeşte-te că va trece, că va reapare lumina care va atenua şi chiar va anihila efectele tulburi din viaţă.

Dar, în egală măsură, după o bucurie, o împlinire în care nu ai adus o minimă recunoştinţă sprijinului divin, luându-l ca pe ceva meritat, viaţa te supune la fel de fel de experienţe.

Veghează permanent la viaţa interioară şi controlează-ţi emotivitatea! Detaşează-te de stările afective extreme! Doar astfel nu vei fi luat prin surprindere şi vei fi pregătit să faci faţă încercărilor cereşti.

Ai şansa de a ieşi învingător din orice provocare!

28 mai

Lamentându-te tot timpul, ratezi ocaziile de a fi fericit şi de a te bucura de darul divin, viaţa.

Oricâte necazuri, neîmpliniri ai trăi, soarta îţi rezervă şi momente de bucurie, de linişte şi armonie sufletească.

Lasă văicărelile, aprinde Lumina în interiorul fiinţei tale ca să poţi deschide uşa iluminării şi îmbunătăţirii simţirii sacre din tine.

2 iunie

O zicală românească spune că *graba strică treaba!* Se poate adăuga că graba îmbinată cu crisparea dau naştere frustrărilor şi dezamăgirilor ucigătoare de vitalitate. De aici apare disconfortul sufletesc.

Pur şi simplu îţi blochezi uşa dintre cele două camere interioare, a raţiunii şi a sufletului.

Eliberează-te din autoîncorsetarea artificial creată – involuntar sau nu – prin care te-ai autovictimizat.

Poposeşte câteva momente într-un colţ nepoluat social şi cercetează, puţin câte puţin, regăsirea Eu-lui interior.

Treptat, dar insistând consecvent şi adăugând din ingredientele lumii supreme, vei detecta alte noi cotloane ascunse ale fiinţei tale şi vei afla, în cele din urmă, soluţia reabilitării şi redirecţionării benefice a voinţei.

Obligaţiile familiale şi profesionale nu le vei mai simţi ca pe o povară, insuportabilă uneori şi chiar trezind detestarea ucigătoare de linişte.

Cu detaşare, fermitate şi infinită răbdare vei reuşi să te achiţi de toate datoriile terestre.

De fapt, pasul hotărâtor care te pregăteşte decisiv să faci faţă ultimei evaluări şi a câştigării recunoaşterii Familiei Universale se află în zestrea astrală pe care ai avut-o încă de la poposirea în acest plan fizic, la care ai adăugat efortul personal de a evolua.

Va fi sau nu un *Bun Revenit*?

3 iunie

Tot timpul te raportezi la ceva material, palpabil, care să aibă o finalitate pozitivă în viaţa ta.

Nutreşti un sentiment de idolatrizare sau de dispreţ faţă de cineva, visezi să se împlinească anumite gânduri îndrăzneţe, acţionezi într-un fel ce poate crea disconfort pen-

1 iunie

Lumea copilăriei – lumea inocenței, a purității spirituale spre care toată viața tânjești, o visezi și o descrii în culori nostalgice.

Cea mai bună terapie pentru rearmonizarea ființei umane este aceea de regăsire a spiritului copilăriei.

Desigur, vei întreba, cum? O cale ar putea fi aceea de a merge în mijlocul lumii lor și a-i privi, eventual a încerca să le înțelegi modul atât de nevinovat de a gândi mersul lumii pământene.

Relaționând cu prichindeii, rupându-ți din timpul tău prețios, vei simți ce înseamnă a iubi, a trăi fără ambiții egoiste, a te bucura cu toată inima de fiecare clipă de libertate.

Nu întâmplător Dumnezeu îndeamnă omenirea spre regăsirea sentimentului necondiționat al copilăriei. Aceștia nu cunosc pătimirea, tulburarea materială, invidia etc., regăsite din plin în lumea adulților în care, din nefericire, cresc.

Adulții ar trebui să fie educați de copii și viața și-ar recăpăta culorile pastelate ale sacralității. Toți cei care au copii, să învețe de la ei.

Când simți nevoia de a petrece și a te arunca în brațele desfrâului material, alege mai bine să te joci cu micuții tăi. Decât să-ți consumi energia cu bârfe și vorbe de dispreț, alături de prieteni cheflii și demotivați, mai terapeutic ar fi să iei o minge, să ieși în parc și să te bucuri de râsul sănătos al copilului tău.

Vei fi surprins de vibrațiile Cerului care îți învăluie ființa, iar perspectiva vieții va fi iarăși pozitivă, proaspătă și atât de necesară nemuririi spirituale.

O inimă pustiită nu se poate regăsi în eternitate, fiindcă își respinge bucuria de a trăi în scurta călătorie terestră.

Cum crezi că vei face față eternității?

29 mai

Când ești în derivă decizională pune pe tapet activitățile benefice, stimulative pentru ființa ta.

S-ar putea să faci parte din categoria *sugative informaționale*. Aceștia trăiesc pentru a afla, a studia, a căuta noutatea pe orice cale. Intră în rezonanță prin interacțiune cu diverse surse de cunoștințe mai mult sau mai puțin științifice.

Ei bine, dacă te afli în această tabără, este liniștitor pentru viitorul omenesc. Există, desigur, și un risc: acumularea să nu fie decât cantitativă, iar cantitatea aparține în cele din urmă materiei, care este trecătoare.

Ceea ce rămâne în arhiva cerească este calitatea. Nu contează cât de multe știi, câte cărți ai citit sau scris, câte expuneri/conferințe ai susținut, câte diplome ai, atâta timp cât toate acestea hrănesc doar Ego-ul flămând.

Trebuie să fi conștientizat deja că planul divin are nevoie de calitate autentică și tot ceea ce întreprinzi va fi supus controlului și evaluării cerești.

Încearcă, dacă ai diplomația de a o face fără să agresezi, să-i determini și pe cei din jur să renunțe la activitățile vicioase, la obiectivele egoiste, la îndemnurile pizmașe și manipulatoare.

Nu uita, la dorințe ce țin de planul material se trezește în tine natura inferioară care duce la dezordine eternă.

30 mai

Te-ai săturat de aerul irespirabil și vicios din orașul în care locuiești?

Celulele tale se revoltă de impuritatea şi greutatea energiei eterice cu care se hrănesc zi de zi! Schingiuirea celulară duce la stagnarea şi chiar căderea ta spirituală.

Evadează! Ieşi în natură, departe de devastatoarea civilizaţie. Reîncarcă-te cu lumină, energia vieţii, chintesenţa Universului. Plimbă-te şi urcă la cote cât mai înalte, respiră conştient de importanţa oxigenului pur, hrana care îţi lipseşte în locul unde vieţuieşti.

Vei primi la scurtă vreme prinos de mulţumire, atât din partea trupului, care dădea semne de oboseală şi chiar boală, cât şi din partea psihicului stresat şi agitat de mersul monoton, derutant şi descurajator al traiului socio-uman.

După câteva ore de conectare la energia vieţii şi de detaşare de tot ceea ce a distrus în tine socialul, vei simţi, în sfârşit, libertatea iniţială, zestrea ta divină.

Nu renunţa la acest necesar şi nepreţuit refugiu vindecător... Simplifică-ţi planul strategic întru împlinirea fiinţei tale!

Oferă-i naturii interioare evadarea şi conectarea la Natura-Mamă!

31 mai

Te afli la masa confesiunii cu tine însuţi? Înseamnă că ai atins punctul de saturaţie din viaţa materială.

Cu inima deschisă, cu raţiunea dornică să se elibereze, cu trupul în aşteptarea odihnei, învaţă abecedarul radiografierii pertinente a îmbunătăţirii tale până în acest moment.

Oricâte pete negre vei afla pe filmul proaspăt developat al vieţii, faptul că le conştientizezi, le vizualizezi, le analizezi cu obiectivitate este semnul vindecării. Ia pată cu pată la curăţat, află cauza blocării îmbunătăţirii tale sufleteşti şi acordă-ţi şansa primirii sprijinului entităţilor divine.

Mustră-te cu fermitate, dar fără să te automutilezi sufleteşte! Cercetează soluţiile posibile de redresare în Ochii Neadormiţi şi refă drumul în sens invers.

Vei vedea că multe dintre încercările vieţii, ce au pricinuit devieri de la direcţia menită, vor dispărea în ceaţa uitării individuale şi absolute.

au devenit mai prolifice, iar plantele au învins pătura ofilirii, renăscând cu şi mai multă splendoare şi emanând un parfum de vitalitate.

Pentru generaţia de ieri, muzica folk poate fi încadrată stilului de muzică vindecătoare, care a transmis mesajul ei de iubire miilor de cupluri ce au dovedit trăinicie şi adevărată comuniune.

Culisele sociale, bombardate de kitch-urile muzicale, au declasat şi marginalizat muzicalitatea acordurilor îmbietoare la frumos, poezie, iubire, invadând piaţa cu stilurile muzicale împrumutate şi amestecate zgomotos şi nesănătos, ce se încadrează într-un fel de kamikaze social.

15 iunie

Ne-am ucis poezia.... Am început prin a ne ignora poeţii autentici, prin a promova aşa-numita poezie modernă, de multe ori comercială, prin utilizarea unui limbaj execrabil, grobian, de netolerat...

Dacă s-ar redeştepta Eminescu, cu siguranţă s-ar refugia în sălbăticie de teama de a nu-şi intoxica sufletul cu deznădejde şi raţiunea cu falsa libertate de expresie.

Poezia a însemnat şcoală, a educat zeci de generaţii, a trezit fiorii primei iubiri sub pătura de stele argintii, martorele seculare ale creaţiei, şi a creionat sfârşitul într-o cromatică odihnitoare aşteptată.

Democraţia a adus cu sine o sete absurdă de dezmăţ, motivată de lipsa libertăţii din timpul regimului trecut. Noul stil americanizat a reuşit, într-un ritm alarmant de alert, să anihileze gustul pentru poezia autohtonă.

Ei bine, unii iubitori ai condeiului se revoltă şi speră ca procesul să nu fie ireversibil. Sărmanii *nebuni* de frumos!

Da, nimeni nu contestă faptul că acest popor a demonstrat de nenumărate ori că nu-şi negociază valorile autentice şi că nu se supune nici unor legi scrise pe hârtiile cre-

5 iunie

După o săptămână de trebăluit simţi nevoia unui refugiu.

Desigur, este un lux pe care nu mulţi şi-l pot satisface. De ce?

La sfârşit de săptămână rămân de respectat anumite promisiuni făcute familiei, prietenilor sau, chiar, poate interveni o obligaţie socio-profesională ce trebuie neapărat onorată.

Ce-ţi rămâne de făcut? Le duci la îndeplinire, întrerupi nejustificat orice mijloc de comunicare, spui adevărul despre nevoia personală de a-ţi oferi câteva momente de contemplare în singurătate?

Nu te bloca în faţa acestui impas decizional!

Ai tăria de a aduce la cunoştinţa celor care fac apel la tine de nevoia unui moment de respiro. Asumă-ţi responsabilitatea de a-ţi face cunoscută adevărata stare sufletească, dorinţa unei izolări duhovniceşti.

Dacă sentimentele celor cu care relaţionezi sunt sincere, lipsite de egoism, dezinteresate, vei fi înţeles şi vor aştepta să te întorci refăcut. Oricum, reenergizat vei reuşi să-ţi aduceţi aportul mult mai bine.

Dacă relaţiile se bazează doar pe dorinţe individuale, pe nevoia unui control permanent, manipulator, pe şantaj sentimental, cu atât mai mult trebuie să te desprinzi şi să mergi pe calea dictată de sufletul încarcerat într-un trup obosit şi hidoşit de agitaţia socială.

6 iunie

Fii convins că orice gând negativ care îţi dă târcoale, neştiind cum să-l alungi, în timp îţi va sorbi seva vitalităţii.

Începe procesul de automutilare interioară, care, în cele din urmă, te aruncă în braţele flămândei depresii. Vei refuza să-ţi alimentezi trupul cu hrană, sufletul cu iubire şi mentalul cu înţelepciune.

Vei respinge comunicarea, iar randamentul profesional va scădea până la dezinteres total. Pe scurt, te vei rezuma în a-ţi neglija existenţa cu tot ce implică ea.

Consecinţele vor ţese pânza deznădejdii, a negăsirii rostului în lume. Dacă vrei să nu cazi atât de rău, pune frâu autolegumizării şi reconstituie firul întunecatei judecăţi pentru a vedea de unde a pornit scurt-circuitul. Fiindcă, să ştii, nimic nu vine din senin.

Gradul de pozitivitate sau negativitate a gândirii este în strânsă legătură cu rolul social al individului.

Dacă te simţi comod în propria ta piele, un gând fugar neconstructiv va trece aproape imperceptibil pe lângă tine. Nu va conta un norişor întunecat pe o boltă însorită…

Preocuparea continuă a triumfării binelui în viaţa telurică şi a reconectării sufleteşti la Sursa-Mamă va anihila orice perturbaţie negativă.

Pe un fond al neputinţei spirituale, dacă eşecurile se ţin lanţ, un ultim gând negativ va fi asemenea picăturii ce răstoarnă paharul unui trai risipit în van.

7 iunie

Te afli la serviciu într-o zi obişnuită şi parcă nimic nu funcţionează la parametri normali. Eşti epuizat raţional pe motivul mediocrităţii colectivului în care îţi desfăşori activitatea.

Măcinat de o revoltă greu de gestionat, începi să reacţionezi de la un limbaj ironic la tonalităţi agresive, numai pentru a-ţi impune punctul de vedere, care pierde teren în faţa unei mulţimi demotivate.

În cele din urmă mediocritatea învinge, făcându-şi loc frustrarea în fiinţa răzvrătită. Învaţă că nu poţi schimba personalităţi construite pe şabloane nefinisate.

Revolta, manifestată sau cuibărită în interiorul tău, devine total neproductivă, descurajantă şi aţâţătoare de spirite involuate.

ţişezi cu toată fiinţa aceste senzaţii, transformându-ţi comportamentul până la violenţă.

Cheia rezolvării stărilor conflictuale se află în însăşi chintesenţa existenţei umane. Nu uita că eşti înzestrat cu o voinţă incomensurabilă de a suporta orice atmosferă poluată, cu inima iertând, cu raţiunea cercetând căile de ieşire din impas şi, nu în ultimul rând, cu sufletul conectându-te la sursa de energie purificatoare.

Cu cât eşti invadat de mai multe ape tulburi, cu atât trebuie să înveţi să înoţi mai înverşunat spre eliberare. Malul salvator îţi este predestinat şi îţi iese în cale. Dar, uneori, eşti supus încercărilor, pentru a demonstra adevărata nevoie şi căutare sufletească.

Ia toate aceste mici frecuşuri cotidiene ca pe un dat ce poartă sensul sacru al mângâierii de mâine.

Când limba dă târcoale remarcilor răutăcioase, gândeşte-te la tăcerea milenară a Divinităţii.

14 iunie

Într-o lume a violenţei este dificil să ieşi la lumină neatins!

Cei mai mulţi cad victimă agresiunilor din jur, fie de natură fizică, vătămătoare de trup, fie de natură psihică, tulburătoare de linişte, fie de natură lingvistică, guvernatoare a noii generaţii. Atât cât îţi permit propriile forţe, elimină treptat agenţii destabilizatori.

Însenineză-ţi sufletul, spre exemplu, cu muzică de cameră, care prin intermediul acordurilor relaxante îţi readuce pacea interioară.

Este la modă azi să te bucuri de efectele terapiilor alternative, iar muzica face parte din această familie vindecătoare. Terapia prin muzică a fost testată atât la fiinţele vii, cât şi la plante. Consecinţele benefice nu au întârziat să apară: oamenii s-au eliberat de energiile tensionate, animalele

Robii bachusieni, zămislindu-şi pofta nesecată de lichidul tulburător de minţi, sfârşesc prin a-şi ucide sufletul lor şi al celor de lângă ei.

Într-o bună zi, partenerul lucid, trist, victimizat îşi spune: *Gata, mi-a ajuns! Este timpul să mă desprind de duhoarea urmei lăsate de cel de lângă mine…*

Înainte de a concretiza aceste gânduri, de a-ţi pune ordine în viaţă, analizează dacă ai epuizat toate modalităţile de a trezi conştiinţa persoanei îmbuibate de alcool şi de care ai decis să te dezlegi conjugal.

Într-un mariaj rolurile se împart, unul devenind pildă, imbold şi sprijin la nevoie celuilalt.

Vorbeşte cu inima ta şi află dacă mai dispune de răbdare. Verifică dacă este sau nu împăcată cu sine pentru tot efortul depus în favoarea binelui matrimonial.

De obicei, în spatele fiecărei patimi îmbrăţişate de un individ uman se ascunde un motiv, artificial sau bine întemeiat. Ai în vedere contextul, anturajul de pahar, moştenirile genetice şi apoi ieşi la luptă împotriva obiceiului demonic.

Şi, dacă totuşi nimic şi nimeni nu te mai sprijină în această lucrare de vindecare a celui neputincios, poate că într-adevăr este momentul să mergi mai departe de unul singur şi să aduci prinos duhovnicesc.

Nimeni nu îţi cere să fii victimă la nesfârşit, fiindcă rişti să fii judecat la comun…

13 iunie

Eşti tulburat, cătrănit până la dezarmare totală. Tendinţa este să arunci cu săgeţi înmuiate în otrava verbală tuturor celor care au provocat şi antrenat această stare. Simţi cum vibrează în interiorul tău sentimentul eliberării de energiile demonice.

Înfrânarea limbii este o virtute rară, spusele veninoase îţi creează falsa iluzie de siguranţă până când ajungi să îmbră-

Analizând mersul actualei vremi ai putea spune că replicarea agresivă e la modă. Este una dintre „remarcabilele” realizări, nefastele consecinţe ale democraţiei.

Iată câteva exemple – eşti nemulţumit de salariu, faci grevă; eşti nemulţumit de atmosfera familială, urmează escapada amoroasă sau divorţul; nu îţi place un produs, faci reclamaţie ş.a.m.d.

Practic, orice aparentă sau pertinentă neîndreptăţire îşi va găsi soluţionarea într-un răspuns pătimaş sau plin de pizmă.

Repeziciunea evoluţiei traiectului comunicaţional cangrenos creionează, din ce în ce mai evident, viitorul sumbru, trist şi aflat în putrefacţie spirituală.

8 iunie

Dacă vrei să ai bătrâneţi suportabile, trăite în tihna rememorării clipelor arhivate în inimă, atunci pavează-ţi din tinereţe drumul vieţii cu binefaceri.

Eşti părinte şi, din dorinţa de a nu-ţi subordona copiii în mod autoritar, ai tendinţa de a-i lăsa să se manifeste în voia lor. Consideri că a-i constrânge, când nu se află pe un drum prea inspirat ales, a le da un sfat părintesc ferm nu este educativ şi nici benefic conturării personalităţii viitoare.

Este greşit acest mod de a privi lucrurile, educaţia merge mână în mână cu conştientizarea unei greşeli din partea copilului şi a plătirii unui preţ, conform gravităţii acelei fapte (pedepsirea).

Atunci când observi că anumite fapte, vorbe, atitudini scot la iveală un comportament rebel, nu trebuie să rămâi nepăsător. Copiii sunt lăsaţi să crească lângă părinţii lor tocmai pentru ca aceştia să le fie realmente îndrumători şi deschizători ai perspectivelor de viaţă constructive. Mintea lor virgină are nevoie şi de dojană.

Neatenţionarea răutăţilor, tolerarea nebuniilor curioase ale vârstei, lipsa unei îndrumări părinteşti în faţa manifestării libere a teribilismului caracteristic adolescenţei, vor forma societatea de mâine defectuoasă, incapabilă să se supună unei moralităţi sociale, darmite, duhovniceşti.

Potoleşte focul incendiar al vârstei fragede, pentru ca anii maturităţii să fie protejaţi de întristare, de lipsuri, de finalităţi inimaginabile şi cumplit de greu de acceptat!

9 iunie

Sunt oameni care nu împrumută niciodată bani de la amici, oricâtă nevoie ar avea... Să fie acesta un mod sănătos de a relaţiona, sau nu?

Cu siguranţă, toţi conchidem că banul murdăreşte şi strică ireversibil relaţiile interumane.

Cine nu a împrumutat măcar o dată o anumită sumă de bani de la cineva sau cuiva apropiat? Recunoşti sfiala, glasul puţin înmuiat şi faţa semiaplecată a celui aflat în nevoi, da?

În momentul în care se face transfer biomonetar, deodată se schimbă întreg comportamentul solicitantului. Este incapabil să-şi autocontroleze emoţiile. Devine agitat, mulţumeşte cu ochi sfredelitori şi, grăbit, murmură jenat dorinţa de a se retrage şi de a-şi rezolva problemele.

Dacă ai fixat o dată de înapoiere a sumei împrumutate, într-o proporţie considerabilă datornicii se vor face nevăzuţi, parcă *îi înghite* pământul... Orice modalitate ai încerca pentru a-i contacta, va fi sortită eşecului.

Banul a fost şi va fi moneda înşelăciunii demonice, arma împotriva armoniei telurice.

Prietenia şi *argintul* nu fac nicicând casă liniştită împreună. Încearcă să le pui pe planuri diferite, ca să te păzeşti de întinarea păcatului.

10 iunie

Se iveşte ocazia de a cunoaşte o figură nobiliară. Îţi iei rolul în serios, gândul unui astfel de eveniment te ia cu fiori.

Te simţi important şi tratezi întâlnirea cu multă atenţie, consideraţie, stimă şi, chiar, cochetărie.

Şi, până la urmă, de unde această slugărnicie comportamentală? Cei de *sânge albastru* nu sunt şi ei fiinţe umane ca şi noi?

Înţelegi că poziţia socială ţine de un anumit context al venirii lor în această lume materială... În afara unui trai fastuos, nimic altceva nu te diferenţiază de figurile aristocrate.

Gândeşte-te cum ar fi viaţa, dacă ţi-ai pregăti la fel de atent momentul întâlnirii cu Împăratul Ceresc?!... Strălucirea nobiliară telurică păleşte în faţa strălucirii nobiliare edenice!

11 iunie

Învaţă să te împotriveşti patimilor, aşa cum Iisus a învăţat să accepte, să tolereze şi să ierte povara păcatului milenar...

Oamenii sunt supuşi permanent greşelilor, dar tot de ei depinde dacă le vor fi înţeles şi iertat.

Orice palmă duhovnicească primită în viaţă vine ca un apel de trezire a fiinţei umane amorţite.

Fii receptorul şi decodificatorul mesajelor divine! Capacitatea de a răspunde cu iubire şi evlavie la încercările vieţii se află şi în puterea ta.

Va urma şi clemenţa....

12 iunie

Fiecare zi de viaţă conjugală aduce şi puţină întunecare. Multe cupluri se deteriorează pe motivul patimei beţiei.

eşti conectat la Energia-Mamă, inepuizabilă şi extrem de generoasă…

Totul este să afli calea de a te reîncărca, iar şi iar, până la contopire!

26 iunie

Cursul vieţii este oarecum la fel pentru toţi indivizii umani. Te naşti, creşti şi parcurgi etapele de educaţie, îţi uneşti soarta cu altă persoană şi dai viaţă altor suflete, pentru ca, în cele din urmă, să te reîntorci Acasă…. Desigur, dacă nu ai lăsat urme prea greu de curăţat în această experienţă din planul terestru.

Când vine vremea să părăseşti casa părintească simţi şi primii fiori ai nesiguranţei, ai dezechilibrului, ai neantului social. Se deschid, în fond, porţile unor tărâmuri noi, provocatoare, poate nesigure, care te cheamă, te incită, dar te şi sperie deopotrivă…

Forţa de a răzbate, de a reuşi, de a izbândi depinde atât de tine, cât mai ales de climatul familial în care ai crescut şi te-ai format.

Câtă vreme vei avea în tine aprinsă socotinţa divină nestrămutată, întotdeauna vei fi capabil să găseşti răspunsurile potrivite…

Desigur, vrăjmaşul adevărului va unelti permanent împotriva deciziilor luminate şi te va lovi cu fel de fel de probleme, de ispite, de gânduri perfide, de oameni invadatori… Depinde de forţa benefică ce şi-a găsit o bună gazdă în tine, cum vei reuşi să anihilezi efectul energiilor negative.

Nu uita, binele răzbate întotdeauna şi învinge orice încercare nefirească. Da, vei spune, *acestea sunt doar şabloane narative, basme de adormit copiii…*

Chiar şi un asemenea gând îţi arată împuţinarea dorinţei interioare duhovniceşti…

ponate, cu parfum venetic, ale agresorilor occidentalizaţi, dar acum totul pare sortit pieirii.

Meditează la vorbele – *Românul s-a născut poet!*, la care poţi adăuga – dintr-un pământ fecund de iubire şi frumuseţe spirituală.

16 iunie

Ai achiziţionat un obiect de uz casnic pentru care ai depus un efort financiar considerabil. Iată că vine momentul să-l foloseşti şi eşti confruntat cu probleme tehnice neprevăzute. Începe drama psihică.

Suferi până la epuizare mentală. În mai multe reprize obiectul este supus unor intervenţii tehnice. De câte ori îl aduci acasă şi eşti convins că va funcţiona, te loveşti de aceeaşi încăpăţânare tehnică. Nu mai înţelegi nimic. Este neşansa ta, sau a celor care vând pe piaţă obiecte netestate?!…

La fel se întâmplă şi atunci când vrei să-i vinzi îngerului păzitor imaginea ta îmbunătăţită. Acesta, la rândul său, va susţine cauza sufletului monizorizat de a fi *achiziţionat* de Familia Universală.

Dacă nu ţi-ai verificat funcţionarea tuturor componentelor ce te definesc, cum aspiri să fii acceptat ca un produs în bună ordine spirituală?

Atunci când va sosi inevitabilul moment să-ţi iei rămas bun de la trupul gazdă, vei cuteza ca sufletul să fie luat sub protecţia Supremului Cumpărător?

Ignori totuşi un aspect: rebuturile spirituale vor fi uşor detectate şi respinse. Oricât de scăzut ar fi preţul, nu-l va cumpăra nimeni din Împărăţia Cerurilor.

Gradul tău de îndreptare este cuantificat după a ta sârguinţă duhovnicească din planul fizic.

Lucrează de pe acum la modelarea gândirii şi a simţirii proprii. La tot pasul îţi poţi testa inima şi, când vei primi semnalul tutelar, înseamnă că ai devenit apt de lumea edenică.

17 iunie

Încă un an şcolar s-a încheiat pentru odraslele tale. Acum, mai mult ca nicicând, intervine misiunea ta de părinte-educator.

Ar fi în interesul ambelor părţi să nu-ţi laşi sufletul uşurat de îndatorirea părintească şi să alegi o modalitate constructivă pentru petrecerea timpului liber al vacanţei de vară.

Sunt trei luni în care îi poţi feri de aşa-numita recompensă a bunelor rezultate din timpul anului şcolar, percepută sub forma unor cereri nepotrivite vârstei care aşteaptă să se bucure de deliciile lumeşti.

Copiii trebuie ghidaţi spre programe organizate şi educative. A-i lăsa în voia lor, fie în faţa blocului, fie la bunicii prea îngăduitori, fie a le satisface toate moftur ile sub protecţia şantajului sentimental va trezi, în cele din urmă, în mintea încă necoaptă, gustul puterii manipulatoare şi total neproductive în viitor.

Viitorul lumii depinde de cum reuşesc oamenii să insufle noblețe în sufletele progeniturilor lor...

18 iunie

De ce îţi consumi energia uitându-te în curtea vecinului?!

Între oameni, din vechi timpuri, s-a născut dorinţa de concurenţă absurdă, neloială, un fel de întrecere meschină care, nu numai că nu aduce progres, dar destabilizează şi ucide visul împlinirii spirituale.

Te lepezi singur de beneficiile Luminii şi-ţi îndoctrinezi raţiunea cu legile nescrise ale firii umane animalice, mâhnind aşteptarea sacră.

Pământul a obosit de greutatea vanităţii umane şi, într-o zi – nu prea îndepărtată –, se va revolta şi se va elibera de această povară. Şi, atunci, înseamnă că toată Sacra Lucrare a fost în zadar?!

Omenirea nu şi-a învăţat încă lecţia, iar Natura a obosit să mai aştepte!

24 iunie

Mereu cauţi chei la uşi imaginare în dorinţa de a exploata neprevăzutul, de a găsi secretul nemuririi edenice...

Degajat şi detaşat, ai dat frâu liber imaginaţiei tale ispititoare în această ostenire mentală febrilă, căzând victimă propriilor tale scenarii şi uneltiri.

Viaţa a devenit un teatru de amatori, iar oamenii nişte actori de mâna a doua, neglijent îmbrăcaţi, folosind un limbaj colocvial prea îndrăzneţ, cu suflete golite de candoarea celestă.

De ce nu cauţi cheile de încuiat uşile necuratelor voinţe, provocatoarelor trupuri, slobodelor guri sau împietritelor suflete?

Şi, după ce ai scăpat de efectul acestor nelegiuiri, aruncă cheile în hăul idolesc!

25 iunie

De unde vine osteneala? Dacă tot ce întreprinzi în evoluţia ta s-ar face în numele bunătăţii, al iubirii, al recunoştinţei, nu ai cunoaşte oboseala.

Dar, lipsa umană de dăruire, de implicare, de devotament faţă de preocupările cotidiene şi faţă de semenii cu care relaţionezi te aruncă în orbecăiala paraliziei sufleteşti.

Desigur, ai remarcat şi tu că atunci când aştepţi ceva cu însufleţire, nici o trudă nu te poate demobiliza. În acel moment

Şi, totuşi, nu te iubeşti nici măcar pe tine. Înţelegi totul anapoda. Analizează-ţi nevoile şi vei vedea că ceea ce oferi fiinţei proprii nu te mulţumeşte şi, chiar, te aspreşte.

Ce faci, în fond, pentru tine? Bei şi mănânci fără măsură, pierzi nopţile în baruri în care duhneşte neputinţa, stai în faţa televizorului vizionând filme pornografice, horror, romance, show-uri scandaloase ce îţi afişează imaturitatea sufletească, îţi iradiezi prin toate mijloacele tehnice obositul trup, uzitând permanent calculatorul, mobilul, cuptorul cu microunde, solarul etc., fumezi şi inspiri substanţe chimice…

Până la urmă ce este iubirea de sine?

23 iunie

Unii oameni agonisesc averi impresionante, dar tot nu-şi potolesc foamea de avuţii. Uită, în fond, sau ignoră dorinţa de libertate spre care tind, tânjesc şi se jertfesc.

Se plâng de lipsa timpului liber, dar nu văd în faţa ochilor decât chivernisirea bogăţiilor al căror preţ sunt nopţile albe, pline de temeri şi tensiuni istovitoare.

Aşa nu impresionezi Lumea Edenică mult râvnită, de care îţi aduci aminte doar atunci când te afli la ananghie. Goana după material este mult prea alertă şi acaparatoare, luându-ţi pur şi simplu minţile…

Delirul şi senzaţia amăgitoare de putere a banului te încarcerează, din nefericire, cu bună voie. Pe neanunţate, gândurile se abat de la calea iniţiatică pe care ar trebui să te îndrepţi.

Câţi plecaţi din această lume ai văzut ducând ceva cu ei?

Demonstrează iscusinţă şi trezire acum cât mai ai vreme de redefinire a adevăratelor valori la care merită să contempli şi să speri. Ce ai acumulat până acum în patrimoniul spiritual individual?

19 iunie

Te-ai gândit vreodată să-ţi faci un calendar cu toate datele de naştere sau onomastice sau alte evenimente de suflet din viaţă? Cât de bine te simţi când cineva îţi dă un telefon atunci când sărbătoreşti un eveniment important al vieţii atât de contrariante!

Prin a da un telefon sau a trimite o felicitare unei persoane dragi, atunci când ştii că trăieşte un moment important, reuşeşti să contribui cu o picătură de lumină în paharul acelei vieţi. Reuşeşti printr-un gest mărunt să faci un semen să se simtă bine, preţuit, neuitat.

Fiindcă, în cele din urmă, frumuseţea traiului uman constă în trăinicia relaţiilor dintre oameni. Analizează pe propria-ţi persoană.

Îşi aminteşte un prieten sau un cunoscut, de care nu ai mai auzit de multă vreme, că te afli în faţa unui prilej special din viaţă şi îţi trimite un semn de preţuire. Îl trăieşti ca un prinos de bucurie. Aceste simţăminte sunt asemănătoare pentru fiecare individ uman.

Însemnează-ţi în calendarul personal aceste importante date, ca şi tu să fii marcat în calendarele celor cu care ai relaţionat la un moment dat.

Nu precupeţi să mai amâni organizarea într-o agendă personală a celor mai speciale momente din viaţa ta şi a celor dragi. Profită de bucuria celor omagiaţi.

Cu cât calendarul va fi mai conştiincios creionat, cu atât viaţa ta va fi mai minunată, mai împlinită.

20 iunie

Treci printr-o perioadă conjugală plină de sincope. Simţi că nervii te asupresc, îţi molestează sufletul şi, pur şi simplu, doreşti să abdici de la tronul matrimonial.

Orice încercare de remediere a echilibrului celulei familiale, orice tratament de refacere emoţională au fost sor-

tite pieirii. Dintr-o dată îţi vine salvatoarea idee de a încerca o reconciliere pe teren neutru, ca atunci când ţi-ai cunoscut jumătatea.

Era o vreme când toată atenţia era îndreptată asupra fiinţei dragi, când mână-n-mână păşeaţi pe aleile parcului central, ieşeaţi la un film doar de dragul unei strângeri în braţe, schimbaţi vorbe de iubire în faţa unei prăjituri, cinele erau romantice şi îmbietoare la lungi sărutări…

Iată cum poate fi descrisă perioada de cucerire şi acum de ignorare a momentelor fericite din viaţă. Subiectele de discuţie nu luau în calcul neîmplinirile, sufletele nu se lăsau pervertite de nimicurile socio-profesionale.

Şi, aproape întotdeauna, alesul inimii se lasă antrenat în jocul seducţiei, devenind părtaşul iubirii, la început stângace şi curate, dar treptat din ce în ce mai sigure şi mai puternice.

N-ai aflat până acum că nimic nu durează veşnic?! Şi se poate completa, minunatul nu se creează fără efort biunivoc!

Dorinţa fierbinte care te-a adus alături de fiinţa iubită cândva trebuie să renască în sufletul tău amorţit de urâciunile vieţii.

Râvneşte cu ardoare şi vei dobândi…

21 iunie

Oricât te vei simţi de asuprit, de exploatat, de împilat de unii indivizi sau de unele situaţii incomode din viaţă, evită răzbunarea, fie ea şi numai prin puterea mentalului.

Reglarea de conturi nu va întârzia să se producă şi, în plus, există un Judecător al împovărării sufleteşti. Fii convins că nu va trece cu vederea nici o faptă, nici un cuget, nici un simţământ nelalocul lor, al nici unuia dintre indivizii umani.

Aminteşte-ţi de sorţile aparent nedrepte ale celor încununaţi cu mucenicia eternităţii… Fii convins că au fost chemate de Dumnezeu doar acele suflete care cunoşteau răbdarea defăimării şi ocara judecării nedrepte ale faptelor şi învăţăturilor propovăduite, fără a-şi manifesta câtuşi de puţin ranchiuna pe acele instrumente demonizate.

Cu siguranţă, toţi aceia care au ofensat, batjocorit, murdărit puritatea şi frumuseţea spirituală, sau cei care au răspuns cu aceeaşi monedă agresorilor, au pierdut şansa darului suprem, mântuirea.

Din păcate unii îşi vând pielea prea ieftin cumpărătorilor întunecaţi. Când simţi nevoia să ripostezi în faţa inechităţilor, vizualizează Lumina, lasă-te invadat de iubirea Naturii creatoare, alungă-ţi pizma din suflet prin expirarea impurităţii şi inspirarea purităţii eterne, necesare şi anihilatoare ale energiilor malefice ce s-au autopoftit în lumea ta interioară.

22 iunie

Când eşti întrebat dacă ştii sau ai cunoscut iubirea adevărată începi să bâlbâi nişte răspunsuri de genul – da – şi exemplifici cu secvenţe amoroase care au răspuns Ego-ului tău. E de fapt iubirea de sine şi nu dăruirea pe sine celor din jur.

Ai suferit o decepţie în dragoste, ai pierdut o fiinţă dragă, ai investit sentimente şi reacţiile celui care s-a înfruptat cu binefacerile trăirilor tale au fost sub aşteptări etc., toate acestea nu fac decât să condiţioneze cel mai frumos sentiment, iubirea.

De aici începe izolarea, lipsa încrederii în oameni, retragerea în diverse domenii de activitate, preocuparea doar de propria persoană.

Ziua plății nu va întârzia să apară, regretele vor fi tardive, iar așa-numitele clipe de libertate aruncate în deșertăciune…

7 iulie

O dată la șapte ani celulele vechi sunt înlocuite de altele noi, pure, gata să te sprijine în efortul cotidian al următorului ciclu. Și, totuși, există o celulă care te însoțește pe tot parcursul vieții, celula nervoasă.

Desigur, sistemul nervos central pornește în drumul vieții cu o zestre impresionantă, dar, urmare a presiunilor asupra ființei umane, pierde exponențial din bogăția celulară.

Cu cât ești mai stresat, mai îngrijorat, mai preocupat de planul material, cu atât te expui mai mult consumului nervos.

Până mai ieri se credea că celula nervoasă este singura care nu se reproduce. Lucrurile azi par să contrazică acest fapt. Oricum ar fi, cu sau fără înlocuire celulară nervoasă, odată ce o celulă moare rămâne o amprentă mentală ce-și va cere tributul.

A învăța să-ți protejezi sănătatea rațională devine o primordialitate pentru un trai liniștit, armonios și, de ce nu, împlinit.

Conștientizează acest adevăr și începe fiecare ciclu de șapte ani pregătit să lași în desaga timpului trecut acele obstacole nefaste și amintiri tulburătoare…

A regreta permanent ceea ce ai făcut te împiedică să te desprinzi de obiceiurile josnice.

8 iulie

Un mod de a înțelege trecutul poporului din care te-ai ridicat poate fi experimentat prin preumblarea pașilor pe urmele acelor habitaturi.

27 iunie

Ateismul este o formă de manifestare a celor prea încrezători în forțele proprii. Orice izbândă pe plan profesional, fiecare realizare materială, împlinirile conjugale sunt explicate de zestrea lor individuală venită genetic sau dobândită prin efort personal. Și că acestea nu au nici o legătură cu Dumnezeirea.

De multe ori se invocă șansa unică ivită în viață, care se poate pierde în neant dacă nu profiți de ea.

Cum i-ai defini pe acești liberi cugetători? Dacă te afli în tabăra opusă, îi vei eticheta, desigur, drept niște bieți ignoranți plini de sine, produse ale anumitor regimuri politice, autoamăgitori cu potențialul financiar și, uneori, intelectual de care dispun, învingători ai traiului material fără vreo implicare spirituală.

Ce se întâmplă de fapt? Aceștia își justifică impotența spirituală exemplificând cu traiul plin de lipsuri materiale, profesionale ale celor care îmbrățișează dragostea pentru Dumnezeu.

Ei bine, dragă liber cugetătorule, acești aparenți neîndreptățiți ai sorții terestre sunt mult mai fericiți și mult mai liniștiți și, cu siguranță, mult mai umani. Acceptarea sorții pământene, nu prea generoase cu trecătoarele reușite, este văzută ca o efemeră încercare în numele gloriei pământene în fața bunăstării edenice.

28 iunie

Înregimentați în noul sistem politic democratic, întregul univers valoric s-a schimbat. Preocupările actualei generații de indivizi umani se axează numai în jurul interesului material.

Această nebună și dezordonată alergătură după acumulare de avuții răpește liniștea, bucuria de a trăi, armonia familială…

Practic, frumusețea vieții de ieri, oricât de direcționată era, a fost pervertită de zgomotul amețitor al banilor. Trăim convertiți în cultul monetar năucitor și cădem seceraţi și risipiți în hăul social.

Când lucrurile nu mai pot fi strunite și vitalitatea dă semne clare de alarmă îți aminteşti de Dumnezeu, de familie, de timpul pierdut inutil; atunci ceri clemență divină și o nouă șansă, aceea de a avea timp pentru a mai atenua din risipa produsă și datorată modului robotizat de a vieţui.

Da, suflet rătăcit, până nu eşti răpus de boală, de necaz, de tristeţe nu îți domoleşti setea de înavuţire. Dar, o viaţă curată, liniştită, armonioasă are nevoie doar de iubire…

Cercetează-ți risipitorul stil de viaţă și acordă-ți măcar câteva clipe de fericire împreună cu cei dragi, care atât de mult aşteaptă măcar o privire duioasă pentru a-şi însenina ziua.

29 iunie

Toate câte le ştii şi le prestezi, le-ai învăţat de undeva… Pe parcursul vieţii acumulezi noi şi noi informaţii, obiceiuri, îndeletniciri…

Desigur, intervin și factorii voință și dorință de a izbândi. Sunt unii care trăiesc numai cu dorința de a-şi îmbogăți bagajul informaţional, adevărate sugative de cunoaştere, zi de zi, puţin câte puţin, explorând domenii diverse în căutarea celui potrivit.

La polul opus, sunt oamenii care abia ştiu să-şi silabisească numele. Sunt dezinteresaţi, comozi, demotivaţi, sfera lor de interes rezumându-se doar la cunoaşterea primară şi la împlinirea necesităţilor strict biologice.

Te întrebi, care sunt mai fericiți? Este greu de răspuns, argumente se pot da ambelor tabere.

Setea de cunoaştere, de pildă, a adus omenirea în acest impresionant prezent. Că este bun sau nu, cert este că a urmat

când trupul doreşte cu disperare alimente gustoase, iar tendința este de a ceda şi de a-ți potoli nevoia.

Spune un *NU* hotărât, redirecţionează-ți atenţia spre alte activităţi, iar pofta şi senzaţia cruntă de foame vor fi treptat anihilate. Un alt aspect deloc de neglijat este să nu renunți niciodată la acest nou regim de viaţă. O dată pornit pe un drum purificator, nu mai este loc de întoarcere.

Fie vrei nemurirea în Lumină, fie te mulţumeşti cu îngreunarea obscură veşnică!

6 iulie

Toate activităţile fizice, afective, mentale duc în cele din urmă la o formă de intoxicare a fiinţei. Ulterior, te întrebi cum te poți elibera?

Viaţa oricum trebuie trăită şi, oricât de mult vrei să te autodepăşeşti şi să alegi drumul binecuvântat, vei întâmpina obstacole destabilizatoare.

La fel se explică şi fenomenul zi-noapte, adică Lumină-Întuneric. Somnul odihnitor şi revitalizant dă trupului puterea de a mai trece peste o zi, iar sufletul regăseşte posibilităţi de reinstaurare a liniştii şi armoniei. Astfel, la ivirea zorilor, întreaga fiinţă se simte pregătită pentru o nouă confruntare cu încercările vieţii.

Imaginează-ți cum ar fi, dacă nu ar exista acest relaş. Ai deveni bezmetic, rebel, extrem de agresiv. Întreaga specie umană ar fi distrusă în câteva zile.

Şansa unui repaus peste orele nopţii îți oferă posibilitatea de a deretica în propria curte. Astfel, trupul se relaxează, cugetul se domoleşte, inima se deschide…

Nu sări peste nopți numai de dragul agitației unui chef, a dezmățului prin locuri rău famate… Recuperarea nu este cumulativă.

Vei spune că eşti apreciat, pentru tot ce ai făcut, de cei din jur şi că tot efortul asumat primeşte recunoaştere socială.

Te amăgeşti, fiindcă – fii convins că – vor sosi şi vremuri mai puţin prolifice în viaţa profesională. Atunci vei aştepta să fii înţeles, consolat şi, chiar, sprijinit. Exact aceia care altădată îţi lăudau meritele, acum, în momente de restrişte, te vor marginaliza, împroşca cu reproşuri maliţioase şi, chiar, huli.

La fel s-a întâmplat şi cu Mântuitorul, când mii de oameni îl ovaţionau şi-i idolatrizau fiecare vorbă, simţire, privire, ca apoi să-l batjocorească, să arunce cu pietre în El şi să-L condamne pe nedrept pentru iubirea Sa…

Sfintele fapte ce le adusese viaţă, vindecare, hrană duhovnicească au fost foarte lesne date uitării…

5 iulie

Auzi, în special la femei, despre dorinţa de a slăbi repede, uşor şi fără efort fizic. Nenumărate persoane, mai mult sau mai puţin supraponderale, au tendinţa de a-şi dispreţui propriul trup.

Principalul vinovat eşti chiar tu însuţi, gurmandul. Te laşi amăgit de nepotolita foame, lăsându-te antrenat în excese culinare, adevărate dezmăţuri gastronomice.

În timp ce îţi astâmperi senzaţia de foame, nu te gândeşti nici o clipă la răul pe care ţi-l faci. Ajuns la o vizibilă îngreunare, te cuprinde panica când îndrăzneşti să te priveşti în oglindă şi constataţi cum arăţi. Apar depresiile.

Este, dacă vrei, un joc de voinţă să îţi controlezi pofta de mâncare. Indiferent ce modalitate de a slăbi alegi, kilogramele nu se pierd uşor.

Porneşte mai întâi de la a te accepta aşa cum eşti şi de a recunoaşte că ai o problemă. Fenomenul de slăbire trebuie să fie trecut prin filtrul raţiunii. Grele sunt primele zile,

un curs evolutiv impresionabil şi că viaţa a cunoscut o dezvoltare neaşteptată…

La fel este şi cu mântuirea. Dacă râvneşti la acest duhovnicesc sfârşit trebuie să ai habar ce presupune şi ce trebuie făcut pentru a-l atinge întru eternitate.

Pe pământ toţi indivizii umani sunt ucenici, învăţăcei şi vor fi premiaţi pe măsura rezultatelor atinse şi a eforturilor depuse.

Aici te afli în marea competiţie spirituală căreia ai datoria măcar să-i parcurgi paşii până la încheierea ei.

30 iunie

Când la un examen eşti evaluat cu notă maximă simţi o mare mulţumire. Emani o lumină molipsitoare…

Îţi exteriorizezi trăirea şi toţi cei din jur reacţionează în funcţie de modul individual de percepţie.

Unii îşi vor descreţi frunţile şi se vor lăsa antrenaţi în buna ta dispoziţie. Desigur, este vorba de cei care te preţuiesc cu adevărat şi aşteaptă să împartă bucuria alături de tine.

Din păcate, sunt şi dintre aceia, mai cârcotaşi, care vor afişa o grimasă în colţul gurii, dar în interior se încarcă cu venin şi spumegă de invidie.

Vei spune, *bine, şi cum să-mi manifest sentimentele de bucurie*?

Starea de împlinire ar trebui conservată şi consumată treptat, mai ales atunci când viaţa nu este prea generoasă cu tine. Autocontrolează-ţi elanul, axează-te pe detaşare cu o eleganţă şi o diplomaţie atitudinală fermă, care să te protejeze de energiile celor din categoria frustraţilor spiritual.

În faţa unei reuşite, fie ea familială, profesională, sufletească, capacitează-ţi atenţia spre domenii şi oameni care reuşesc să-ţi păstreze sufletul neîntinat.

Cu tonusul nepătat vei putea înfăptui alte lucrări ce vor avea ecou şi în lumea astrală care aşteaptă să te reîntorci…

1 iulie

După o perioadă de rătăcire prin viaţa socio-profesională îţi vine dorul să revii în locurile natale, Acolo ai învăţat primii paşi, primele cuvinte, rugăciunile începătoare, să scrii primele litere pe prispa casei...

Dacă cei dragi nu mai sunt demult pe aceste meleaguri, vei fi invadat de melancolie şi chiar de tristeţe apăsătoare, dar uşor, uşor, acestea se vor preschimba în emoţiile plăcute ale minunatelor clipe de altădată.

Ţinându-i vii în memoria şi sufletul tău pe cei adormiţi, îţi încarci zestrea spirituală, revigorându-ţi sufletul încrâncenat de haosul vieţii.

Ai nevoie de amintiri care să antreneze preţuirea prezentului!

2 iulie

Când suferinţa din inimă nu mai trezeşte pizma sau deznădejdea, înseamnă că ai învăţat lecţia de bază a evoluţiei sacre.

Detaşarea de trăirile telurice, în special de cele apăsătoare, este principala cale spre Oceanul Nemuririi.

3 iulie

Sunt cititori care se îndeletnicesc cu descifrarea mesajelor din cărţile religioase în dorinţa de a împărtăşi, parte însemnată, din experienţa înaintaşilor luminaţi care şi-au dăruit inimile Dumnezeirii până la sacrificiu.

Minunatele lor fapte şi teribilele pătimiri, datorate îndârjiţilor conducători ai vremurilor, i-au ridicat la rangul de sfinţi ca o recunoaştere modestă a înălţării lor spirituale.

De ce îi comemorezi? Pentru ca la rândul tău să înţelegi rostul luminat al vieţii şi să nu te cramponezi doar pe realizările lumeşti.

În general, apelezi la acest gen de lectură atunci când nu mai poţi suferi viaţa din planul fizic şi când eşti acaparat de necazurile şi neplăcerile traiului pământesc.

Adesea sunt dăţi când apelezi la un duhovnic pentru a-ţi descărca sufletul, prin taina mărturisirii, şi a primi îndrumare întru îmbunătăţirea interioară. Te refugiezi pentru o perioadă în încărcătura miraculoasă a învăţăturii religioase şi simţi ce drum anevoios au urmat cei încununaţi cu coroniţele muceniciei.

În momentul în care te loveşti de stăpânirea de sine, de puterea credinţei, de dobândirea tăriei sacre, de suportarea chinurilor trupeşti cu iubire începe să vibreze în tine râvna de purificare şi de îndreptare a vieţii.

Şi, când lucrurile încep să intre pe un făgaş normal, revin acaparatoarele obiceiuri şi o iei iresponsabil de la capăt.

4 iulie

Natura omenească este schimbătoare şi alunecoasă. Când ceva nu funcţionează firesc încerci să repari sau să înlocuieşti, pe ici pe colo, piesele deteriorate.

Aşa ar trebui să faci şi în viaţă, pornind de la propria fiinţă, atât ca manifestare exterioară, cât şi ca trăire interioară. Ai ales un drum care se dovedeşte a fi mult prea împotmolit, chiar mlăştinos pe alocuri, nu insista călcând peste cadavre numai pentru a izbândi. Opreşte-te câteva momente, analizează câte compromisuri ai făcut până în acel moment şi ce satisfacţii ai şi dacă sunt pe măsura tensiunilor acumulate.

Patologia, indiferent de natura ei, porneşte pe fondul unei devieri spirituale. Laşitatea, de care dau mulţi dovadă, de a nu-şi deretica propria bucătărie, găseşte teren fertil fie asupra trupului, fie afectând raţiunea, fie blamând sacralitatea.

Toată lumea ştie că ameliorarea survine, în mare măsură, prin autosugestie, deci prin dorinţa lăuntrică de a se face lumină. Ajungi să crezi atât de mult în eficienţa tratamentului indicat, încât te autovindeci, cu sau fără administrarea unui medicament prescris.

Iată esenţa vorbelor Mântuitorului: *Credinţa ta te-a vindecat!*

Este suficient să crezi în miracolul vindecării şi te vei întrema.

Nu există boală pe lumea aceasta care să nu-şi aibă leac, dar depinde de suferind în ce măsură crede în propria sa vindecare…

19 iulie

Îţi doreşti ceva cu ardoare şi nu prea ştii de unde să începi. Lasă la o parte orice altă preocupare sau moft cotidian şi canalizează-ţi energiile spre înfăptuirea visului, care ţi-a înrobit liniştea.

De cele mai multe ori însă, gândul iniţial se dovedeşte anevoios de materializat. Eşti cuprins de multă amărăciune şi tensiuni dificil de strunit. Sufletul este devastat de neputinţă.

Aici intervine forţa astrală, fiindcă duhurile Luminii aşteaptă să le chemi. Desigur, acest Reazem Divin îşi va face simţită prezenţa tot prin intermediul celor de-o teapă cu tine, fiindcă lucrează cu şi prin oameni.

Odată aspiraţia finalizată, îţi închipui şi aştepţi gustul împlinirii, satisfacţia victoriei… Lucrurile nu stau aşa şi este neproductiv să speri că un ţel săvârşit te va împlini întru totul. Poate, fiinţa socio-umană, dar nu fiinţa spirituală.

Imediat cum pătrunzi în vechile cetăţi, ce ascund civilizaţii uitate, eşti cuprins de vibraţiile milenare. Toată fiinţa este răscolită până la pierderea stăpânirii de sine, spiritual vorbind.

Unii vor simţi o durere ce îmbracă forma tensiunilor sufleteşti trăite de înaintaşi, alţii sunt pătrunşi de o linişte, asemenea unei împăcări spirituale, dar sunt şi călători care trec nepăsători, rămânând imuni la trecutul strămoşilor şi ignorând nedrept istoria.

Din nefericire, cei care fac parte din ultima categorie cresc numeric îngrijorător şi pare că nu există leac împotriva insensibilităţii monopolizante.

9 iulie

Dedică din timpul tău mediului înconjurător. Ai şansa de a-ţi reface starea de vitalitate. Admiră splendoarea, diversitatea, paleta coloristică…

Cel mai bun exerciţiu de acumulare de beneficitate naturistă îl reprezintă actul respirator. Respiră conştient acest binefăcător aer emanat de vegetaţia foarte generoasă şi caritabilă pe care păşeşti.

Până şi modul în care te deplasezi scoate la iveală starea în care te afli şi te complaci de a o suporta.

Evadează şi vei putea pătrunde sensul tainelor Lucrării Divine!

10 iulie

Fiecare, într-un fel sau altul, se crede superior… Trist este atunci când această superioritate se răsfrânge în planul spiritual.

Ti-ai pus întrebarea, în ce constă această preeminenţă vizavi de cei din jur?

Simplul fapt că mergi cu religiozitate la biserică, aprinzi lumânări pentru vii şi adormiţi, ţii posturile de peste an şi faci milostenie nu înseamnă că eşti spiritualizat. Dimpotrivă, tot acest mod de comportament duhovnicesc conştient te coboară până la cel mai de jos nivel de evoluţie spirituală.

Divinitatea nu are nevoie de farisei împopoţonaţi în chipuri luminate şi nici de maltratări sufleteşti, fizice sau raţionale. Tot ce este nefiresc, forţat, impus de dogme sau alţi factori externi te împovărează.

Ceea ce se aşteaptă de la oameni este simţirea nefăţarnică, dăruirea totală, deschiderea inimii faţă de semeni, nevoia sinceră de propovăduire a binelui.

Nu trata Dumnezeirea asemenea mersului la piaţă, când negociezi fiecare produs cumpărat până la păcălire!

Dacă la o faptă bună, bine cosmetizată te aştepţi la răsplată cerească, vei rămâne profund dezamăgit. Energiile sacre nu se lasă impresionate de sufletele sulemenite şi comportamentele viclene.

Desigur, ca să înţelegi lumea trebuie să te împaci cu propria-ţi fiinţă. Doar în acest fel, pornind cu paşi mărunţi, dar smeriţi, vei deschide Porţile nebănuite ale fericirii fără limite…

11 iulie

Prietenia dintre două persoane de sex opus este mereu contrariantă pentru această lume. Oricât de multe crezi că ştii despre celălalt şi orice deschidere sufletească ai împărtăşi în momentele de cumpănă ce apar viaţă, la un moment dat lucrurile par să scape de sub control. Puntea de legătură pare să se şubrezească în timp, existând riscul unei prăbuşiri dramatice.

În tradiţia populară se afirmă că *nu poate exista relaţie de prietenie între un bărbat şi o femeie*, fiindcă oricând poate degenera într-o relaţie amoroasă.

Da, să presupunem că femeia are o relaţie intimă stabilă cu un bărbat şi că cei doi se iubesc în mod sincer. Aceeaşi

darul menit, viaţa, decât cel care se complace în a se autovictimiza din lipsă de idealuri.

Dacă, spre exemplu, apare în faţa ta o groapă adâncă, nu te arunci în hăul ei, ci cauţi cu privirea o altă cale de a ajunge la destinaţie şi o ocoleşti.

Este, dacă vrei, şi soluţia pentru a izbândi în viaţă. Ai ales un drum (o profesie, o cauză pentru care crezi că merită să lupţi, o fiinţă care pare cea potrivită pentru viaţa conjugală etc.), dar, la un moment dat, apar problemele care reuşesc să destabilizeze întreg universul idealizat de mintea şi sufletul tău.

Nu te lamenta. Analizează realitatea obiectiv şi fără părtinire. Dacă eşti convins de nocivitatea consecinţelor lor asupra vieţii tale, elimină cu multă fermitate cauzele. În timp, efectele zguduitoare din acel moment se vor atenua, preocupat fiind de noua direcţie aleasă.

Când crezi că nu există posibilităţi reale care să aducă frumosul în viaţa ta, caută noi îndeletniciri, raportează-te la un alt sistem de valori, compatibil cu firea ta interioară, cere sprijin ceresc…

Curând, rănile vor fi cicatrizate şi orice factor extern care încerca să te remonteze la un trecut încurcat se va poticni de o fiinţă fermă şi decisă să evolueze.

18 iulie

Când eşti vătămat fizic, apelezi urgent la un medic; când raţiunea devine critică, iar nervii întinşi la maximum, cauţi sprijin la un psihiatru; iar când sufletul lâncezeşte în neputinţă şi deznădejde, ceri alinare şi îndrumare la un duhovnic. Acesta devine interfaţa dintre tine, ca mirean, şi Dumnezeu.

Rămâne efortul personal, totuşi, pentru ca vindecarea să fie completă. Intermediarii sunt necesari într-o primă fază, dar rolul principal în restabilizarea armoniei interioare depinde numai de tine.

15 iulie

Indiferent ce întreprinzi în viaţă, adaugă şi o părticică de iubire, venită direct din sufletul tău. Rezultatul nu va întârzia să apară: viaţa va fi mai mult apreciată şi, desigur, respectată. Atât tu, cât şi cei cu care relaţionezi, vor deveni beneficiarii propriilor eforturi şi colaborări cu nevoile dictate de inimă.

Când acţiunile întreprinse fac parte dintr-un mecanism robotizat, fără nici o contribuţie interioară, finalitatea nu va avea nici un efect emoţional. Insensibil la evenimentele vieţii, vei percepe orice realizare ca pe o îndatorire dusă cu bine la bun sfârşit.

Acesta este începutul calvarului uman: monotonie, depresie şi moarte spirituală.

16 iulie

Lumea de azi a devenit falsă, dual㠄, chiar caraghioasă. Din orice direcţie priveşti, realitatea nu mai insuflă afectivitate.

Plăcerea lumii virtuale, care nu obligă la nimic şi dă senzaţia că oferă totul, ucide încet dar sigur. Şi, asta, nu numai din cauza comunicării virtuale, dar în special a cosmetizării ei cu minciuni bine construite.

Ce este trist? Atunci când cineva doreşte realmente să fie sincer, va fi marginalizat de societate fiindcă încalcă standardele sistemului de valori îmbrăţişat la scară colectivă.

17 iulie

În general oamenii se complac în preocupări meschine, neînsemnate, risipitoare de energie şi timp, pentru ca apoi să se plângă de neîmplinire şi întristare. Desigur, nu este nimeni altcineva vinovat pentru această lipsă de consideraţie faţă de

femeie are şi un prieten-bărbat, dar fără a se gândi o clipă că împărtăşirea emoţiilor ei poate să nască anumite confuzii şi reacţii neaşteptate.

În timp ce cei doi prieteni se confesează unul altuia, bărbatul încearcă să-i taie elanul camaradei sale cu un gest drăgăstos. Se trece peste acest moment fără reproşuri şi cu multă diplomaţie.

Întâlnirile lor amicale devin din ce în ce mai incomode. Interpretarea anumitor inevitabile probleme de cuplu devine egoistă şi ascunsă. Prietenul nutreşte sentimente pe care nu îndrăzneşte să le împărtăşească femeii.

În mintea bărbatului, dependent de relaţia lor de prietenie, se desfăşoară deja un scenariu alunecos, iluzia unei poveşti de iubire între ei doi.

Sunt unele relaţii de prietenie, indiferent de sex, care nasc o tendinţă de proprietate ce poate duce la instabilitate emoţională şi, în cele din urmă, la ruptură.

Dacă vrei un prieten stabil emoţional, imparţial, atunci împrieteneşte-te cu Dumnezeu!

12 iulie

Când vine vremea concediilor începe şi psihoza de masă, marea. Cu mic, cu mare oamenii se înghesuie spre salba de staţiuni de pe litoral.

De unde această, aparent, inexplicabilă atracţie? Adesea vacarmul duce către dezmăţ. Încă nu ai înţeles că oboseala acumulată în timpul unui an de muncă, cere cu implorare odihnă, refacere mentală şi multă linişte?

Nu, cu banii economisiţi cu mult efort pentru vacanţe, alergi să-i cheltuieşti pe litoral, fie că este cel din propria ţară, fie unul din vecini. Ajuns acolo începe procesul unei maltratări de bună voie: supraaglomerarea stomacului cu mâncăruri grele şi băuturi alcoolice, expunerea la soare necontrolat până la

insolaţie, pierderea nopţilor în restaurante, aventuri fugare de-o vară etc.

În loc de odihna mult-aşteptată o ţii tot aşa cât durează vacanţa, pentru a reveni la locul de muncă şi mai lenevit, şi mai greoi, şi mai irascibil. Singur te automutilezi, pentru ca mai târziu să te plângi de neputinţă.

Căută locurile nepoluate, care să te elibereze de încorsetarea socială şi să te destindă treptat. Zgomotul devine agresorul principal al fiinţei umane, el sapă profund în interior, pregătind terenul bolilor de tot felul.

Dorinţa de a profita de artificiala ambianţă de pe litoral îţi este transmisă genetic, dar nu are nimic de-a face cu nevoia spirituală insuflată de la geneză.

13 iulie

Se spune despre apă că este purificatoare. Analizează efectele apei. Când faci baie îţi cureţi trupul, când bei apă elimini toxinele şi îţi alimentezi celulele, când doreşti să alungi duhurile rele îţi stropeşti cu apă sfinţită casa, locul de muncă şi pe tine însuţi.

Fără apă, întreaga lume vie ar pieri în scurtă vreme. Acum analizează cât de mult apreciezi efectele acestui lichid vital. Poluezi necontrolat atmosfera cu fel de fel de substanţe chimice, neglijezi şi chiar contribui la impurificarea râurilor, lacurilor, mărilor etc., înlocuieşti apa curată cu băuturi carbogazoase sau alcoolice şi lista poate continua.

Toate acestea se răsfrâng asupra întregului biotop. Mai mult decât atât, te întrebi retoric de ce au dispărut mii de specii (atât din faună, cât şi din vegetaţie) şi de unde vin, asupra omenirii, atâţia viruşi necunoscuţi şi atâtea bacterii, aparent inexplicabile şi foarte greu de anihilat.

Dorinţa indivizilor umani de a domina Natura-Mamă a făcut din ei ucigaşii vieţii. Pur şi simplu a obosit să se mai opună micilor întrupaţi nerecunoscători.

Dar, consecinţele negative se vor amplifica şi, din toate direcţiile, vei fi răpus de reacţiile Lumii vii martirizate. Retragerea sprijinului ei aduce cu sine stoparea acestui genocid biologic şi regândirea unei strategii salvatoare.

Totul depinde de tine ce alegi…

14 iulie

Se întoarce, după o pauză de câteva săptămâni, partenera/ul vieţii tale. Dacă relaţia conjugală nu este dintre cele mai armonioase, această absenţă o simţi ca pe o binecuvântare şi profiţi la maximum de ocazie.

De cele mai multe ori, în astfel de situaţii, ambii parteneri îşi iau un timp eliberator. Unde crezi? În braţele altei fiinţe prea-binevoitoare.

Acest comportament divulgă laşitatea, lipsa curajului de a fi sinceri unul cu celălalt şi găsirea unei soluţii, de comun acord, de redresare.

Calea cea mai uşoară, dar supărător de nefirească, este abandonarea în braţele unei relaţii extraconjugale. Crezi că vei fi mai fericit? Nu, doar te autoamăgeşti că aşa îţi vei găsi alinarea şi că vei face mai facil faţă conflictului mutual matrimonial.

Din nefericire, chiar şi marile iubiri, pasionantele poveşti de dragoste se sfârşesc, uneori, dramatic, din lipsa unei comunicări cu adevărat transparente între cei doi parteneri.

Oricât de dulci sunt primii fiori ai dragostei, nevoia unui parteneriat real şi viabil apare destul de repede şi, dacă nu se vor stabili obiective comune (dincolo de menaj şi confort conjugal), emoţiile primei atingeri se vor transforma în senzaţii repulsive şi depresive.

Dragostea este asemenea senzaţiei de foame: dacă te alimentezi câte puţin, periodic, eşti cuprins de o stare de bine molipsitoare; dacă te hrăneşti când îţi aduci aminte, vei rezista o vreme, făcându-şi loc ulterior, pe neanunţate, dureri insuportabile cu efecte ireversibile.

Învață din experiențele vieții, din greșelile personale dar și a celor din jur, și îndreaptă-te spre drumul așteptat și dorit de încorsetatul tău suflet…

30 iulie

Moartea nu uită pe nimeni. Ești sau nu pregătit, ai făcut bune și rele, ai evoluat sau involuat spiritual etc., locul veșnic te așteaptă. Ce nu realizezi în timpul vieții telurice este că veșnicia are două fețe… Fiecare va vedea, trăi și plăti în funcție de cum a trecut prin experiența umană.

Ai iubit curățenia, adormirea vine cu pace și binecuvântare. Te-ai lăsat antrenat în nenumărate patimi, fără a-ți face vreme pentru regrete, somnul veșnic va fi agitat, neodihnitor și aflat doar la Mila Cerească…

Șansa de a fi iertat poate veni chiar și în ultima clipă. Problema e că nimeni nu știe când va fi aceea!

31 iulie

Poate unicul eveniment care reușește să-ți trezească conștiința coruptă de strălucirea și vacarmul halucinant al argintului este inevitabilul sfârșit.

Lovitura morții marchează pe tăcute limita existenței umane. La interfața dintre ființă și neființă se conturează mâinele etern.

Din consecința ultimă a traiului lumesc, moartea devine o condiție necesară a halucinantelor strategii țesute de oameni cu atâta voluptate.

Adormirea dejoacă toate aceste planuri, iar realitatea pălește în raport cu veșnicia.

Unii se agață cu disperare de prezentul încarnat, invocând ignoranța necunoașterii condiției nemuririi. Alții și-o doresc ca o formă de eliberare pe care o așteaptă împăcați sau,

Firea umană este mult mai complexă și tot timpul va căuta noi și noi provocări până la epuizarea fizică și mentală.

Este ca și când ai trage la o țintă prima oară. Îți propui să nimerești linia cercului exterior, apoi linia penultimului cerc și tot așa, până la țintirea punctului central, inima Universului Absolut.

20 iulie

Te întrebi adeseori cum poți discerne între tentații și scopuri nobile?!

Imaginează-ți următorul scenariu: este ziua de salariu și, în fața unei sume însemnate de bani, tentația este să te alinți puțin cumpărând, spre exemplu, un articol de îmbrăcăminte.

În drum spre magazin realizezi că acești bani trebuie drămuiți cu multă atenție pentru ca familiei să nu-i lipsească cele necesare până la următoarea retribuție.

Conchizi, deci, că *hrana cea de toate zilele* înfrânge dorințele egoiste. La ce bun să-ți încarci dulapul, ticsit deja cu textile inutile, numai pentru a-ți astâmpăra plictiseala.

Atunci când ești ispitit de astfel de ademeniri, indicat ar fi să nu cobori urechea interioară și să nu te grăbești a răspunde primului impuls. Rămâi câteva clipe în cugetare și analizează cu responsabilitate care îți sunt îndatoririle.

Vizualizează-ți cu discernământ nevoile și nu te lăsa antrenat în satisfacerea Ego-ului. Pune în balanță și consecințele neplăcute care pot apărea urmare unor imbolduri egoiste. Fiindcă ceea ce pare captivant pentru tine, poate declanșa daune considerabile celor care depind de tine.

Oricum, cu cât vei căuta calea corectă în viață, mereu cineva va fi nemulțumit, dar important este să te gândești și la semenii dragi, ca să nu apară un disconfort emoțional inutil.

21 iulie

De iubire toți au parte. Dragostea nu alege vârsta, dar vârsta ar trebui să dea dovadă de înțelepciune și de reținere, nu de avânt adolescentin, în fața ispitei amoroase.

Când vezi pe stradă doi tineri îndrăgostiți, îi admiri și te lași copleșit de nostalgia clipelor de odinioară. La fel simți și când doi vârstnici se plimbă ținându-se de mână... Chiar îți pleci capul admirativ în fața stabilității și trăiniciei sentimentului dintre cei doi.

Dar, când o persoană matură îmbrățișează o alta, care abia învață pașii implicării amoroase, te cuprinde un sentiment de furie și, de ce nu, chiar de dezgust.

Peisajul amoros devine anost și foarte încărcat conturând dezastrul relațional. Oricât ar fi de sincer sentimentul dintre cei doi, iubirea lor este ieșită din tiparele cotidiene. Pur și simplu nu se încadrează decorului firesc al dragostei. La vârsta a treia totul trădează și, uneori, în mod ignobil și dureros pentru ambii parteneri implicați.

Unii vor respinge aceste cugetări, grăbindu-se să spună că *dragostea învinge totul*. Da, dragostea înseamnă a trăi împreună ca un singur suflet și nu are nimic de-a face cu vârsta, dar este vorba de un alt fel de dragoste, cea părintească, sfătoasă, duhovnicească...

Analizează-ți comportamentul când întâlnești un astfel de cuplu. În mod involuntar etichetezi: interes ascuns.

22 iulie

Când greșești apropiaților, cugetul țese o poveste cât de cât digerabilă, dar îndepărtată destul de adevăr.

Unii aleg această cale fie din sfială, considerând că adevărul este stânjenitor, fie din protecție față de cei implicați, fie din comoditate/iresponsabilitate, fiind mult mai comod pentru ei.

Și, totuși, acestea se dovedesc de cele mai multe ori iluzii și treptat vor rămâne la fundul lădiței tinereții, chiar a adolescenței uitate. Alegi să te avânți într-o realitate învălmășită și agitată.

Fiecare va ajunge subjugat unei profesii, unui cerc de prieteni, rude și cunoștințe și, chiar, (pentru unii) confortului domestic. Preocupările se învârt în jurul familiei, gonind după înavuțire și glorie, care întârzie să apară la toată lumea.

Anii trec, așteptările îmbracă tot mai mult haina resemnării. A-ți dori să-l transformi pe omul de lângă tine, pentru a deveni mai sensibil, mai transparent, mai atent la nevoile ființei în așteptare, este o îndeletnicire anevoioasă și, de cele mai multe ori, sortită eșecului.

Se dovedește a fi incapabil de schimbare, este extenuat de frecușurile cotidiene, provine dintr-o familie fără ambiții și dorințe pătimașe, sau – pur și simplu – nu vrea să se sinchisească în a dărui și a împărtăși jumătății din trăirile sale...

Acestea sunt doar ipoteze, mai mult sau mai puțin pertinente, în încercarea de a explica handicapul emoțional în care mulți se complac în viață.

29 iulie

Forțele viclene și nevăzute vor încerca permanent să-ți înfrângă răbdarea și dorința de a trăi armonios.

Când vei simți că sunt gata să te domine, caută cu mintea soluții de ieșire la lumină, cu sufletul calea salvatoare, cu trupul desprinderea din acel loc neprielnic. Lucrează cu toată ființa pentru îndreptarea fărădelegilor pământești.

Spre exemplu, ai îndrăznit să-ți bucuri trupul în brațele extraconjugale, deși cel sortit zace pe patul spitalului – tânguiește-te!

N-o vei face *acum* și *aici*, o vei face în eternitate, așteptând Semnalul Suprem de iertare.

tabil la despărţire. Pare a fi o cale mult mai potrivită decât un sfârşit dramatic.

27 iulie

Când simţi că aerul nu-ţi îndestulează plămânii, că ochii trădează suferinţă şi nelinişte interioară, fiind permanent înecaţi în lacrimi amare, că picioarele tremură inexplicabil pe pământul, parcă, din ce în ce mai nesigur etc., înseamnă că ai atins punctul culminant al deznădejdii.

Eforturile depuse de tine pentru a ieşi din starea alarmant de destabilizatoare emoţional se vor dovedi insuficiente, dezorientate şi prea-îndepărtate de lumina de la capătul tunelului.

Şubrezirea liniştii interioare se poate remedia numai cu ajutorul divin care trimite, dacă ceri, mesagerii săi ca să ieşi din impas. Desigur şi aici se poate ivi un risc, în locul entităţilor luminoase, benefice, să îţi audă glasul entităţile mai puţin binevoitoare.

În loc să te ridici, să te vindeci, realizezi că eşti în cădere liberă spre adâncul acaparator al îngerilor decăzuţi. Aceştia savurează gustul de a te avea printre prizonierii în veşnicie şi nu stau deloc pe gânduri în a-ţi întinde o mână de ajutor.

Dorinţa de a te elibera cu adevărat din încătuşarea afectelor destabilizatoare trebuie să pornească de la tine.

Când ceri sprijin, fă-o cu toată convingerea!

28 iulie

Împlineşti un număr de ani de la rostirea fericitului DA. Acceptarea mariajului lângă fiinţa pe care, cel puţin atunci, o adorai se află an de an supusă evaluării.

Desigur, fiecare vine cu propria sa zestre afectivă, constând în aşteptări idilice, scenarii romantice, nopţi de basm etc.

Sunt situaţii când minciuna salvează, dar este doar o aparenţă de moment. Ea sapă în fiinţa ta interioară, la un moment dat, epuizându-te. Ajungi să nu-ţi mai cunoşti propria personalitate.

Din nefericire, ascunderea voită a adevărului a devenit un mod de viaţă care a scindat societatea în două tabere instabile şi criticabile: mincinoşi şi minţiţi.

Ia, spre exemplu, puterea legitimă care este obţinută prin iscusinţa de a jongla neadevărurile în faţa celor care se deschid cu speranţă pentru un trai mai luminos.

Vinovaţi sunt toţi cei implicaţi, pentru că speranţele nu se pun în promisiunile şi acţiunile lumeşti…

23 iulie

Autocontrolul este lupta conştientă înspre echilibrarea interioară ce te diferenţiază sau ar trebui să te diferenţieze de necuvântătoare.

Totuşi, realitatea dezvăluie o altă faţă umană. Dacă până mai ieri te plângeai de constrângerea totalitară, azi, eliberat de acea înregimentare doctrinară, ai îmbrăţişat un comportament îngrijorător şi, din ce în ce, mai asemănător cu cel animalic.

Îngrijorător este că ţi-l planifici cu multă iscusinţă şi atenţie!

24 iulie

Tendinţa generală este de a se afirma că trilurile păsărilor sunt doar instinctuale. Omul nu face decât să se bucure şi să recunoască rolul terapeutic al ciripitului.

Eronat, păsările comunică exact ca şi indivizii umani. Mesajele lor anunţă prezenţa în comunitatea păsărească şi marcarea, desigur simbolică, a propriului areal.

Uneori, când soseşte momentul împerecherii, masculii înaripaţi îşi curtează femelele, încântându-le cu ciripitul lor. Viaţa păsărilor reprezintă o minunată şi sensibilă lecţie de viaţă pentru indivizii umani care se cred stăpânii universului.

În această febrilă dorinţă de acaparare oamenii au pierdut gingăşia, simplitatea şi curăţia sentimentelor primare. Nimic în această lume vie nu este, sau nu ar trebui să fie la voia întâmplării…

Acolo unde iubirea nu îşi face simţită prezenţa se va ajunge la o iremediabilă eşuare…

Mintea programată diabolic, doar în vederea preluării puterii, şi-a pierdut harul menit. Din izvor al iubirii s-a transformat în crater al terorii…

Frumuseţea Creaţiei Divine îmbracă treptat doliul întunericului veşnic.

25 iulie

Spectacolul gratuit oferit de unii oameni, doar pentru a fi în centrul atenţiei, evidenţiază faptul că nu au încredere în competenţele şi forţele proprii. În această situaţie a brava, prin specularea slăbiciunilor celor din jur, pare soluţia optimă de a se face remarcaţi şi, cred dânşii, respectaţi, apreciaţi, puternici.

Sărmanii nu realizează că prin acest mod de manifestare se afundă şi mai mult în tina neputinţei care duce automat şi la izolarea de grupul în care trăiesc.

Adevărata forţă iese la lumină doar dintr-un suflet aşezat, curat, care te inspiră cu înţelepciunea de a repara anumite stricăciuni sociale ce ies în calea fiecăruia.

Insuflă dăruire ca să primeşti bunătate! Vorbele viclean meşteşugite, gesturile nervoase, timbrul vocii ridicat şi bine calculat fac din cei care se regăsesc în aceasta tabără fiinţe reci, rigide, cu chipuri schimonosite de atâta artificialitate…

Imaginează-te încălzit, alintat şi luminat de un Soare făcut după acest tipar de indivizi. Lumea vie ar îngheţa, fiindcă

este susţinută de strălucirea, căldura şi lumina emanată de miraculosul şi binefăcătorul astru.

Asemănătoare sunt şi nevoile oamenilor pentru un trai împlinit care caută echilibru, armonie între structurile lor componente pentru a avea parte de o bună convieţuire atât pe planul teluric, cât şi în eternitatea planului astral.

26 iulie

Un subiect care pare a nu se sfârşi niciodată îl reprezintă controversatul cuplu conjugal. Dragostea dintre cei doi parteneri, care se decid după o perioadă de tatonare amoroasă să-şi unească destinele, trebuie să devină itemul principal în luarea deciziei matrimoniale.

Înainte de căsătorie, cei doi învaţă alfabetul traiului şi împlinirii în doi. Acesta este cazul ideal de a simţi înlăuntrul cuplului armonia unui viitor comun, sau, mai bine zis, de aici ar trebui să înceapă definiţia celulei familiale.

Greşeli vor apărea, fiindcă de aceea se parcurge această experienţă, dar important este să ştii să le depăşeşti fără a te lăsat rănit. Astfel, când unul cade în păcat, celălalt ar trebui să găsească sursa interioară de a se ruga pentru revenirea deviatului.

Mesajul de uniune al celor două suflete cuprinde atât bucuria, cât şi tulburarea care fac, în traseul conjugal, trai comun. Ambele stări sunt dominante, chiar dacă sunt diametral opuse din punct de vedere emoţional. Desigur, ponderea lor depinde de cât de bine a fost învăţată lecţia de bază.

Dacă, la un moment dat, unul se desprinde prea mult de la scopul comun al căsătoriei, este foarte posibil ca celălalt, slăbit sufleteşte de suferinţă şi dăruire în van, să nu mai poată face faţă distanţei şi să-şi ia lumea în cap.

Când trăirea în doi devine o povară şi nu se mai află pe aceeaşi lungime de undă, oscilaţiile prea bruşte vor duce inevi-

Acesta este momentul decizional: fie rămâi în troaca decăzută spiritual, fie cauţi calea refacerii, a vindecării interioare şi a descătuşării împovărătoare.

Periplul spiritual făcut cu responsabilitate deschide porţile veşniciei odihnitoare.

10 august

Sătul de rutina de zi cu zi, patinezi pe piste antrenante şi ademenitoare până la imoralitate. Mintea celor slabi alege ca soluţie salvatoare provocarea permanentă.

Se petrece un fenomen contrariant: când mintea este neşlefuită şi programată numai pe tentaţii, neavând alte preocupări purificatoare, decade.

Gândeşte-te la mulţimea de adolescenţi care se droghează. Ameţeala drogurilor substituie frumuseţea adevăratelor ţeluri. Beţia mentală, provocată de ucigătoarele stupefiante, îi fac să se simtă, pentru scurtă vreme, imbatabili şi nepăsători. Dar totul este doar în mintea bieţilor nefericiţi. În timp, dar într-unul nu prea îndelungat, se creează dependenţă, fiindcă firavul organism cere din ce în ce mai des şi din ce în ce mai mult. Scurtele clipe de luciditate devin şi mai dureroase comparativ cu punctul de pornire în această periculoasă aventură.

Decât să te dai de bună voie în braţele pierzaniei condamnabile şi atât de triste, mai bine acceptă realitatea, făcând un efort în a o înţelege. Vei afla cu pacienţă că adevăratele nevoi şi aşteptări împlinesc fiinţa.

Răspunsul ieşirii din impasul existenţial nu-l găseşti în activităţi obscene şi substanţe ameţitoare, ci tot prin contemplare vindecătoare.

chiar, o programează până la cele mai mici detalii, prin gestul suicidar.

Cert este că, oricât de mult te străduieşti, nu vei putea domina, conduce sau schimba planul divin. Sinucigaşii, eventual, curmă cursul menit al vieţii, dar nu se pot lăuda că au stăpânit moartea, căreia toţi se vor supune fără a putea negocia…

1 august

Educaţia primită de la părinţi se răsfrânge asupra comportamentului odraslelor lor, pe parcursul întregii vieţi. Dacă eşti un părinte responsabil, preocupat de viitorul pruncilor tăi, temător că nu faci mai mult pentru educaţia lor, grijuliu să nu oferi un exemplu nepotrivit, cu siguranţă vei reuşi în calitatea de părinte.

Din nefericire există şi părinţi oarecum indiferenţi, egoişti, preocupaţi mai mult de a pune pe masă cele de-ale gurii, pătimaşi ai plăcerilor lumeşti, superficiali în tot ceea ce întreprind, delăsători în faţa gafelor celor mici…

Peste ani urmaşii acestora se vor revolta, vor reacţiona exact după tipicurile părinţilor, perpetuându-se goliciunea sentimentală, şubrezimea familială, dezastrul parental…

Rolul de părinte nu este deloc unul facil, iar mulţi îl joacă inconştient sau motivaţi doar de datoria faţă de societate. Din rândurile acestora se vor ridica acele fiinţe umane ce marşează pe şantajul emoţional, asemenea unei dependenţe nefireşti şi distructive.

Tradiţia moştenită – că *stâlpul bătrâneţilor îl reprezintă copiii* – a dobândit azi conotaţii instabile în lume, ca nişte carenţe în firescul vieţii familiale.

2 august

Grija omenească, uneori fără măsură, pentru bunuri materiale, îţi fură fericirea, clipa de împlinire, bucuria de a dărui etc. A devenit felul normal de a simţi viaţa, sufletul risipindu-se în trăiri fără substanţă, raţiunea ţipând de durerea mediocrităţii, iar trupul schimonosindu-se de duhorile plăcerilor trecătoare.

Dacă un individ nu-şi face griji de ziua de mâine îl etichetezi drept insensibil, ignorant, nepăsător. Toate acestea se

Dă dovadă de purtare pilduitoare celor din jur, dar mai ales entităţilor luminoase trimise. Va fi micul tău tribut duhovnicesc, care îţi va da forţa vindecării. Chiar dacă ţi se va părea că lumea nu-ţi apreciază efortul, este doar starea ei de neînţelegere a trăirilor superioare.

A încerca să insufli vindecare pe o rană nedezinfectată este asemenea adevărului spus cu greutate şi imposibil de digerat.

Rutina cotidiană a reuşit să anihileze, în mare parte, curatele simţăminte, viaţa rezumându-se doar la reuşitele lumeşti.

Şi, totuşi, fiecare are o existenţă predestinată, care atestă bagajul transgenetic. Unde s-a produs *declicul* atitudinal?

Nu căuta vinovaţi, ci analizează cauzele care au adus aceste nefireşti consecinţe, în egală măsură nesănătoase şi purtătoare de microbi spirituali…

9 august

Decizi să călătoreşti… Te hazardezi pe trasee necunoscute care te ispitesc în mod inexplicabil… Gândul că vei explora drumuri neştiute, îndepărtate de locurile în care vieţuieşti, te incită până la extaz.

Iată că la un moment dat te rătăceşti şi, la scurtă vreme, te cuprinde teama. Ce faci? Începi să căutaţi poteci eliberatoare şi pui în practică toate tacticile şi cunoştinţele învăţate. În zadar, eşecul te pândeşte cu fidelitate, oboseala se instalează pe nevăzute.

Tăcerea şi reculegerea îţi scot la iveală drumul buclucaş care te scapă de corvoada pierderii.

La fel este şi cu sufletul rătăcit şi îmbâcsit de păcate, care – în dorinţa de a se debarasa de ele – greşeşte şi mai mult. Extenuat de neîndurătoarele patimi, cade în cugetare şi rugăciune.

7 august

Când primeşti o palmă din partea unei fiinţe dragi, fie ea jumătate conjugală, părinte, rudă, prieten etc., primul impuls se rezumă la nevoia de a răspunde la fel. Pare mult mai potrivit a întoarce răul trăit şi a afişa chipul de învingător… Tot ce reuşeşti să realizezi este îndepărtarea Luminii şi repetarea greşelilor străbune.

A te abandona în braţele revanşării malefice demonstrează cât eşti de mărunt şi de impotent spiritual.

De ce e necesar să te cobori la nivelul acelui suflet slab şi flămânzit de adevărata hrană numai ca să-ţi pansezi orgoliul? Oricum răul pricinuit este însemnat în Catastiful Suprem şi fiecare va merge în locul pentru care s-a pregătit.

Comportându-te ca agresorul te autocondamni la o eternitate întunecoasă, rece şi fără mângâiere. Merită?!…

Învaţă să-ţi înfrânezi pornirile negative, în caz contrar dovedeşti doar jalnicul trai interior care te demobilizează perpetuu.

Spre exemplu, ai fost admonestat de şef pentru mici disfuncţionalităţi apărute în mediul în care profesezi; ascultă-l şi nu-i replica la fel.

Mai bine suportă cu stoicism fărădelegile lumeşti, ca să nu te aliniezi mai târziu alături de plătitorii emiţători la onorarea notei de plată, deloc neglijabilă…

8 august

Trăieşti mereu cu gândul la viaţa cea neîmbătrânitoare! Orice amărăciune te apasă, alinarea celestă îţi dă târcoale şi răspunde, dacă o chemi.

Viaţa se mişcă cumplit de alert, cu multe şifoneli fizice, raţionale sau sufleteşti. Acestea vin de multe ori pe neanunţate şi, în lipsa unei pregătiri continue, te surprind pe picior greşit.

datorează întregii omeniri, care doreşte şi aşteaptă din ce în ce mai mult, din ce în ce mai alert…

Oamenii intră în competiţia celor care acumulează cel mai mult, cel mai scump, în cel mai scurt timp… Vine vremea când vor sucomba, privind în jur vor afla pustiire. Nimic şi nimeni nu-i mai poate entuziasma, viaţa devenind o pierdere inutilă de timp şi energie. Existenţa se demonstrează a fi lipsită de iubire… Fiinţa interioară va fi mâncată asemenea hainelor vechi de către molii.

Toate stricăciunile sufleteşti se datorează lipsei unei răbdări constructive.

Cine va învăţa lecţia răbdării va învăţa şi priceperea necesară lucrului dorit, cuvântului grăit şi gândului visat.

3 august

Ziua se cunoaşte de cum te-ai trezit de dimineaţă. Dacă gândurile tale de început de zi sunt bune şi nepărtinitoare vor emite energiile benefice ce-ţi vor călăuzi paşii către prevăzutul celest.

Monitorizează-ţi zilele bune şi pe cele nefaste, pornind de la primul gând al trezirii tale. Vei spune, poate, că nu ai timp pentru astfel de exerciţii, deşi nu te supune la nici un efort deosebit… Este doar un joc de atenţie, de sensibilizare, dar alergătura după cele pământene te demotivează emoţional.

Încearcă cu plantele din ghivece. Când le adresezi cuvinte de iubire şi tratezi cu atenţie condiţiile lor de mediu, create artificial, acestea te vor răsplăti cu prospeţime şi gingăşie. În mod automat, frumuseţea lor te descreţeşte, atât la exterior cât şi la interior, eliberându-te de problemele apăsătoare.

Vor fi şi zile când, dominat de material, vei uita de plantele mult răbdătoare din casa ta. Şi, chiar mai mult, le vei hrăni involuntar cu fel de fel de gânduri răuvoitoare, pedepsindu-le pe nedrept pentru liniştea în care *petrec*. La

scurtă vreme frunzele vor păli, florile se vor usca de parcă aerul şi locul, altădată îmbietoare, au devenit factori ucigători.

Gândurile dictează rostul vieţii…

4 august

Tot timpul ceri ceva lui Dumnezeu… În lumea pământeană credinţa are deja o unitate de măsură universal valabilă, dorinţe per timp. Ceea ce te diferenţiază de alţii este timpul la care vă raportaţi fiecare. Micile *sacrificii*, sau neînsemnatele ofrande aduse sacralităţii aştepţi să-ţi fie răsplătite însutit. Şi, atunci când scenariul închipuit nu decurge întocmai aşteptărilor, fie te încrâncenezi, fie te scuturi de colbul imaturităţii spirituale. Dacă ai ales a doua opţiune începe îmbunătăţirea….

Planul ceresc, de cele mai multe ori, diferă în totalitate de ceea ce ţie ţi se pare benefic, fiindcă decodifici mesajele divine cu raţiunea şi nu cu sufletul.

A te mâhni la prima încercare, a te autoflagela în faţa aşa-ziselor neîmpliniri, care sunt desigur de natură materială, este o dovadă a infantilităţii spirituale în care persişti. Dimpotrivă, schimbă-ţi tactica şi nu pregeta la îndeplinirea rolului teluric menit. Vei vedea şi simţi cât de nesemnificative sunt trecătoarele bucurii şi realizări din planul fizic şi cum va creşte nevoia de căutare a sinelui neînţeles. Tendinţa învăţată cu multă conştiinciozitate de la semenii tăi este aceea de a cuantifica orice mic succes şi de a te lăsa antrenat de zgomotul câştigului. Sunt puţini cei care *văd* şi simt dincolo de vremelnicia vieţii, dar aceştia, în marea lor majoritate, se retrag din vacarmul social.

Să nu crezi că izolarea este neapărat răspunsul adecvat la nefericirea în care trăieşti, după cum ea nu este nici o dovadă de laşitate din partea pustnicilor. Este doar o modalitate de a afla esenţa existenţei umane.

Împlinirea căutată vine din tine, tot ce vine din exterior sunt doar factori agitatori ai liniştii interioare.

5 august

Noua provocare sau, mai bine zis, intoxicare lansată umanităţii, este aceea a analizării trădării iudaice. Aceasta nu mai este privită în termeni negativi, încercându-se noi abordări ale Noului Testament, în special a evangheliilor tăinuite.

Împlinirea misiunii christice includea un drum foarte clar trasat şi acesta avea la bază inclusiv trădarea şi sacrificiul iudaic.

Răstignirea şi Învierea sunt două stări prin care Atotcreatorul a transmis mesajul sfânt că mântuirea înseamnă sacrificiu, dar unul al iubirii.

Iisus a ştiut şi s-a supus întregului ritual, dinainte stabilit, fără a sta nici o clipă pe gânduri. A făcut-o pentru că a iubit Creaţia, cu toate imperfecţiunile ei.

Evanghelia lui Iuda, din ce în ce mai mediatizată, surprinde două idei: moartea trupului şi viaţa sufletului dincolo de adormirea fizică.

Astfel, omenirea poate fi vindecată, urmare a Duhului Sfânt ce sălăşluieşte în fiecare.

6 august

Oamenii sunt posedaţi de fel de fel de duhuri decăzute, de la cel al măririi deşarte, până la cel al pierzaniei fără de întoarcere.

Trezirea începe de la conştientizarea mentală care comandă trupului înfrânare, iar sufletului împăcare.

Treptat vei dobândi maturitatea insuflată de milenii şi vei lua decizia de a te desprinde de vremelnicia lumească.

Cu cât mai repede, cu atât mai desăvârşit…

Liniştea casei reechilibrează hărăzitul mers al căminului, invadând locul cu mireasmă frumos mirositoare.

Să nu crezi că nu se vor ivi şi evenimente neplăcute, dar acestea trebuie să întărească şi mai mult forţa familială, care va avea ocazia de a-şi demonstra menirea de neclintit.

Bărbatul acelei femei spiritualizate se va abandona luminii emanate cu iubire, iar copiii acestora vor deveni ucenicii traiului curat, umplând – la rândul lor – cu negrăită bucurie sufletele celor care vor decide să convieţuiască alături de ei.

Acesta este paşnicul şi împlinitul curs al vieţii mirenilor!

22 august

Dacă vei încerca să afli definiţia fericirii, prin prisma mentalităţii umane, vei rămâne dezamăgit şi vei claca în faţa oricărui impediment sufletesc.

Fericirea nu înglobează doar împlinirea strict personală, materializată în lucruri scumpe, câştiguri financiare impresionante, concedii în locuri de vis, case de vacanţă, maşini scumpe, parteneri cu resurse materiale substanţiale...

Fericirea vine din sfinţenie şi răspunde sufletului... Atâta vreme cât excluzi natura spirituală nu te aştepta să fii fericit! Planul material a sufocat sufletul din tine, preluându-ţi existenţa şi dominându-ţi emoţiile adevărate.

Da, singur vei ajunge la concluzia că eşti demn de toată compasiunea. Devenirea terestră te-a făcut neînchipuit de mărunt, superficial şi insensibil. Resursele spirituale neuzitate au fost acoperite de praful neputinţei în care te afunzi. Nu le dai nici măcar şansa să iasă puţin la lumină, pe motiv că nu-ţi satisfac Ego-ul.

De la bătrânii din sate vei afla că până şi cornutele, înainte de culcare, fac semnul crucii cu copita... Se pare că

11 august

Dacă vrei ca o sărbătoare creştinească să fie simţită până în cel mai lăuntric colţ al sufletului, trebuie să te pregăteşti cu câteva zile înainte. În ce constă această pregătire?

Într-o primă etapă să-ţi înfrânezi limba, care la mulţi este negativ controlată. Apoi să te eliberezi de gândurile tulburătoare care nu-ţi dau pace, trezind în tine fel de fel de dorinţe meschine. Vine şi partea cea mai dificilă, lucrul cu sufletul care, timid, îşi face simţită prezenţa pe *fereastra* inimii.

Minunat ar fi să-ţi poţi *corupe* şi apropiaţii... Împreună puteţi să vă propuneţi o scurtă evadare în locuri încărcate cu bunătăţi purificatoare.

Mulţi, atunci când simt că nu mai au aer în localitatea în care trăiesc, fug repede la o mănăstire, mai ales dacă se şi serbează hramul sfântului lăcaş.

Spiritualizarea colectivă are o forţă copleşitoare în războiul nevăzut, dar puternic simţit, cu entităţile destabilizatoare care însoţesc permanent omenirea.

Sub efectul aerului dumnezeit vei avea sentimentul descătuşării de apăsarea care te extenuase peste măsură. Acele momente te transformă într-un emisar ales, care are şansa să bea o picătură din oceanul astral.

Atunci eşti detaşat şi neinfluenţabil. Păcat că nu durează!

12 august

Iţi propui să pleci în vacanţă într-un mic tur prin ţară...

Priveşti totul cu mare atenţie, aşa cum nu o faci când eşti antrenat în programul zilnic de peste an. Dintr-o dată eşti bulversat de agitaţia semenilor şi intrigat că trăieşti la fel, fără să conştientizezi. Da, desprinderea de locul cotidian pare soluţia salutară şi eliberatoare de tensiunile acaparatoare.

Fiecare kilometru parcurs, care te îndepărtează de cunoscut, trezeşte conştiinţa ameţită de material. Momentele te-

rapeutice te fac să simţi uşurarea de frustrări, de iluzii ucise şi aşteptări istovitoare.

Natura devine cel mai bun prieten şi o gazdă generoasă. Parcă şi oamenii care aleg să trăiască în mediul natural sunt mai amabili, mai deschişi... Frumuseţea locurilor vizitate devine molipsitoare.

Vei fi invadat de vibraţiile înălţătoare care înfrâng fiecare emoţie negativă arhivată în memoria fiinţei tale interioare.

13 august

S-a tot încercat construirea unui limbaj comun tuturor indivizilor umani, indiferent de locul de proveniență. Comunicarea liberă a fost mereu prioritatea omenirii şi ea a condus la explozia informaţională.

Este momentul să se accepte şi să se profite de limbajul moştenit dintotdeauna, cel dumnezeiesc.

Dumnezeu este şi va fi mereu legătura simbolică pentru toţi indivizii umani, sau cordonul ombilical ce ne ține conectați de Lumea edenică.

Fiecare simte nevoia să comunice liber şi sincer, dar se teme să-şi ia partener de conversaţie un alt semen, gândindu-se că poate fi înşelat în orice moment.

Atunci îţi aminteşti de Cel care e mereu prezent, Atotascultător şi Veşnic Sfătuitor...

14 august

Nimereşti, printr-o conjunctură neinspirată, într-un loc de tratament. Majoritatea celor prezenţi, trecuţi de primele două tinereţi, se bucură de serviciile terapeutice. Dacă eşti tânăr, prima senzaţie este să o iei la sănătoasa... Eşti invadat de aerul bolnăvicios, îmbătrânit şi sâcâitor.

Pentru a savura din Izvorul neistovit, ai de urcat muntele!

20 august

Evită să răspunzi răului cu rău, indiferent câtă durere ai simţit...

Nu încerca să iei locul ce nu ţi se cuvine! Îndeplineşte-ţi cu multă râvnă, deschidere interioară, toate îndatoririle, atât cele pământeşti, cât mai ales cele sfinte şi vei primi răsplata edenică.

Mai bine îndatorează-l tu pe Creator, decât să-i rămâi dator..

Binele veşnic nu se atinge prin manifestare necuviincioasă! Această gândire îți este indusă de vicleanul neobosit, care veghează mereu în a atrage în cursa lui pe bieții nefericiți...

21 august

Superioritatea femeilor este datorată atât maternității, cât şi vocaţiei lor de a educa. Sunt pilonii neclintiți în spirit şi au harul de a-şi cârmui şi ocroti familia.

Te vei întreba: dar cum rămâne cu femeile care-şi abandonează pruncii?

Un răspuns la îndemâna fiecăruia este acela că *în orice pădure există şi uscături*, numai că acestea trebuie curăţate, pentru ca arborii sănătoşi şi viguroşi să se dezvolte armonios în continuare. Procesul de oxigenare va continua nealterat dacă se elimină impurităţile!

Rânduielile casei sunt păzite şi săvârşite cu sfinţenie de femei... Acestea se opun risipei, decăderii şi murdăririi nefireşti a vieţii celor dragi, încercând să-şi pună amprenta în numele binelui şi a armoniei totale.

contrar ajung să se ucidă, simbolic vorbind, din cauza preocupărilor egoiste.

Nu există mariaj neîncercat şi netulburat de diverşi factori exteriori, dar şi interiori; pătimind însă cu dragoste, cei doi pot găsi calea spre înflorirea eternă. An de an vor conştientiza cum se ridică, se întăreşte şi se împlineşte relaţia lor.

Naivitatea şi zburdălnicia fecioriei trece într-o nouă etapă, aceea a iscusinţei şi înţelepciunii maturităţii.

Cu cât vor zidi mai solid, mai trainic legătura pământeană de cuplu, cu atât vor fi mai înălţaţi în Ochii neadormiţi.

Armonia şi frumuseţea iubirii telurice strică planurile diabolice ţesute de entităţile respinse. Lumina slavei cereşti invadează orice celulă familială şi sprijină lucrarea demarată de cele două fiinţe neajutorate, făcând-o de neclintit.

Dragostea învinge răul, iar zdruncinările sufleteşti dispar, asemenea focului provocat pe care-l stinge forţa şi puritatea apei.

Deveniţi pompierii focurilor conjugale!

19 august

Când îţi propui să ajungi pe vârful unui munte, te încarci cu multă răbdare şi energie pentru a izbândi. Pe măsură ce urci la cote din ce în ce mai înalte, care aduc cu sine şi riscul locurilor abrupte, ai senzaţia că puterile te trădează, dar tot nu renunţi. Eventual te opreşti câteva momente să te odihneşti, dar ţelul nu este abandonat.

Acele momente de reîncărcare întăresc, de fapt, dorinţa iniţială şi te ajută să găseşti în tine energiile necesare atingerii scopului propus.

Nici un obstacol nu se poate interpune între forţa interioară, mai puternică decât oricând, şi depărtarea de semeţul vârf.

Acest urcuş este echivalent cu depăşirea limitelor proprii, cu învingerea slăbiciunilor autoinduse…

Deşi eşti unul dintre urmaşii celor aflaţi în etate, nu te simţi bine în prezenţa celorlalţi…

Tinerii simt nevoia de zgomot, de prelungirea stării de dezordine comportamentală, pe care o numesc libertate. Dorinţa lor de zbânţuială loveşte în nevoia de linişte a grizonaţilor. Este cunoscut faptul că înaintarea în vârstă aduce cu sine pretenţia respectului, pe care mulţi o ignoră. Pe de altă parte, cine nu a intrat măcar o dată în vizorul unor bătrâni sfătoşi şi tipicari?!

Devin invidioşi pe vitalitatea tinerească, uitând că şi ei, la rândul lor, au gustat – la fel de pofticios – din deliciul vigorii de odinioară, manifestând aceeaşi nevoie iresponsabilă şi evitând observaţiile obositoare ale veteranilor de vârstă…

Da, istoria se repetă, ciclul vieţii trece prin aceleaşi bariere de generaţii… Tabieturile sunt aceleaşi, doar vremurile se schimbă.

Înţelepciunea surilor ar trebui să aibă în vedere şi lecţia cursului vieţii, pentru a putea afla calea comuniunii cu fiii şi nepoţii lor.

Etapele vieţii nu decurg la voia întâmplării, ele sunt nivelele de maturizare ale trecerii omului prin viaţă, acestea având rolul reaşezării fiecărei fiinţe pe cursul evoluţiei spirituale şi nu a mofturilor bolnăvicioase.

15 august

Lumina Adormirii Născătoarei de Dumnezeu a străpuns întunecimea cotropitoare de suflete pierdute şi neputincioase. Eterna milă maternă încununează cu dăruire, iubire fără de prihană, pace interioară, oferind speranţa iertării celor care, în ultimul ceas, vor să se regăsească pe sine pe sacrele meleaguri.

Se arată mereu nepărtinitoare, atât faţă de cei asupriţi pe nedrept, cât şi pentru cei degustători de plăceri lu-

meşti. Bolnavii simt tămăduire, întristaţii sunt mângâiaţi, iar înstrăinaţii revin eliberaţi prin simpla cugetare la Maica tuturor maicilor.

Se cuvine să se cinstească prăznuirea Femeii fără de păcat, ce a fost aleasă să zămislească Dumnezeirea.

Nu precupeți să alungi pentru câteva clipe gândurile nedemne şi să-ţi pleci inima spre Licărirea desăvârşirii, ca să dormi în pace eternă...

16 august

Apăsarea sufletească, de cele mai multe ori, apare din cauza relaţionării omeneşti nefericite. Disconfortul interior, datorat influenţei negative survenite pe plan social, poate fi eliminat cu mult discernământ şi înţelepciune.

Când vrei să te desprinzi de o fiinţă, fie ea jumătate conjugală sau amoroasă, prieten, rudă etc., mai întâi achită-te de toate obligaţiile şi datoriile pe care le ai.

Desigur, motivele deciziilor de a fugi de cineva sunt numeroase, personale şi, de cele mai multe ori, subiective... Ele nu trebuie divulgate decât, eventual, părţilor implicate. Şi dacă zicerea te înspăimântă, înlocuieşte-o cu o retragere diplomată şi paşnică într-un loc liniştit şi aducător de armonie.

Datoriile neplătite pe plan material îţi vor însoţi sufletul în călătoria veşnică, la care se mai poate adăuga şi o dobândă celestă... Şi nimeni nu ştie cât va fi de mare...

Trebuie găsită metoda şi resursele necesare care să nu rănească, sau, eventual, să rănească în parametri suportabili!

Cu o atitudine spiritualizată, vei primi răspunsul ieşirii din impasul relaţional nefavorabil şi sufletul tău va fi eliberat de povara karmică. În cele din urmă, acesta este scopul...

17 august

Nu evoluezi pe plan spiritual, fiindcă mereu cazi în capcanele nostalgiei şi ale regretelor tardive. În special, când zilele sunt mai apăsătoare, te prăbuşeşti în deznădejde, retrăind clipe, mai bune sau mai triste, de altădată.

Uneori eşti invadat de veselia din alte vremuri, de amintirea oamenilor care îţi preţuiau existenţa, de lipsa grijilor din casa părintească, dar toate acestea nu fac decât să te reţină mai multă vreme la un nivel coborât.

Trebuie să te responsabilizezi şi să priveşti înainte cu speranţă, să-ţi redefineşti ţelurile, să depui un efort mai substanţial ca să învingi natura inferioară, să te aliezi energiilor benefice, să cauţi trăirea curată, profundă şi binefăcătoare...

Cine nu priveşte spre viitor, nu apreciază viaţa... Este ca şi cum te-ai dezice de Creator şi te-ai dărui de bună voie planului decăzut.

Gândeşte-te la o fiinţă umană care zace pe patul de suferinţă şi ştie că nu mai are multe şanse de supravieţuire..?! Acesta nu se întinde în coşciug în aşteptarea morţii, ci se agaţă cu toată forţa de dorinţa de a învinge boala. Testează fel de fel de remedii de ameliorare, cercetează cazuri similare şi modul cum au fost acestea tratate... În fine, acel suflet muribund doreşte să se facă bine, să trăiască încă puţin, să se bucure – aşa cum nu a făcut-o până atunci – de viaţă.

Poate abia în faţa bolii se trezeşte adevărata dorinţă de a trăi, realizându-se risipa energetică în vanul social.

Nostalgia devine boala neputinţei, a slăbiciunii, a involuţiei spirituale...

18 august

Pe parcursul vieţii matrimoniale, menirea celor doi soţi este să devină, în cele din urmă, fraţi de duh şi să transforme iubirea lor pătimaşă, de început, în legătura deplinătăţii. În caz

1 septembrie

Cui nu-i face o imensă bucurie să-şi revadă părinţii după un timp îndelungat? Eşti întâmpinat de acel plăcut climat în care se deapănă amintiri, mereu aceleaşi, dar care reuşesc să trezească, de fiecare dată, la fel de intens emoţiile amorţite. Adevărata binecuvântare, de la respectarea, iubirea şi ajutorarea părinţilor porneşte... Starea ta interioară, armonia familială, curăţenia căminului părintesc alcătuiesc şi contribuie la Binele universal. Cerul surâde şi oferă şansa Luminii atotpurificatoare.

Când amprenta educaţiei parentale vibrează în tine, înseamnă că ai învăţat lecţia iubirii unificatoare. O astfel de familie nu cunoaşte tristeţe, boală, deznădejde. Viaţa fiecărui membru este interconectată întru veşnicie, iar existenţa telurică devine doar o punte în faţa regăsirii viitoare.

Fii convins că oamenii iubitori se înalţă, fiindcă aceştia au aflat taina dăruirii necondiţionate. Odată ce ai pătruns în adevăratul sens al vieţii, ai grijă să nu sărăceşti sufleteşte, fiindcă nimeni şi nimic nu te mai poate elibera din mlaştina goliciunii deşarte. Apreciază ce ai, cât timp eşti conştient de darurile primite.

Despărţirea vine pe neanunţate, iar regretele ulterioare devin ca pomii neroditori în mijlocul deşertului... Degeaba vor să dăruiască, de vreme ce sunt doborâţi de boala nefertilităţii...

2 septembrie

Vine şi clipa părăsirii casei părinteşti... Fie că ai beneficiat de o mai generoasă perioadă de timp, fie că abia ai apucat să-ţi vezi primii educatori pământeni, despărţirea te surprinde melancolic, chiar trist. Eşti curtat de emoţii tulburătoare...

În minte te asaltează amintirile copilăriei, dominate de alinturile părinteşti şi traiul lipsit de griji... Ce vremuri?!

cele mai pline de învăţătură lecţii de viaţă le putem descoperi la animale. Acestea nu raţionează, motiv pentru care se lasă conduse de instinctele moştenite. Nu le eşti cu nimic superior, oricât de mult îţi place să te amăgeşti cu acest crez.

Raţiunea umană nu te ajută cu nimic dacă o foloseşti numai la saturarea fizică.

Ce faci pentru suflet?

23 august

Dualitatea umană este aproape imposibil de reprezentat pe un grafic. De la laudă la defăimare, de la ridicare la coborâre, fără nici o logică, este imposibil de prevăzut încotro şi cât va persista o stare la o fiinţă umană...

Fiecare ţară are însemnată în calendar o zi naţională, asociată unui moment istoric important, legat – în genere – de eliberarea acelei naţiuni de sub influenţa altui stat mai puternic. Că este sau nu corect sau cinstit faţă de sacrificiul eroilor înaintaşi, rămâne la latitudinea fiecăruia.

Timpul dezvăluie o altă faţetă, aceea a schimbărilor de date calendaristice în funcţie de orgoliile celor de la putere şi, desigur, de regim.

Ceea ce întristează, pe drept cuvânt, este că cei pe care azi societatea civilă îi legitimează şi-i elogiază, mâine îi vor trăda încrederea. Talentul de oratori sau rolul actoricesc, jucat cu multă credibilitate, le-a adus laurii aşteptaţi.

Aflaţi în funcţii de decizie, parcurg etapele scenariului sârguindu-se să aducă mieroase laude, scumpe daruri la organizarea evenimentelor istorice. Paradele militare, omagiale, amintesc de trecutul altădată combătut. Cel blamat azi, unora le-a dat pâinea pentru serviciile lor slugarnice de ieri... Numai că toate isprăvile acestora s-au uitat, dar – cu siguranţă – şi-au pus undeva amprenta şi va veni vremea când li se va cere un preţ, deloc neglijabil.

Vei întreba: când? Fii convins că dacă nu aici, în ochii fizici, cu siguranţă Acolo, în Ochii veşnic neosteniţi.

24 august

Apropierea de un loc special din viaţa ta te eliberează de toate încorsetările sociale şi de înşelăciunea materială, efemeră. Sufletul începe să se alinte în libertate şi să se armonizeze cu corpul fizic şi cu raţiunea îmbuibată de gânduri pătate.

Ţi-ai urmat steaua călăuzitoare, cu ani în urmă, care te-a adus din nou în acest loc predestinat. Ai o datorie sfântă, aceea de al înnobila cu prezenţa, de câte ori îţi este cu putinţă. Îţi creează senzaţia de oprire a timpului neiertător, retrăind clipe de pace înălţătoare.

Fie că eşti sau nu însoţit în călătoria întreprinsă, fii convins că îl ai mereu alături pe îngerul tău păzitor. Acesta te întăreşte şi îţi prevesteşte neprevăzutul.

Condiţia este să comunici transparent cu alesul însoţitor. Orice întristare va fi mângâiată de suflul purificator şi îndrumător al căutării tale.

În viaţă vei întâlni adesea ocazii în care te vei abandona imboldului fizic, nemaiţinând cont de nici o trăire superioară. Eşti condus de egoism, care nu va pregeta să preia conducerea imaturităţii în care te scalzi uneori.

De ce să dai atâta de furcă Judecăţii Universale!

25 august

A te pierde în întunericul deşertăciunii materiale este echivalent cu moartea prematură. De fapt, nu trăieşti, ci eşti posedat de strălucirea materială. Nu te gândeşti la trecerea ei fugară...

Analizează comportamentul în faţa unui câştig la loterie... Toată lumea te invidiază pentru norocul căzut asupra ta, iar tu te molipseşti de aceste energii vampirizante. Începi să visezi ce vei face cu atâţia bani. Nici o clipă nu te gândeşti să mulţumeşti şansei supreme, nicidecum să-ţi arăţi recunoştinţa.

Printr-o conjunctură nefericită, pierzi banii... Ai sentimentul că tot universul păleşte în proprii-ţi ochi, raţiunea începe să ţească scenarii pizmuitoare... Plângi şi suferi până la epuizare şi, în cele din urmă, îţi aminteşti de Dumnezeu.

De când e lumea plăsmuită, aceste comportamente s-au moştenit cu multă fidelitate din generaţie în generaţie. În plus, pe fondul îmbunătăţirii traiului, şi relaţiile şi sentimentele umane s-au diversificat şi complicat.

Cu cât dispui de o situaţie materială mai mulţumitoare şi de armonie pe plan relaţional, cu atât devii mai strâns la inimă.

Satisfacţia aparţine duhului înşelător care zgândără şi victimizează. Degeaba cauţi apoi tămăduirea în amintiri, distracţii vremelnice sau, uneori, la căpătâiul unui mormânt...

Ele aparţin trecutului şi nu vindecă prezentul...

Ai văzut cum arată argintul proaspăt şlefuit şi prelucrat cu multă finețe? Îți *ia* ochii de atâta frumusețe?!

După un timp, totuşi, acesta devine un metal înnegrit şi neatractiv. Patina vremii a avut ultimul cuvânt de spus!

Ce faci? Fie încerci să-l cureți, redându-i splendoarea şi puritatea de odinioară, fie îl arunci într-o cutie cu bijuterii uitate şi învechite.

Dacă vrei să vieţuieşti curat şi în bună înțelegere, abandonează-te iubirii adevărate şi deschide-te spre Lumina atotpurificatoare. Vei cunoaşte forța tămăduirii care alungă duhurile înşelătoare, redobândindu-ți calitățile spirituale. Desigur, este un drum anevoios şi năbădăios, întrucât este nevoie de multă stăruință şi sete de bine.

Efectele benefice nu se vor arăta imediat, fiindcă spiritul are nevoie de confirmarea cerească. Până nu înveți abecedarul duhovnicesc nu vei fi capabil să te descurci pe propriile picioare.

Trăieşti, din nefericire, într-un echilibru instabil!

26 august

Adevărul a devenit un concept relativ. Fiecare îl percepe în funcție de realitatea la care se raportează.

În lumea de azi viața se limitează doar la îmbuibare întru satisfacerea personală. De bună voie te arunci în capişştea idolească, aducând prinos de bucurie încornoratului.

Pur şi simplu alegi calea cea mai alunecoasă, dar la îndemână. Te legi singur cu lanțurile pierzaniei înşelătoare. Când simți povara lor, nu mai îndrăzneşti să ceri a fi scos din dezrobire, pe motiv de jenă..

Dacă simți ruşine, înseamnă că te-ai trezit.

Mai bine regrete tardive, decât lipsa lor, fiindcă tu poți uita anumite dintre fărădelegile trăite sau gândite, dar Cerul nu...!

30 august

Cugetul te înşală şi îți împiedică desăvârşirea, aruncându-te în groapa deşertăciunii.. Desigur, marii înțelepți vorbesc puțin, folosindu-şi resursele mentale în direcția înălțării şi a dezrobirii veşnice. Dar câți se pot lăuda că aparțin acestei categorii?

În general, oamenii nutresc gânduri pizmaşe, incendiatoare, alungând lumina şi ospătând întunericul ucigător.

A-ți împlini gândul acaparator de linişte şi destabilizator de armonie sufletească te îndepărtează de Mângâierea mântuitoare. Lupta şi eliberarea din brațele dezmierdării raționale reprezintă adevăratul miracol pentru nerecunoscătorii oameni.

Se ridică întrebarea: cum se poate discerne între un gând rău şi unul bun?

Răspunsul se află în tine însuți, prin zestrea cerească ce te însoțeşte de la naştere.

Priveşte un copil aflat în plină creştere şi un adult pricopsit cu tulburări lumeşti... Primul dăruieşte necondiționat şi se deschide firesc în fața semenilor lui. Copilul nu cunoaşte diferența dintre bine şi rău.

Adultul, acaparat de mânie, invidie şi lăcomie nu are vreme de emoții şi devine vulnerabil în fața oricărei provocări... Acesta nu cunoaşte linişstea, fiindcă nu cunoaşte binele. Este amețit de rău...

Încearcă să pătrunzi sensul şi rostul Spuselor Christice: *Lăsați copiii să vină la Mine!?*

31 august

Nefericirea omenească se datorează dependenței. Aceasta este legată de lucrurile materiale sau de sentimente egoiste.

27 august

Azi cuplurile îşi lungesc viaţa în concubinaj de frica responsabilizării... Desigur, mulţi se ascund în spatele vorbelor că pot face o alegere greşită, urmată de regretele care pot să se ivească pe drumul conjugal...

Este un argument invalid, fiindcă reuşita în cuplul matrimonial depinde de maturitatea implicării fiecăruia dintre parteneri.

Altfel ce faci? Îţi epuizezi dorinţele fizice care v-au adus împreună, urmând apoi un drum amoros sincopat şi ucigător de vise.

Înainte de a te arunca în patul plăcerilor, defineşte-ţi aşteptările şi posibilităţile de a le împlini.

Nu distruge frumuseţea Creaţiei şi ascultă îndemnurile curate din tine...!

28 august

Te decizi să cumperi miere, dar nu ştii ce sortiment să alegi. Magazinul de desfacere a produselor apicole te îmbie cu zeci de sorturi. Ce faci?

Eşti invitat să guşti câte puţin din fiecare şi nu aştepţi de două ori îmbierea. La final, saturat de dulceaţa şi aroma mierii, realizezi că toate îţi plac, dar nu poţi să le achiziţionezi...

Imaginează-ţi cum acest scenariu poate premerge unul dintre cele mai importante evenimente din viaţa unui om, căsătoria. Sunt indivizi care zboară din floare în floare, bucurându-se de dulceaţa amorului iresponsabil şi, când li se cere să se decidă şi să se aşeze la casa lor, întârzie hotărârea. E şi firesc, sunt ghiftuiţi...

Devin sluga desfrâului trupesc, care duce în cele din urmă la pervertirea sufletească. Această boală riscă să se cronicizeze şi să nu mai poată fi vindecată. Se întâmplă un fenomen

ciudat: între corpul fizic şi cel astral se interpune teama eliberării din robia amoroasă.

Vindecarea se plăteşte cu multe nevoinţe, fiindcă recâştigarea Milei Cereşti şi a Vieţii Lăudate cere multă pătimire şi căinţă duhovnicească.

29 august

Greu este de înfrânat neamul omenesc de la patimile trupeşti! Îmbinarea unui eveniment creştinesc cu tulburarea, fie ea fizică sau mentală, este asemănătoare cu asocierea apei alături de foc.

Apa, ca sursă a vieţii, asigură continuitatea Creaţiei. Focul, deşi este purificator, înteţit şi lăsat în voia sorţii pârjoleşte tot ce întâlneşte în cale, nimicind plante, distrugând construcţii, ucigând oameni şi animale.

În această atmosferă irespirabilă intervine rolul apei. A stinge un foc întins necesită multă cantitate de apă, efort şi solidaritate de grup.

Ideea care reiese din acest nefericit decor este că fie alegi contemplarea până anihilezi încărcătura malefică din interior, fie petreci până te îneci definitiv în plăceri.

Nu vei putea face şi una şi alta, cele două drumuri nu au nimic în comun. Nu poţi sluji la doi stăpâni, oricât de puternic te crezi. Este împotriva firii şi a legilor sfinte să fii capabil de meditaţie îmbuibat...

Omul, sugrumat de patimi, tulbură deschiderea spre înălţimea Atotrăbdătorului până dincolo de puritatea moştenită... Vei auzi din ce în ce mai slab mustrarea glăsuită în interior. Şi tot tu te arăţi neştiutor, bănuitor şi nedumerit de palmele divine, ce vin din când în când.

Este semnul că nu ai fost părăsit şi că ar fi timpul să-ţi temperezi avântul pământesc şi să nu-ţi mai cauţi scuze sub pretextul traiului scurt şi neîndestulat...

Omul, în saltul emoţional dintr-o extremă în alta, îşi frânge aripile destul de uşor, căzând în braţele deznădejdii. Dacă cineva te-ar întreba cum alegi un drum, cum gândeşti când vrei să faci ceva, şi ce culoare preferi (alb sau negru), desigur vei bâigui un răspuns deloc încurajator sau bine argumentat?!

În fond, nici una din stările limită nu e sănătoasă... Răul şi binele în exces destabilizează şi ucide duhul mântuitor din tine. Pentru a putea, realmente, evolua întru eternitatea odihnitoare este nevoie de a face un amestec de alb şi negru...

Noua nuanţă creează senzaţia de echilibru în faţa oricărei situaţii. Este, dacă vrei, un echilibru fragil, dar stabil, care îţi îndestulează trupul cu merinde, raţiunea cu tactici pozitive şi sufletul cu vibraţii relaxante... Începe procesul armonizării.

Între extreme îţi poţi reface întreaga fiinţă şi cunoaşte efectul răbdării, al toleranţei, al aspiraţiei înălţătoare... Acestea devin scutul în faţa neprevăzutului agitator.

Omul este prin natura sa o entitate energetică de mijloc, un fel de liant între lumea demonică şi cea divină...

14 septembrie

Suferinţa nu-i face pe oameni mai înţelegători, mai buni, mai deschişi... Este, oarecum, contradictoriu, fiindcă în momentele triste, consumatoare de pace interioară şi tulburătoare până la epuizare, din viaţa fiecăruia, se nasc promisiuni de îndreptare a pornirilor dezordonate.

Gândeşte-te la un bolnav, aflat pe patul de spital, înaintea unei operaţii extrem de dificile. Cauza bolii este excesul şi află că trebuie să se abţină de la obiceiurile lui dacă doreşte să mai aibă o şansă de revenire la o viaţă normală. În faţa situaţiei, deloc încurajatoare, este chiar convins, nu prin vorbele şi speranţele unei posibile redobândiri vitale, ci

Acum este rândul tău să interpretezi rolul de părinte. Încearcă să urmezi cu mare grijă acelaşi scenariu, parcurs deja o dată, dar în calitate de copil.

Atât timp cât te laşi îndrumat de sentimentele sănătoase, trăite în familia din care provii, înseamnă că urci treptele elevării spirituale.

Goliciunea sufletească te dezumanizează şi te aruncă, fără regrete, în pustiul zădărniciei.

3 septembrie

Fiecare nouă călătorie, programată cu mult timp înainte şi cu atenţie sporită, stârneşte în fiinţa ta interioară curiozităţi flămânde, nedumeriri tainice şi emoţii nebănuite...

Scopul cunoaşterii unui nou spaţiu ar trebui să fie misionar, să conducă la împlinirea căutării de sine...

Dacă porneşti în dezordine, fără un ţel contemplativ, atunci nu faci altceva decât să rătăceşti în acelaşi labirint al mediocrităţii socio-umane.

Darurile sacre se află cu multă nevoinţă...

4 septembrie

Nimic folositor sufletului nu vine fără sacrificiu şi suspine!

De ce? Pentru a fi capabil să discerni între bine şi rău... Cu cât nutreşti ambiţii mai îndrăzneţe, cu atât trebuie să demonstrezi nevoia utilităţii lor în procesul creşterii spirituale. Înainte de a cere, gândeşte atât cu mintea, cât şi cu sufletul, fiindcă nu tot ce aştepţi este cu putinţă sau, mai bine zis, nu tot ce-ţi doreşti îţi este cu adevărat necesar.

Cerul are un plan cu fiecare entitate şi nu oferă nimic fără convingerea îmbunătăţirii ei lăuntrice. Ai în vedere sacrificiul christic, necesar mântuirii sacrei creaţii...

Atunci când simți nevoia de a se împlini ceva, mai întâi cercetează ce părți sunt implicate și cum se va raporta la ele. Satisfacerea liberului tău arbitru s-ar putea să lezeze pe alții, influențându-i negativ, și acest fapt contravine legilor sfinte.

Faptul că Ego-ul tău este mulțumit nu înseamnă că este și purificat. Azi te bucuri de dulceața bunătăților pământești și mâine boleşti în neputința întunericului.

Construiește-ți propria împărăție cu eforturi personale…

5 septembrie

Îți plac filmele documentare care îți alimentează cunoașterea cu imagini captivante referitoare la alte culturi?

Desigur, sunt puțini cei care-și răpesc câteva minute din prețiosul timp pentru astfel de activități… Nu simt nevoia pătrunderii înțelesului altor civilizații, obiceiurile semenilor lor de pe alte meleaguri, sau din alte timpuri, nu-i incită la fel ca satisfacerea unei plăceri trecătoare…

A fost demult un evreu, pe nume Moise, care a avut un destin însemnat, încă de la naşterea sa. Curiozitatea este incitată de semnificația periodicității celor 40 de ani, cifră marcantă de-a lungul existenței sale. Astfel, la 40 de ani, după un trai opulent de fiu de faraon, decide să se alieze fraților evrei, tratați în mod revoltător de familia care-l crescuse. La 80 de ani reuşeşte, trecând printr-o serie de încercări chinuitoare, să-i scoată, prin voia lui Dumnezeu, din Egipt și să-i strămute pe tărâmul promis, Canaan. Acest drum a durat alți 40 de ani, dar înainte de a păși pe Pământul Făgăduinței, la vârsta de 120 de ani, a fost chemat la odihnă veșnică.

Moise s-a remarcat prin învârtoşirea credinței sale și modul ferm de a-i judeca pe semenii săi nerecunoscători.

Deși misiunea moisiană a fost edificatoare în istoria poporului evreu, urmele existenței sale sunt șterse în mare parte din memoria colectivă a pământului lăsat în urmă.

12 septembrie

Sfârşitul unei călătorii de suflet, îndepărtate și prelungite, trebuie să fie urmată de o evaluare obiectivă și de creionarea unor drumuri viitoare… Un timp, efectele și vibrațiile locurilor, acum lăsate în urmă, te vor însoți în spațiul tău existențial.

Sufletul este relaxat, gândirea este eliberată de judecățile subiective, retina a imortalizat magnifice imagini… Este o descriere sumară a farmecului unor ținuturi vizitate, dar scopul rămâne, sau ar trebui să fie, unul singur, acela de a trezi în tine dorințe reale de cunoaştere, de dezvăluire a nevoii propriului sine.

Și nu e o idealizare rațională, sau nu trebuie astfel preluată, fiindcă, de cele mai multe ori, călătorul se lasă antrenat doar de vraja fizică a locurilor pe unde trece.

Revenirea în propriul cămin trebuie să aducă un aport spiritual însemnat, fiindcă, destul de repede, vei reintra în cursul firesc și, pe alocuri, monoton…

Lucrarea de trezire interioară se va fi dovedit un fiasco, dacă nu se va produce o îmbunătățire a traiului simplist și vitezoman, de până atunci, de care te simți legat.

Și, în special, nu păstra doar pentru tine ineditele și intensele trăiri, dacă le-ai simțit, ci împărtăşeşte-le și celor care nu vor avea ocazia să le simtă în mod direct.

Vei avea sentimentul rodirii sufleteşti, atunci când vei simți emoțiile pozitive ale celor care îți absorb vorbele, rezonând la bucuria retrăirii beneficelor clipe…

13 septembrie

Evenimentele minunate se întrepătrund cu cele nefaste, pentru a învăța să le prețuieşti… Desigur, când reuşeşti să te desprinzi de vasul plăcerilor provocatoare și îl alegi pe cel al regretelor înălțătoare, înseamnă că ai înțeles esența.

Este începutul unei defecţiuni la nivel mental, care blochează trăirile sufleteşti. Cu mai mult sau mai puţin efort poţi începe procesul de remediere a acestei disfuncţionalităţi.

Blocarea sentimentelor moştenite, atât genetic, cât şi spiritual, duce la coruperea omenirii, afundând-o în mocirla materială.

11 septembrie

În lume, dintotdeauna, tragediile au ocupat un loc de frunte în viaţa fiinţelor umane. Multe se datorează şi diferenţelor religioase. Dogmele bisericeşti intră în competiţie cu legile şi politicile societăţilor, uitând de rolul lor, acela de a media situaţiile conflictuale.

Ademeniţi de vorbele false, bine meşteşugite şi, în acelaşi timp, ferme, ale unora dintre liderii sfintelor locaşuri, se creează degringolade sociale, religioase, economice, culturale, greu de strunit sau de liniştit. Astfel, pe nepregătite, se nasc învinuiri nedrepte la adresa propriilor semeni împrăştiaţi prin diverse colţuri ale planetei.

Este uşor de provocat tulburări socio-umane de către sfătuitorii clerici, dotaţi cu sclipire raţională şi un univers de cunoaştere impresionabil, dar ameţiţi de gustul puterii!

Enoriaşii, aflaţi în nevoi, cad uşor pradă manipulării strategice practicată de conducătorii lor spirituali. Harul primit devine un fel de unealtă în lupta câştigării unor poziţii sociale cât mai însemnate.

Ai deja experienţa întâlnirilor religioase, când rostirea preoţească este literă de lege, respectată şi ascultată, aproape hipnotic, de fiecare mirean... Cel puţin cât se află sub efectul vorbelor bine drămuite. Mai sunt unii care vin ca la spectacol, opunându-se prin neatenţie, dar nici ei nu sunt mai puţin căzuţi...

Hrana spirituală trebuie bine aleasă...

Iată de ce Mila atotvindecătoare întârzie să se îndrepte şi spre inimile risipite pe meleagurile arabe.

6 septembrie

Este dezarmant de revoltător să mai găseşti pe diferite meleaguri, în mileniul III, atâta mizerie, sărăcie şi, implicit, boală şi putreziciune... Şi când degradarea socio-umană se află faţă-n faţă cu traiul îmbelşugat şi luxul pus la dispoziţie turiştilor curioşi, durerea devine sufocantă.

Accentul, peste tot în lume, se pune pe satisfacerea diverselor plăceri ale celor străini de neam, dar risipitori de valută. În faţa unei mâini murdare, întinse pentru a primi un ban, asigurarea pâinii familiei pe ziua respectivă, înstăriţii privesc absenţi şi rămân cu inimile împietrite. Nu este de mirare, atâta vreme cât nu au cunoscut foamea dureroasă, boala nemilosă şi faţa schimonosită a vieţii mizere.

Şi, atunci, te mai întrebi la ce este bun atâta desfrâu material pentru unii care rămân cu sufletele amorţite?

Şansa tămăduirii acestor fiinţe se mai află doar în trezirea şi evadarea din puţul secat de sentimente... Rătăcirea, oricât ar fi de îndelungată, poate fi redirecţionată pe calea aleasă... Aici, cu multă râvnă, ai şansa mângâierii duhovniceşti...

Esenţial este să doreşti să te abaţi de la drumul încurcat şi să-ţi deschizi inima.

7 septembrie

Traiul îmbelşugat şi alintat învârtoşeşte inima! Dacă soarta te îmbie ameţitor spre beneficiile unui astfel de trai, înseamnă că, în egală măsură, eşti testat dacă rămâi ferm sau nu pe calea căutărilor sufleteşti.

Desigur nu este un test foarte uşor de trecut şi, în general, la început eşti dominat de învăluirea şi atracţia labirintului luxuriant... Odată intrat în el, greu vei afla ieşirea...

Gândeşte-te la următorul scenariu: bei un pahar cu vin roşu, aromat, ameţitor de plăcut şi, în loc să te opreşti în a-l savura doar pe acela, te gândeşti deja la următorul. Mintea o ia razna, îndemnându-te la fapte necuviincioase. În loc să pui frâu plăcerii bahice, te laşi purtat de senzaţiile pierderii de sine.

Important devine doar efectul imediat, consecinţele ulterioare rămân pe plan secund. Astfel reuşeşti să pierzi tocmai esenţa destinului hărăzit.

Împietrit asemenea templelor antice, exişti dar nu eşti viu... Ai devenit robul patimilor demonice.

De aceea, când viaţa te îmbie şi te mângâie prea lesne, atunci e momentul să-ţi antrenezi inima cu detaşare pentru a te feri de tulburarea pătimaşă..

Îmbunătăţirea sufletească se răsplăteşte cu mireasma mirului izbăvitor.

8 septembrie

Începe un nou proces mântuitor... Creştinii îşi preumblă paşii prin fel de fel de locuri mistice în căutarea, uneori inconştientă, a liniştii sufleteşti. Este o primă etapă importantă, dar insuficientă reechilibrării lăuntrice.

Exotismul milenar, vibraţiile îmbălsămătoare, imboldul mental reuşesc doar să-ţi stârnească ameţeala căutării pământene. Momentele prezenţei tale în sfintele lăcaşuri nu pot umple golurile sufleteşti ci, eventual, reuşesc să tragă semnalul de alarmă duhovnicească.

Schimbarea şi pătrunderea în misterul diferitelor locuri christice nu te înalţă, ci-ţi îmbogăţesc bagajul informaţional cu tot felul de vorbe şi simboluri religioase... Speranţa tuturor este îndreptată tot către viaţa de dincolo, captivantă prin frumuseţea şi pacea ei, descrisă de sfinţii mucenici.

Adevărul este unul singur, toţi oamenii sunt părţi din Universul Sacru şi plămădiţi după chipul şi asemănarea Creatorului şi, oricât de evoluaţi ar fi, pe traseul existenţei rămân slujitorii aceleaşi filosofii.

Ceea ce diferenţiază indivizii, unii de alţii, se află în atitudinea şi comportamentul afişate. Fiecare este convins că deţine cheia aleasă, când aceasta, de fapt, se află în tot şi toate.

Deschide simţurile fiinţei tale către cele nemuritoare...

9 septembrie

Atât de mecanice au devenit gesturile umane, încât simţirile au fost anihilate aproape în totalitate.

Artificialismul a intrat în cursul firesc al vieţii, de la vorba de *bun-venit*, zâmbetul amabil şi calculat de însoţire, atitudinea şlefuită până la cele mai mici detalii etc. Totul se integrează unei falsităţi ameţitoare, asemenea unei benzi rulante care transportă sistematic entităţi robotizate.

Acest nivel socio-uman, în care şi tu te complaci cu bună voie, este chiar forma ocarei cereşti. Curând se va transforma în amărăciunea deznădejdii veşnice.

Când ceea ce întreprinzi nu mai trece prin filtrul interior, înseamnă că te-ai afiliat taberei de iubitori ai huzurului material, în schimbul, fii sigur de aceasta, ofilirii sufleteşti...

10 septembrie

Faptul că nu mai simţi emoţiile dăruirii necondiţionate şi a iubirii dezinteresate, trebuie – neîndoielnic – să te alarmeze.

Atracţia piere, oricât de dulce a fost pasiunea, fiindcă totul s-a rezumat la dorinţa carnală. Fructul odată consumat, te aruncă buimac din visul idilic într-o realitate lipsită de substanţă.

Dacă doreşti ca flacăra iubirii să nu se stingă nicicând, traversează, treci dincolo de învelişul trupesc. Vei descoperi că aveţi, sau poate nu, multe de exploatat, de dezvăluit unul altuia. Desigur, fără atracţie fizică relaţia se rezumă doar la prietenie, dar cu siguranţă poate fi mult mai înnobilatoare.

Nu întâmplător multe prietenii, între bărbaţi şi femei, au generat frumoase şi statornice poveşti de iubire. Dacă eşti însă în faza când doreşti să ieşi dintr-o relaţie, care s-a dovedit a fi o calamitate relaţională şi emoţională, nu tărăgăna lucrurile... Durerea poate deveni de nesuportat pentru partea victimizată. Adu-i la cunoştinţă cu verticalitate şi radicalitate sentimentele existente şi în ce au degenerat...

Când un cuplu nu mai are nimic de spus şi ambii parteneri consideră, matur judecat, că au încercat tot ce se putea ca să meargă împreună frumos, înseamnă că a sosit clipa soluţionării fie printr-un compromis de comun acord, fie printr-o despărţire în termeni încă amiabili...

Curând lucrurile se vor aranja, viaţa îşi va urma cursul natural şi orice dâră de regret va fi dată uitării...

26 septembrie

Ce poate fi mai înălţător, mai minunat, decât şansa de a dărui din puţinul tău unei fiinţe aflate în nevoinţe? Aşa ai posibilitatea de a-ţi demonstra frumuseţea şi mărinimia inimii în faţa protectorilor luminii...

Şi totuşi, oamenii trec nepăsători unii pe lângă alţii, cu inimile îngheţate, cu cugetele îndoctrinate doar cu dorinţe de îndestulare personală. Da, te afli la cumpăna dintre vieţi, cea trecătoare şi cea veşnică, şi timpul nu ţine deloc cu tine în faţa învârtoşirii interioare?!...

chiar prin simţurile care se lasă impulsionate de dorinţa de a-şi schimba stilul de trai dezordonat de până atunci.

Când lucrurile revin însă pe un făgaş normal, toate sentimentele pozitive sunt alungate odată cu boala. Suferinţa este dată, simbolic, ca un izvor cu apă duhovnicească, din care se poate alimenta orice individ însetat de armonie, în funcţie de nevoia lui.

Din nefericire, efectul benefic se uită uşor, sechelele modestiei spirituale sunt revigorate de un mental nerecunoscător. Doar sufletul nepieritor suferă în faţa nepăsării raţionale.

Până nu înveţi să răspunzi cu iubire oportunităţilor oferite de protectorii cereşti, te vei afunda, din ce în ce mai mult, în mocirla paraliziei sufleteşti.

15 septembrie

Un analfabet este asemenea unei rame agăţate pe perete şi lipsită de pictura/grafica ce-i dă viaţă... Aceasta perverteşte ambianţa decorativă dimprejur...

Acum ai în vedere cât de departe eşti de scara înălţătoare din cauza efectelor materiale?! Nevoia de educaţie este simţită doar de acei care vor să pătrundă tainele universului. Chiar dacă efectele unei cunoaşteri, permanent îmbunătăţite, nu pot fi întotdeauna cuantificate în bani, ele rodesc în interior...

În general, intelectualii nu sunt fiinţe înstărite şi asta nu fiindcă nu ar putea avea priză la magnetismul material, ci, pur şi simplu, foamea de cunoaştere este mult mai mare decât nevoia de a locui într-o vilă luxoasă sau de a petrece nopţi în compania unor neinstruiţi...

Fiecare filă parcursă îţi eliberează mintea de încătuşarea zgomotoasă şi pieritoare, şi sufletul de tulburarea pătimaşă. Negura împilării sociale o suportaţi mai uşor, putând, chiar, interveni la detronarea ei.

Cum să-ţi împlineşti responsabilităţile dacă nu descâlceşti nici măcar slovele? Învăţaţii au strălucit, în principal, prin lumina culturii temeinice ce-a sălăşluit mereu în ei! Aşa au putut-o întrebuinţa în transmiterea căilor de acces, necesare celor mai puţin râvnitori de cunoaştere...

Pare o pledoarie în favoarea celor îndrăgostiţi de carte, dar nu este decât un semnal de alarmă în faţa politicilor de analfabetizare şi ignoranţă din zilele prezentului.

16 septembrie

Cu cât râvneşti mai mult la un trai curat, senin şi netulburat, cu atât vei fi mai zdruncinat şi ispitit de patimi!

Provocările fac parte din viaţa omenească şi îşi fac loc, mai întâi, la nivel raţional, antrenându-ţi mintea spre ieşiri-capcană, apoi îţi domină trupul, în special în timpii de relaxare mult aşteptaţi.

Odată început războiul de idei, de dorinţe, de aşteptări, în loc să-l anihilezi îl alimentezi cu energie de joasă frecvenţă. În funcţie de cât de mult şi de conştiincios te-ai cosmetizat înlăuntru cu sacra învăţătură, cu atât vei reuşi să ţii la distanţă veşnicul ispititor.

Oricât de nefireşti şi nedrepte ţi se par încercările, primeşte-le ca pe sfade părinteşti.

17 septembrie

Ţi s-a întâmplat uneori ca nervii să cedeze în faţa unor momente aparent banale sau nesemnificative. Vicleanul duh îţi controlează mintea obosită de neajunsurile vieţii, fiind convins că vei ceda în faţa stângăciei de a ieşi la lumină.

rat şi dominat de un tremur necontrolat... Ameţit şi marcat de scenele visate, încerci să pătrunzi sensul lor...

Bei un pahar cu apă, povesteşti, dacă ai cui şi dacă acesta s-a trezit în faţa zbuciumului trăit în vis cu atâta intensitate de tine... Uşor şi treptat te vei elibera de fiorii demobilizatori şi vei putea să readormi...

A doua zi, dacă mai simţi apăsare, arunci emoţiile negative în gunoiul ignoranţei şi reintri în circuitul traiului tău cotidian... În acel moment demonstrezi că nu ai înţeles mai nimic...

Semnalele de alarmă se trag de multe ori în somn, fiind starea care te apropie cel mai mult de lumea energetică superioară, care îşi trimite emisarii să-ţi comunice un mesaj misionar...

24 septembrie

Pentru ca fenomenul de îmbătrânire să se producă treptat şi lipsit de schimonosire marcantă, pregăteşte-l pe întreg parcursul vieţii.

Decenţa existenţială te protejează de efectele neplăcute ale vârstei înaintate. Fizic, desigur, te degradezi, dar de ce să nu-ţi hrăneşti sufletul cu vitalitatea trupească de odinioară?

Aşadar, păzindu-ţi curăţia trupului, îţi eliberezi mintea de încercările Ego-ului şi îţi deschizi inima către Lumina atotpurificatoare... Anii vor trece fără vătămare vizibilă peste tine...

25 septembrie

Te arunci în braţele unei poveşti de iubire şi, de la o vreme, constaţi că s-a scris sfârşitul, aproape pe negândite. De ce, te vei întreba, când te-ai dăruit cu toată fiinţa?

La ce bun un câştig mai substanţial, dacă nu ai timp să profiţi de el sau să-i fericeşti pe cei dragi? Şi, totuşi, toţi vor să trăiască mult… Este un paradox care, poate, la a doua venire va fi elucidat…

22 septembrie

Ziua bună se cunoaşte de la primul gând al trezirii tale… Gândul bun, deschis şi nepărtinitor, aduce cu sine o zi protejată de îngeri. Gândul iscoditor, parşiv şi pizmaş, te aruncă în braţele înrobitoare.

Identifică-te cu aspiraţiile Mamei-Natură, Mama Adoptivă a tuturor, care îşi aşteaptă copiii să se trezească. Eforturile tale de a te elibera de sub întunecata dominare vor fi consemnate şi înştiinţate la timpul potrivit.

Trăind mereu în făţărnicie şi falsă moralitate vei ajunge la convingerea că eşti superior celorlalţi. Când cineva te supără sau nutreşte gânduri ascunse faţă de tine, chiar dacă le conştientizezi, arată-i o deschidere dezarmantă, toleranţă, răbdare şi, de ce nu, iubire.

Superioritatea spirituală constă în a-l face pe celălalt să înţeleagă că a ales greşit şi să simtă nevoia descătuşării. Când într-o discuţie – simbolic vorbind – unul dă o palmă şi celălalt i-o întoarce, automat se iscă încăierarea energetică. Dacă unul s-ar opune impulsurilor primare, de moment, atunci situaţia s-ar redresa până la exprimarea regretelor sincere.

Nu pune pe foc paie, înainte de plecare, ca să nu se întindă şi să devii incapabil de a-l mai stinge ulterior…

23 septembrie

Te-ai trezit brusc dintr-un vis urât? Respiraţia devine sacadată şi neîndestulătoare plămânilor sufocaţi, eşti transpi-

Tămăduirea fiinţei începe de la meditaţie… Consecinţele ei se resimt în comportamentul smerit pe care-l vei îmbrăţişa…

Poveţele energiei sacre, neauzite, dar cu puteri balsamice, devin leacuri miraculoase… Efectul va fi de scurtă durată, dacă nu-l conservi cum se cuvine, iar pierderea lui te aruncă, din nou, în mrejele aceleiaşi depresii.

18 septembrie

După o vacanţă bine-meritată te mobilizezi pentru începerea unui nou an de muncă. Acomodarea, în general, este anevoioasă şi treptată, fiindcă eşti dominat de gândurile ce-ţi amintesc doar partea fizică, istovitoare şi deloc benefică, la care eşti obligat să-ţi aduci aportul.

Nu trebuie să începi cu un astfel de imbold neproductiv şi destabilizator. Adevărata preocupare pentru fiecare angajat ar trebui îndreptată spre dorinţa de a sprijini armonia colectivă. Vei surâde la gândul reînceperii serviciului, mai ales că dispui de un tonus energetic foarte bun, câştigat în zilele de repaus, şi care poate să asigure un suport important la coeziunea universului profesional.

Sentimentele, de genul că munceşti cel mai mult, că eşti cel mai competent, că faci cel mai bine faţă îndatoririlor profesionale, nu fac decât să defragmenteze trăirea interioară, epuizându-te înainte de a începe… Şi anul e lung…

Sintagma *cel mai* nu are ce căuta în limbajul cotidian. Semnifică absolutizarea, care nu e nici pe departe o caracteristică umană. Da, tânjeşti spre perfecţiune toată viaţa, dar ea aparţine Dumnezeirii.

Vei zice: *Dar suntem plămădiţi de Autoritatea Absolută şi ne este promisă desăvârşirea!*

Da, e bine să mergi cu gândul atât de departe, dar nu uita distanţa care se interpune între cele două realităţi…

19 septembrie

Când doreşti să achiziţionezi un obiect nou în casă, trebuincios pentru îndulcirea traiului, este recomandabil să nu te arunci în primul magazin în care l-ai văzut…

Întotdeauna este bine şi necesar ca, mai întâi, să faci un studiu de piaţă, care îţi oferă cadrul real al ofertei existente. După acest pas, imaginea va fi mult mai clară privind varietatea, calitatea şi preţul unor astfel de lucruri.

Momentul când decizi să cumperi va fi, astfel, urmarea unei analize conştiincioase, în care ai inclus toate datele problemei ivite.

La fel este şi cu momentul judecăţii finale şi a deciziei cereşti – încotro te îndrepţi în eternitate – deloc îndepărtate. Sunt mulţi care se cred îmbunătăţiţi spiritual, doar pentru că urmează cine ştie ce ritual bisericesc, învăţat sau moştenit, dar soiul calităţii lor sufleteşti va fi analizat doar în faţa marii treceri…

Nimic pe această lume nu se petrece sau se obţine fără căinţă adevărată. Fie că vrei să ai un loc mai bun de lucru, să ai o familie mai unită, să ai un trai mai lipsit de griji, să tinzi spre liniştea edenică, mai întâi trebuie să te osândeşti, să înveţi să iubeşti sincer, să fii mai bun, să te smereşti cu mult sârg chiar şi în faţa adversarului declarat.

Convingerea că dispui de tot arsenalul duhovnicesc, de multe ori o conştientizezi fie târziu, fie deloc pe acest plan.

20 septembrie

Îndepărtarea de Dumnezeu, sau rătăcirea cu voie, sau amânarea vindecării interioare vor fi urmate de pierderea protecţiei sfinte…

Viaţa te face vulnerabil şi foarte lesne poţi cădea victimă gândurilor libertine, sentimentelor necontrolate şi faptelor neroditoare… Nepăsarea distruge sensul existenţial.

Zi de zi eşti antrenat şi ademenit de ispitele provocărilor primejdioase care preiau conducerea traiului tău!

De fapt, treci prin mâinile unei stăpâniri prădătoare care îţi cere neîncetat un tribut din ce în ce mai însemnat. Iată de ce Dumnezeu nu încalcă liberul arbitru al nimănui, El vrea ca tu singur să fii convins de propriile tale decizii, iar alegerile să-ţi aparţină în totalitate. Ce sens vei urma: neputinţa rătăcirii, sau mireasma paradisiacă?

Drumul căutării de sine este înţesat cu trebuinţe sufleteşti care îşi aşteaptă lecuirea!

Când invoci, parşiv şi alunecos, un necaz, doar ca să te sustragi din faţa unor responsabilităţi, singur te autoflagelezi spiritual şi-ţi încondeiezi cartea vieţii.

Mila semenilor, obţinută prin minciună, te ridică eventual în ochii fizici, fiindcă Ochii neobosiţi sunt plini de lacrimile durerii şi regretului comportamentului uman.

21 septembrie

Puţini sunt cei aleşi, fiindcă puţini sunt cei care nu vor nimic din strălucirea omenească. Ceilalţi, cei mulţi, mărunţiţi de chemările Ego-ului, inventează tot felul de scuze în faţa întârzierii deciziei de a se rupe de vraja trecătoare. Aşa speră şi cred că li se vor trece cu vederea neputinţele.

Există o deasă obscuritate spirituală, îmbrăcată în straiele împopoţonate ale patimilor, care te îndepărtează de la ieşirea către Lumina dezrobitoare. Împroşcarea cu pietrele împătimirii te imobilizează pe vecie.

Prins în iţele dezmăţului adulmecător, vei cădea sleit de puteri, nemaiavând timp să dobândeşti mântuirea.

Da, oamenii sunt atât de prinşi în vacarmul social, încât ajung seara acasă aproape fără să se mai salute. Mănâncă pe fugă şi cad într-un somn adânc, greu şi zbuciumat, până a doua zi, când procesul se repetă. Acelaşi orar înfiorător, care îi ţine legaţi de un sistem lipsit de bucuria de a trăi.

Răspunsul la problemele vieţii, aparent nerezolvabile, vine în mod natural, fără să lezeze sau să producă neajunsuri. Petrecând cu purtare de grijă faţă de lumea ta interioară, îţi faci bine ţie însuţi, efect care se va reflecta şi în exterior.

7 octombrie

Când mergi la o mănăstire, o faci fie din curiozitate, fie în scop turistic, fie dintr-o nevoie interioară sufocantă.

La întâlnirea feţelor călugăreşti, scapi de încordarea cotidiană, îndrăzneşti să ceri îndrumare creştinească la nevoile tale.

Ceea ce, poate, încă nu ai înţeles, e că unii dintre cei retraşi vorbesc în pilde şi, întotdeauna, foarte puţin. Nu judeca după sărăcia spuselor, fiindcă te afli într-un univers îngust de înţelegere şi cunoaştere. Acesta este modul aşteptat de a simţi, trăi şi împărtăşi cuvântul sfânt…

Sârguinţa permanentă constă în a-ţi pune frâu gândurilor, vorbelor şi faptelor necuviincioase şi nu a turui de dragul de a te auzi grăind.

Necunoscătorul Tainelor Universale eşti doar tu!

8 octombrie

Oamenii filantropi sunt de două categorii: cei care dăruiesc ostentativ, pentru consolidarea propriei lor imagini şi cei care-şi trec cu vederea faptele, preferând să rămână necunoscuţi de minţile hulpave ale iscoditorilor.

Primii se amăgesc cu o falsă glorie, cumpărată, care, eventual, le ţine de cald *aici*, dar *Acolo* cu siguranţă nu…

Ultimii îşi ajută semenii din chemare, simţită şi cultivată, şi iubire neîngrădită de nimic pământesc.

Amăgitorii vor fi cei amăgiţi în eternitate… Alege încununarea cu laurii cereşti!

Strategiile demarate în propria ta viaţă au în atenţie doar înstărirea personală şi recunoaşterea semenilor, şi de prea puţine ori faci saltul de a privi dincolo de spaţiul intim…

Atâta aşteptare zace în sufletul fiecăruia care îţi semnalează că nu calci pe drumul bun şi că trebuie să te detaşezi de turmă… Este timpul să aduci dovezile credinţei, fiindcă punctul de inflexiune existenţial se apropie…

Şi ce susţinere vei avea, când, în locul păzirii curăţiei sufleteşti, ai fost preocupat doar de avuţia pământeană?! Inerţiile lăuntrice îţi slăbesc dorinţa de a-ţi aduce aportul la Binele Suprem…

27 septembrie

Lucrurile mari, realizările importante nu se pot naşte decât în echipă… Urmează etapa cea mai complexă şi anevoioasă, aceea de a găsi persoanele compatibile, care să nu cadă pradă zavistiei în faţa celor mai mici probleme ivite pe traseul colaborării. La începutul fiecărui plan de viitor, incert dar cutezător, apar de niciunde fel de fel de indivizi, bătându-se cu pumnii în piept de importanţa rolului pe care-l pot juca în demersul programat.

Treptat, obstacolele inerente îi determină să se retragă, invocând tot felul de scuze, mai mult sau mai puţin pertinente… Nu trebuie să-i judeci, fiindcă orice fiinţă umană vine cu propria sa zestre spirituală, sulemenită cu o personalitate de cele mai multe ori îndoielnică, dar bine evidenţiată, urmare a unei conjuncturi favorabile…

Cu siguranţă şi tu ai făcut sau faci parte dintr-un colectiv. Până se delimitează bine rolul fiecărui membru, mai întâi trebuie cunoscute competenţele acestora şi direcţionate pe întinderea unui plan strategic. În acest proces al cunoaşterii pot interveni pizma şi uneltirile agitatoare.

Instabilitatea emoţională, lipsa unei fermităţi decizionale, oportunismul unora completează dezastrul înspre care se

îndreaptă acel grup. Viitorul este acoperit de negura colcăielii socio-profesionale...

28 septembrie

Oamenii trăiesc azi cu dorinţa de a li se împlini uşor şi repede toate visele. Iată, îţi propui un plan îndrăzneţ care să-ţi aducă atingerea unui ţel fiţos... Te străduieşti cu înverşunare şi mare consum energetic să-l duci la bun sfârşit.

Puţini mai sunt aceia care, într-o asemenea situaţie, reuşesc să se desprindă din această îndârjire raţională când ajung la concluzia că finalizarea pozitivă a scopului propus nu este atât de importantă cum părea la început. Şi, în plus, că nu merită să te osteneşti fără măsură şi să calci pe cadavre numai ca să reuşeşti...

Se demonstrează adesea că nu tot ce doreşti îţi este şi de un real folos. Dacă întorci spatele propriilor simţiri şi-ţi pierzi liniştea interioară, eşecul va fi neîndoielnic şi mai insuportabil şi, de cele mai multe ori, efectul devine ireversibil.

De altfel, nici reuşita nu mai străluceşte cum ai sperat, dacă atingerea ei a însemnat nimicirea, fără clemenţă, a acelora care au încercat să-ţi deschidă ochii...

Ignorând elementele vieţii (familie, prieteni, colegi etc.) şi anihilând factorii externi benefici, te autocondamni la demenţă interioară..

29 septembrie

Când implicaţiile săvârşirii unor evenimente afectează armonia familiei, este mai bine să pui, cu obiectivitate, în balanţă consecinţele. Astfel, într-un taler le plasezi pe cele care privesc doar mândria personală şi, în celălalt taler, pe cele care lezează pacea interioară a celor din jur. De ce să laşi gusturi

lui sortit, care nu-ţi mai permite să te abaţi pe alte cărări încâlcite şi ademenitoare.

Analizează acum, ţinând cont de diversele contexte întâlnite, cum te autocontrolezi. Probabil că, la fel ca mulţi alţii, vei realiza cât de uşor cedezi presiunilor exterioare, în lipsa unei soliditâţi reale a interiorului.

Blândeţea, tăcerea, înţelepciunea, ascultarea, smerenia sunt câteva dintre răspunsurile întăririi forţei interioare, care te scoate neatins dintr-un potenţial disconfort sufletesc.

Cu cât vei suporta mai bine, chiar cu stoicism, agitaţiile provocate, cu sau fără voie, de anumiţi răuvoitori, sau alte cauze neprevăzute, cu atât vei demonstra adevărata deschidere spre îmbunătăţire.

În cele din urmă, superioritatea ostilităţii întâlnite în planul fizic are efect zero în faţa Iubirii Atotînălţătoare...

6 octombrie

Fiecare suflet vine cu o deprindere sfântă, dar gazdele lor de puţine ori reuşesc să o conştientizeze, să o înţeleagă, să o aplice... Cu siguranţă, în viaţă ai simţit adesea bucuria realizării când ai întreprins ceva, dar nu i-ai dat importanţă prea mare, eventual puţin senzaţiei de moment. Efectul, odată trecut, se deschid porţile altor evenimente, amăgindu-te cu noile şi banalele oportunităţi materiale.

Acum gândeşte-te cum ar fi fost filmul vieţii tale, dacă ai fi zăbovit mai mult asupra efectelor sufleteşti binefăcătoare şi ai fi reuşit să decodifici mesajul din lăuntrul tău?

Ai şansa sporirii zilelor bune şi reducerii celor triste, dacă te opreşti mai mult să guşti din efectele pozitive trăite, învăţând din cele marcate negativ.

Când sufletul este relaxat şi mulţumit, toate parcă îţi merg din plin. Şi, asta, nu fiindcă lumea ar fi devenit dintr-o dată mai bună, sau energiile malefice nu ar mai roi pe lângă tine, ci pentru că ai ajuns să priveşti totul cu detaşare.

4 octombrie

La sfintele slujbe religioase se reiterează vorbele christice: *Nu adunaţi comori pe Pământ, ci în Ceruri!...*

Ce bine ar fi să te afli mereu sub această influenţă duhovnicească! Accepţi că nu iei nimic cu tine în veşnicie şi promiţi, cel puţin în gând, că-ţi vei îmbunătăţi vieţuirea... Dar cât te ţine?

Nu trebuie să devii fanatic şi tot ce câştigi să împarţi la nevoiaşi... Nu asta se aşteaptă de la tine... Familia are nevoie de grija ta şi nu ţi se cere să dai totul sărmanilor, iar copiii tăi să moară de foame!

Pentru început ar fi indicat să-ţi reconsideri atitudinea vizavi de misiunea ta pământeană hărăzită. Până acum, poate, ai fost orbit de delicatesele traiului şi ai tot agonisit de teama zilelor grele. Poate spui şi tu, ca mulţi alţii, că ai strâns la ciorap pentru zile negre?!...

Nimeni nu te condamnă că ai o gândire pragmatică, dar nu uita că mai ai o Familie, care aşteaptă altfel de daruri. Daruri duhovniceşti...

Din Familia Universală fac parte integrantă toate micile familii de pe pământ, ale căror suflete însingurate, triste, în căutare, tind spre Lumină.

5 octombrie

Cu cât eşti mai neîngăduitor, mai materialist, cu atât călcătura ta este mai greoaie şi mai zgomotoasă!

Conştientizarea acestui obicei îţi dă posibilitatea de a te autocontrola. La începutul acestei practici vei face câţiva paşi, uşori şi silenţioşi, dar, la foarte scurtă vreme, vei fi dominat de năvălirea gândurilor şi vei uita ce ţi-ai propus.

În fond, este o problemă de stăpânire de sine, care te testează cât de mare este dorinţa de a-ţi schimba stilul de viaţă nemulţumitor. Poate fi un prim pas de conştientizare a drumu-

amare în sufletele celor dragi, numai pentru ca steaua ta să strălucească pentru câteva momente?!

Orice realizare telurică este sortită uitării şi vremelniciei, iar nemurirea odihnitoare se câştigă prin înfăptuiri înălţătoare. Pornirea unei lucrări îndrăzneţe are nevoie atât de intelect pentru concepere, de voinţă pentru a asigura continenţa procesului, cât şi de inimă pentru a săvârşi cu dăruire nepărtinitoare...

Şi, dacă drumul urmat îţi scoate în cale bariere, ele sunt înspre întărirea ta... Orice nevoinţă este urmată de altele, iar depăşirea lor îţi dă încrederea că ţi-ai făcut datoria menită.

Spiritele dezrădăcinătoare îţi vor da târcoale mereu şi te vor aţâţa spre căile, aparent, îndulcitoare...

Cu cât vei şti să te opui ispitelor, cu atât vei reuşi să ieşi mai curăţat din marea încercare a vieţii...

30 septembrie

Chintesenţa vieţii o reprezintă lucrul cu şi pentru fiinţele vii, produsul Sacrei Creaţii... Atât timp cât te laşi coordonat şi îndrumat doar de vanitatea mereu flămândă, vei pierde în zadar darul ceresc, viaţa.

Practic, îţi risipeşti suflul dumnezeiesc în haosul fizic... Oglinda sufletului va fi mereu aburită de mediocritatea spirituală în care te complaci.

Dacă nu există chemare, vei rămâne neîndestulat înlăuntru. Neîncălcarea aleselor decizii demonstrează perfecţiunea modelului astral...

1 octombrie

A îmbrăţişa viaţa pustnică nu este o dovadă de laşitate în faţa greutăţilor…

Este, în primul rând, alegerea fiecăruia de a-şi decide modul de trai. Izolarea de societate poate fi o chemare lăuntrică – vocea dumnezeiască – de a se desăvârşi.

Acest imbold interior nu înseamnă că mirenii nu decid corect, preferând viaţa în comunitate.

Fiecare are şansa elevării spirituale, chiar şi printre semeni, dar lupta se demonstrează a fi mai aspră în mijlocul vacarmului social, permanent antrenat de energii negative şi destabilizatoare.

2 octombrie

Când ţi-ai luat un angajament, este bine şi etic să-l duci la îndeplinire!

Fie că ai acceptat cu obedienţă, fie că – pur şi simplu – ai crezut că răspunde aşteptărilor tale, purcede la drum.

Împins de teama de a fi oricând sancţionat, sau de încântarea de a-ţi demonstra competenţele, parcurgi etapele necesare până dobândeşti ceea ce ai aşteptat: linişte interioară sau faimă şi recunoaştere profesională.

Este cursul natural al vieţii socio-profesionale, care te învaţă cum să-ţi aprinzi inima pentru Dumnezeu… Când simţi că lucrurile nu merg cum ai dorit, începi să te rogi, ca să găseşti eliberarea…

La început o vei face stângaci şi pe ascuns, într-un colţ al casei, sau alergând la un schit îndepărtat. Este începutul aşteptat, când sufletul se înalţă treptat, cerându-ţi dăruire totală.

Urmează apoi adevărata căutare, când singur vei înţelege îndatoririle creştineşti. Este deja clipa când duhurile potrivnice îşi văd neputinţa meşteşugului lor şi aleg, în cele din urmă, retragerea pe alte tărâmuri sau în alte suflete prihănite…

Ostenindu-te pentru hrana sfântă, vei afla Taina tainelor!

3 octombrie

Când primeşti daruri multe, folositoare şi cu multă iubire, îţi revine buna dispoziţie. Dintr-o dată eşti învăluit de misterul aurei sacre…

Desigur, este minunat să ţi se ofere obiecte de trebuinţă domestică, dar, la rândul tău, trebuie să-ţi îndrepţi atenţia către cei mai puţin norocoşi. Ia din ce ai primit, dacă nu ai alte posibilităţi, şi caută fiinţele care au, realmente, nevoie de sprijin. Vei vedea că nu ai de cercetat prea mult, lumea este ticsită cu suflete neajutorate.

Bucuria trăită de tine, atunci când ţi s-a dăruit ceva, o vei citi pe chipurile întristate spre care te-ai apropiat. Aceştia, în mod involuntar, îşi vor îndrepta ochii mulţumiţi către Cer. Simt că, în sfârşit, rugăciunile lor au fost ascultate!

Este o viziune a conexiunii dintre Pământ şi Cer, ce ţine de o comuniune invizibilă între entităţile fizice şi cele spirituale. Poţi şi tu contribui la întărirea legăturii nevăzute care uneşte cele două planuri.

Chemarea finală te va găsi izbândit, iar dorinţa de înălţare îşi va afla împlinirea. O virtute de netăgăduit, în procesul desăvârşirii umane, este Bunătatea…

Nu uita: am fost trimişi buni, dar călătoria vieţii a umbrit această latură… Încearcă să arăţi că reîntoarcerea te găseşte cu zestrea intactă!

Fii convins că înţelepciunea străluceşte ca un stâlp de văpaie şi hrăneşte îndestulător orice individ care alege acest drum.

Respingerea universului informaţional te va ţine departe şi de universul astral!

19 octombrie

Mulţi indivizi se bat cu pumnii în piept, la diverse evenimente culturale, cât sunt de culţi şi de preocupaţi de identitatea naţională... Această paradă este doar demonstrativă (de ochii lumii, cum se zice), pentru a prosti mulţimile ignorante şi oficialii de moment.

Fiindcă atunci când într-adevăr se vine cu o iniţiativă de proiect cultural bine conceput şi necesar societăţii, dar care are nevoie de susţinere financiară, mare parte din spuma societăţii ia *poziţia struţului*...

Durerea mare este că pierderea identităţii naţionale începe tocmai de la această apatie şi indiferenţă culturală. Este ca atunci când te aranjezi pentru un spectacol de teatru... În dorinţa de a eclipsa audienţa, te împopoţonezi cu ce ai mai elegant, dar în picioare uiţi să-ţi iei pantofii adecvaţi... În loc să fii admirat pentru ţinuta ta, te alegi cu hohote de râs...

Când vrei să impresionezi prin ceea ce eşti şi să te distingi de alţii, preocupă-te de toate elementele, atât interioare, cât şi exterioare.

Este insignifiant să înveţi un discurs pe dinafară, dacă tonul trădează indiferenţă, superficialitate şi aproape absenţă... Neimplicarea sinceră naşte sluţenie sufletească şi, oricât vei încerca să cosmetizezi exteriorul, dimensiunea interioară te trădează exact atunci când eşti mai sigur pe forţa ta...

9 octombrie

Diferenţa dintre odihna în lenevire şi odihna activă este asemenea distanţei Fiinţa umană – Dumnezeu.

Omul leneş trăieşte în nepăsare şi nebăgare de seamă şi niciodată nu cunoaşte mulţumirea... Cum ar putea, când se complace ca neghina printre flori?!

Omul care-şi opreşte lucrul mâinilor sale şi îşi odihneşte doar trupul, dar mintea şi sufletul le îndreaptă spre Cer, ca să aducă mulţumire, trăieşte în bună pază şi cu teamă permanentă de a nu se lăsa condus de gândurile tulburătoare. Este asemenea ploii binefăcătoare şi aşteptate în plin deşert saharian.

Când te odihneşti activ, sufletul se spală cu lacrimile pocăinţei şi-şi face ordine printre priorităţi... Ştie că nu este timp de pierdut în vanul neputinţei şi al risipei de energie şi timp şi foloseşte fiecare clipă în dereticarea propriei cămări.

Când te laşi însă dominat de somnul greoi, adânc şi fără mustrare de conştiinţă, îţi împodobeşti spiritul doar cu rătăcirile de peste vreme. Năravurile necuviincioase îţi năpădesc cugetul cu noi planuri strategice, doar în scopul de a parveni, cât mai mult, socio-profesional.

Dar, cât crezi că durează recunoaşterea pământeană faţă de cea dumnezeiască, ştiind că sufletul zace încorsetat în această meschinărie umană?

10 octombrie

Afli că a sosit în localitate o persoană clarvăzătoare şi te repezi să ajungi la cabinetul acesteia. Îţi pui toată nădejdea în aşa-zisul har ceresc, în speranţa că vei afla toate informaţiile necesare ieşirii din impas şi restabilirii armoniei tale.

Nu uita, puţini sunt cei aleşi, pentru că vrednicia duhovnicească se câştigă foarte greu. Dreptatea, curăţia, slujirea neprihănită ş.a.m.d. sunt virtuţi greu de găsit împreună, la o singură fiinţă umană. Şi, când cineva are pretenţia şi curajul de

a se numi *iniţiat spiritual*, ori *slujitor misionar*, nu trebuie să facă din sacra chemare o laudă de sine, în scop de parvenire şi înavuţire.

Mesajele pe care le pot aceştia furniza, celor aflaţi la ananghie, sunt de natură mai degrabă să smintească decât să liniştească.

Hrăneşte-te mai bine cu seminţele iubirii curate, din care vor răsări, curând, vibraţii tămăduitoare. Calea menită este, şi va fi mereu, vieţuirea cu cinste, ce aduce împlinirea sufletului întru eternitate... Casa îţi va fi umplută cu bunătăţi cereşti, îndestulând întreaga familie aflată în responsabilitatea ta.

Când totuşi jalea rămâne nemângâiată şi raţiunea plină de ranchiună şi mâhnire, nu căuta vindecare la cei cu pretenţii de terapeuţi sufleteşti... De cele mai multe ori aceştia se dovedesc mult mai căzuţi decât tine...

11 octombrie

Unii cred că, atunci când deţin o funcţie de conducere, au supremaţie faţă de subordonaţi sau faţă de cei care apelează la serviciile lor...

Vai, sărmanii, aşa-zişi manageri, cât pot fi de naivi şi neinstruiţi sufleteşte! O şefie respectată şi apreciată de cei din jur trebuie să se bazeze pe o atitudine diplomată, pe înţelegere, pe deschidere sinceră faţă de toţi cei care, tangenţial, au de-a face cu ea.

Dacă doreşti să fii respectat, mai întâi ar fi indicat să-ţi apropii echipa, evitând suspiciunea, duşmanul principal, ce se poate interpune între şef şi subaltern.

Oamenii, când ştiu că se pot baza pe un superior, fiind prea apăsaţi de necazuri, răspund cu toată fiinţa lor în a-şi arăta recunoştinţa.

Este un fenomen descuranjant, un fel de îmbogăţire prin ciubucăreală, care a ucis sentimentul responsabilităţii, acela de a-ţi face munca din pasiune sau, în acest caz, a respecta jurământul lui Hypocrates.

Atât de aprigă a devenit lăcomia, încât cei înstăriţi, prin diverse metode, trăiesc cu iluzia că vor putea cumpăra şi lumea paradisiacă... Oare nu ar fi timpul să-şi plece puţin capul de jena propriei slăbiciuni?

Fii convins că fiecare şperţ primit sau cerut va fi suportat însutit în veşnicie!

Viitorul se întrevede mult prea scump...

18 octombrie

Marile puteri ale lumii, conştientizând că educaţia prea multă deşteaptă spirite rebele, promovează un fel de aşa-zisă libertate de alegere, deloc sănătoasă, care duce, în cele din urmă, la o analfabetizare globală.

Pe fondul foarte bine creionat astfel, se evidenţiază un dezinteres alarmant pentru carte, lumea aflându-se în cădere liberă intelectuală... De ce să mai faci atâta şcoală, dacă banii se pot câştiga şi fără a-ţi roade coatele pe băncile ei??? – pare să fie întrebarea retorică de pe buzele multora dintre semenii noştri...

Primii vinovaţi ar părea că sunt mass-media, care avansează infatuarea neinstruită capabilă să arunce cu ostilitate bani la aterizarea elicopterului personal... Minţile rătăcite şi sărăcite ale amărâţilor – copii, tineri, bătrâni – cad uşor pradă fascinaţiei pentru astfel de modele.

Părăsirea cunoaşterii ucide avântul sufletesc! Din voinţă proprie şi, desigur, manipulată cu isteţime, te încredinţezi argintului amăgitor. Lecuirea minţii inerte şi neşlefuite trebuie sprijinită de întreaga societate.

16 octombrie

Istoria a demonstrat că spiritele revoluţionare, care au rămas vii în memoria colectivă prin acţiunile lor însemnate, au sfârşit tragic. Este o lege nescrisă a existenţei eroilor marcanţi din evoluţia oricărui popor. E, dacă vrei, un fel de tribut ce trebuie plătit pentru a nu dispărea, în negura amintirii, sacrificiul străbunilor lor.

Exemplul celor consemnaţi în filele cărţii vieţii vine să confirme că nimic nou nu se produce fără muncă, răbdare, înţelepciune şi, mai ales, sacrificiu. E un sacrificiu al iubirii pentru aproapele!

Toţi eroii au crezut într-un ţel şi au luptat cu toate resursele de care dispuneau, fizice, diplomatice şi protecţia divină, ca să dobândească o viaţă mai bună, mai curată, mai binecuvântată pentru semenii lor.

Din nefericire, şi aceşti martiri sunt uitaţi repede, cu toată consemnarea rămasă în paginile naţiunii, iar generaţiile aleg trasee neinspirate…

Paşii repezi pe care-i faci în acest plan lasă urme profunde în memoria celestă!

17 octombrie

Cine nu aşteaptă o mică atenţie pentru un serviciu, cât de mic, făcut unei persoane, sau în numele unei cauze nobile, sau, pur şi simplu, pentru un aport de imagine?

Atât de mult a crescut dorinţa de câştig, încât atunci când mergi la un medic, în mod natural, te însoţeşte şi un plic pentru acesta…

Iubitorii de mită reprezintă azi un grup majoritar şi bine integrat în realitatea cotidiană. Şi, mai mult decât atât, este tolerat de fiecare dintre noi. Trist este faptul că cine nu ia mită e considerat fraier şi este marginalizat în această societate canceroasă!

Abuzul în serviciu stârneşte cele mai neaşteptate şi neplăcute reacţii din partea colectivului, gen: cârteli şi revolte în culise, denunţări la forul superior etc.

Desigur, nu oricine este făcut să fie şef, dar dacă soarta a fost generoasă, oferindu-ţi această oportunitate, ar fi bine să începi cu revizuirea comportamentală faţă de viaţă, în general, sau secvenţial.

Nu fă altora ceea ce nu ţi-ar plăcea ţie, ca să fii scutit de chinul veşnic…

12 octombrie

Fiinţa umană simte nevoia de a-şi împărtăşi gândurile, sentimentele, grijile, fie altei persoane, fie unui animal, fie comunicând cu Dumnezeu… Această necesitate a fost insuflată încă de la modelarea plămadei sacre, cea din care am fost concepuţi.

La început a fost creat Adam şi, ca să nu fie singur, neîmplinit, Dumnezeu i-a luat o coastă zămislindu-i-o pe Eva, cea care l-a supus curând patimilor milenare…

Suntem urmaşii unei perechi nesupuse şi moştenitorii neascultării lor… Zestrea primară nu poate fi ignorată, dar asta nu înseamnă că ai dreptul de a te abandona în braţele fiecărui sosit mai îndrăzneţ…

Nu întotdeauna ceea ce crezi că ţi se potriveşte, la prima ocheadă, se dovedeşte a fi şi predestinat sau binefăcător inimii.

Destăinuie-te mai întâi Prietenului tuturor şi cere îndrumare în faţa alegerii la care eşti supus. Dacă ruga este făcută cu toată trăirea, vei primi semnalul cerut… Dacă cel (cea) care roieşte în jurul tău nu a fost ales (aleasă), cu siguranţă va apărea acel suflet-pereche care să te înţeleagă, să te sprijine şi să completeze golurile fiinţei tale.

Vei simţi cum eşti ridicat din josul epuizant, în care te afli, şi scos la lumina împlinirii mult-dorite. Dacă nu respecţi

acest ritual de relaţionare, mereu vei investi în fiinţe devitalizate de iubire, de bucurie şi dominate de energii negative...

13 octombrie

Oamenii refulează problemele vieţii în mod distinct, în funcţie de nivelul lor spiritual. Unii jelesc, alţii *vânează* parteneri înstăriţi sau cu oarece faimă profesională... Nu uita nici categoria sinucigaşilor sau, de ce nu, pe cea a activiştilor politici, o gaşcă în vogă.

De când a revenit pluripartidismul pe scena politică, actorii implicaţi în acest domeniu de activitate au îmbrăcat o nouă formă de respingere a eşecurilor comunitare.

Din pricina sărăciei, sau a neregulilor afaceriste, private, mulţi se manifestă sub acoperişul unei formaţiuni politice, asigurându-şi imunitatea. Condamnabil e faptul că încep să combată fie propriile promisiuni electorale, fie nerealizările celor aflaţi la putere. Şi, cum roata se învârte, lipsiţi de maturitate – de orice natură –, şi antrenaţi în alianţe ocazionale, sunt depăşiţi de realitate şi cad în mrejele puterii atunci când se iveşte contextul favorabil.

Concluzia e că toţi actorii politici se susţin sau se combat unii pe alţii doar de ochii lumii neavizate şi – ironie! – în numele *dreptăţii şi al adevărului*... În cele din urmă mai toţi cad în troaca corupţiei, de îndată ce dau de gustul primului ciolan politic.

Turma socială rămâne la fel de flămânzită şi lipsită de protecţie, încrezându-se iarăşi în promisiunile amăgitoare ale unei alte culori politice.

Tu ce preferi, culoarea unei legitimităţi trecătoare sau lumina inconfundabilă a nemuririi...?

14 octombrie

Dintr-o mentalitate deficitară şi o tradiţie depăşită de realitate, taţii sunt trecuţi pe loc secund în relaţiile cu odraslele lor... Dacă eşti de acord cu filosofia freudiană şi a sa teorie sexualistă, atunci te confrunţi cu două tipuri de relaţii parentale: tată-fiică, mamă-fiu.

Tatăl şi mama consolidează celula familială, oferind siguranţă, iubire şi condiţii de dezvoltare sănătoase copiilor. Fiecare părinte are rolul său bine definit şi moştenit din veacuri, şi nici un prunc nu se poate înălţa armonios atunci când este privat de prezenţa unuia dintre educatorii genetici.

A ignora sau a nu avea şansa ambilor părinţi este echivalent cu a creşte fără un membru şi, totuşi, a trăi ca o persoană normală. Efectele îşi vor face simţită prezenţa când copilul va deveni, la rândul său, părinte.

Dacă ai trăit o astfel de traumă, caută-ţi echilibrul, ca să scapi de această problemă care te face să percepi neproductiv relaţiile cu fiii tăi.

15 octombrie

În lume pluteşte peste tot neputinţa. S-a ajuns aici pe fondul unei lipse acute de credinţă adevărată şi a unei dorinţe de nestăvilit în adulmecarea desfătărilor trupeşti. La toate acestea s-au adăugat gândurile agitatoare, care au săpat atât de adânc în lumea noastră interioară, încât, practic, am devenit incapabili de a alege ceea ce se cuvine... Sufletul a fost secătuit de seva sacră şi acum cere cu disperare ajutor.

Ţipătul, din ce în ce mai scăzut şi lipsit de vlagă, nu mai este auzit de nimeni... Ne demontăm interior pe zi ce trece..

Redobândirea păcii sufleteşti vine cu multă dorinţă de învrednicire creştinească...

tare, dorinţă de comunicare şi comuniune alături de oponenţii declaraţi.

Oricât de adânci sunt rănile, vei simţi cum dezamorsezi orice iniţiativă detestabilă... Dacă alegi să răspunzi la rău cu rău, urmând aceiaşi paşi ai dispreţului, ai suduielii, ai actelor dezarmante, nu vei face decât să pui paie pe focul dezrădăcinării liniştii sufleteşti.

Flacăra dispreţului arde totul în calea sa, autocondamnându-te întru veşnicie...

Şi care e până la urmă folosul trăirilor negative? Zile şi nopţi de zbucium şi război interior permanent...

20 octombrie

Mulţumirea şi motivarea dau imboldul necesar întreprinderii transparente a unei activităţi... Ambele vin odată cu feed-back-ul pozitiv primit de la receptor, încântat de rezultatul final.

Concret, îmbrăţişezi o idee interesantă, fie provenită din propriul mental, fie prinsă *din zbor*, fie inventată din dorinţa de a evada din plictisul de zi cu zi... Din proprie voinţă, demarezi acţiunea.

Reuşita ţine de întregul proces, de la organizare şi coordonare până la primirea semnalelor participanţilor la sfârşitul evenimentului. Sarea şi piperul, necesare gustului savuros, sunt date de deschiderea sufletească şi profesionalismul cu care te implici, insuflate atât ţie însuţi, cât mai ales celor din jur.

Fii convins că atmosfera este susţinută atât de auditoriul teluric, cât şi de cel celest. Când ceva nu este pornit din inimă, se poluează totul!

Detaşarea şi lucrul de mântuială condamnă succesul oricărei lucrări. Cei ce se vor păzi să nu cadă în capcana monotoniei şi a automatismului vor reuşi să încânte orice fel de receptor, atât din planul fizic, cât şi din Universul Iluminat...

Complacerea în mediocritate aduce cu sine rătăcirea permanentă!

21 octombrie

Înţelepţii trăiesc şi mor singuri în contemplare... Viaţa acestora se înalţă cu fiece clipă, fiindcă evită compania semenilor lor gata să-i pervertească cu întrebările iscoditoare... Timp îndelungat se caută pe ei înşişi în acest univers, pentru a se desprinde din nimicnicia omenească...

A înţelege cum se poate explica fereala de chemările fizice, ţine de o experienţă îndelungată, de un dialog întreţinut cu lumea superioară, care nu este la îndemâna oricărui muritor.

Limitarea semnificației vieții pământești doar la îndestularea pântecelui, tulburarea minții și risipirea timpului și a energiei, duce la sufocarea sinelui…

Cel care prinde meșteșugul tămăduirii perpetue va auzi strigătul de eliberare…

22 octombrie

Învață să te retragi la timp de la o petrecere sau un eveniment monden… Dacă soseşti printre primii, nu înseamnă că trebuie să pleci printre ultimii…

Știința de a găsi momentul oportun pentru a te retrage discret, fără să lezezi gazda, te îmbracă într-o haină energetică misterioasă, ridicându-te în ochii sfredelitori ai invitaților… Diplomația comportamentală este o calitate umană ale cărei efecte nicicând nu deranjează, ci, dimpotrivă, stârnește admirația. Nici o întrunire nu încorsetează pe cineva temporal…

Când prelungeşti o stare de relaxare colectivă, începe să se banalizeze…

23 octombrie

Un prieten îți cere ajutorul într-o problemă stringentă pentru prestigiul său. Oricât ai fi de preocupat cu ale tale aspecte de viață, îl asiguri de tot sprijinul, deşi această promisiune nu întotdeauna este spusă sau simțită cu toată ființa.

Motivele sunt diverse, plecând de la un anumit disconfort personal şi până la o invidie care îți roade Ego-ul….

În genere, eşti o persoană care sare în ajutorul celor rugători şi te alături cu deschidere unei ființe aflate într-o situație neconfortabilă, fie pentru că ai cu ea o relație sinceră de amiciție, fie te gândeşti că vei avea nevoie cândva de sprijinul său, fie din convingere, fie că nu ai curajul de a spune nu.

30 octombrie

Eşti într-o stare deplorabilă şi nimic nu-ți intră în grații… Nervii îți sunt întinşi la maxim, comportamentul îți este agitat, gura a devenit prea slobodă, somnul un mod de relaxare pierdut, atenția defazată etc…

Pentru a-ți restabili armonia, echilibrul şi pacea interioară ar fi preferabil să pui în balanță, cu multă obiectivitate, toate componentele pe care te bazezi…

Fie că sunt puncte favorabile sau slăbiciuni pe care doreşti să le anihilezi, ideea e că o radiografiere a ceea ce eşti este mai mult decât necesară.

Dacă balanța se înclină de partea negativă, înseamnă că situația a scăpat de sub control şi că se impune redresarea urgentă.

Dacă, dimpotrivă, greutatea atârnă de partea pozitivă, te afli doar într-o scurtă perioadă de impas, datorată unei pauze puțin prelungite… Nu dispera! Foloseşte-ți, rând pe rând, atuurile şi vei resimți cum te debarasezi de neputințele fugare.

Fiecare trece prin momente neprielnice, dar, important, este să nu te laşi dominat de ele. Ele vin vijelios, dar, tratate cu înțelepciune, nu produc daune prăpăstioase…

31 octombrie

Pornind de la parafrazarea învățăturii dumnezeieşti, poți analiza semnificația vorbelor *Iubeşte-ți dușmanul ca pe tine însuți!*… Poate fi o direcție de pătrundere a înțelesului vieții pământeşti…

Vei zice, alături de alții: *simplu de grăit, dar cumplit de dificil de înfăptuit!*… Desigur, a-ți iubi răuvoitorii nu e deloc prea lesne de tolerat…

Un prim pas ar putea fi dat de încetarea fenomenului cronicizat al pizmei purtate. Leacul acestui schimb veninos de sentimente umane poate fi asigurat prin iubire, venită din ier-

Vezi-ţi de obligaţiile serviciului, fără să exagerezi cu amabilităţile, dar, mai ales, nu amesteca problemele personale cu cele de la locul de muncă. Te vei scuti de multă tensiune inutilă…

Atunci când te simţi provocat, caută-ţi ceva de făcut *urgent* şi nu te lăsa prins în capcanele întinse. Oricât de nemiloasă fire ar avea, în faţa unui comportament decent, aşezat şi ferm, se va resemna, vărsându-şi veninul pe persoane mai nesigure pe ele.

28 octombrie

O fire agitată are mereu în atenție acțiuni şi strategii noi şi captivante. Înainte de a întreprinde ceva, dictat de mintea ta libertină, fă o pauză, respiră adânc şi pune-ți gândurile în ordine.

Ochii fizici, împreună cu cei mentali, vor vedea mult mai clar paşii necesari în construirea şi finalizarea benefică a ceea ce ți-ai propus.

Nu uita că, orice vei face, în cele din urmă poate fi inclus în spaţiul dintre cele două margini spirituale: începutul şi sfârşitul, sau alfa şi omega…

Conţinutul este dat de antrenarea resurselor personale, care pot îmbrăca mai multe forme: aşteptare, deziluzie, încântare, împlinire etc.

29 octombrie

Nu există trai fără necazuri, lacrimi şi suspine… Acest adevăr, simţit de fiecare individ uman, vine odată cu moştenirea genetică primară…

Îl poţi numi *blestemul astral* sau, pur şi simplu, incapacitatea ta de a te menține consecvent în deciziile luate.

Fie că vei claca atitudinal, fie comportamental, toate încălcările aduc tulburări demontatoare…

Analizezi în ce parte a baricadei te localizezi şi de ce… Atât timp cât eforturile tale răspund unor constrângeri sociale, ele nu atrag energiile luminoase, iar rezultatul va fi nemulţumitor, poate chiar agasant.

Dacă dăruirea şi deschiderea manifestate sunt însă totale, acel suflet aflat în nevoință va rezona similar, încărcându-se cu vibraţiile de iubire ale sufletului tău. Astfel, se va întări şi va izbândi. De multe ori, suportul moral este mult mai important decât un dat material…

Încărcătura energetică emanată în direcţia unei fiinţe dragi poate să însemne mai mult decât orice succes din planul fizic.

24 octombrie

Fiecare aniversare este un eveniment extrem de important în viaţa unui om… Dar de câte ori ți-ai oferit câteva momente de reflecţie asupra propriei tale personalităţi şi a analizării realizărilor şi insucceselor din timpul deja expirat…?

Analizează în această clipă cine eşti şi pe ce nivel te afli..

Cum deschizi ochii, îți faci planuri istovitoare pentru ziua de naştere, care se anunță plină de fast… Te gândeşti la ea de ceva vreme. Celebrarea trecerii unui an prin viaţă se rezumă, de cele mai multe ori, la satisfacerea şi mulţumirea lumii invitate… Aceştia se lasă foarte lejer antrenați în huzurul material, pus la dispoziție, înfruptându-se cu tot ce le oferi…

Cine are de suferit? Liniştea ta interioară, care devine agitată şi pustiită… A rupe o filă din calendarul vieţii înseamnă a evalua bagajul evenimenţial adunat cu mult sârg şi conştiinciozitate.

Dacă ignori anii deja apuşi, ai trăit în zadar… Experienţa personală devine o bună lecție de viaţă atât pentru tine însuți, cât şi pentru cei cu care interrelaţionezi.

Dacă te opreşti doar la masca exterioară a vieţii vei atrage doar entităţi involuate, care vor găsi mereu resurse pentru a te ţine pe acelaşi nivel...

Destinul îţi aparţine!

25 octombrie

Te-ai întrebat vreodată de ce relaţiile interumane sfârşesc, în general, lamentabil? Îţi antrenezi forţele să construieşti o legătură şi porneşti de la stabilirea unor nevoi comune... Începe implicarea reală.

Fie că este vorba de relaţii profesionale, amicale, sau amoroase etc..., toate se înscriu în acelaşi şablon.

Terenul, încă virgin, oferă fiecăruia posibilitatea de a-i demonstra celuilalt potenţialul său, negândindu-se nici o clipă la un oarecare preţ pentru admiraţia manifestată. Aceasta este etapa cea mai fecundă, plăcută şi misterioasă care aduce un aer de prospeţime începutului.... Dar ce te faci când s-a consumat?

A doua etapă, urmarea precedentei, începe să evalueze arhiva emoţională... Se cântăresc, fără noimă, toate eforturile întreprinse, făcând loc invidiei rozătoare.

Atunci când unul vrea mai mult decât este capabil să ofere, sau i se pare că dă mai mult decât primeşte de la celălalt, începe etapa ultimă, de destrămare a angajamentului iniţial.

Dacă vrei să nu ai parte de un astfel de traseu şi să fii ferit de astfel de deznodăminte, stabileşte de la bun început termenii colaborării în care te aventurezi.

26 octombrie

De câte ori nu ai evitat anumite persoane pentru că ştiai că vor să-ţi ceară un favor!

Dacă eşti una dintre acele fiinţe care se ascund în spatele timpului inaccesibil, este momentul să-ţi schimbi atitudinile... Fiindcă poate părea o laşitate să nu găseşti câteva clipe şi să încerci să le dedici semenilor...

Această neonorare a unei cereri de ajutor este doar începutul unui lung şir de respingeri, care vor ucide simţămintele umane din tine. Problema e că, după ce ai evitat să acorzi sprijin cuiva, ajungi să regreţi şi faci tot posibilul să revii asupra deciziei iniţiale.

Sunt oameni pe care nu-i poţi refuza din diverse motive şi vei afla repede calea de a explica lipsa ta de cooperare de la început. Desigur, scuzele invocate nu sunt prea uşor digerabile, dar sunt acceptate şi, poate, înţelese fără a se cere amănunte.

A te eschiva, de la o rugăminte sau orice alt tip de ajutorare, nu este soluţia matură sau înţeleaptă pe care o poţi alege.

Dacă timpul, realmente, te trădează pe nedrept, se datorează fie faptului că eşti angajat în prea multe activităţi, de cele mai multe ori vampirizante de linişte, fie că nu găseşti limbajul comun cu acela care are nevoie de suportul tău.

27 octombrie

Zilele nu sunt foarte uşoare când ai un şef autoritar, sau dominat de o invidie necontrolată pe rezultatele şi imaginea pe care le-ai câştigat cu mult efort personal...

În general, acest gen de manager este dominat de frustrările lui interioare sau de complexele de inferioritate acumulate în timp. Şi, dacă este şi părintele unei progenituri de vârsta ta, care se perindă prin viaţă fără nici un scop lăudabil, lucrurile se complică şi se intensifică, aproape peste putinţă, pe plan profesional.

Practic, tu devii duşmanul, fiindcă reprezinţi calea succesului prin propriile forţe, iar urmaşul de sânge al conducătorului superior devine calea neînţeleasă.

În acest caz, evită cât mai mult posibil să pătrunzi în vecinătatea câmpului său vital, sau să te confrunţi direct....

iţi Dumnezeirii, Noe şi familia sa, şi Răstignirea, când Fiul s-a sacrificat pentru mântuirea Creaţiei Divine.

11 noiembrie

Când Creatorul a luat decizia ca indivizii umani să poată raţiona, i-a înzestrat cu cea mai de preţ însuşire în comparaţie cu toate celelalte entităţi vii.

Din păcate, modul în care oamenii s-au slujit de această calitate a lor nu a fost de prea bun augur. În loc să fie folosită în scopuri nobile, ea a fost îndreptată, adesea, înspre măsluirea unor tactici ingrate, din dorinţa de a se putea impune în faţa altora.

Omul are o gândire de cele mai multe ori negativă, chiar devastatoare, fiindcă se vrea atotbiruitor, uitând că misiunea lui este de a-şi lăsa amprenta sfântă în memoria urmaşilor săi.

12 noiembrie

Frumuseţea fizică păleşte în faţa strălucirii sufleteşti. Când eşti tânăr îţi bazezi viitorul pe atracţia exterioară pe care o inspiri... Trăsăturile sunt proaspete, incitante şi mulţi neavizaţi cad pradă lor.

Dacă te bizui însă doar pe efectul acestora, fără să devii responsabil şi profund în tot ceea ce faci, chipul va trăda, în cele din urmă, nepăsarea.

Cu trecerea anilor trupul fizic păleşte şi vei fi dezechilibrat dacă nu contribui şi cu celelalte structuri.

Experienţa, înţelepciunea şi tactul sunt atuurile care nu pier. Ai în vedere cazurile care au adus, în desaga vieţii telurice, doar risipă şi nerecunoştinţă. Unde au ajuns?

1 noiembrie

Una dintre terapiile alternative, cu efect relaxant imediat asupra sufletului, este terapia prin muzică... În funcţie de stilul de muzică pe care-l preferi şi asculţi, îţi divulgi starea de spirit...

Cine ascultă muzică clasică sau derivatele acesteia se presupune a fi o fiinţă cultă, cu un fin simţ artistic. Tonurile îmbălsămătoare ale acestui gen de muzică deschid inimile, făcând loc iubirii înălţătoare.

Fanii muzicii populare sunt de obicei indivizi petrecăreţi şi mai puţin contemplativi, legaţi de cele pământeşti, aproape până la epuizare... Iubesc pătimaş, merg pe urmele tradiţiei, fără pretenţii intelectuale. Activităţile cerebrale se rezumă, eventual, la lecturi religioase sau dintre cele mai puţin elitiste.

Vine rândul maneliştilor, o adunătură pestriţă şi zgomotoasă, din ce în ce mai numeroasă. Analizându-i, vei descoperi că s-au aflat printre şcolarii mediocri, lipsiţi de ţeluri înalte şi râvnitori de patimi prin constituţie. Reuşesc să molipsească, prin tonusul excesiv, pe toţi cei care vin în contact cu ei, insuflându-le plăcerea kitch-ului cultural. Alarmant este faptul că viciul manelist se transmite cu o repeziciune *strigătoare la cer*, mai ceva ca virusul HIV.

Ar mai fi o categorie de avut în vedere – amatorii de muzică rock sau heavy metal –, constituită din acele spirite rebele, neadaptate la nici un context social, revoltate pe ideea de integrare într-o comunitate.

La toate cele de mai sus, pot exista şi excepţii!

Dacă vrei o schimbare în bine, impune-ţi un anumit gust muzical şi vei simţi revigorarea interioară...

2 noiembrie

Când viaţa te supune unei tragedii, totul se prăbuşeşte în jur şi pare că te scufunzi într-o prăpastie fără fund. Tendinţa este de a da vina pe Dumnezeu şi de a arunca cu vorbe de ocară, pe nedrept, până la copleşire... Acest stil comportamental se datorează neînţelegerii logicii divine.

Crezi că numai ţie ţi se întâmplă evenimente nefericite? Vorbele, devenite deja clişeu, *nimic nu este întâmplător*, nu par a avea vreo rezonanţă în fiinţa ta raţională şi nu le accepţi cu uşurinţă. Totuşi, reflectează!

Cartea vieţii fiecăruia are menţionat un traseu distinct, care include un deznodământ pe măsura efortului întreprins.

Gândeşte-te la bibliotecile pline cu cărţi din casele cunoscuţilor tăi. Vei găsi scrieri diferite, ce abordează tematici din diverse domenii de activitate. Proporţia va fi mai mare pentru un anumit domeniu, în funcţie de sfera de interes a fiecăruia. Nu pot fi toate bibliotecile individuale la fel, după cum nici destinele nu sunt similare.

În fond, nici nu e posibil, fiindcă fiecare om, prin natura sa, reprezintă o individualitate aparte.

Nimeni nu zice că nu poţi influenţa itinerarul vieţii tale, dar, mai întâi, ai de demonstrat loialitate şi fidelitate faţă de Creator prin nevoia sinceră de a-ţi depăşi condiţia umană instabilă.

Părintele Universal va răspunde tuturor acelora care s-au afiliat jumătăţii superioare a Universului. Bonusurile cereşti te pot sprijini în momentul traversării finale.

3 noiembrie

Nevoia de a replica acid la provocările celor din jur face parte din constructul uman. Sunt puţini cei care reuşesc să se opună acestor porniri raţionale sau emoţionale.

Important este să accepţi atât laudele, cât şi criticile pertinente, fiindcă, în egală măsură, îţi oferă perspective diferite şi necesar de luat în seamă.

Nu uita, niciodată nu vei putea mulţumi pe toată lumea şi nici nu ar fi în interesul celui supus aprecierii.

Gândeşte-te puţin, cum ar fi dacă tot ce faci ar fi fără reproş şi, drept urmare, toţi te-ar ridica în slăvi?

Orgoliul ar da pe-afară de atâta importanţă primită, transformându-te într-un robot lipsit de emoţii, de conflicte interioare şi de ambiţii de autodepăşire. Dacă nu ai face greşeli, nu te-ai afla pe acest plan, ci ai fi o entitate cosmică, curată precum îngerii.

Şi, dacă toţi am fi atât de perfecţi, ce sens ar mai avea viaţa?! Dumnezeu ar şoma...

10 noiembrie

Oamenii se tem. Animalele se tem. Entităţile imateriale se tem. Şi totuşi, există o forţă, o energie care nu se teme de nimic. Este Creatorul – sau Calea, Adevărul şi Viaţa a tot şi toate....

Fiinţele umane, dotate cu raţiune (mai mult sau mai puţin pusă la lucru), se pun la adăpost, se protejează, fie unii pe alţii, fie de fiarele naturii dezlănţuite, fie de duhurile negative, dar, cel mai mult, ar trebui să se teamă de Dumnezeu...

Animalele, fiinţe inferioare, se tem de oameni, de forţele naturii şi, cu siguranţă, de Creator.

Entităţile inferioare se tem de intervenţia divină, fiindcă oamenii şi animalele le cad singure victime în tulburarea lor.

Iată-L pe Atotcreator, care străluceşte, ajută, dar şi ceartă pe toţi mai-sus amintiţi.

Uneori, în urma unor eforturi individuale de îmbunătăţire a existenţei, poate reveni asupra propriilor hotărâri.

Cartea Cărţilor ne vorbeşte de două momente de răscruce ale omenirii: Potopul, din care s-au salvat doar cei dăru-

Sclipirea aduce veselie pe chipuri, linişte în suflete, înfrumuseţează orice loc trist, încălzeşte trupurile dezgolite, luminează drumul vieţii, indicând itinerarul menit.

Din nefericire, deşi fără acest dar divin nu poţi trăi, nu îl apreciezi aşa cum se cuvine şi-i ignori beneficiile. Efectul desconsideraţiei tale se reflectă peste tot în jur, de la privirea întunecată, atitudinea inexplicabilă, impurificarea naturii, batjocorirea propriei fiinţe, până la nepăsarea faţă de Tatăl Ceresc... Fiindcă a-ţi face datoria creştinească pe fugă, împrăştiind haotic o contribuţie oarecare, loveşte dur Milostivirea Cerească.

Iubeşte Lumina mai presus de orice, fiindcă este protectorul cel mai bun al omului! Arată-i că o meriţi şi că o preţuieşti întru eternitate.

Eşti atât de naiv, încât nu înţelegi că te abandonezi, prin nepăsare, adversarului ei, întunericul, care te domină şi îţi preia viaţa în veacul vecilor?!... Inferioritatea spirituală în care te complaci va fi insuportabilă mai târziu.

O clipă de întuneric în nefiinţă ar putea să te trezească din moleşeala vieţuirii...

9 noiembrie

În sfârşit ai finalizat o lucrare începută de ceva vreme şi care ţi-a solicitat un efort suplimentar faţă de alte realizări de până acum.

Starea de mulţumire este bine-meritată şi te învăluie cu totul. Faţa ţi se destinde, emanând bună-dispoziţie în jurul tău. Vine, în schimb, timpul evaluării exterioare. Se împart gratificaţiile, dar, desigur, şi observaţiile. Orice înfăptuire atrage după sine două tabere, cu opinii şi atitudini diferite. Te vei confrunta cu două tipuri de mesaje, pro şi contra rezultatului prezentat.

Analizează un fapt concret. Un prieten îţi cere o favoare în vederea rezolvării unei probleme de imagine. Dacă timpul solicitat coincide cu programul tău de lucru, mai întâi trebuie să ceară încuviinţarea superiorului. Acesta ascultă cu atenţie apelul prietenului, dar invocă o urgenţă de serviciu ce nu suportă amânare, numai pentru a nu răspunde acelei rugăminţi.

Este o viclenie răutăcioasă de a nu da curs solicitării, mai ales când înţelege rostul ei, şi găseşte prielnică ocazia pentru a-şi demonstra autoritatea. Faptul că e vorba de organizarea unui eveniment umanitar nu-l impresionează şi insistă să rămână în pătrăţica răutăţii programate.

Când un subaltern este sprijinit de oameni influenţi, ce nu pot fi şantajabili, atunci şeful ierarhic superior se interpune nejustificat în drumurile acestuia. Constituie doar o tactică pentru a fi luat mai serios în seamă, cu gândul la posibilitatea atragerii unor favoruri de orice natură, materiale, relaţionale etc..

Adevărul este că mulţi oameni sunt incapabili să ajute necondiţionat şi, atunci, profită de ocazia de a primi ceva în loc.

Tot acest schimb se desfăşoară ca la piaţă, o negociere profitabilă pentru ambele părţi implicate, cunoscută sub numele *win-win*.

Poate fi o explicaţie a dezamăgirii cereşti...

4 noiembrie

Visele nu sunt altceva decât forme ale frământărilor tale din timpul zilei... Subconştientul macină tulburarea raţională şi îţi invadează nopţile...

Sistemul nervos central prelucrează informaţiile, incluzându-le în mici scenarii care îţi împiedică odihna, iar dimineaţa te trezeşti buimac şi epuizat de efectele zvârcolirii greoaie... Ulterior, cazi pe gânduri la cele visate.

Visele pot şi trebuie, uneori, tălmăcite, dar nu este benefic să te încrezi în ele obsedant. În loc să cauţi limpezire, eliberare, mai rău te infectezi, intoxicându-ţi fiinţa cu aceste transpuneri care pot fi mesaje venite din ambele lumi.

Ce te faci dacă încerci să decodifici tocmai scenariul malefic, măcinându-te inutil?

5 noiembrie

Ştii să primeşti critica celor din jur? Dacă da, înseamnă că doreşti să evoluezi frumos… Dacă nu, se prea poate să dispui de un orgoliu nemăsurabil…

Critica este adesea bună şi reuşeşte, dacă eşti deschis la ea, să-ţi ofere şi alte alternative la secvenţele de viaţă trăite.

Când îmbrăţişezi o carieră intelectuală, critica devine constructivă mai ales dacă vine din partea unor persoane profesioniste, binevoitoare şi care apreciază sincer actul tău creator…

6 noiembrie

Ambiţia este stimulativă, dar depinde cât de determinat eşti în materializarea ei şi ce sens îi atribui…

Direcţia poate fi potrivită, dar nu uita că sunt două capete (pozitiv şi negativ), care determină două tipuri de ambiţii, una constructivă şi una distructivă…

Practic, aspiraţia cutezătoare declanşează în tine impulsuri energetice care te determină să acţionezi. Alegând sensul benefic pentru tine însuţi, dar şi pentru cei ce vor participa cu mici roluri în acţiunile propuse, împlinirea atrage după sine şi vibraţii încărcate spiritual. Fiindcă, nu-i aşa, orice înfăptuire materială, care aduce un prinos de bine mai multor fiinţe, îşi măreşte raza de acţiune, interferând şi cu câmpul cosmic.

Evitând să-i afectezi negativ pe semenii sprjinitori, deschizi porţile nevăzute ale Binelui Universal care îţi vine în ajutor, sprijinind actul inovator până la finalizare lui.

Fiecare ţel personal devine, la un moment dat, un ţel colectiv, care se va înscrie în incomensurabila Agendă Cerească.

7 noiembrie

Atunci când te laşi antrenat în dezordine şi haos, sfârşeşti prin a nu-ţi mai păsa de nimic. Practic, începe să slăbească conexiunea cu Sursa-Mamă, singura care îţi îndrumă paşii pe făgaşul corect.

A nu mai simţi nimic este echivalent cu moartea emoţională. Devii o fiinţă care consumă fără să cheltuiască nici o leţcaie. Conceptele de bine, echilibru, stabilitate nu au nici un ecou interior pentru tine. Sunt vorbe fără noimă.

Pământul a obosit să mai suporte atâţia paraziţi spirituali, îmbrăcaţi în haine scumpe, care fac atâta umbră încât bietul Soare a *amorţit* în propriul câmp canicular.

A lăsa să treacă zilele fără a-ţi aduce contribuţia nici într-un fel, face din tine propriul tău duşman…. Curând ţi se va cere preţul darului primit, ignorat şi deficitar gestionat din proprie voinţă.

O vorbă, plină de învăţământ, zice: *Dumnezeu dă, dar nu pune în traistă!…* Contemplă la forţa semnificaţiilor ei… Conţine adevărul absolut, ce ar fi bine să-ţi dea de gândit.

Ai libertatea de a alege, de a decide, de a acţiona, dar şi obligaţia de a răspunde pentru faptele tale!

8 noiembrie

Fiecare ştie, simte, vede că strălucirea este nepreţuită… Omul a fost, este şi va fi fascinat de splendoarea de neimaginat a Luminii purificatoare.

23 noiembrie

Încă de la geneză, omul a fost gândit să trăiască în doi, perechea integratoare a vieții: yin-yan. Așa s-au născut sentimentele și nevoia de a le împărtăși, deopotrivă plăcute sau triste.

Pe acest traseu milenar, fiecare jumătate și-a descoperit noi veleități, detașându-se treptat de nevoia de a sta lângă celălalt.

A venit rândul imunizării emoționale, urmare a deselor traume relaționale, care a dat startul apocaliptic. Această stare nu trebuie să devină generală, fiindcă printre noi se mai găsesc și nostalgici care își caută sufletul-pereche.

Este din ce în ce mai dificil de găsit jumătatea potrivită, fiindcă a dispărut transparența emoțională... Când doi oameni se întâlnesc și constată că se plac, încep să îmbrobodească mintea celuilalt cu o imagine amăgitoare a ceea ce vor să pară că sunt.

Privește cum au evoluat relațiile, câți oameni nu preferă singurătatea, sau alt gen de companie, decât să construiască o relație solidă alături de o ființă care ar vrea să se înfrupte din poamele iubirii sincere și înnobilatoare.

Devine alarmantă situația, dar vindecarea vine dintr-o dorință bilaterală. În caz contrar, vei suporta consecințele uciderii frumuseții dragostei moștenite...

Această inerție sentimentală nu poate dura la nesfârșit... Se anunță sfârșitul...

24 noiembrie

Un prieten de suflet te sună și te anunță că suferă de o boală imprecis diagnosticată, și este cu moralul la pământ. Deși nici starea ta de sănătate nu este de invidiat, îți aduni forțele necesare încurajării acelui suflet descurajat.

13 noiembrie

Întrebarea milenară a omenirii este cum se poate câștiga mântuirea?

Mii de fețe sfinte au încercat și trăit experiențe grele, chiar dramatice, în numele purificării dezrobitoare și cunoașterii liniștii înălțătoare... Răspunsul îl afli din experiența personală de viață. Tot ce te armonizează și te detașează de efemer reprezintă calea pe care ar fi bine să insiști.

Vrei să prepari o salată de fructe. Ce faci mai întâi? Alegi fructele, le speli bine, le cureți de viermișorii răuvoitori și apoi prepari produsul pentru a fi bun de consumat. Nimeni nu-și pregătește o salată cu fructe putrezite sau prăfuite și pline de reziduri ale insectelor?!...

Acum, că ai aflat răspunsul la preocuparea sufletească, treci la lucru. Dumnezeu nu primește în Casa Sa suflete rătăcite sau necurățate...

Le va alege doar pe acelea care au reușit să se scuture de patimi. Mulți își aranjează exteriorul cu multă atenție, dar nu-și fac vreme să privească și la aranjamentul interior.

Abia când prioritățile se vor inversa, vei fi pregătit să devii ingredientul Armoniei Supreme.

14 noiembrie

Dacă nu reușești să înveți din experiențele trecutului, viitorul va deveni doar oglinda evenimentelor deja trăite. Toată lumea vorbește și acceptă faptul că fiecare are o soartă și că, orice ar întreprinde, dacă această lucrare nu e parte din planul divin, nu-i poate face loc în viața sa.

Cum poți fi atât de nerecunoscător, când ai libertatea de a alege orice soluție la închipuitele tale probleme?!

Când faci un pas incorect, nu-ți mai poți continua înaintarea, fiindcă te ține în frâu disconfortul fizic apărut. Tot la fel te afunzi și în fața unei mâhniri interioare.

Analizează opţiunile şi fă cale întoarsă din direcţia neinspirat aleasă.

Nu uita că prin acelaşi punct trec o infinitate de drepte, în acest caz, posibilităţi…. Când cineva îţi spune că eşti ameţit, stai pe gânduri. Dar, când şi a doua persoană îţi repetă acelaşi lucru, te duci, cu stânjeneală, să te odihneşti, să-ţi cerţi conştiinţa îmbuibată… A doua zi revii lucid, ispăşit şi revitalizat…

De aici se desprinde ideea că greşelile regretate şi îndreptate te descătuşează de păcate, dar reiterarea lor te îngroapă până la sufocare…

15 noiembrie

Când priveşti un cuplu tânăr, proaspăt unit în faţa lui Dumnezeu, eşti întâmpinat de un aer plăcut, îmbibat cu sentimente, de o candoare impresionabilă şi o frumuseţe neasemuită.

Cei doi tineri se iubesc total, se doresc pătimaş, se bucură unul de prezenţa celuilalt până la epuizare, învăţând să se cunoască treptat, cu răbdare şi dăruire.

Traseul vieţii este lung, anevoios, captivant şi poate întări, sau arunca în braţele deznădejdii, un cuplu aflat la început de drum.

Şansa reuşitei matrimoniale depinde de profunzimea şi constanţa sentimentelor cu care au purces în această încercare în doi.

Odată cu trecerea anilor eşti surprins, până la stupefacţie, de asemănarea fizică, în gândire şi chiar lăuntrică a doi soţi. Ai tinde să crezi, în necunoştinţă de cauză, că sunt fraţi. În fond, ei chiar au devenit fraţi, dar întru Dumnezeire.

Cele două jumătăţi au reuşit să treacă proba focului teluric, pătrunzând într-o nouă etapă de cunoaştere. Interesul material se transformă în căutare spirituală, pregătindu-se pentru marea trecere, unde au de prezentat darurile sacre adunate în viaţa de cuplu.

semenii, sau se iubesc, peste măsură, pe ele însele, respingând ideea vreunei apropieri fizice.

Sensul real al prieteniei devine o problemă globală, asemenea, dacă vrei, rolului uniunii forţelor naţiunilor dintr-un anumit spaţiu fizic.

O relaţie pasageră, bazată pe cleveteală, este departe de ceea ce se aşteaptă de la o relaţie de prietenie.

Mergi la biserică fără a şti prea bine de ce – atunci cum de cutezi câştigarea nemuririi?!

Trăieşti într-o mare confuzie…

22 noiembrie

Încă din etapa copilăriei suntem direcţionaţi şi educaţi diferit, chiar puţin discriminatoriu.

Părinţii, educatorii, societatea ne învaţă să stabilim diferenţe între băieţi şi fete. De la culorile hainelor, alegerea jucăriilor potrivite şi până la manifestarea emoţiilor, conforme cu sexul reprezentat, toate demonstrează un sistem viciat şi încâlcit social.

Auzi adesea că rozul e culoare de fetiţe, iar albastru de băieţi, sau că fetele trebuie să se joace cu păpuşile, dintr-un simţ matern latent, iar băieţii să aleagă maşinuţele sau roboţeii războinici, fiindcă le trezeşte firea de luptători sau, altfel spus, de aventurieri.

Rezultatul va fi unul dezarmant, relaţia bărbat-femeie devine un experiment dureros. El caută soluţii rapide la orice tip de problemă, chiar cu preţul forţei, în timp ce ea simte nevoia dezvăluirii sentimentelor şi trăirilor prin care trece zi de zi.

Când oamenii se vor desprinde din ghearele acestei educaţii deficitare, vor fi mai fericiţi, mai împliniţi şi, poate, chiar mai longevivi în doi.

Evită să te integrezi într-un sistem nesănătos, ca să poţi cunoaşte bucuria de a trăi armonios împreună!

Cert este că toţi se hrănesc cu mâncare alterată în interior, care le afectează sănătatea sufletească, lucrând prin intermediul unor raţiuni intoxicate.

Dualitatea emoţională devine o tehnică de influenţare, greu de controlat, mai ales atunci când se intersectează cu un suflet necopt spiritual.

Se demonstrează a fi foarte complicat de surprins rolul jucat de un actor social, uns cu toate alifiile manipulatoare, fiindcă prestaţia este remarcabilă, de cele mai multe ori, atrăgând victime nenumărate.

Totuşi, ieşirea din scenă îi oboseşte şi realizează că au nevoie de un timp de reîncărcare energetică, pentru a-i elibera de încorsetarea personalităţii duplicitare.

Secretul iluminării nu este la îndemâna oricui, dar este sortit fiecăruia!

21 noiembrie

Conceptul de prietenie s-a banalizat, sau poate nu este prea bine înţeles din index. Priveşte în jur…

Toată lumea e prietenă cu toată lumea, de faţadă, în numele unui interes. Omul se declară prieten cu mai mulţi oameni, fără a avea cu adevărat ceva special de împărtăşit cu aceştia.

Nevoia de comunicare se resimte, mai ales, în intimitatea căminului tău, alegând, de multe ori, compania animală, spre exemplu.

Deviza *câinele, prietenul cel mai apropiat al omului* devine un imbold al nevoii de ataşare. Atât timp cât afirmi că un câine poate substitui nevoia de afecţiune împărtăşită cu un alt suflet de om, nicicând nu vei fi pregătit să experimentezi trăiri speciale, care să te împlinească în chip de entitate trupească.

Sunt în schimb, printre noi, fiinţe care se refugiază în braţele Prietenului tuturor, fiind astfel protejaţi de suspine sau pătimiri tulburătoare. Ai tinde să zici că nu-şi iubesc îndeajuns

Orice încălcare a logicii pământene moştenite, duce la umbrirea sprijinului astral.

16 noiembrie

Te numeri printre cei care şi-au dedicat viaţa împlinirii unui vis şi care au ştiut să renunţe la pornirile instinctuale în faţa tulburărilor întâlnite?!

Cu siguranţă ai simţit fel de fel de abuzuri din partea unor oameni, mai puţin binevoitori, sau complexaţi, pe un fond lipsit de curăţie. Tendinţa imediată este să pui frâu acestor reacţii, sau să renunţi la ţelul propus, aliniindu-te celor perturbatori.

Nici una dintre cele două variante nu e prea inspirată. Când renunţi la scrupule, sau la emanaţiile unei lupte cu slăbiciunile tale, te poziţionezi pe un nivel de joasă frecvenţă, învecinat cu al agresorilor.

Dar, dacă ai rămas ferm în hotărârea ta de a nu coborî în ochii cereşti, eşti învingător chiar înainte de a-ţi atinge ţinta propusă, învingătorul abuzurilor entităţilor energetice inferioare.

Cel mai dificil este să-ţi poţi stăpâni firea de la înfruptarea cu hrană nesănătoasă, doar de dragul surâderii şansei în viaţă…

Fermitatea cu care te opui decăderii spirituale este, de fapt, forţa miraculoasă a omului explorator de senzaţii noi. Dacă o stăpâneşti, vei reuşi să obţii preţul cel mai bun al nemuririi.

17 noiembrie

Ai nevoie de experienţele împărtăşite de înaintaşii tăi ca să fii capabil de a discerne între benefic şi malefic. Singur, lipsit de cunoaştere şi experienţă, vei fi uşor înşelat de non-calitatea

sufletească. Nu pierde din vedere că tot ce trăieşti aici este o experienţă nouă De aceea, venind în contact cu diverse situaţii prin care s-au perindat cei deja adormiţi, poţi evita alegerile nefericite.

De ce să repeţi aceleaşi greşeli numai de dragul satisfacerii orgoliului?

Un iniţiat îţi pune la dispoziţie metode şi mijloace care să te ajute să conştientizezi un context defavorabil şi să fii capabil să te autocontrolezi în vederea depăşirii limitelor firii umane.

Pare o descriere idealizată, ce necesită timp îndelungat, dar nu este nicidecum aşa… Nu te aştepta la un efect imediat, fiindcă trăirea superioară, profundă, odihnitoare cere sacrificiu…

Lucrează zilnic, câte puţin, la îmbunătăţirea fiinţei tale, ca să fii apt să decodifici mesajele lumii subtile cu aceeaşi claritate ca pe cele din lumea fizică.

Sunt unii care se bucură de aceste trăiri în timpul vieţii pământene, alţii le simt abia la final…

Întristător este că mulţi indivizi umani rămân fideli ignoranţei lor, lăsându-se pe Mâna Şansei Cereşti.

18 noiembrie

Nu-ţi mai face planuri dinainte, fiindcă ele depind de o multitudine de factori, independenţi de tine. Se întâmplă adesea ca, împreună cu un prieten, să-ţi propui să mergeţi într-un loc, în căutarea liniştii interioare.

Eşti convins că vei afla pacea, atât de mult necesară şi căutată, dar timpul devine o barieră de necontestat. Mereu se iveşte ceva neprevăzut, care duce la amânarea momentului de suflet.

Eşti naiv să crezi că nu există influenţă energetică negativă! Forţele demonice lucrează, intrând în acţiune, şi încă

într-una demolatoare, interpunându-se între dorinţa ta şi materializarea ei.

Forţează împlinirea şi nu te lăsa copleşit de false priorităţi!

19 noiembrie

Până şi vremea este în continuă schimbare… Răspunde goanei nebune şi flămânde a omului contemporan, modern, super-tehnicizat şi devitalizat.

Din nefericire, totul pare că se îndreaptă spre dezastru, moartea lentă a Creaţiei. De fapt, se întâmplă un fenomen firesc: sărindu-se peste etapele importante ale procesului spiritual evolutiv, omul nu mai are timp să se adapteze de la starea de duh sfânt la cea de entitate încarnată….

Să fie oare începutul sfârşitului?..

20 noiembrie

Sunt printre noi oameni care emană vibraţii joase, dar se bucură de aprecieri foarte pozitive, fiind numite fiinţe evlavioase… Aceşti apreciatori au în vedere doar exteriorul bine lucrat şi cosmetizat cu vorbe dulcege şi bine alese…

Se spune că nu cunoşti bine un om până ce nu trăieşti cu el în casă… Fiindcă, în preajma lui, o perioadă îndelungată, îţi oferă perspective multiple de a-l testa.

Este un adevăr ce merită avut în atenţie, fiindcă aceşti farisei spirituali obosesc şi-şi vor arăta autentica faţă la prima încercare mai antrenantă şi profundă.

Există şi o tipologie a acestor farsori: cei care îmbrăţişează intenţionat această atitudine şi cei care sunt dominaţi fără voie de forţe puternic negative.

Te-ai întrebat însă de ce ființa umană preferă mâncarea nesănătoasă, pe fugă, în locul unei hrane calde, în sânul familiei? Acest gen de alimentație, condimentat cu fel de fel de sosuri grele, satisface papilele gustative, şi produce dependență, în detrimentul merindelor sănătoase, dar, ce-i drept, mai puțin apetisante poftelor umane necontrolate. Astfel, mai întâi înlocuieşti o masă, apoi două, până când ritualul nutriționar este schimbat în totalitate.

Pare-se că societatea umană se îndreaptă într-un ritm îngrijorător spre dezordine. Fiindcă organismul se programează pentru astfel de bucate, neputând să mai răspundă nevoii primare de mâncare sănătoasă. Te lupți cu duhul obezității care-ți mutilează trupul, fiindcă spre asta tinzi...

Acelaşi scenariu se petrece şi în mintea acelora – în special femei – care îşi ascund suferința în nevoia de a mânca permanent. Este un mod de a-şi anihila, în cele mai multe cazuri, povara amorului pierdut... Experiența iubirii trecute lasă un mare gol în sufletul lor, care trebuie umplut cu ceva... Îmbuibarea pare leacul cel mai la îndemână, când stomacul obosit şi îndopat cu mâncare, pe fondul unei gândiri negative şi inerte la bucuria unui nou început, înlocuieşte durerea interioară...

Haosul universului interior, adunat de la toate sufletele întristate şi debusolate, construieşte de-a pururi un viitor întunecat...

5 decembrie

Drama unui cuplu începe odată cu dispariția sau uciderea pasiunii... Înflăcărarea trupească, oricât de dulce ar fi, trece pe un alt nivel de manifestare şi ea se poate întreține şi cu alte provocări, nu neapărat de interes trupesc.

Păstrarea pasiunii neştirbite înglobează o serie de preocupări de interes comun, stimulative, care să mențină permanent viu sentimentul utilității acelei comuniuni.

Îmbrățişezi rolul de duhovnic pentru ființa descumpănită... Ai o fire miloasă şi deschisă şi, atunci când cineva îți cere un sprijin moral, încerci să-l oferi cu multă responsabilitate.

În general, oamenii când află că ceva nu funcționează la parametri normali, iar medicul nu pare a fi capabil de a stabili un diagnostic precis, în mod automat se gândesc la un rău iremediabil.

Începe drama interioară şi țesutul pânzei sumbre a apropiatului sfârşit. Te izolezi, refuzând compania celor dragi, aparent sănătoşi şi siguri pe ei, şi te laşi antrenat într-un fel de demență psihică. Parcă şi vitalitatea celor din jur te deranjează şi arunci priviri invidioase.

Este filmul în care aproape orice bolnav joacă. Scutură-te de gândurile întunecate şi gândeşte-te la viitor. Vindecarea ar trebui să devină scopul primordial... Intervine şi rolul medicului, al familiei, al prietenilor, dar, mai ales, al Voinței lui Dumnezeu!

Dacă te încrezi, vei dobândi!

25 noiembrie

O vorbă veche zice: *Întotdeauna, după nori răsare Soarele*. Oricât de întunecată, de tristă şi de neprietenoasă ar fi vremea, la un moment dat astrul iluminator va ieşi învingător...

Ai necazuri mari, nimic nu pare a mai ieşi cum se cuvine, ghinioanele se țin lanț şi simți că nu mai faci față tracasărilor cotidiene? Este faza înnorată a vieții...

Încercarea, oricât de insuportabilă ar fi, poate fi depăşită cu răbdare, cu toleranță, cu iubire... Impedimentele existenței sunt date ca să evoluezi... După ele, dacă ai găsit calea de izbândire a efectelor lor nocive, urmează un bonus ceresc...

Totul este să nu te descumpăneşti!

26 noiembrie

Când eşti trist şi descurajat îţi direcţionezi atenţia spre activităţi aducătoare de linişte şi beneficitate sufletească... Traiul cotidian este şi va fi mereu condimentat de influenţa duhurilor...

Focul inimii nu trebuie aţâţat cu frământări suplimentare, ci se vor căuta stingătorii energetici superiori...

Marele adevăr, cum că focul neîntreţinut se va stinge treptat, marchează modul de eliberare de orice fel de tulburare!

27 noiembrie

De câte ori nu ai vrut să faci o activitate inedită acolo unde prestezi o îndeletnicire, dar ai întâlnit bariera managerială?! Atunci, în mod firesc, şi-a făcut simţită prezenţa frustrarea subalternului.

Intervalul şef-subaltern are la extreme două limite: una reprezintă piedica reală în evoluţia profesională, pe când cealaltă devine un fel de trambulină care sprijină atingerea punctului maxim al potenţialului de care angajatul este capabil.

Opreşte-te la primul caz, când ai de-a face cu un conducător complexat de propriile neîmpliniri şi care găseşte în stoparea proiectelor tale şansa de a-şi satisface Ego-ul ofuscat.

De aici se întrevăd patru variante de deblocare: îl suporţi şi rămâi în limitele sarcinilor fişei postului, îţi schimbi locul de muncă, găseşti calea de reconciliere şi de îndulcire a elanului său revoluţionar sau îl manipulezi prin dialog, lăsându-i senzaţia că ideea îi aparţine şi că e necesară aplicarea ei.

Traiectul profesional evoluează în funcţie de cât eşti de puternic şi de capabil de a persuada superiorii sau colegii de serviciu.

Se înţelege că o stare de fapt tulburătoare te aruncă în ghearele lungi şi ascuţite ale suferinţei, dar luptă ca să te desprinzi din ele cât mai repede. Insistând să te laşi copleşit de necazuri, vei sfârşi prin a nu mai fi capabil să te ridici.

Reflectează la momentele neplăcute ale vieţii şi conchide ce învăţături poţi smulge din aceste trăiri.

A venit timpul să iei hotărârea încotro să-ţi îndrepţi paşii şi cu ce preţ.

Deslânarea decizională va sfârşi prin a-ţi anihila simţurile, dacă nu te desprinzi de paralizia interioară.

În fond, o viaţă lipsită de încercări, de şocuri emoţionale, nu e motivantă şi nici nu te sprijină în misiunea pe care ai primit-o!

3 decembrie

Îngrijirea sufletească începe de la atenţia pe care o acorzi trupului şi minţii.

Ia spre exemplificare doi oameni de aceeaşi etate, dar radical diferiţi din perspectiva constructului uman.

Cel îngrijit, atent observator şi cochet sufleteşte, manifestă o generozitate infinită, netulburată, gata să răspundă cu deschidere la orice apel.

Când priveşti însă la fiinţa neglijentă, ignorantă, în permanent conflict interior, vei constata că este dezarmant de demotivată şi abandonată în braţele demonice.

Este o altă lecţie oferită de viaţă, care te pune pe gânduri în privinţa alegerii modelului pe care să-l urmezi.

4 decembrie

Lumea de azi se confruntă cu o ucigătoare problemă: fast-food-urile. În goana socială, omul nu se relaxează nici atunci când mănâncă, şi-şi umflă stomacul cu semipreparate îmbietoare la orice colţ de stradă.

1 decembrie

Semnificaţia Zilei Naţionale este prea puţin onorată de societatea civilă. Individul mai mult se bucură de ziua liberă, primită cu această ocazie, decât să acorde câteva clipe de reculegere în cinstea înaintaşilor ce şi-au jertfit viaţa pentru a asigura un viitor mai bun urmaşilor.

Evenimentul este marcat, de marea majoritate, printr-o ieşire bahică, alături de un grup de amici...

Nu sunt de neglijat actorii politici, care, dintr-un simţ al datoriei figurative, îşi fac simţită prezenţa la câte o paradă militară, cu o jerbă de flori, mimând o stare de deferenţă în momentul depunerii acesteia. Seara, parte importantă din banii contribuabililor se duc pe artificii, care încântă privirile câteva minute...

Pe ici, pe colo, la câte un post de radio sau televiziune, unii intelectuali încearcă să creioneze importanţa momentului istoric celebrat, în speranţa redeşteptării spiritului naţional. Ironic este faptul că aproape nimeni nu le ascultă mesajele şi, profitând de tehnică, schimbă postul.

Cine mai catadicseşte să aloce puţin, din preţiosul său timp, şi istoriei poporului său?!... Ţine de trecut şi nu satisface nevoile vremelnice... Mai bine o doseşte într-un colţ al bibliotecii personale, dacă o are!

Ignoranţa ucide vise şi duce, negreşit, la pierderea identităţii culturale...

Dacă nu eşti capabil să respecţi preţul plătit de părinţii tăi, cum cutezi să speri că vei câştiga nemurirea?...

2 decembrie

Oricât de zguduit interior ai fi, nu este indicat să te complaci în neputinţă şi renunţare pentru o perioadă prea îndelungată de timp.

28 noiembrie

Societatea umană a păşit într-un nou mileniu, cel al argumentării. Ce ar însemna acest nou curent sau *trand*?

Un fel de scuză a propriilor eşecuri, devenită asemenea impotenţei demonstrative.

Când doi iubiţi se despart, încep să arunce unul altuia reproşuri, invocând fapte, trăiri care i-au adus, de la punctul amoros culminant, în impas relaţional.

Când un coleg îşi trădează colectivul, bâlbâie fel de fel de scuze, de la şantajul la care l-a supus şeful, până la trezirea milei, pe motivul problemelor personale pe care le are.

Când un politician ajunge la sfârşit de mandat şi nerealizările contrabalansează faptele bune şi este pus să explice de ce a făcut atâtea promisiuni electorale, aruncă vina pe barierele venite din partea opozanţilor şi a corupţiei necontrolate din societate.

Lista de exemplificări poate continua şi vei constata că, din aproape în aproape, este trădat sensul vieţii, deci Creatorul... Este ucisă cu nepăsare şansa existenţei infinite şi a bucuriei nemărginite...

Dureros este faptul că, prin mărturisire, ai convingerea că păcatele au dispărut, câştigându-ţi permisiunea de a o lua de la început.

În fond, te autoamăgeşti ca să-ţi argumentezi complacerea în mediocritate.

29 noiembrie

Se întâmplă uneori ca încercările vieţii să te debusoleze atât de profund, încât începi retragerea, complăcându-te în tăcere şi suferinţă.

Este o cale neinspirat aleasă, fiindcă te duce la pierderea sinelui, atât aici, în planul fizic, cât şi în momentul predării ştafetei fiinţei...

Vibrațiile negative pe care le-ai simțit în viața telurică te urmează permanent, inclusiv când vei face marea traversare... Și nu te aștepta să fii primit cu brațele deschise de entitățile luminoase. Lumea lor are misiunea de a selecta acele spirite luptătoare care nu au cedat în fața celor mai banale încercări în favoarea unor plăceri mărunte.

Laşii, sau cei slabi de înger, sunt preluați și conduși în veșnicie tocmai de acele forțe cărora le-au răspuns în timpul vieții și de care, cel puțin la nivel mental, s-au temut. Ei nu conștientizează sau, chiar dacă o fac, nu au capacitatea și rutina de a ști pe ce drum să meargă.

Să nu crezi că toate încercările vieții vin de sus și, cu atât mai mult, nu ai dreptul să-i ceri socoteală Atotprotectorului pentru tulburările tale.

30 noiembrie

Se vehiculează ideea că prostituția a fost cea mai veche meserie din lume. Este puțin nedrept să cugeți atât de radical și să blamezi femeia atât de infam.

Femeia înseamnă viața însăși, izvorul nesecat de iubire, calea de mântuire prin naștere de prunci... Este inadmisibil să perverteşti astfel simbolul femeii-născătoare a vieții din tine.

Desigur, nimeni nu neagă existența unor femei de clasă joasă, care, profitând de anumite contexte ale vieții, se dăruie necontrolat, la întâmplare, sau pentru anumite favoruri materiale sau, de ce nu, profesionale.

Dar, unde ai văzut pădure fără uscături? Oricât de mulți arbori vânjoși, impresionabili și de o frumusețe vitală de nedescris există, aceştia sunt, adesea, sufocați de buruieni sau cioturi uscate, aflate în putrefacție.

Vine primăvara, când se trece la curățirea naturii, aceasta reintrându-și în cursul firesc, înnobilator în toată plenitudinea ei.

Cei care se bucură de serviciile femeilor uşoare nu sunt la fel de decăzuți și de condamnabili? O societate care nu numai că tolerează astfel de servicii, dar le asigură și un cadru legal, devine asemenea pădurii necurățate ani de-a rândul și care, treptat, moare din cauza microbilor ucigători.

Dar, întotdeauna, va veni pe fondul armonizării celor două dimensiuni analizate anterior. În caz contrar, trăieşti într-o duplicitate periculoasă şi perversă, monitorizată cu multă atenţie – în schimb – de Divinitate.

16 decembrie

Te-ai gândit vreodată de ce noaptea te odihneşti, iar ziua trebăluieşti după cele necesare vieţii?

Întunericul aduce, în desaga sa, agitaţie, teamă, tulburare, desfrâu, blocaje raţionale, care pot fi domolite prin somn, programând trupul la odihnă.

Lumina zilei stimulează bucuria, echilibrul, armonia, deschiderea, dăruirea, care sunt sprijinite de ostaşii nevăzuţi ai Dumnezeirii.

Cele două fenomene scindează Universul. Demonii şi îngerii îţi supraveghează existenţa, urmându-te şi testându-ţi voinţa în permanenţă.

O zi însorită devine pansament sufletesc pentru cei speriaţi şi debusolaţi. Deschide-te simţurilor creatoare care îţi invadează fiinţa cu lumina purificatoare, atât pe timpul zilei, cât şi pe cel al nopţii. Doar astfel vei reuşi să risipeşti efectele ucigătoare ale obscurităţii satanice.

17 decembrie

Demonii sunt îngerii rebeli ai lumii subtile… Aceştia s-au dovedit a fi uscăturile din pădurea Raiului, mult aşteptat şi visat de orice entitate.

Chiar şi liniştea veşnică, odată dobândită, poate fi pierdută când este nesocotită. Aşa au păţit demonii, pe care Dumnezeu i-a alungat în negura universului, lăsându-i să cutreiere în dezordine.

Conflictul ceresc este resimţit şi în planul fizic, fiindcă oamenii au libertatea de a alege familia viitoare. De aici vine

Locuiţi sub acelaşi acoperiş, investiţi bani, timp şi dăruire în propriul cămin, dar uitaţi ce v-a adus împreună… Oricât de obosit şi iritat ai veni acasă, după o zi de muncă, lasă toate problemele şi energiile vampirizante la uşa de la intrare a casei.

Un zâmbet de întâmpinare a fiinţei dragi poate face mai mult decât o mie de vorbe… Nu arunca tensiunile ce te apasă pe umerii jumătăţii nerăbdătoare să te revadă şi să se cuibărească în braţele iubirii. Fiindcă ar putea veni o zi când partenerul conjugal nu va mai fi de găsit, sau nu se va mai sinchisi să te întâmpine. Căldura de altădată se va transforma în nepăsare, iar suflul benefic al cuplului se va stinge ca o boare în vânt.

De ce să laşi forţele exterioare, negativ încărcate, să vă distrugă frumuseţea sentimentelor de altădată?

Atunci când vei învăţa lecţia detaşării, a autocontrolului şi a neamestecului planurilor existenţiale, vei avea şansa unui trai fericit şi împlinit în eternitate…

6 decembrie

Toată lumea aşteaptă cu emoţie şi bucurie luna decembrie, luna cadourilor… Este momentul când fiecare încearcă să-i copleşească pe cei dragi cu mici daruri, fie din iubire şi bucuria de a dărui, fie pentru a le îndulci traiul neîndestulător, fie ca pe o scuză pentru anumite animozităţi ivite de-a lungul anului, fie pentru curtare şi împărtăşire sentimentală, fie pentru mituirea unui şef mai rigid…

Indiferent care este scuza sau motivul acestei atenţii de sfârşit de an, de pe buzele tale ar trebui să se desprindă întrebarea: *De ce doar o dată pe an îmi amintesc să fiu atent şi iubitor?*

De armonie, fericire, bucurie, iubire ai nevoie în toate cele 365 de zile. Nimeni nu spune să-ţi risipeşti bugetul în achiziţionarea de cadouri zilnice, dar de la salutul revederii, spus cu destindere şi până la vorbele amabile, de despărţire în speranţa unei reîntâlniri viitoare, multe pot fi incluse în categoria *daruri* aflate şi la îndemâna ta.

Nu uita că darul cel mai de preț al omului este chiar viața însăşi, iar omul bun şi afectuos este cadoul pe care-l aşteaptă Dumnezeirea…

Iubeşte şi vei fi iubit!

7 decembrie

Dacă nu ai conştientizat încă faptul că vei plăti un preț în funcție de atitudinea şi comportamentul tău, înseamnă că eşti fie prea naiv, fie ignorant, fie prea plin de tine, fie ateu sau liber cugetător, cum îşi spun unii…

Răul, făcut conştient sau nu, se va întoarce asemenea unui bumerang. Prin rău nu se înțelege numai o acțiune negativă, concretă, făcută asupra cuiva, ci şi abandonarea sau întoarcerea spatelui atunci când ți se imploră sprijinul, nepăsarea în fața suferinței, uneori, chiar, intensificarea stării de deznădejde în care se complace sau se află o altă ființă.

Toate faptele, gândurile, vorbele, trăirile le vei resimți fie aici, fie Acolo… Depinde de tine la ce capitol stai mai bine, la cele pozitive sau la cele întristătoare.

Este legea naturală a compensației, sau, într-o exprimare pragmatică, a cauzei şi efectului, sau – în limbaj ştiințific – a acțiunii şi reacțiunii.

Dacă nu eşti încă în stare să faci un bine, cel puțin evită să faci un rău. Este un prim pas pentru a pătrunde pe traiectul evoluției sacre, care te va influența, cu siguranță, să guşti din hrana facerii de bine.

Important în viață este să începi să lucrezi în numele Iubirii!

8 decembrie

Când reuşeşti să aduci destindere pe un chip abătut, te poți declara învingătorul deznădejdii. Lumina, reapărută pe acea față întristată, echivalează bogățiile lumii fizice.

Degradarea sufletească vine pe fondul unei moşteniri telurice începătoşate. Ştii ce te compromite în Ochii Astrali? Răutatea, neacordarea de atenție cunoaşterii sacre, autodeclararea puterii asupra semenilor etc.

Când eşti în deplinătatea formei fizice şi pe valul ascensiunii profesionale, eşti tentat să uiți, aproape cu desăvârşire, că şi tu eşti o ființă trecătoare… Toate câştigurile, toate onorurile umane sunt pe timp scurt şi neimportante nemuririi superioare.

Atât de mult te acaparează opulența, încât nu-ți mai faci timp să te bucuri de ea. Singura preocupare rămâne acumularea şi iar acumularea…. Pentru cine şi în ce scop?

Vremea explicațiilor vine îngrozitor şi dezarmant de iute. Te vei confrunta cu propria ta auto-trădare: un corp obosit şi bolnav, o rațiune cangrenoasă şi un suflet măcinat şi însingurat…

15 decembrie

Una dintre întrebările existențiale este: *Cum se poate salva un suflet de la autoflagelare?*

Armonizarea structurii trinare a omului vine odată cu conştientizarea duhovniceştilor nevoi.

Autocontrolul fizic îl poți obține prin practică susținută, încă din anii adolescenței, când voluptatea este în floare, provocată de nevoia de explorare permanentă a noului. Încearcă noutățile cu un sentiment de fidelitate, atât față de tine, cât mai ales față de cei pe care-i stârneşti sentimental.

În privința autocontrolului mental ai mai mult de muncă, fiindcă atingerea lui ține de o constanță aplicativă pe tot parcursul vieții. Fiecare etapă a ei este nemijlocit urmată de noi şi noi provocări. Atât timp cât nu depăşeşti limita bunei-cuviințe în materie de dorințe, treptat vei şti ce îți este sortit.

Şi totuşi, cel mai complex drum rămâne cel ce te face să atingi autocontrolul spiritual, fiindcă acesta este tributar universului subtil de cunoaştere şi păstrării unei conectări permanente cu Supremația.

13 decembrie

Involuţia spirituală determină omul să cadă victimă a tentaţiei pe care, mai târziu, o regretă infinit mai mult decât dulceaţa gustată.

Înregimentat într-un cotidian al mediocrităţii, violenţei şi oportunismului, îţi cauţi cu fiece prilej evadarea în mrejele desfrâului, de orice natură ar fi.

Maniera în care îţi trăieşti viaţa pământeană oferă cadrul cuantificării oricăror nebunii măcinătoare de linişte interioară.

De multe ori ţi se întâmplă, pe fondul unor tensiuni şi neîmpliniri personale, să te laşi antrenat în jocul flirtului ocazional. Această alunecare, aparent nevinovată, poate da curs dramei ulterioare ce te aruncă în prăpastia neliniştii perpetue.

S-ar putea ca, implicat într-un amor mai bine sau mai puţin bine regizat, să te combini cu adevărat şi asta să ducă la ruptura legăturilor oficiale de acea fiinţă care ţi-a fost aproape atât în momentele bune, cât şi în cele grele ale vieţii de până la cădere.

Întoarcerea spatelui trecutului, înfruptarea cu nepăsare din plăcerea voluptăţii, nu fac decât să distrugă şansa viitorului edenic, aruncându-te în obscuritate.

Este la îndemâna oricui să savureze din desfătarea păcatului, dar puţini vor mai avea timp să se căiască.

14 decembrie

Cine nu recunoaşte disconfortul fizic ce se cuibăreşte în fiinţa umană, atunci când vremea este potrivnică şi întunecată?

Dacă şofezi, vizibilitatea este foarte redusă, iar dacă te deplasezi pe jos, te murdăreşti şi îţi afectezi sistemul osos cu probleme.

Desigur, această descriere sumară a modului cum se reflectă vremea mâzgoasă asupra dimensiunii fizice poate fi extrapolată şi la dimensiunea spirituală.

Răspunsul de mulţumire, mut, dar extrem de viu, va vibra în interiorul tău, armonizând energiile din jur, de orice natură ar fi. Şi toate aceste satisfacţii apar fără nici o contribuţie materială, doar prin deschiderea inimii.

Poate din astfel de observaţii s-a născut zicala că *banii nu aduc fericirea*... Desigur, trebuie combătută şi completarea *da, dar o întreţin*...

Banul, argintul amintit în Biblie, nu este altceva decât ochiul lipsit de vedere, care te ameţeşte prin viaţă, până când vine ziua să te prăbuşeşti în hăul întunecat.

Omenirea, dintotdeauna, a avut nevoie de un povăţuitor care să o controleze, să o spijine în organizare şi să nu o lase să cadă în prăpastia neputinţei, fără cale de eliberare. Dar individul alunecos şi iubitor de putere a inventat o strategie de manipulare, cea monetară, pierzându-şi frumuseţea spirituală moştenită.

Strălucirea zgomotoasă a monedelor a reuşit – pe fondul şubrezirii interioare – să domine doar în planul material vremelnic.

Lumea astrală nu poate fi cucerită cu bani, ci cu o zestre de daruri sufleteşti...

9 decembrie

Păstrează-ţi mintea curată, neviciată şi elimină pornirile mentale hulpave şi iscoditoare.

Conectează-te, prin contemplare, la sursa energetică supremă, pentru a afla taina vieţii veşnice... Aici ai de trecut testul recunoştinţei şi loialităţii, şi nimeni nu va putea decide în locul tău în privinţa răspunsurilor corecte la itemii astrali.

Fiindcă, oricâte încercări vei avea de trecut, pricinuitoare de disconfort fizic, raţional sau sufletesc, ele sunt doar influenţele iscoditoarelor entităţi malefice.

Rezumă-te pentru început la alinări spirituale pasagere şi nu aştepta să apară imediat transformările interioare spectaculoase.

Încetul cu încetul, prin efort susţinut, vei redobândi nemurirea edenică.

10 decembrie

Principala preocupare a femeilor moderne este sulemenirea trupească, cea care aduce cu sine tulburarea masculină, gata să se înfrupte din delicatesele ce se preumblă prin faţa ochilor.

Iată de unde vine moştenirea milenară că femeia este ispita demonică!...

Nu pierde din vedere că frumuseţea fizică nu durează şi timpul trece alarmant de repede, luând cu el şi darurile cu care te mândreşti în anii primelor două tinereţi.

Îmbină eleganţa trupului cu armonia interioară şi vei fi mereu minunată!

11 decembrie

Ai avut vreodată sentimentul că se va întâmpla ceva neplăcut, un eveniment trist în viaţa ta?

Inainte-văzătorii au pretenţia, mai mult sau mai puţin justificată, că se numără printre cei aleşi, că dispun de abilităţi extrasenzoriale. Îşi alocă rolul de iniţiaţi, în scopul de înfrânare şi, chiar, stopare a răului din jur.

Desigur, exceptând şarlatanii spiritualizaţi, apăruţi la apelul de seară, premoniţiile sunt semnale cereşti, care – pe un fond de instabilitate emoţională – pot tulbura şi naşte sentimentul pierderii minţii. Oricum, vei fi redeşteptat din somnul ignoranţei cotidiene...

A nu acorda băgare de seamă trăirilor subtile, venite parcă de nicăieri, devine o libertate nepotrivită vieţii pământeşti, care se poate întoarce, ulterior, în defavoarea ta.

Neaşteptatele viziuni sosesc atunci când Familia universală a ajuns la convingerea că eşti suficient de puternic ca să te poţi opune injusteţii vieţii telurice.

Vremea tămăduirii sacre nu tu o decizi, ci Creatorul, care apelează la emisarii fizici, capabili să izbândească împotriva întristării umane.

Acumulează, atrage de partea ta înfrânarea, buna-cuviinţă, smerenia, înţelepciunea şi vei afla tainele vindecării de-a pururi.

12 decembrie

Uneori o zi de relaxare, bună-dispoziţie şi detaşare de material poate să aducă infinit mai mult decât o vacanţă îmbuibată de plăceri şi trândăveală...

Limpezirea mentală, curăţirea trupească, încheierea conturilor momentelor deficitare din sufletul tău, te readuc în starea firească, sănătoasă de a continua.

Fă-ţi o listă de priorităţi personale, analizează-le, ierarhizează-le şi demarează la împlinirea lor.

Nu uita un aspect important, acela că *buturuga mică răstoarnă carul mare...* Elimină timpii morţi, acum, cât îi poţi conştientiza.

Nu înseamnă că starea contemplativă sau de relaxare sunt risipitoare de timp, ci este vorba de acele momente în care te agiţi inutil în numele unui ţel doar aparent important în viaţa ta socio-profesională, de întreprindere a unor lucruri de duzină şi trecătoare, care nu îţi sunt nici prea urgent necesare şi, cu siguranţă, nici nu te sprijină în Ochii planului ceresc.

Organizarea vieţii sună a clişeu, dar fără a-ţi privi cu obiectivitate evoluţia din prezent, nu vei putea pretinde un viitor liniştit...

te risipeşti haotic prin viaţă, aproape cu nepăsare la ziua de mâine.

Această irosire existenţială se diluează în momentul despărţirii, când, brusc, viaţa capătă culori greu de descris... Cromatica anilor traiului uman trece prin diverse nuanţe, de la cele închise, care prezic evenimente triste şi pline de goliciune interioară, până la cele luminoase, care îţi deschid perspectiva integratoare a sacralităţii.

Aminteşte-ţi de cei trecuţi în nemurire prin vorbele spuse, darurile oferite, gândurile de susţinere, emoţiile de îmbărbătare, ca să fii, la rândul tău, pomenit în Eternitatea Atotliniştitoare...

28 decembrie

Supravieţuirea spirituală – simbolic vorbind – din deşertul material este echivalentă cu învingerea plăcerilor egoiste. Tot ce te îndestulează şi îţi mulţumeşte fiinţa materială se află sub îndrumarea şi la comanda forţelor căzute spiritual.

Pare că sună prea radical, dar şansa de a nu te abandona întru totul acestui desfrâu fizic este dată de puterea credinţei, care îţi îndrumă paşii spre şansa eliberării sufletului din cârligele propriei vanităţi.

Rugile adresate lui Dumnezeu au mereu în atenţie doar ieşirile din diversele impasuri în care te afli şi arareori te gândeşti să aduci o pioasă slăvire pentru şansa unei noi zile de viaţă. Mai mult decât atât, ai îndrăzneala de a cere socoteală pentru neîmplinirile şi tristeţile cotidiene.

De ce nu conştientizezi faptul că Cel care te-a trimis aici ştie cel mai bine trebuinţa existenţei tale şi calea pe care o ai de parcurs în timp?

Găseşte-ţi singur resursele ca să izbândeşti, să parcurgi, aşa cum se aşteaptă, itinerarul din planul fizic. Cel mai nepreţuit dar deja l-ai primit şi, dacă nu ştii cum să-l preţuieşti, nu-l arunca în tomberonul vremelnic.

conflictul de idei, trăiri, obiective, nevoi şi aşteptări la care, unii cad în plasă.

Alungarea unor îngeri din Familia divină ar trebui să-ţi dea mai mult de gândit...

18 decembrie

Dacă ai ca ideal izbândirea unui ţel spectaculos, mai întâi canalizează-ţi energiile pozitive înspre acest proiect... Nu este nevoie să întristezi suflete nevinovate pentru a reuşi, ci dă dovadă de consecvenţă, bună-cuviinţă şi sentimente nobile.

Ai fost trimis ca să devii o fiinţă utilă lumii telurice şi, în acest mod, să te pregăteşti pentru eternitatea cosmică. Dar, pentru a fi capabil să-ţi conştientizezi rolul misionar şi modalitatea prin care îl poţi duce la împlinire, profită de zestrea spirituală lăsată moştenire de înaintaşii mucenici.

Ai atâtea modele de vieţuire curată, care au lăsat moştenire lecţii decente de trai ce trebuie aplicate în timpul petrecut pe acest pământ, încât nu vei mai avea timp să petreci în nebăgare de seamă...

Irosirea timpului pe nimicuri vremelnice va lăsa amprenta nerecunoştinţei omeneşti, urmărindu-te mereu. Reuşita în viaţă devine consecinţa găsirii şi stăpânirii de sine, unica motivaţie existenţială ce contează.

Şi, nu uita, împlinirea individuală este doar o reuşită egoistă... Se aşteaptă de la tine să lupţi pentru o împlinire colectivă, pentru că numai împreună se naşte o forţă puternică, ce poate să se opună maşinăriilor demonice.

19 decembrie

Gândirea filosofică se rezumă la următoarea cugetare: *Tăcerea e de aur, iar o vorbă înţeleaptă e de argint*. Viaţa, prin natura ei efemeră, te pune în diverse – plăcute sau triste – situaţii, asemenea unui examen important şi necesar avansării profe-

sionale. Şi chiar este o probă, unică de altfel, prin care faci saltul din planul material în planul imaterial, peren.

A te plânge peste tot, indiferent de încărcătura interioară în care se află ascultătorii, se dovedeşte a fi neproductiv şi nimicitor pentru suflet. Alege bine fiinţa în faţa căreia te deschizi, ca să nu-L lezezi pe Atotprotector pentru uşurinţa eliberării interioare.

Dacă nu ai încredere în propria-ţi triere, amână momentul destăinuirii. Fiindcă, oricât de sincer vei fi cu cel de lângă tine, nu înseamnă că vei primi răspunsul aşteptat în tăcerea singurătăţii răvăşite.

A conştientiza faptul că ceva nu funcţionează la parametri normali şi că ai alunecat pe un teren prea nisipos, nu înseamnă că trebuie să *baţi clopotele* cerând clemenţă oricărei adunări pestriţe de suflete, mai mult sau mai puţin binevoitoare.

Întotdeauna se va găsi cineva care să profite de labilitatea ta lăuntrică, amplificând situaţia pe are o traversezi… Mai devreme sau mai târziu vei resimţi reacţiile adverse ale dezvăluirii sufleteşti: priviri iscoditoare, vorbe dezonorante, reacţii înjositoare şi condamnabile…

Gândeşte de mai multe ori până să-ţi desfereci sufletul semenilor… Are cine să te asculte şi să te îndrume! Nu ezita să-I ceri ajutorul!

20 decembrie

Ai contemplat vreodată faţa unui bebeluş? Seninătatea şi candoarea privirii acelui suflet, abia deschis către lume, este mesajul primit de la Natura-Mamă că viaţa merge încă…

La început eşti nedumerit şi, aproape, neajutorat când ţii în mâinile tale un prunc. De fapt, îţi demonstrezi micimea îmbunătăţirii spirituale în care te afli. Ce este mai pur, în acest spaţiu, ca un bebeluş?

În orice colţ s-ar afla cele două fiinţe şi orice vârstă ar avea, fiecare o va influenţa pe cealaltă, menţinând prezenţa energetică pozitivă.

Cine spune că părintele şi-a îndeplinit datoria atunci când odrasla a ajuns la vârsta maturităţii şi că aceasta nu mai are nevoie de un sprijin părintesc, comite o impardonabilă eroare.

Da, poate nu mai are nevoie de un suport material consistent, dar relaţia de dependenţă va exista de-a pururi… Aşa cum fiecare simte şi cere ajutorul divin, când nu mai poate ieşi singur şi nevătămat din provocările vieţii, la fel şi pruncul-adult are nevoie de sfatul părintesc atunci când se confruntă cu extenuante încercări.

Fă tot ce-ţi este cu putinţă să împlineşti aşteptările, fiindcă vremea mustrărilor de conştiinţă este foarte aproape.

Bine ar fi să nu prea ai nimic a-ţi reproşa, pentru ca despărţirea firească de cursul vieţii biologice să nu fie atât de cumplită…

27 decembrie

Fiecare petec de pământ populat îşi cultivă propriile crezuri, în dogme religioase conforme cu realitatea şi sistemul propriu de valori.

Fă un exerciţiu de memorie şi opreşte-te câteva momente cu gândul la adormiţii din familia ta!

Pomenirea celor care sunt deja plecaţi se face în mod diferit, dar ea este prezentă în orice colţ al lumii pământene. Desigur, ceea ce contează este păstrarea vie a amintirii celui pierdut şi a retrăirii interioare a clipelor plăcute şi aducătoare de surâsuri nostalgice.

În acest fel menţii legătura cu cei risipiţi în planul astral, care va deschide în tine canalul de comunicare cu absolutul… Până nu pierzi o fiinţă dragă, nu realizezi că eşti şi tu trecător şi

Ignorând frumuseţea, strălucirea, vitalitatea unui copil abia născut, îţi aspreşti şi mai mult trăsăturile fizice, îţi pângăreşti inima şi îţi umbreşti gândirea cu dorinţe mercantile şi lipsite de noblețe. Va veni vremea când, cu disperare, vei cere ajutor şi timp să refaci răul provocat ţie însuţi şi celor din jur. Dar, oare, te va mai auzi cineva?

Regăsirea fizionomiei candide, de la începutul călătoriei tale pe acest pământ, trebuie să pornească de la vegherea permanentă a paşilor pe unde calci. Acum şi aici este doar o închisoare simbolică, în care ţi-ai închis, pe nedrept, sufletul, dar atunci şi Acolo se va transforma în pedeapsă veşnică.

Scuza pe care o invoci mereu, cum că lupţi pentru un trai mai bun, mai decent şi care cere sacrificii, nu are bază de susţinere în eternitate…

Gândeşte-te că abia ai ieşit din pântecele mamei, gol la propriu şi, când ai deschis ochii spre lume, prima reacţie a fost plânsul neajutorat… Oare ce simt de fapt bebeluşii?

21 decembrie

Oamenii, indiferent de nivelul socio-cultural, trăiesc după anumite coduri, împărtăşind diverse valori. Ierarhia acestora depinde şi de gradul lor evolutiv. Mulţi se avântă în fel de fel de preocupări zilnice, epuizante de pace interioară, care, în loc să-i stimuleze şi să-i liniştească, îi afundă şi mai mult în mediocritatea comunitară.

Sunt însă, printre aceste fiinţe dezorientate, şi persoane care, deşi înfăptuiesc lucruri şi acţiuni îmbucurătoare, la final cer aprecierea rezultatului obţinut. Dorinţa, chiar dacă iniţial porneşte egoist, pentru propriul bine, ajunge să devină colectivă, bucurându-se de beneficitatea ei mai multe suflete.

Acest proces poate fi extins la nivel subtil. Viaţa unui individ uman este evaluată de colectivitatea îngerească, cea care aduce elemente pro sufletului aflat în faţa Apreciatorului

25 decembrie

Vacarmul social aduce un suflu special în pregătirile creştinescului eveniment, Naşterea Pruncului Iisus.

Întreaga spiritualitate cheamă sufletele la contemplare, dându-le semnalul de desprindere din starea apatică, pigmentată cu orgolii, nepăsare şi tristeţe, în care sunt afundate.

Ochii, dintr-o dată, se deschid într-un climat iluminat, plin de iubire şi speranţă. Bucuria Sfintei Naşteri se revarsă peste întreaga umanitate obosită şi întristată.

Îndulcirea traiului înfometat de sfinţenie este dată de bucuria copiilor care aleargă după darurile primite sub brazii încărcaţi cu dulciuri, globuri multicolore şi beteală albă ca zăpada. Este ziua în care şi cel mai necăjit om de pe planetă vibrează la gândul trăirii universale.

De ce nu încerci să păstrezi această atmosferă mereu în sufletul tău?

Fiecare simte nevoia împăcării permanente cu el însuşi şi, totuşi,… se risipeşte în vanul neputinţei?! Dacă s-ar aproba o lege bisericească, prin care omenirea să aibă datoria de a aduce ofrande întreg anul – minus o zi – Lumii Sacre, mulţi mireni ar fi mulţumiţi…., dar mai mult la gândul ideii de sărbătoare.

364 de zile de sărbătoare şi o singură zi obişnuită?! Cu siguranţă totul s-ar banaliza şi omul ar osteni de atâta veselie şi bună-dispoziţie…

Este vremea adevăratei schimbări!

26 decembrie

Legătura de sânge, în special cea dintre mamă şi copil, reprezintă unitatea genetică. Dar aceasta este doar o părticică din puterea spirituală a relaţiei umane. Forţa ce păstrează vie întreaga existenţă terestră este dată de înlănţuirea Om-Dumnezeu.

desăvârşit, Cel ce va decide dacă a reuşit să răspundă şi nevoilor apropiaţilor lui.

Gândeşte-te la câte ai întreprins până acum şi în ce mod au servit acestea şi unei aşteptări de grup. Include şi nevoile altora printre preocupările tale, fiindcă nimic din ceea ce-ţi satisface propriul Ego nu-ţi aduce fericirea eternă.

Binele individual vibrează la Lumină doar dacă cel puţin două suflete se bucură de efectele lui...

22 decembrie

Osteneala primordială a individului uman se concentrează asupra îndestulării şi înavuţirii în planul fizic.

Treptat, prin demonstrarea consecvenţei, vei primi şi ajutorul imaterial al duhurilor cosmice.

Lasă natura plămadei dumnezeieşti din tine să se exprime liber, ca să poată anihila elanul distructiv al raţionalului. Cu cât îţi vei dori să fii mai apreciat şi preţuit, cu atât te vei îndepărta de calitatea superiorităţii spre care tânjeşti.

Este timpul să înţelegi că nu există două fiinţe umane identice şi că ai fost trimis cu o misiune diferită de a celorlalţi.

Când vorbeşti de grup, gândul îţi zboară la eterogenitate, adică la oameni împovăraţi cu propriile probleme şi aflaţi pe nivele diferite de cunoaştere sacră. Tocmai această incompatibilitate oferă o perspectivă generoasă în viitorul nemuririi.

Vei spune: *Dar polemicile ce bine produc?* Diferenţele de opinie se află în subordinea diversităţii energetice la care se apelează.

Omul acceptă cu greutate faptul că forţele subtile pot să-i influenţeze traiul, şi asta numai din cauza blocajului raţional în care se complace.

Numai ceea ce se vede, se simte prin atingere poate atrage atenţia individului uman, imatur spiritual. Depăşeşte graniţele propriei gândiri! Se dovedesc a fi total neproductive.

23 decembrie

Un suflet nobil şi comunicativ este reflectat, în imaginea chipului uman, în special prin profunzimea şi strălucirea privirii. Este un adevăr de netăgăduit, şi fundamental în procesul de cunoaştere a profunzimii sufleteşti, exprimat de o fiinţă umană.

Orice gafă ai face, efectul ei îţi va rămâne întipărit pe faţă. Cu siguranţă, ai observat că există zile când te îndrăgosteşti de propria-ţi imagine din oglindă, totul datorându-se faptelor împlinitoare.

Dar, sunt şi zile când îţi vine să arunci oglinda pe geam şi să te ascunzi sub pernă de chipul pocit care îţi trădează mizeria sufletească.

Ar fi bine să cugeţi la cele făcute şi să decodifici cu obiectivitate trăsăturile chipului.

Frumuseţea fizică este întotdeauna efectul unor trăiri înălţătoare...

24 decembrie

În ultima vreme, multe persoane, atât femei cât şi unii bărbaţi, apelează la chirurgia plastică. De ce? Fiindcă fie nu sunt mulţumite de cum arată, fie nu acceptă trecerea firească, poate puţin prea dureroasă, a anilor...

De fapt, nu se acceptă pe ele însele, armonioase fizic sau nu. Şi dacă tu nu eşti împăcat cu propriu-ţi chip, cum crezi că vei progresa pe nivelul ultim al înălţării?

Oricât de mult îţi vei lega aspectul fizic de ceea ce crezi că poţi împlini prin el, este doar o păcăleală potrivnică drumului sortit.

Dacă vrei să cunoşti fericirea, lucrează la frumuseţea interioară, nu la cea fizică...

Desprinde-te de inerţia risipită pe pământ şi eliberează-ţi sufletul în abisul esoteric.

29 decembrie

Demonstrarea slăbiciunilor tale, oricât de credibil ar fi construită, nu te ridică în Ochii Astrali.

Da, ar putea fi o primă etapă în evoluţia spirituală numită conştientizare, care va trebui să fie însă urmată îndeaproape de autocontrol.

La acest nivel ajungi să gândeşti în perspectiva eternităţii şi nu vei mai fi capabil de a întreprinde un lucru necugetat. Orice proiect, propus şi demarat, va avea printre obiective şi primirea unui feed-back pozitiv de la Divinitate, ceea ce-ţi rezervă locul atât de mult visat.

Forţa spiritului creşte odată cu accelerarea voinţei înspre ţinta propusă în interior şi predestinată. Este la fel ca atunci când un bătrân doreşte să ajungă la un etaj superior. Fiecare treaptă urcată devine o adevărată izbândă a fiinţei lui împovărată de ani, dar nu cedează oboselii, nici măcar cu gândul, fiindcă ştie că altfel nu va avea şansa de a ajunge la destinaţia propusă.

După cum se poate conchide, viaţa îţi oferă cele mai prolifice exemple pentru a tinde spre desăvârşire. Încearcă să nu mai greşeşti voit, ca să nu trezeşti energiile nebănuitei puteri negative...

Fiecare zi în care ai perfectat ceva în viaţă te apropie mai mult de Dumnezeu!

30 decembrie

Pe fondul unei relaţii inconsecvente cu Tatăl Ceresc se iţesc, din diverse cotloane ale spaţiului în care convieţuieşti, o

mulţime de fiinţe ce şi-au redescoperit vocaţia, cea de *vindecători pe căi religioase*.

Înteţirea numărului acestora nu este întâmplătoare. Dorinţa muritorilor de a şti ce este, dar, mai ales, ce va fi cu viaţa lor, este imensă.

Cuvintele bine legate, rolul impresionabil al autosugestiei, fac din amărâţii farisei spirituali şarlatani deplini pentru cei deznădăjduiţi. Şi să nu-ţi imaginezi că sunt singuri. O armată de duhuri necurate lucrează alături de ei, încât bieţii credincioşi naivi experimentează trăirile aşa-numitelor forţe paranormale.

Nu te mai încrede în vindecările survenite pe calea supra-puterilor vrăjitorilor spirituali!

Singur, prin puterea rugăciunii, poţi ieşi la lumină din orice încercare. Tentativele de tămăduire sufletească, cu sprijinul viclenilor „iniţiaţi", sunt doar vătămătoare amăgiri...

31 decembrie

Oricât vei încerca să pătrunzi înţelesul acestei lumi, te vei rătăci şi mai mult.

Poate acesta este motivul pentru care adevăratul iniţiat tace, obositor de mult, din perspectiva omului de rând. Rămâne mut din lipsa unor răspunsuri acceptabile la căutările sale...

În faţa tenebrelor existenţiale, fie materiale, mentale sau spirituale, pe buze se va putea citi, la final, întrebarea contemplativă:

QUO VADIS?